

PRIDIGE

sa vse

NEDELE SKUSI LEJTU,

katere je is mnogih jesikov spisal
inu naprej nešél

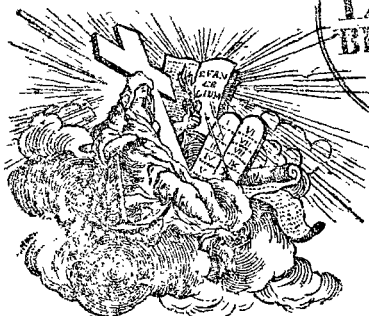
JURI JAPEL

Fajmafhter, inu Dēhant per S. Kanzjanu
na Jeshzi blisu favkiga mosta,

I. D e j l.

V' LUBLANI,

Per Ignaziu Kleinmajerju v' lejtü 1794.

Ad eruditum Lectorem.

Quos in Præfatione Pentateuchi promiseram sermones, hic demum opinione tardius in lucem profero, ut ingenue fatear, satis incultos, & typi erroribus hinc inde scatentes. Nec enim sat temporis operi impendere, nec supremam eidem, ut in Bibliorum versione, limam adhibere licuit; sed ut præcedente dictionem hebdomoda e calamo prodierunt sermones, sic typis vulgatos exhibeo. Hinc illæ expressiones complures magis obviæ, seu, ut verius dicam, populares, quas, si per tempus licuisset, puriori vernacula reddidissem. Ur-

Præfatio.

gebat vero Celfiffimus Noster Archipræful, & pro innata fua benignitate tergiverfantem me hortabatur, ut juniori, inquit, Clero levamen aliquod in componendis fermonibus præberem. Cui pio voto fi vel a longe fatifeci, beatum me prædicabo.

Dominicas tantum opus iftud complectitur, feftivis concionibus pro ifpeciali volumine refervatis, quod fi hoc gratiam in eruditorum oculis invenerit, fecundus Dominicanarum curfus fequetur.

Brevitas, ut vel primo obtutu patebit, principalis mihi Scopus erat, ne dimidium per fuprema terræ Principis mandata præfixum horæ fpatium dictio excedat, quod & lassis æftate agricolis, & frigore torpentibus in hyeme fufficere luculenter perfepxi.

Præfatio.

Si quæ autem iusto breviores videbuntur, *inventis facile erit addere.* Cavendum tamen, ne nimis protracta oratio fatietatem, aut nauseam potius generet, quam optatum afferat fructum. Hisce enim auribus murmurantium turmas audiavi, qui vix conspecto in suggestu Oratore prolixam ejusdem perhorrescebant concionem, & hiulcum insuper carpebant proferendi modum. An mirum deinde, si tam parum dispositis somnus obrepat? Nil igitur brevitate exoptatius: hæc auditores allicit, & ad alacriter audiendum excitat, nec suo, utut mediocrem, destituit fructu orationem. *Brevis, inquit, sed nervosus est viri sermo.*

Interim, ut prolixioribus quoque serviam, bina amplificatio- nis exempla ex ipso Originali ad- jungam, quæ in hoc typum effu- gerunt opere.

Præfatio.

Pag. 233. I. Par. linea 4. post verba illa : *ti grosovitni trynogi ne porajtajo vezh na obenu vsmilenje*, in Originali Italico crucifixionis actus sic legitur expressus :

E quale hanno gid cominciato a farne macello e Scempio! Chi nei capelli lo piglia, e chi nelle mani: chi il destro, e chi il sinistro braccio gli afferra: chi lo preme de ginocchj sul petto; chi lo trae con funi per i piedi. L' uno tiengli ferma sul disegnato foro la mano, l' altro appuntatovi un grosso chiodo lungissimo leva a tutta forza in aria pesante martello, e giu lasciato orribilmente cader a piombo. Ahi fiera percossa! Il chiodo v' entra, e strada facendosi per larga ferita apre, infrange, squarcia vene, nervi, muscoli, arterie. Al primo succede il secondo colpo, al secondo il terzo, e li replica il barbara, e li raddopia con maggior lena; chi può descrivere a quanto spa-
si-

Præfatio.

simo dell' innocente? Così si fa dall' una parte, così dall' altra; non v' è tregua, non v' è respiro. Salgono, e scendono i micidiali martelli, e si rialzano, e ricadon di nuovo con furia immensa: mugghia il monte, rimbomba la valle, il sangue fuma, e corre a torrenti, nè però si ristan-
no que' dispietati. Questo fanno alle mani, lo stesso a' piedi, e poi rivolgon sofsopra la croce a ribatter i chiodi, ad inasprir le ferite. Quindi cacciato un alto grido concorde-
mente dal petto, drizzan sublime a vista di tutti, ed inalberano quell' opera memoranda delle scellerate lor mani, ed allora fù, che in mezzo al Cielo e alla terra sospeso a un orrido tronco di morte comparve il Mediatore tra Dio e gli uomini &c.

Quod in nostrate lingua Slavica sic circiter sonat: *Kakú strážnu planejo na njega!* edèn ga popade sa lasse, drugi sa róke, eden mu s'ko-
le-

Præfatio.

lenam na pèrssi poklèkne, drugi ga s'vèrvjó sa nóge vlejzhe. Edèn tìshy njega rokó na to svertano jamo, drugi pervolejzhe en debèl, inu filnu dolgi shebèl vunkaj, ga nastavi na roko, vsdigne enu teshku kladvu na kvishku, inu mahne s'vso mozhyó po njemu. O nevsmileni shlak! Ta shebèl se sa, fady skusi shiroko rano v' róko, preprebye shile inu kite. Na pervi shlak pride ta drugi, na drugiga ta tretji, inu ti trynogi tolzhejo lè naprej, kdó vej povedati, s'kaj sa eno grosovitno holezhino tiganedolshniga? Takú se stury na eni strani, takú na tej drugi; ny prenehanja, ne oddahnenja. Te ràsbójske kladova se vsdigujeju inu padajo s'nesmasno silo, zela gorra sagärmy od hrushanja, malik se po dolini ràslèga, kry se kady, inu tezhe v' potókik, ali ti hudobni rabelni she vselej ne nehajo. Kakor per rokah, taku dèlajo tudi per nogah, inu potle obernejo krish okuli, sanètajo nasaj te skus perbyte shèble, inn sturé rane

Præfatio.

ſhe huiſhi. Po tem ſavpiejo is zeligã gerla s' enim glaſſam, vsdignejo na kvifhku pred vſih ozhmy tó imenitnu dëlu nih pregreſhnik rôk, inu ga vſadë v' ſemlo po kouzi. Tëdaj ſe je vidil viſſëti med Nëbam inu ſemlo na enim ſtraſhnim trami të ſmerti ta Srednik med Bógam inu ludmy &c

Alterum amplificationis exemplum pag. 266. ante §phum. *Zhe ti tëdaj o zhlovek ex celebri verſione Germanica Trautweiniana ſic adjungi poſſet:*

Zhlovek je ſlab. 'Ku bi lë ne bilu praſhanje od dëla ſa ſvoje iſvelizhanje, bi on vſe ſamogel. On pretezhe Nebesa: on ſvëſde smeri: on prehódi morje klub njega valouam, on preko-ple ſemlo, inu jo ob një ſhaze ob-próda: on premaga vſe ſadershike, inu pobolſha ſkusi ſvojo kunſht naturo; on ſi vſe perdoby: ſnanje, vmetalnoſt, vuzhënoſt: Kaj ne ſtury on, de ſvoj

Præfatio.

zyl inu konèz dofèshe ? On terpy vrozhino , nras , shejo , lakoto . nevarnosti , supernosti , de enu malu zhusty sadoby . En lakomnik si vse pertèrga , de lè na kup grabi : en nezhisti óffra svoj myr , svoje premoshenje , svoje sdravje , de lè vshiva . Ali se vam morebiti uni Vojshakinu premagovavèz en slab zhlovek sdy , kateri zelo semlo strèjse , dè se lè na krajlèvi sédèsh povsdigne ? Je uni kupèz en slab zhlovek , kateri se enimu shibkimu lèjssu , eni ladji savupa , inu se podstopi med trèski inu viharji na konèz svéjta zhes morske bresne pelati ? Ah ferbéshni ród zhloveškhi , kaj nisi ti v' stani sturiti , kadar si tèrdnu naprèj vsamesh kaj h' kraju pèrpraviti !

Plura exempla adducere supervacaneum foret : superest , ut pauca quædam de ipsa vertendi methodo , ejusque causis commemorem.

P r æ f a t i o .

Versionis scopus erat , ut laborans pœnuria vernacula præsertim in oratorio genere ex cultioribus linguis ditesceret , tum vero specimen aliquod sacrae eloquentiæ tyronibus præberet ; qua propter ne truncati brevitatis causa passim occurrerent sermones , aut in compendium redacti vim argumenti amitterent , in binas potissimum divisi Dominicas comparent. Unde & elocutionis dignitati , & brevitatis commodo optime consultum arbitrabar. Versio autem ipsa adeo libera est , ut in pluribus locis vix sensum originalis retinuerim , alicubi etiam pro temporis , & loci exigentia quædam addiderim , prout auditoribus magis expedire judicabam , ita quidem , ut opus hoc non tam versionis , quam redactum in compendium recentioris eloquentiæ specimen in nostrate lingua censeri possit , quod de iis plane ,
ubi

Præfatio.

ubi authoris nomen ad calcem prætermisum reperitur, intelligi velim. Si publicæ expectationi minus satisfecero, meminerint eruditi Lectores illius dicti: *In magnis vel voluisse sat est.*

Dabam ex ædibus Parochialibus ad S. Cancianum in Jeshza prope Labacum die 6ta, Sept. 1794.

GEORGIUS JAPEL,
Parochus & Decanus.

S a p o p a d i k.

Vseh Pridig, katere se v' I
dejli leteh buku snajdejo.

	Stran.
Na I inu II Adventno Nedelo. Od Sodbe	1
Na III Nedelo v' Adventi. Od smerti tiga grešnika	26
Na IV Nedelo v' Adventi. Od Pokore	40
Na Nedelo med Boshizhnimi Frasniki. Od sposnanja Jësufa Christusa.	52
Na Nedelo med Trovim Iejtam inu med Ss. Treh Krajli, inu na I Nedelo po Ss. Treh Krajlih. Od dolshnost tih Starishov pruti svojim otrokam.	64
Na II inu III Nedelo po Ss. Treh Krajlih. Od Sakona.	83
Na IV inu V Nedelo po Ss. Treh Krajlih. Od Sovrashnikov nashiga isvelizhanja, inu od vishe kaku imamo teiste premagati.	104
Na VI Nedelo po Ss. Treh Krajlih. Kaku malu sadu se is Pridig dofeshe.	134
Na Nedelo imenovano Septuagesima. Od dela.	148
Na Nedelo imenovano Sexagesima. Tiga popréjshniga govorjenja II inu III dejl.	158
Na	

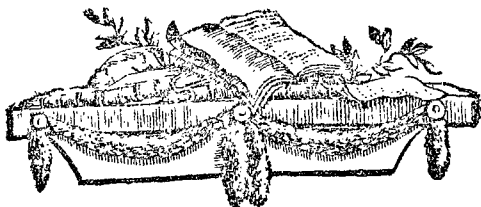
S a p o p a d i k.

	Stran.
Na Nedélo Quinquagesima. Od ene falsh ali lãshinve véjsty.	171
Na I Nedélo v' Posti. Rasdójlenje vséh Pridig fkufi Post. I. Premishluvanje od Posledne Vezhërje Christufove.	182
Na II Nedélo v' Pósti. Christufova molitu , inu Kryvavi pót v' verti Gethsemani	193
Na III Nedélo v' Posti. Christus pred Kajphasovim, inu Herodeshovim sodnim stolam.	205
Na IV Nedélo v' Pósti. Christus pred Pilatusovim sódnim stolam.	217
Na V Nedélo v' Posti. Christus na Krishi.	228
Na Zvetno Nedélo. Maria pod Krisham.	242
Na Velikonozhno Nedélo. Od Nasajpadanja v' té stare gréhe.	259
Na I Nedélo po Velikinozhi. Od myrú té véjsty.	272
Na II Nedélo po Velikinozhi. To popréjshnu govorjenje.	288
Na III inn IV. Nedélo po Velikinozhi. Od dolshnost tih, duhovnih Pastirjov, inu od teshav inu muje njih flushbę.	303

S a p o p a d i k.

	Stran.
Na V. Nedélo po Velikinozhi, inu na <i>Pondélik</i> v' Krishovim téj dni. Od savupanja na Boga	325
Na VI Nedélo po Velikinozhi. Od Pohujshanja.	342
Na S. Finkufhtno Nedélo, inu na <i>Finkufhtni Pondélik</i> . Od fkrivnosti letih dnév.	352
Na I Nedélo po Finkufhtih, tó je, na ta velik Gód inu Prasník Svéte Trojize. Od téh per svétim Kersti ná se vsétih dolshnost.	374

Pridiga

Na

I. inu II. Nedělo v' Adventi.

Od Sodbe.

Is Lafhkiga prestavlena, inu fěm těr kje sa
gmajn ludy prenarejena. *

---

*Tunc videbunt Filium hominis ve-
nientem in nube cum potestate magna
& majestate.*

Tedaj bodo vidili Synú tiga zhlověka
priti na enim oblaki s' veliko cblastjó inu
zhaštjó. *Luk. 21.*

Eniga tih nar imenitnišhiv, inu nar
štrahnejšhiv artikelnov tē vere vam
a pri-

---

* *Prediche Quaresimali, del Sigr.
Girolamo Trento.*

2 Pridiga na 1. inu II. Nedelo

pridem dasas na poveče moiga Boga vafš prestrašen osnanit, lubi poslušavzi, inu leta je: De bo en dan, ta nar sadni dan od vsih prišhal, v' katerim se bó ta nar vikfhi Sodnik Syn boshij na eno strašno visho s' vfo oblastja inu zhaštjó obdan perkasal: inu de ga bóte vy s' vafhimi ozhmy vidili, inu od njega mógli sójeni biti. Dalej vam pridem tudi osnanit, de bó móglavender e nkrat konéz imeti vafha ferbeshnost, o grešhniki, inu de bó gvishnu en zhas prišhal, v' katerim bó Jėsus Kristus, pravi shivi Bog s' vami na tanku rajtingo delal: ali mejnite vy morebiti, ker je on milostiv, de bo vafho hudobfhe dalej terpel, inu vse te krivize inu shpote posherl, katere vy njemu vednu delate? Kaku delezh se vy golufate! Zhes vafš vpie Nebú inu semla, zhes vafš vpiejo vse stvary, katere so vse trudne to krivizhno tešho vafhiv grehov nefsiti: *Kaku dolgu she, vpiejo one k' njih Stvarniku, kaku dolgu se bódo grešhniki hvalili* (Pl. 93. 3.) Kaku dolgu se bódo ony super tebe vsdigvali? Sturi konéz letej hudobi, inu ne glej vézh fkusi perste, *vsdigni se ti kateri semlo sodijh, poverni tim prevsetnim.* (Pl. 93. 2.) Taku vpiejo te
stva-

štvary, inu Bog jih poslufha is svojga viisokiga sedesha, inu pufty, de se pozhasi negovu veliku mashuvanje dosori. Ali o strah inu grosa! onu pride naprej, de se pod nogami vse semla maje, de hribi inu gorre s' strahnim hrufhanjam pokajo, de morje s' neisrezhnim shumenjam divja: de sonze otamny, de messez vufs kryvav postaja, inu de svesde od Neba padajo; inu ognji, lakote, kuga, konzhanje povsed gospodari. Jest sastopim, kaj vse leto pomejni: Ti si nehaj shiveti o zhloveshki rod, tvoja posledna ura bye o svejt! Ta velik Sodnik se blisha. *Kadar bote vse leto vidili*, pravi S. Mattheush, *taku imate vejdati, de je on blisu pred durimi.* (24. 33.) Ali o vezhni Bog! zhe je blisk taku grosoviten, kaku strahni bodo grómi? zhe je jutru taku shalofnu, kakufhni bo popoldan eniga taku strahniga dneva? kateriga Preroki sdaj nevsmileniga, sdaj grenkiga, sdaj en dan te jese, sdaj en dan te trobente, en dan te tamme, en dan tiga mashvanja, inu bi se snalu rezhi, en dan tiga shpota sa greshnika imenujejo. Sakaj leto? Sató pervizh ker bó ta greshnik na leta dan pred ozhmy zę-

liga svejta v' shtalti eniga kriviga ali satosheniga naprej postavljen : drugizh, ker bó on kakor kriv inu dolshan pred zelim svejtam previshan : Tretizh ker bo on kakor kriv pred zelim svejtam obfojen inu ferdaman. Saflifhite vse leta s'enim isvelizanskiim straham, inu s' poterpljenjam.

I. Dejl.

Od vseh ozhitnih sodbâ se meni obena hujshi ne sdy, kakor una, katero je Nabuhodonosor ta velik Babilonfki Krajl dershal zhes tiga puntarfkiga premaganiga Sedezia posledniga Krajla v' Judei. Leta vbogi premagani Krajl je bil v' svojim bejgi vjet, s'ketnami kakor en rasbojnik svesan, inu taku shpotlivu skusi sredo armade pred Babilonfkiga Krajla k' sodbi pelan. Kdo si more domisliti negovo framoto, ker je mogel leta nefrezhni premagani Krajl gologlov, bóts, vkljenjen pred temi shpotlivimi ozhmy tih sholnirjov memu jiti, inu taku sanizhvan pred tiga serditiga sovrashniga Krajla priti, vio jeso njegovih od serda ognenih ozhy

ozhy perneſti, vse ozhitanje ſvoje ne-
 sveſtobe preterpeti? Pred eno bres vse
 perglihe vəkſhi trumo ſe boſh mogel
 ti perkaſati o zhes vse neſrežhni greſh-
 nik! inu ſhe s'to gèrdo butaro tvojih
 grehov obloſhen, kateri ſe bódo tebi
 kakòr na zbeli ſapiſſani vidili. Kaj ſe
 zhaka dalej? Vsdignite ſe vy oſnanu-
 vavzi tē velike ſodbe vy Angeli! sa-
 trobíte na vaſhe trobēnte! Inu vy zhlo-
 veſhki otrozi, kulikur koli vaſs je od
 Adamoviga róda, kar ſvejt ſtojí, vùn
 s' vami is pokopalish, is vodà, is syavk
 inu globozhine tē semle inu tiga morja,
vſtani, inu pridite k' ſodbi! O ſtraſh-
 ni glaſs tē trobēnte! ſtraſhnu ſhumen-
 je tēh koſty, katerih ſe ena k' drugi
 bliſha! vshē ſe vudi vkup ſpriemajo,
 vshē vſtajajo koker oſtudne poſhaſti tē
 oſhivlene trupla. Poſnaſh tvoje telú,
 o duſha? ti ſe ga branish, inu ſe doli
 ſtavish? *Vſtani!* Drugekrat ſi tudi leto
 ſhcimo ſliſhala, katera je tebe vabila,
 de bi bila ti is blata tvojih grehov
 vſtala, tazhaſ ſi ſe ti gluha ſturila, ſdaj
 ſe ne moreſh vezh gluha dēlati: *Vſtani.*
 O s' kaj ſa enim gèrdim, zhernim,
 gnilim truplam te vidim ogerneno? Ti
 neſrezhna! ti ſi ja leto tvoje telu zart-
 lala, lepotizhla, puzala, paſla, nali-
 vala,

6 Pridiga na I. inu II. Nedelo.

vala, s' vřimi luřti polnila: kaku flabu fi ga ti preřkerbela! Poglej kaku fo ga druge v' ořtrořti eniga ťpokorjeniga ťhivlenja, ali tudi per eni pametni maři eniga kerřhankiga ťadershanja tavřentkrat bøl previdile, inu fo ťdaj en lejp, en řvitäl. en nebeřhki řhivot nasaj dobile. Ali ker fi ti taku hotla, prozh ř'tabo v' to veľko dolino, kje-kaj te to povele tiga Narvikřhiga Bogá shene.

O ťmeřhnjava tih od vřih platov tiga řveřta vkupej gredözhih ludy! kaj sa en řäslözhih tih obrasov, tih řesikov, tih řprah! ti vikřhi med řtimi majnuřhimi, Kraji, Firřhti, Zefarji med podlözhnimi, med berazhi! kaj sa en hrup, inu krizhanje ťe řliřhi med njimi! Pridi ti vboshzhik! prozh ř'tabo ti goluf! perblishajte ťe vy tukat! inu vy tam odstopyte! Inu ti, kaj deläřh tukaj? Na deřno. Inu my? Inu vy na levo! Sakaj Angeli pojdejo vun-kaj, inu bōdo lozhili te hude is řrede tih pravizhniř. Inu takrat ťe bōdo vidili te krotke, pokorne ovze na deřnizi, inu ti nepokorni, řamopäřhni koři na levizi, kakor popiřuje S. Mattheuř na 13. inu 25. pořtavi. O
takrat

takrat pazh se bó vidil en sapravleni pyani ozhe od svojih lubih otrók, od svoje shene odlózhen, en neboglivi, nevgnani syn od svojih starishov, ena loterška bzny od svoje brúmne matere, ena presufhna shena od svojga sveftiga, pravizhniga mosha prozh odtèrgana, priatel od priatla, brat od brata na vselej odlózhen! Sadosti dolgu je vshe lulka med tim dobrim shitam, med pshenizo na nyvi te Zerkve rasla. Inu ta poterpeshlivi Golpodar je vse vkupej rasti pustil, sdaj je shetu prishla: Vy te 'aj pravi on k' Angelam, *poberte vkup luko v' snope, de se jeshgè.* Tukaj en snop tih loternikov, tih nezhistih, tih shivinskih. Tam en snop tih posretlunih, tih pyanzov, tih sapravlenzov, tih trynogov svojih shen, inu otrók. Tukej en snop tih odertnikov, tih golufov, tih volernikov, tih tatov, tam en snop tih preklinuvavzov, tih shentvavzov, inu s'njimi vred en snop tih lejnih, nevernih Christianov, kateri niso marali ne sa Zerku, ne sa faro, ne sa boshjo flushbo, ne sa loshjo belsedo, ne sa svojga pastirja. *Poberite vkup vse letè snope de se jeshgò.* Inu o shpot! med temi snopi je tudi um mladenzh, kateri se je snal ta-

ku

ku brumnu dershati, med temi snopi je tudi una dękelza, katęra se je taku brumna dęlala, med temi snopi je tudi una sheua, katęra je na vides taku rada molila, med temi snopi je tudi uni mosh, kateri se je brumen, andohtliv inu pravizhen dęlal, inu je bil en vohernik, en opravlavez, en puntar, en tat, en hynavez.

Kaj pomaga sdaj tebi o grešhna dušha tvoje hynavstvu? *Ti si se na lašhó saneslo, inu jest pravi ta Vfigamogozhni kom tvojo nagoto pred tvojmi ozhmy odgernil, inu tvoj shpot bo ozhitnu na dan prišhal.* (Jer. 13. 25.) O shpotlivi pogled! grešhniky nagy, famu s'njih golo tesho tih nar nesramnišh, nar bol ikritih gręhov obdani pred zęlim svejtam ozhitnu vun postavleni biti! Inu vender leta pogled bosh ti enkrat dal, me saftopish o nesrezhni! od tebe govorým, kir me tukaj poslušash! *Jest kom tvojo nagoto, taku te Bóg skusi meve opomina, jest bom tvojo nagoto pred tvojmi ozhmy odgernil, inu jo hom folkam inu krajlestvam pokasal, všim, kateri te posnajo, inu kateri te ne posnajo.*

II. Dejl.

Po tem ne bó ta velik Sodnik veliku muje imel tiga gresnika tudi pred zelim svejtam previshati, kaku delezh je on kriv inu falen. Inu h'temu zyl inu konzu se vshe odperajo te dvanaistere Nebeshke vrate, katere je S. Joannes v' svojim rasodenji popisal, en zel potok nebeshke luzhi shine vunkaj is tiga svetiga prebivalsha, dolge verstę v'tej nar lepshi ordengi, inu tume bres ttivila tih Patriarhov, tih narternikov, Apostelnov, teh Diviz, tih Prerokov se na tim neismerjenim prostori v'lufti vstavjo, Angeli potavshentih s'nagimi svitezimi mezhmy obstavjo leto sveto vojsko. Vshe se kashę ta sveti krish, o vezhni Bog! sraven sagledam Mater tiga Krishaniga - o Maria! Inu sdaj se perkashę sam ta nar vikshi Sodnik, inu ogjn pred njim, inu grómi inu viharji okuli njega, o JESUS! Ja tukaj sim o hudobni gresnik! me posnate? Ah hribi, gorę, padite na nafs, inu nafs fkrите pred tim grosnim serdam inu jeso njegovo! Ali sabstojn se vpie, tukaj se ne more ol eden vezh vmakniti. Poglejte ga o folki, poglejte *Synu tiga zhloveka v' svoji*

svoji zhaſti. Ali o ſtrah ! Kadar ſe bó-
do valhe ozhy s'njegovimi vjele, o-
zhy tiga greſhnika, inu ozhy Chriſtufa
tiga ſodnika. *Kdo bó pred oblizhjom*
tę jerditoſti obſtal, praſha ta Prerok Na-
hum ? Zhe bó tedaj greſhnik kumaj
pred poględam tiga Sodnika obſtal, kaj
bó ſhe le kadar bó on to ſtraſhnuu gar-
menje njegove ſhtime ſaſliſhal ? Kadar
bó Chriſtus h' greſhnikam v' svoji pra-
vizhni jeſi govoril, kadar bo on k' ſlęd-
nimu rekal : *Daj rajtingo, inu plazhaj*
kar ſi dolshan. Ti ſi bil zhlovek inu
Chriſtian. Kakor zhloveku ſim jeſt tebi
luzh tę pameti dal, de bi bil ti tvoje
perve miſli meni ſhenkal, mene molil
inu ſpoſnal, de ſim jeſt ſtudenž inu sa-
zhetik vſiga tega kar ſi, inu kar imath ;
Plazhaj kar ſi dolshan ! Delezh prozh,
de bi bil ti meni tvoje perve miſli
offral, m' ſhe niſi tih ſadnih miſel dal.
Ti ſi kakor ena ſhivina na ſvejti ſhivel,
kakor ſhivina ſi doſtikrat ſjutraj vſtal,
inu ſvezher ſe doli vlegel, bres tega de
bi bil le ſamu ſmiſlil, ali tudi ſkoraj
vejdil, od kogá ſi bil ſtvarjen, inu is
kaj ſa eniga viſokiga zyl inu konza.
Poglej tukaj vſe na tanku tę nemar-
noſti, inu porędnosti vſhe tvoje perve
nar ból prepróſte mladosti, inu tę hude
kun-

kunfhti tvojih she nedolshnih lejt ! ka-
ku si bil ti prezej nebogliv , tvoje gla-
ve , jesizhen , nesramen , iuu hudoben.
Poglej s' kaj sa eno nagnufsobo si ti to
pervu oblazhilu tvoje nedolshnosti oma-
deshval. Letó si ti mislil , letó si ti
spelal , letó si sam grešhil , letó s' tvoj-
mi tovarshi , ali s' lejtami si ti she vse-
lej hujshi postal. Kaj nisi ti v' odra-
thenih lejtih vse hudiga pozhel ? Ti si
se podstopil tvojga blishniga sakonfko
postelo ognufsiti , ti si drugih neveste
v' nesvestobo perpravil , ti si hzhery
tvojga blishniga hudobnu sapelal , inu
na vŕelej nesrežhne sturil : Tebe ny sa-
vesa te krivy , ne te priasnosti , ne
shlahte nasaj deršhala. Ti si kakor en
jastrob s' tvojmi krempli zhes te ne-
dolsbne planil , inu tešte nevsmilenn
rasdelal. H' nezhistosti si ti togoto , h'
togoti krege , inu prepiranje , h' kreğam
boje , mahuvanje , oprauhanje , inu ozhi-
tanje , krivize , ferbeshnosti , perlege ,
inu preklinuvanje perstavil Inu ti si
bil ja Christian ! Ah jest te bom previ-
shal , inu tebe samiga na prizho vsel.
(Psal. 49. 21.) Kaj nisim jest sa tebe
sturil ? Jest sim tebi v' moji Zerkvi
Vuzhenike , Pridgarje , Spovdnike , ka-
teri bi tebe podvuzhili inu vishali , jest
sim

sim tebi Angele sa Varhe, Svetnike sa Pomozhnike dal: jest sim sim prishal tebe y'kat, jest sim tebe v'kersti sa nevesto vsel, v'Sakramenti tiga Altarja sim jest tebe s'moim mejsam redil, jest sim vednu h'tebi fkusi noterdajanje govoral. Le eno uro mi povej, le eno famo uro tvojga shivlenja, ker bi jest ne bil eno posebno fkerb sa tebe imel. Koliku posebnih pomozh moje gnade nifi ti v'drugih svetih Sakramentih imel, en sveti offer te Mathe sa vse tvoje potrebe, eno isvelizanko kopel k'omivanju vsih tvojih madeshov, en nebeski shivesh v'tim Angel'kim kruhi. Ti hudobnik, moje mejsu si ti sebi v'strup prebernil, mojo kry h'tvojmu ferdamanju. Skusi tvoje nespodobnu sadershanje je bil moj sveti tempel ob zhasht perpravlen, moj altar omandeshvan, moje fkrivnosti ognusene, moji Mathuiki k'fhotu sturjeni, moje sapovdi pobojene. Jest sim te snal klizati, kakor sim hotel, ti mi nifi odgovoril, jest sim snal sa tabo jiti, ti si pred mano bejshal; tebi shugati, ti si me sanizhoval, tebe proisiti, inu ti nifi na me porajtal. Ti nesrezhni! Ali taku vrazhujesh to drago zeno te kryvi, katero sim sa tebe prelyl? taku po-
 ver-

verneſh ti to lubęsen, katero ſim k' tebi imel? taku plazhujęh ti tę dobrote, katęre ſim tebi ſkaſal? Ali ſakęj ſi ti taku nehvaleshęn? dajmi rajtingo od tiga ſvętiga oblazhila tę nedolshnoſti, s' katerim ſim tebe v kopeli ſvętiga kęrſta oblejkęl, daj rajtingo od tvoje vęre, katero ſi meni perleęel; rajtingo od tiga odpulhanja, kateru ſi tolikukrat dolęel, rajtingo od ſvętih Sakramentov, katęre ſi vſhival, dajmi rajtingo od tebe, od mojga ſhivlenja, od moje ſmertı, od mojih dobrót, od tvoje nehvaleshnoſti. *Plazhaj, kar ſi dolshan.*

V' tim zhafsi ſtępi tudi ti napreę o bogati inu premoſhni? Kaku ſi ti tó blagú obernil, od kateriga je en deęl mojim vbógim, inu meni ſliſhal? Ali niſi ti rajſhi vſe na öffert, na jęſ inu pyazho, na prepovedane luſhte, na ygre, na kojne, na pſe inu druge porate obernil, kakor de bi bil ti kaj mojim Zerkvam, ali mojim vbógim dal? ti ſi ſnal mene ſtukrat nagiga na pôtı viditi, lazhuiga, ali ſhejniga, ti me niſi ne s' enim koſzam od tvoje miſe, ne s' enim kóſarzam od tvoje pyazhe, ne s' eno zujnizo od tvojga
obil-

obilniga gvanta previdil, sa druge porate tebi ny mankalu, sa mene ti je vselej mankalu, ah nevsmileni, jest tebe sa tó moje terjam, *plazhaj, kar si dolshan!*

Stopi lesem ti hifhni Gospodar, daj rajtingo! Tvoja dolshnóft je bila s' enim fkerbnim ozhélsam na sadershanje tvoje zéle drushine zhuti. Zhe nifi tēga vejðil, taku te tvoja nevumnóft fama tóshi; zhe si vejðel, taku te tvoja saniker-noft ferdama. Kaku si ti tvoje otroke gori srédil, kaku si ti tvoje hzhēre, inu dēkle varuval. Kaku si ti tvoje hlapze h' dobrimu vishal? Vbóge dufhe, katere fim jest v' tvoje sanikerne rokę savupal! kaj sa eno rajtingo ti sdaj meni dafh od tvojga hifhovanja? kaku si ti na nje męrkal, de so/se zéle nozhy okuli vlahhili? Kaku si jih ti polvaril? Kej je tvoje opominjanje, kej je tvoje podvuzhenje? Kej je bil tvój dóber exempel, de bi se bily nad tabo isględali? *Plazhaj, kar si dolshan.*

Stopi lesem o hifhna Mati, inu daj rajtingo. Tvoje hzhēre bi bilę imęle nad tabo en svęsti shpęgel imęti eniga
ti-

tihiga, brumniga, domazhiga shivlenja, ti bi jih bila imeła vednu pred tvojmi ozhmym imeti, inu ne fame okuli letati puftiti, fhe majn pak te priasnosti, te snanja s' tem ali unim, te polhte, ali zelu te ponozhne fhapananja inu pogovore terpeti, zhe nifi ti morebiti fhe na lafh ikusi perfte ględala, ali na takih preshah fama to nar vekshi dopadajenje imeła. *Plazhoj kar si dolshná!*

Stópi naprej ti o sakónski mosh! *Jest bom tebe pred tvojmi ozhmym previshal.* Jest sim tebi eno sheno dal, de bi jo bil ti kakor eno festro sa lubu imel; sakaj si jo ti kakor eno fushno dershhal? sakaj si jo byl inu tepel? sakaj si jo hudu imel? Aku bi ti ne bil tolikokrat v'ofhtarii vùs lón od eniga zęliga tejdna, ali en velik dejl od tvojga perdęlanja v'eni fami pyanosti sapravil, bi ne bil taku delezh, ali veliku vezh taku nakonęz prifhál.

Stopíte naprej vy vsi, inu dajte rajtingo od vafhiga shivlenja, od flędniga vafhiga djanja. Naj pridejo vsi, kateri lo vam te lejpe svete dajali, inu vafhe hudobie hvalili, naj vam sdaj

po-

pomagajo, naj govore sa vafs. Ali vfi obmolzhe, inu s' potepenimi ozhmy floje vfi saframoteni, inu .fi ne vupa obeden sa vafs le lamu syniti. Ker se tedaj ta grešnik, taku porezhe dalej ta vezhni Sodnik, ker se tedaj ta grešnik ne more ne sam sgorviti, ne eniga drusiga najti, de bi ga branil, inu isgovoril; taku govorate *vy Nebu inu semla. Kaj se vam sdy:* kaj saflushi on? *On je smerti vrejden,* odgovry njegov Angel varh, ja on je smerti vrejden, sató ker on na moje vishanje, na moje noterdajanje ny porajtal. On je smerti vrejden, odgovore njegovi sveti Patroni, sakaj on ny na nathe exempelne porajtal. s'katerimi smo ga h' brumnosti vabili. On je smerti vrejden, savpie fhe glasnejshi njegova lastna vejst, ti ne moresh sam odrezhi, ti si smerti, inu vezhne smerti vrejden. Taku je tedaj vun s' grešnikam, obeden se ga am ne vsame, inu vse ga ferdama. Ali kdo drugi se ga bó amysel, kakor ti o vsmileni Jesus! Jest njega se am vse ti? *Moje oku ne bo sanejtu,* pravi on skusi Ezechiela Preroka, *Jest se ne bom vsmilil* (5. 11.) Ali ny on ena tvoja stvar, enu delu tvojih rok, ena

od-

odkupa tvoje kryví. Ja rešs je, ali on je ena savèrshena stvar. Ali spomni se Gospod, de si bil ti njega dobrotliv Ozhe, njegovu edynu vupanje, tróft inu perblishalifhe. Ja, ali jest sim sdaj njegov Sodnik. Ali zhe bi tudi ti, o Gospod, ne hotèl, taku bó tvoja kry, tvoje tèrpljenje, tvoja smèrt, inu letè tvoje rane, katere so fhe sdaj odpèrte, sa njega svojo fhtimo povsdignile. Ah vse sabstojn, pravi ta fèrditi Sodnik, ravnu letè rane, ravnu leta kry klichejo na mashvanje zhes njega, inu njegovu ferdamanje fhe hujšhi stvarè. *Moje oku ne bó saneslu, jest se ne bóm vsmilil.* Inu rukaj lubi Poflufhauzi nèham jest s' mojim govorjenjam, inu pèrhranim sa dans tejdèn tó šodbo, katèra bo zhes grešnika ftekla.

Na II. Nedèlo v' Advènti.

Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparabit viam tuam ante te.

Pole jest pofhlem mojga Anegela pred tvojim oblizham, katèri bó perpravil tvój pót pred tabo. *Matth. II, 10.*

Modróst inu dobróta nashiga Bogà se fkusi tó fusebnu kashe, de nam naprej
 b po-

pove, kadar hózhe ali svojo pravizo, ali svoje vsmilenje skusi posebne snaminja ali perkasni na snanje dati. Kadar je on hótel hudobo zhlovešhkiga serzá skusi potop potkrafati, je vkasal Noetu eno barko zimprati, v kateri bi bil on inu ti njegoví ohranjeni. Noe je stu lejt leto barko delal. Sakaj jo je delal, tó je vsaki lohka svejdit: ty tedaj, kateri so bily v' potopi pokonzhani, se niso mogli potoshiti; njim je bilu naprej povedanu, inu je le per njih stalu, de bi se bily na pomiu imeli, inu pokoro delali. Prejden je Syn Boshji na svejt prifhal, kaj ny on sturil, de bi bil ludy k' svojmu prihodu perpravil? Skusi koliku Prerokov ny pustil svoj prihod osnaniti? Pod koliku podobami je on svoje rojstvu, svoje shivljenje, svojo smert, svoje gorivstajenje, svojo zerku, vse Sakramente, vse skrivnosti nafhe svete vere naprej postavil, prejden se je on sam perkasal, inu skusi svoje lastne vusta govoril?

On bó na konzi teh dnev spet prifhal ta svejti sodit. Od tega ny samú on sam ozhitnu govóril, takú de ne móremo zviblati, ampak Preróki so letó naprej
pra-

pravili, Apostelni so osnanuvali inu ny Pridigarja, ne vuzhenika, ne enih keršhanških buku, de bi od tega ne govorili. Ny le en sam Angel, ne en sam Elias, ne en sam Joannes Kerstnik, ampak je vezh Eliasov, vezh Joannesov, inu pride vezh Angelov enu sa drugim, kateri ta prihod Jësusa Kristufa osnanujejo. *Pole jest pošlem mojga Angela.*

Tudi jest sim uno Nedelo vam, moji Farmani letó osnanuval, inu aku sim lih veliku od tega govóril, se mà sdy, kakòr de bi vam ne bil fkoraj nìzh poveđal, toliku mišl se meni od letiga strašnuiga dneva naprej postavi. Ali jest pustym vse drugu premišlvanje na stran, inu vam bóm danàs le to edino pošledno refuizo pred ozhy postavil, kaku bó grešnik v' tej veliki sodbi pred zelim svejtam kakòr kriv obfojen, inu ferdaman. Prejden sazhnem, perpravimo se.

III. Dejl.

Kadar bó vse grešnik taku kakor smo uni dan flishali, pred zelim svej-

svejtam previshan, de je kriv inu dolshan, taku njemu drusiga naprej ne stoji, kakor de bó on she pred zelim svejtam kakor kriv obfojen, inu ferdaman. Inu tukaj ne zhakite Christiani moji, de bi vam jest popisfal ta sèrditi obras tiga velikiga sodnika, s' katerim bó on to sodbo zhes tẽ hudobne isrekal. Kaku bi jest v' stani bil enu takufhnu popisvanje sturiti? Kaj sa enimu s'zhernimi oblaki prevlezhenu nebu bóm jest njegovu kolnú zhelu perglihal? Kaj sa enim bliskam njegove ognene ozhy? Kaj sa enimu riovenju ali eniga od vrozhinke bolešni obdivjaniga leva, ali eniga od velike fortune buzhezhiga morjá, ali eniga groma, kir semlo strelsa, bóm jest ta she nigdar saflifhani glafs njegove shtime perglihal? Jest vam bóm tedaj le samú to povedal, kar smo od letẽ strafhne sodbe v' svetim Evangelji is samih vust nashiga prihodniga Sodnika prejeli, inu letó vam bóm k' vashimu premishluvanju zhes puftil.

Pèrvizh se bó tedaj s' enim priasnim pogledam nash Jèsus h' tẽm obernil, kateri se bódo na njegovu dešni strani v' zhaftilivih trumah vstavleni snefli.

Pri-

Prifhal je enkrat taisti zhafs, o moji lubi, jim poręzhe on, de vam povēnem to, kar ste vy sa mene na semli fturili. Jest nisim nizh posabil: Jest si spómnim na toistu oblazhilu, s' katerim ste mene nasiga pokrili, jest si spómnim na taisti kruh, s' katerim ste mene lazhniga napafli, na taisti korz vode, s' katerim ste mene shejni-ga napojili: tudi na toistu vashe vsmilenu obyfskanje si spómnim, kadar fim bil bolán, ali v' jezhi, na toistu lubes-nivu jerpergvanje, kadar fim kakor popótni k' vam prifhal. Na vse leto nisim posabil. Prejmite sdaj vashe plazhilo fskusi leta ozhetovi shegēn, kateriga vam dam, v' letęj neismerjeni zhafli, katero fim vam perpravil, v' letęh zhes vse srezhnih Nebęsiah, v' katere vafš klizhem. Pridite vy poshegnani mojga Ozhęta, pridite inu poseđite tó srezhnu krajęstvu, kateru je vam perpravlenu od sazhetka tiga svejtá. O lubęsnive besęde mojga vsmileniga Jęsusa! Ali jih bosh ti k' meni rekál, o dobrotlivi Odreshenik? ali jih ti k' mojim lubim poslufhavzam poręzhefh? h' komu jih bófh rekál? O dushe, katere v' enim svętim boshjim strahi shivité, odprite veselu vashe
fer-

ferza, blagur vam bodi ! *Pole taku bó shegnan tá , kateri je Gospóda boji* (Pl. 127. 4.) Kakú bote tudi vy na spruti ta dan shegnale , ker ste sklenile se sarefs k' Bogu obèrniti ! Ah porezhetè , kaku ob pravim zhafsi fim jest toisto spovd opravila , kaku prav fim jest tóistu pošmehvanje tih shpotlivzov premagala , kaku prav fim sturila , de nifim na ludy nižh porajtala , kadar je bilu trèba mojmu Bogu ílushiti ! takrat bóte spósnali , kaj sa eno veliko frèzho vam tē sgrèvane folšē , to sdihvanje , tē is lubēsni boshje sturjene dobre dēla pernefsó.

Ali o Bogu se vsmili, kaku na naglim se glafs, bešēde inu obras mojga Odrēhenika preberne ? On je vshe vufs ognen , inu plāmeni , inu strēle gredó vùn is njegovih ozhy , katere konzhanje osnanujejo. Sdaj se vufs sērdit h' tēm obèrne , kateri s'trepetanjām inu vfi prepadeni , inu s'grosso napolnjeni na njegovi lēvi strani stojē : Inu vy nesrēzhni , bó savpil on na njē s'eno garmēzho shtimo , kaj dēlate vy tukaj , otrozi tē hudobe ? na enim taku lejpm krajlēstvi nimate vy obeniga dējla , ker ga famy niste hotli imēti. Kaj
stoj-

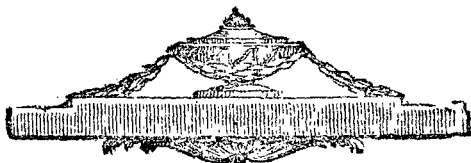

štojté vy šhe pred mojmi ozhmý? Poberíte se vy prekleťi špred mene! s' vami nimám, inu nózhem ješt nižh opravít iměti, vy pošode tē jěse, ješt vašš prekólnem, vy savershena derhal, ješt vašš ferdamam, prozh s' vami na vezhnu od mene, prozh v' ta vezhni ogjln! Vši Svetniki, inu Angeli se bodo, k' boshji šodbi perdrushili inu rekli: *Ti šš pravizhen o Gospod, inu pravizhna je tvoja šodba!* (Pl. 118. 137.) Naj sginejo ti hudobni, naj padejo kakor šviněz v' globozhino: v' ogjin s' njimi! v' ta vezhni ogjin! prav se jim gody! *Ti šš pravizhen, o Gospod, inu pravizhna je tvoja šodba. Poberíte se tedaj vy prekleťi v' ta vezhni ogjin, kateri je perpravlen Hudizhu, inu njegovim Angelam;* Poberíte se, inu neššite s' vami, o nefrežhni, to tēšho letē klětve, katera vašš ima na dušhi inu na teššsi eno zēlo vezhnošt nefrežhne šturiti! Ali verššite poprej šhe enkrat, inu ta sadnikrat vašhe ozhy na une frežhne trume, kare s' enim zhaštílivim vešselam sa Jěsusam švojo pōt v' Neběšsa vsamejo. Samerkate vy med tēmi tēššic vašhe snanze, inu priatele, kateri šo mógli toliku zhašsa vašhe boležhe šbadanje,

po-

posmehvanje, inu ozhitanje prenesli? Si spomnite, kaku ste jih vy sahpotovali, ker ony vashim gerdim exemplam niso hotli prav dati, ali vas ho krivizo hvaliti? ali ker so te grenke besede poterpeshlivu prenesli, s' katerimi ste jih vy morili? Lety so ravnu tiisti, katere ste vy sa navumne, sa norze derшали. Povejte sdaj, kdo je prav imel, vy, ali ony? *O nafs nevumne*, poreznete vy ta zhafs, kakor stoji pisano v' bukvah te modrosti (Sap. 5, 4, 5.) *O nafs nevumne! my smo njih shivlenje sa eno norost derшали, inu njih konez bres zhasty: Pole! kaku so ony sdaj med boshje otroke shteti, inu njih dejl je med Svetniki!* Sadosti je sdaj, sadosti je! poj-dite kje doli v' Pekel leto vas ho nevumnoft na vezhnu objokat. Inu tukaj se bo s' grosovitnim hrufhanjam ta peklenfki bresen odperl, ta semla se bo kakor na dvoje raspzhila, inu vso leto bres shtivila veliko trumo tih nefrezhnih v' se poshèrla, tek tih zhafsov se bo vstavil, inu shtivilu tiga zhafsa bo nehala, inu vezhnoft se bo sazhe-la. Inu lety, pravi ta sveti Evangelium, poj-dejo v'to vezhnu terplenje, ti pravizhni pak v' vezhau shivlenje.

Takufhen , o Chriftojani , bó ta
 ftrafhni konèz letiga grosovitniga
 dneva. Kaj fe vam sdy ? *Jeft vam*
danas pred vashe ozhy shègèn inu kle-
tu postavim (Deut. 11, 26.) obóje vam
 na povele mojga Bogá v' roke inu v'
 vashe oblaf dam. Sberíte fi , katèru
 hozhete. Lè famú vaf opominjam ,
 de bóte shègèn dofègli , aku bóte po
 sapovdi postave boshje shiveìli , inu
 pokórni njegovimu ívètimu poveìu.
 Aku pak hózhete po valhìh fpazhenih
 shelah shiveìti , po navùkih tìga ívèjtá ,
 po valhim hudóbnim nagnenji , taku
 bóte bres vfiga z vùbla klètu sadobili.
 Katèru ístèh dvèh fi vy svólite ? Ene
 írèdne pòti ny. Pomillite ,
 inu sberíte. Amen.

Pridiga

Na

III. Nedelo v' Advēnti.

Od smerti tiga grešhnika. Is Lafhkiga.

---

*Ego vox clamantis in deserto,
dirigite viam Domini.*

Jeſt ſim en glaſs tiga v'píozhiga v' puſhavi : Poravnajte pôt tiga Goſpóda. *Joan. I. 23.*

Ta v'píozhi glaſs v' puſhavi ſe je ne-
kádaj taíſti Joannes ſam imenuval , ka-
tēri je ſērza tih ludy h'timu velikimu
prihódu tiga oblubleniga Odreſhenika
pérpravlal. Sato jih je on tudi bres
prenehanja h' pokori opominjal, inu
doſtikrat taku omežhil, de ſo ſvoje
grehe ozhitnu ſpoſnali, inu od nje-
ga ſe v' Jordani kárſtiti puſtili.

Ta v'píozhi glaſs dan danafhni ſo
Pridgarji inu Paſtirji tēh duſh, katērih
dolſhnoſt je ſlaſti ſdaj v' Adventnim
zhafsi

---

* *Quaresimale del P. Sagramoſſo.*

zhafsi Christjanam tē nar imenitnišhi reſnize tē vęre napręj neſti, inu njih ferza v' glihi viſhi h' pokori omezhiti, de ſe taku tudi ony perpravio to rojſtvu Jeſufa Chriſtuſa po vrejdnoſti obhajati, inu njega v' ſvoje ferzę preęti. H' tęmu zyl inu konz u ſim vam ſkusi tę perve dvę Adventne Nedęle to oſtro ſodo bóshjo napręj neſel, danás pak vam morem enu nizh majn ſtraſhnu govorjenje, namtezh od ſmerti t'ga gręſhnik a derſhati, kateri v' ſvoji nepokori vmerjé. Vy bote s' groſo vidili, kaj ſa en konz u vam napręj ſtoji, aku ſe ne bote per zajti ſpokorili. Vy bote ſpoſnali, kaku objokanja vrejdén je en gręſhnik na ſvoji ſmęrtni poſteli. Prejden letó ſaſliſhite, perpravite ſe

I. Premifhluvanje.

Ta ſmert, kakor vſi ſpoſnajo, je to nar grenkejšhi, kar more en zhlovek poſhręti, inu žhe ſhe ti pravizhni per bliſhanji tęiſte trepęzhejo, kaku ſe bo gręſhnikam godilu? Ta Prerok Iſaias pride noter h' timu bolni- mu Kraju Ezechiu, inu ga taku ogo- vory:

vory : *Leto pravi Gospod , spravi v' ordengo tvojo hisho , sakaj ti bosh vmerl , inu ne bosh vezh shivel* (Isai. 38. 1.) Per leteh besedah se ta Krajl k'sydu oberne , sazhne moliti inu filnu jokati. Taku en brumni ; kaku bo enu taku osnanilu en grešnik gori vsel ? On lesly tam na posteli svoje bolezhine , inu ta smert mu taku rekozh sa vratam sedy. Kaj delate vy okuli njega stojezhi , priateli , snanzi , shlahta , sakaj ne greste po Spovednika ? Bolnik bo sdaj sdaj vmerl.

Tihu pravio ony , inu s' roko molzhati veljavajo ; tihu , de ta bolni ne flifhi. Kaj to pomejni , se jim odgovory , taku tedaj bolnik ne vej , de s' njim taku nevarnu stoji ? Vy ga bo te tedaj pustili vmreti bres Spovednika , bres spovdi , ali se to pravi njega lubiti , de ga taku nevedama v' Pekel poshlete ? Ah kdo mu hozhe povedati ? Eden pravi jest ne , ta drugi jest ne : noter de se k frezhi en Spovednik najde , katery mu pozhasi to nevarnost pove , v' katery se snajde. Taku teshku je sa eniga grešnika le flifhati , de ima skoraj vmreti , taku
tesh-

teshku je sa njega se v' boshjo volo podati, katëra ga k' fmèrti obfodi!

Ali naj se to fhe taku s' lëpo maniero saftopit da, kakor bitru ta nefrëzhni boluik sa rëfs verjëti sazhne, de bo vmerl, taku sazhnó njegove misli famë od sebe ena zhes to drugo na njega planiti, glih kakor tam të hude poshte, katëre so Jobu njegovo nefrëzho osnanuvale.

To pervo poshto je Jobu en pôt pernešsel s' tēmi besëdami: kadar so tvoji voli orali, inu tvoje oflize sra-ven njih se pafle, so Sabearji nafhi sovrafniki prišli, so vse prozh vse-
li, inu tvoje hlapze s' mezham pobyli, inu sam jest sim vsihal, de sim leto te-
bi povëdal. Dokler je leta pôt fhe govoril, je prišhal en drugi vùfs oftra-
fhen s'to poshto: En velik ogjìn je od Nēba med tvoje ovzë padel, inu je nje vse inu pastirje poshgal inu poze-
ral, jest sam sim vbejšhal, de leto te-
bi povëm. Dokler je pak tudi leta fhe govoril, je prišhal en tretji s'to
poshto. Chaldæarji so tvoje kamele po fili prozh odgnali, inu tvoje hlapze
s' mezham pomorili. Tudi leta fhe ny
bil

bil sgovoril, je vshe ta zheterti prifhal s' to shalofno poshto: Kadar so tvoji synovi inu hzhere per timu nar starishimu bratu dobre vole bily, pyli, inu jedli, je en strafhan vihar vstal, je hifho na shtirih voglih taku stretsel, de je na kup padla, inu vse tvoje otroke pobyla. Kaj pravi Job na vse leto: *Nag sim od telefisa moje matere prifhal, nag pojdem spet od tod, Gospod je dal, Gospod je vzel, naj bo ime tige Gospoda zheshtenu!* (Job. 1, 14.)

Taku na naglim pridejo ena sa drugo te shalofne misli zhes bolnika, katere njemu smert inu sgubo vseh lubih rezhy osnanujejo. Inu leto je sdaj njegovu edynu opravilu, kadar mu spovednik naprej nese, de se ima na rajsho perpraviti, *de bo vmerl*. Ali sraven mu pridejo she drugi na glavo; eden pravi: komu bosh ti tvoje blagu sahafal, sakaj *ti bosh vmerl!* ta drugi pravi: kaku bosh tvoje otroke rasglihal, kdo bo sa dom, koliku flejdnimu volish, sakaj *ti bosh blesi vmerl*. She na prjde: Lubi moj mosh, ali ne bosh na mene nizh spomnil? pomisli kaj sim k' hifhi pernefla, ali pojdem shiva
v sem-

v'semlo , sapusti meni vsaj toliku , de bom mogla poshtenu shiveti , sakaj ti bosh teshku gori prishal . Inu sdaj pridejo s'he drugi snanzi , priateli , shlah-ta , ali vsi mu s' objokanimi ozhmy , aku lih molzhe osnanujejo : *Ti bosh vmerl , inu ne bosh vezh shivel ,*

Ta spovednik njega napravla , de se ima v' boshjo volo podati , inu re-zhi : *Naj bo ime tiga Gospoda zheshe-nu .* Ali kaku se bo leta bolnik v' bo-shjo volo podal , kateri je bil per vsa-ki nesrezhi navajen le kleti , rotiti inu preklinjati zhudi de se semla ny od-perla ? Ah sakaj morem jest ravnu sdaj vmreti ? Ah moji lubi otrozi , kdo bo sdaj sa vafs s'kerbel ! O Bog ti si me sapustil ! ti bi ja snal meni spet sdravje dati , aku bi ti hotel , ali ti si na mene posabil , inu smano je vun . Pak sakaj bi jest imel vmreti , jest s'he nozhem vmreti . Inu tedaj sazhne oterpniga serza biti , inu ne poslusha vezh obeniga opominjanja . Tedaj ga s'he le po besedah tiga Kronaniga Pre-roka bolezhine inu britkosti tiga pekla obdadó , inu ta mertvashki pot na nje-ga zhele nam letu peklenške britkosti le prevezh na snanje da . Tedaj
le

se ta skufhnjavez tudi ne muddy, inu mu sdaj zaglive milli, sdaj enu ferbešnu vupanje ſhe eniga dalſhiga ſhivlenja noter daje, sdaj ga na to popreſhnu v' grehah vſhitu veſſele ſpomni, inu mu nove ſhele obudy. Kaj ſe more na eno tazhaſ perſileno ſpovd derſhati? ali na eno grevingo, katęra drusiga ny, kakor en prasni is gojsda nasaj odgovorjeni glaſ, ſa katęru ferze nizh ne vej? zhe mu ta ſpovednik h'troſhtu Nebęſa obeęa, inu kaſhe, de ima le kje gori ſvoje ferze oberniti, de bo tam gori njegovu ſtanuvanje, taku ſo taki troſhti le ſa te pravizhne, katęri ſo ſe tukaj terdnu vojkovali, inu imajo sdaj enu pametnu vupanje, de bodo krono te pravize doſęgli. Ali letiga greſhniga bolnika, katęri ny vſe ſvoje ſhive dny prave lubęni imel, sdaj v' ſmerti tudi vupanje ſapufha.

II. Premifhluvanje.

Inu kaj ſa enu vupanje bi tudi en hinavez ali greſhnik imel, pravi Job, de bi Bog njega duſho odtel? ali bo on njega vpitje vſliſhal, kadar
bo

bo britkost zhes njega prishla? Ah sa greslnika pravi S. Hyeronimus ny obēniga refhenja, sakaj Gospod ne bo na dan tīga maľhuvanja vezh njegove prōshne gori vsel. Ali ta spovednik ga fhē vfelej opominja: Profsi sa odpufhanje tvojih grehov, moj lubi brat, poglej tvojga krishaniga Jēsufa, klizhi na Boga tīga vsmilenja. *Kaku se ti podstopish profsiti, ga vstavi spet en S. Hyeronimus, kaku se ti podstopish profsiti sdaj v' nadlogi tēga, katerīga si v' tvojih dobrih dneħ sanizhoval? Ah moj Bog, mōli dalej ta spovednik v'imēni tē Zerkve, vsmili se o Gospod zhes njegovu sdiĥvanje, zhes njegove folse!* Ja, odgovory en S. Augustin, aku bi leto sdiĥvanje, letē folse is enīga sgrevaniga ferza prishlē; ali to ny is pokore, ampak lē sa volo blishne smerti; sakaj greslniki, pravi ta vuzheni Salvianus, *jo perpravleni poprej shivēti, kakōr greshiti nehati, inu ho, zhio rajshi s' svojimi grehi vred pokopani biti.* Ony iposnajo famy, kakū nevrejдне so njih folse, de bi bilē sdaj gori vsete. *Taku bo tedaj, so besēde S. Pisma, ta hudobni Gospoda profsil, ali on ne bo od njega milosti prejel.* (2. Mach. 9. 13.)

Ali o strah inu grosa! Kaj sagledam jest okuli tiga vmerajozhiga grešnika, kaj vidi on sam s' svojimi ozhmym? kaj sa ena derhal nesnanih polhast napolni ta hram, v' katerim on lesny, inu se okuli njega postele vstavil? To shuganje tiga serdiciga Stvarnika, kateru je on she t mu bratovskimu vbyavzu Cajnu sturil, se sdaj ipolni: *tvoj greh bo sdajzi pred durmi.* - Kuma: te snaminje te smerti sasilishi, se pred durmi kamre tiga bolnika vse njega hudobie inu pregrehe vkupaj ipravio, de bi se na eukrat njemu v' tej narstrahnejshi podobi perkasale. Tukaj sagleda on svoje sbentovanje, inu preklinovanje kakor eno strahno v' versto vstavleno vojsko tih sovrashnikov, tukaj vidi kakor gerde polhastli svoje posrelhnosti, inu pyanosti, tukaj kakor ostudne sverine svoje nezhistosti, inu nagnusobe, tukaj se she ena gershi, strahlivishi polhast, namrezh tiganstiga greha, perkashe, kateriga ni imel ne Pridigar na kanzelni, ne spovednik per spovedi imenuvati, sa kateriga sam ti, o hudobnik, vejsh, inu se zhudish, de te je semla taku dolgu nolsila! tukaj se tvoje ponozhne nagnusobe, katere so kumaj tamme

pokrile, pokashejo, inu o vëzhni Bòg, kaj
 sa en strah inu trepetanje, kaj sa ena
 grosa inu zagovitnost na enkrat tiga
 vmerajózhiga popadejo! On vidi sdaj
 vse to hudu, kar je fturil, on je pre-
 vishan, njegova lastna vejst ga ozhitnu
 toshi, ta kry tih fkusi njega ferdama-
 nih vpie na mafhvanje, ta sguba tih
 od njega sapelanih klizhe na fhtrafing-
 go, tē lashnive hynavške spovedi, nje-
 gova nevcolashena jesa inu foverathtvu,
 njegove nevrëjdne obhayla, ta ognuf-
 sena inu potaptana kry Jesufa Kristula,
 ti nespodobnu prejeti Sakramenti, vse
 klizhe na mafhvanje, vse ga vshe
 poprej ferdama, inu mu sdaj s'gros-
 vitno filo njegovó nesfrezhno duho is
 pers vùn terga. On pogleda fhe en-
 krat strafhnu tē okuli stojëzhe, stre-
 pëzhe, syne ta sadnikrat, inu pusty
 svojo dafho v'narozhji svojih lastnih
 hudobij, inu pregrëh! O strafhni ko-
 nëz tiga hudobnika! o sagvisfhnu huda,
 inu zhes vse huda je smert tiga grëf-
 nika! Ali pomudimo se fhe enu koli-
 ku per njega smertni posteli.

V' svojim shivlenji je ta hudobnik
 vshe taku delezh prifhal, de fkoraj
 ny vëruval, ali ima on eno nevmer-
 c 2 jozho

jozho duſho, ali je ena prava iſvelizhanſka vera, ali je ena ſodba, ena vezhnoſt, en Pekel, enu Netu, en Bog. Od tod je priſhlu, de je on brumnoſt, inu te bogabójezhe ſani-zhoval, te Duhóvne ſaſhpotoval, andohti inu boſhje iſluſbe ſa nepotrène kvante derſhal, inu ſategavolo ſe od tehiſtiñ odtègnil, inu rajſhi po ſvojih potih inu greſhnih luſhtih hodil. Sdaj ga na enkrat ta vera le prevezh raſſvitly, on veruje ſdaj kakor ti paklenſki Hudizhi, kateri tudi verujejo, inu ſe treſejejo. Strah tiga Goſpoda pride, kakor oſtre puſhize zhes njega, inu njih ſerditoſt ſpyé po beſsedah S. Pitna njegovo duſho vunkaj. Leta ſtrah pokrie s' merslim potam ta mertvalhki obras, leta ſpravi vun to ſadnu sdi-hvanje is tih ſeſhganih ſhnablov, leta napne ſhe le prav te vshe poprej ſtraſhnu napete perſi. Ta Podoba naſhiga Krیشانiga Jeſufa, katera ſe mu kuſhnit da, pogmèra ſhe bol njegovi ſtrah, ah leto je ta pild ali veliku vezh to delu moje pregrehe, kateri me pride previshat! Ta ſveta popotniza, katera ſe mu perneſe, ah ta je moj ſodnik, kateri me pride ſerdamat! To ſvetu olje, s' katerim to

poslednu masilu prejme, ta Maslnik, te molitve, vie ga she s' vekshi grosobda, ker ga na eno vero spomni, katerá ga savershe. Lete so te strahne sulze, katere ga do smerti ranio, katere ga vinore, inu njega reyno duho vunkaj is telefsa stergajo.

III. Premishlvanje.

Vy se tresete Kristiani per lamim popisvanju ene take strahne smerti? Sakaj se je rajshi poprej, dokler je she zajt, ne varujete? My vam is Evangelia te ozhitne besede Jesusa Kristusa neprej nelsemo, *de ga bote ta zhafs yskali, pak ga ne bote neshli, ampak bote v' vashih grehah vmerli.* (Joan.8.) *My vam kakor Noe, ta zhafs kadar je svojo barko zimpral, pokoro osnannujemo, ali vy zhakate na boshjo poterpeshlivoft.* (1. Petr. 3, 20.) On shuga ludem, de imajo od svojih hudoby nehati, de bo fizer boshje mashlvanje zhes nje prishlu, ali on ne preberne ene same dushe; Ta barka rafse k' eni filni velikosti, on jim pove is kaj sa eniga zyl inu konza jo je nje-mu Bog zimprati vksal; leta bo vafhe
edy-

edynu perblishalifhe, tukaj notri famú bote timu gmajn potopu vfhli, aku bote sa odpušhanje vašhiv grehov profsili. O je fhe zajt, pravio ludjé, je fhe zait. Poglejte, pravi dalej Noe, tē sverine se vshe vkupej s-hajajo, inu zélú tē divje nar filnišhi sveri yfhejo enu ohranjenje notri, ne bódite vèndèr bòl nevumni, kakòr ta nevumna shivina: ona se jēse eniga Bogà bojí, kakòr famy vidité, inu vy ga s' vašhimi hudobiami fhe bòl k' mafhuvanju drashite. Sgręvajte se, potop bó sdajzi prišhal. Ti oterpneni ludjé poględajo na Nebu: O je fhe jasnu, fhe je zajt, boshja poterpeshlivoſt je bres konza: Obedèn se ne gane. Noe se v' barko vma-kne, inu Bog jo od svunaj sãpré: Nebu se s'zhernimi oblaki prevlęzhe, strašhne plohe inu lyaki pèrderó do-li, ta svejt se potopy, inu vfi ludjé potonejo bres ene gnade inu miloſti,

O jeſt vbogi gręšnik! ali bóm jeſt, en nevrejdni flushabnik mojga Bogá, na danafini dan per enimu Kristianskimu svejtu vèzh vère veſhál, kakòr Noe per nekadajnimu? Na noge tedaj o gręšniki! ta barka vašhiga ohranjenja je vshe dodełana. Jeſus Kristus sam
jo

jo je sa vafhe ohranenje sdęlal. Po-
glejte jo do kraja odperto v'tim sve-
tim Sakramenti te pokore! Tezite, ah
tezite, dokler je leta barka tiga isve-
lizhanja odperta, ne trudite vezh bo-
she poterpeshlivosti, ne rezite, de ste
ste mlady, de ste sdravi, de so Nebesa
ste jafne! Mladenzhi, dekelze, moshje,
shene, stari inu mladi poloshite, ah
poloshite doli vafhe grešnu shivlenie,
ne zhakite vezh zajta, dokler vam sam
vafh nar lubesnivi Ozhe ta nar lepshi
zajt h' pokori da; Naj vafh leti prihodni
prasniki kakor sneg ozhihene, s' gna-
do sv. tita Duhá, kakor nev-ste lepu
naoravlene vidio, de bóte vreidni po-
stali per obhajanji rojstva vafhiga Is-
velizharia h'tim nebeškim Angelam
se perdrushiti, inu s'njim vred to ves-
sele pefsem sápeiti: Zhatt bodi Bogu
na vilsokosti, inu myr ludem na
semli, Amen.

Pridiga

Na

IV. Nedelo v' Advēnti.

Homilia zhes XV. Postavo Evangelia
S. Lukesha,

ali

Govorjenje od Pokóre.

Et venit in omnem regionem Jordanis prædicans baptismum pœnitentiæ.

Inu on je prišhal na vse strany okuli Jordana, inu je osnanuval kârst tē pokóre.
Luk. 3, 3.

Pokóra je ta drugi kârst, kakor jo ta danafni Evangelium imenuje, inu leta kârst tē pokóre bi vam jest na boshje povele tudi osnanuvati imel; ali kej bom jest eno pravo podóbo, ali en mušter tē pokore nefhal, po katerim bi se my deršati mogli? Meni se je fksi leta tejden kakór enimu shejni-mu godilu, kateri ne najde eno kaplo frifhne vode, de bi mogel svojo she-
jo

jo ogafsiti, de fi lih k' veliku tekozhim vodam pride. Jest fim tedaj mislil, de hozhem rajshi h' studenzu te shive vodn jiti, inu tam vunkaj sa se, inu sa vafs, Iubi Farmani, kolikur nam je potreba, sajeti.

Ta studenez te shive vode, ny drugi, kakor beseda nashiga Isvelizharja Jësufa Christufa. Inu kaj sa eno lepshi podobo te pokore hozhem jest yskati kakor jo v' '5. Postavi S. Lukesha samerkano najdem? Nashi vsmileni Odreshenik nam je jo sam naleto visho rasloshil, kakor jo bote sdajzi v' tim pervim premishlujanji od besede do besede saflifhali. Prejden sazhnem, perpravite se.

I. Premishlujanje.

En zhlovek je imel dva syna (so besede Jësufa Christufa) Inu ta mlajshi is njih je djal k' Ozhetu: Ozhe daj meni ta dejl blagá, kateri meni flifhi. Inu on je njima to premoshenje rasdejil. Inu zhes malu dny, je ta mlajshi syn vse vkup spraval, inu se je v'eno dalno deshelo podal, inu je tam svo-

svoie přemoshenje spravil, ker je on
 rásvudánu shivel. Po tem pak ker je
 bil on vse sadial, je ena velika lako-
 ta v' tejsti dësheli vřtala, inu on je sa-
 zbel pomankanje těrpeci, inu on je
 fhál, inu se je dërshal pěr enimu Purg urju
 tejste dëshele. Inu ta ga je poslal na
 svoio přitavo svinjě past, inu on je
 shelel svój trěbuh napólniti s'otróbmi,
 katere so svinjě jedle, inu obeděn jih
 ny njemu dal. On pak je sam v' se
 fhál, inu je djal: Kóliku najěmnikov
 v' hřhi mojga Ozhęta imajo obylnu
 kruhu, jest pak tukaj od lakote koněz
 jěmlem. Jest se hózhem vsdigniti,
 inu k' mojmu Ozhętu jiti, inu pore-
 zhem k' njemu: Ozhe, jest sim grěshil
 v' Nebú inu pred tabo. Inu jest n' sim
 vezh vřejděn tvój syn iměnován biti:
 Sturimene, kakor eniga tvořih najěm-
 nikov. Inu on se je vsdignil, inu je
 přifhál k' svojmu Ozhętu. Ker je pak
 she delezh prozh bil, ga je njegov
 Ozhe vidil, inu on se je njemu v' sěra-
 ze vsřmilil, inu je pěrtekěl, inu je pa-
 děl okuli njega vratí, inu ga je kufh-
 nil. Syn pak je djal k' njemu: Ozhe
 jest sim grěshil v' Nebú, inu pred ta-
 bo, inu jest n' sim vřeiděn vezh tvój
 syn iměnován biti. Ozhe pak je re-
 kál

kal k' svojim hlapzam: Hitru pèrnešite tó narbólfhi oblazhilu, inu ga obležite, inu dajte njemu en pèrstan na njegóvo rokó: Inu zhevle na njegóve nogę. Inu pèrpelíte enu pitanu tele, inu ga sakolíte, inu my hózhemo ješti, inu dobre vóle biti. Sákaj letá mój syn je bil mèrtú, inu je supet oshivel, inu on je bil sjublén, inu je najden. Inu ony so sazhęli dobre vóle biti. Njegóv štarifhi syn pak je bil na póli, inu kadar je prišhál inu se k' hišhi pèrblišhal, je on flišhal pęjtje, inu plesajne: Inu on je eniga tih hlapzov poklizal, inu je poprashal, kaj bi letó bilú, on pak je djal k' njemu: Tvój brat je prišhál, inu tvój Ozhe je enu pitanu tele saklal, ker ga je spēt sdraviga nasaj dobil. On je pak ješen postal, inu ny hotél nóter jiti. Tędaj je njegóv Ozhe vún fhál, inu ga je sazhęl profsiti. On pak je odgovoril, inu je djal k' svojmu Ozhetu: Pole tóliku lejt ješt tebi flúshim, inu nisim nikoli tvoje povele prestópil, inu ti meni nisi nigdar le eniga koslizha dal, de bi ješt s' mojmi priateli dobre vóle bil. Ker je pak letá tvój syn, kateri je svoje premoshenje s' kurbami napravil, prišhál, si ti njemu enu pitanu

tanu tele saklál. On pak je djal k'njemu. Syn, ti si všelej pèr meni, inu vše tó moje je tvoje. Dobre vóle pak biti, inu se vefsěliti, se je spodóbilu, sakaj letá tvój brat je bil mértú, inu je supet oshivel; on je bil sgublén, inu je najden.

Leta pergliha, Christjani moji, kakor sim sdajzi od sazhetka rekal, imá danàs nam sa en mushter tē pokóre bití, slasti pak hózhemo my try rezhy k'nashimu podvuzhenju vùn vsēti. Ta mlajshi syn, kateri se fizer tudi ta sgubljeni syn imenuje, pomējni nafs vboge grēshnike, inu my bomo njega, ali veliku vezh nafs pervizh v'tim frēzhnim stani přemislili, přejden se on od svojga ozhēta lózhi. Drugizh hózhemo my njega inu s'njim vred nafs samy sebe v'tim rēvnim stani přemisliti, v'katerim se on po sapufhenim ozhēti snajde. Trētizh inu sadnizh bomo my njega-supet najdeniga, inu v'ozhētovo guado gori vsētiga přemislili, vše kar je nar bòl mogózhe ob kratkim.

II. Premifhluvanje.

Kdó se fkusi tiga sgubleniga fyna saftópi, fim vam vshe povedal, de fmo namrezh my grešhnik i taisti sgubleni fyn. Kdó se pak fkusi tiga Ozheťa saftópi, od kateriga se ta sgubleni fyn lozhi, mejuim jest, de famy lohka vganete, de obeden drugi, kakor nash vsmileni Nebeshki Ozhe.

Poglejmo sdaj, kaj je timu Evangelškimu synu v' svojga Ozheťa hišhi mankalu. On je bil per enimu bogatimu Ozheťu gori srejen, ker so zelu najemniki obilnu kruha imeli, shlahtnu oblazhilo je bilu njegova navadna noška, en ljubšnivi ozhe je bil krona te hiše, inu njega vsmileni pogled je bil vstani tudi to nar bol doli pobytu ferze rasveseliti. Ali ta poradni fyn je kruha fit, ali kakor se pravi, od kruha pyan ratal, inu od prevelike frezhe vus omamlen se hozhe od svojga Ozheťa lozhiti, inu o ferbeshnost! on pogeruje she ta dejl blaga od premošenja svojga Ozheťa! Kam, ah kam hozheh ti neshzhni otrok od tvojga Ozheťa prozh jiti? Kej boh ti taku fre-

frézhen, taku varèn, taku dobru f hranjen, kakòr per tvojemu lubimu Ozhëtu ?

Christjani vam se milu ftury pèr saflifhanju letë Evangëliske perglike, obernite jo sdaj samy na të. Vy ste leta v' hihi svojga ozhëta gori srejeni fyn. Ta nar bôlfi, ta nar bogatifi Ozhe na semli inu na Nèbi vafš je sdajzi po vafhim rojstvi v' narozhje të nar tkerbnejšhi matere podál, inu v' fhtivilu svojih erbov sapifsal, on vafš je kakòr serklu svojga ozhëšsa lubil, inu varuval, on vafš je v' vafhi mladosti s' mlëkam të nebešhke modrófti pital: inu potle od debelófti të semle, inu od rofse tësh Nèbešs redil. On vafš je s' tim shlahtnim oblazhilam të nedolshnofti oblejkël, on vafš je po tëm k' svoji mysi posadil, inu tolikokrat s' kruham tih Angelov napafsel. S' eno bešëdo vy ste bily vših fhazov nje-govih otrók vshe tukaj na semli dejleşni, ali o nehvalëshnoft ! vy ste s' tim sgublenim fynam tiga dobriga fiti poftali, inu od vafhiga nar bôlfi-ga Ozhëta se lozhili, inu ste ferbešhnu vafš dejl od njega terjali, inu od një-ga se prozh podáli. Kam, ah kam ste hókli jiti vy nefrëzhi ? kam mislite vy ?

kej

kej bóte eniga bólfhiga, eniga ból vsmileniga, eniga ból dobrotliviga Ozhęta uelhi?

III. Premishlvanje.

Ta sgubleni syn je zhes malu dny vse vkup spravil, inu se je v'eno dalno deshelo podál, inu je tam svoje premoshenje spravil, ker je on rásvusdanu shivel. Ti islagarji svetiga Pisma sastopio fkusi to dalno deshęlo enu grešbnu, malopridnu shivlenje, fkusi kateru se cden vtelej delezh prozh od Bogá podá.

Ne drugazbi kakòr ta sgubleni syn ste se tudi vy od valhiga Ozhęta prozh v'eno dalno deshelo podali, inu ste tankaj valhe premoshenje fkusi enu rásvusdanu shivlenje spravili. Sakaj kej je ta lejpi gvantez tę nedolshnosti, kej so ti shlahtni darovi svetiga Duha, kej je ta fhaz gnade boshje, s' katero je bila valha duha kakòr ena nebešhka Firshina ozirana?

Ali o strafhna nadloga! ena velika lakota gerpravi tiga nefręzhnigá syna

na v'to nar strahnejši pomankanje taku, de je perfilen zelú otrobe s'to shivino ješti, katéro je pafel, inu s'he tēh sadošti nima, de bi svoji lazhen shelodéz napolnil.

Ali se je vam, o grešniki, kaj bôl godilu, kar ste vy vašhiga Nebeshkiga Ozheta sapustili? 'Enu strahnu pomankanje nebeskih trefhtov je zhes vafš prišhlu, vse pravizhnu vèsele je is vašhiga ferza sginilu, vy ste nadloge vašhiga štanu kakòr ti ferdamani terpeši, bres eniga notrajniga vešsela, bres eniga saflushenja pèr Bogu, vy ste s'to nevumno shivino v'blati tēh pregrēh se valali, vy ste zhe dalej glòbokejši sabredli, inu zhe dalej bôl od vašhiga dobrotliviga Ozheta prozh safhli. Vše opominjanje, vse pergovarjanje vafš ny moglu noter do sdaj is bresnatēh pregrēh vùn fkopati, inu vafš k' vašhimu Ozhetu supet nasaj perpelati'

Ah Bóg hotel de bi vy tudi, kakor ta sgubleni syn, famy vse fhli, inu rekli: Jest se hozhem vsdigniti, inu k' mojemu Ozhetu jiti, inu porezhem k'njemu: Ozhe jest sim grešhil

fhil v' Nebu inu pred tabo, inu nifim
vezh vrejden tvoj syn imenovan biti.

Vender pak ali vam ne fturym
krivize, lubi poslušhavzi, zhe vafš jest
eniga taku oterpniga ferzá ders hym,
de bi se vy tudi ne mogli vsdigniti,
inu k' vafhimu dobrotlivimu Ozhetu
nasaj podati. Na noge tedaj o grešh-
niki, vy s gublene duhe, vsdignite se,
pojdite k' vafhimu Ozhetu, inu rezite:
Ozhe my smo grešhili v' Nebu, inu
pred tabo, inu nismo vezh vrejdni
tvoji otrozi imenovani biti, ders hi nafs
le kakor tvoje nevrejдне hlapze!

III. Premifhluvanje.

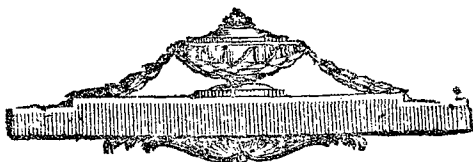
Inu o miloft neisrezhena tiga
dobrotliviga Ozheta! kumaj sagle-
da on svoje s gublenu dete od de-
lezh, se mu toistu vshe v' ferze vsmi-
li, mu pertezhe na pruti, mu pade
okuli vratu, ga kufhne, inu na eno
famo besedo: *Ozhe jest sim grešhil*,
ga on spet sa fy na gori vsame, ga to
nar bolshi oblazhilo obleze, mu dene
sa eno saftavo te lubesni en perftan
na roke, inu pusty od prevelikiga
vesela eno veliko gostario napraviti.

Kdo ne sposna na letih snaminjah, to vse ljubeni polnu serzo nalbige Nebeshkiga. Ozhe? Ah ne enkrat, ampak morebiti vezhkrat, nafs je on po nashim pregreshenji supet v' gnado gori vsel! Ja zhe je bila vekshi nasha hudoba inu nehvaleshnost, bol ozhitnu je on svoje vsmilenje nad nami fkasal. On je svoje Nebesna k' nam nagnil, je zelu med nami svoje prebivalishe vsel, inu ta thron ali sedesh svojih gnad tukaj per nafs postavil, de je flehernimu is nafs vfaki dan perpushenu h' thronu te gnade se blishati. Kadar fkusi njegga pomozh mislimo, k' njemu se nasaj podati, nam on lubesnivu na pruti pertezhe, stegne obe roke pruti nam, nafs zartanu objame, inu kufhne, inu ene zele Nebesna se zhes nafhe prebernenje vessele vezh kakor zhes devet inu devetdeset pravizbnih. Kdo je tebi enaki o Nebeshki Ozhe? Kdo je taku vsmilen, kakor ti?

Ali bomo pak my leto tvoje vsmilenje fhe dalej trudili, o dobrotlivi Ozhe? ali ne bo nafhe shivljenje druga, kakor de bi vednu padali, inu supet vstajali, od tebe prozh vhajali, inu supet h' tebi se nasaj vrazhuvali?

ó bódi delezh od nafs! kakòr dolgu-
kòli snafh ti sanafhati, ne smemo my
vender s' tvojim sanafhanjam s' tvo-
jim odpušhanjam inu vsmilenjam si nor-
zhuvati: ta męra nafhih gręhov se sna
enkrat napolniti, inu zhe bomo po
prejetim sposnanji tę rešnize radovol-
nu greshili taku sa gręhe obeni offer
vezh ne ostane, kakòr nafs tvoj Apo-
stel S. Pavl sagvišha, ampak enu
strafhnu zhakanje tę sodbe, inu enu
ognęnu mafhuvanje, kateru bo nafs,
kakòr tvoje sovrashnike posherlu. Inu
takrat bomo my sposnali, kaku goso-
vitnu jc v' rokę tiga shiviga Bogá pa-
sti. (*Hebr. 10, 26, 27, 31.*)

Amen,

Pridiga

Na

Nedelo med Boshizhnimi Prasuiki.

Od Sposnanja Jęsufa Christufa.

Prestavlena is Franzófkiga jesika. *

*Erant Josph & Maria Mater
Jesu mirantes super his, quę dice-
bantur de illo.*

Joseph, inu Jęsufova Mati Maria sta se zhdila zhes to, kar je bilu od njega govorjenu. *Luk. 2, 33.*

Kolikajn vezh se Jęsus Christus prem shluje, tolikajn vezh zhudeshov se v' njemu najde. Njegóvu spozhetje, Rojstvu, smert, njegov Evangelium, prava Vera, inu fkrivnotti so bile od sazhetka tiga svejtá vupanje tih Patriarhov, enu zhudu tih Prerokov, en tróht tih pravizhnih, en shaz tę semle,
ena

* *La voix du Pasteur de M. Reguis
Curé d'Auxerre.*

ena fręzha vřiga volniga svejta. Sató ny zhudu, de je Maria ta prezhiřta Diviza, kařeri řo bilę tę vezhne řkrivnosti Boshje previdnosti ból snane, ka- kór vřaki drugi řtvari, zhe dalej ból samaknena od zhuda, kakór jih je vi- dila na űvojim boshjim řSynu ře řpolniti.

Tó, kar ře ję pak řa řęřř zhuditi, je, de veķiři dejl tęh, kařeri právio, de v' řęřřř řChristuřa veřujejo, njega kumaj pořnajo, de ři dořti řChristianov taku malu muje persadene te řhaze ne- beřřhke modrořti yřkati, kařeri ře v' řChristuřu najdejo, de ře zelú taki naj- dejo, kařeri řhe ne řnajo tih pėrvih řřtukov kerřřhankiga navuka, inu ře ne řramujejo řamy řřořnati, de řo le- tę rezhy vřřę pořabili, de ři řo lih v' drugih rezhęh řilnu řnajdeni inu pre- medeni.

Kaku ře řeto řgody? Ali more eden morebiti vuzhen, inu v' bukviř řřtudiran biti, zhe hōzhe řęřřř řChri- řřtuřa pořnati? Kratku nikař moři lubi pořluřhavzi. Kadar je řSyn boshji zhlo- vek pořtal, ře je on vřim luđem vřiditi, inu řřořnati dal, tudi tim nar ból ne- vumnim, inu preprořtim, inu jih je
v' řřan

v' stan postavil, kakor hitru so od vere räs svitleni, de ga snajo sposuati, inu s' njim se isnaniti. Ali more en Christian posabiti, kaj so ga njegovi starišhi, inu Pafirji od Christusa navuzhili? Po obeni vishi; sakaj ta sveta vera mu leto bres prenehanja pred ozhy postavla. Inu zhes leto hozhem jest danäs enu premishlvanje s' vami dershati. Poflufhajte s' potèrplënjam.

I. Premishlvanje.

Oben taku nevumen zhlovek se na svejti ne najde, kateri bi svojih starišhov ne posnal. Zhe jih je kdó v' svojih detezhnih dneš sgužil, inu si ne spomni vezh, de bi jih bil vidil, taku jih vèndèr is tega sposná, kar je flifhal od njih govoriti, inu praviti. On vam bó vejðil poveðati: mój ozhe je bil takiga stanú, on je taku shivel, inu je takrat vmèrl. On bó vejðil govoriti od svoje shlahte, od premošhenja, od praviz, od krivize, katera se je njim sgodila, od frezhe, katero so imèli, inu od tavshent rezhy, katera se je sgodile, she prejdem je bil on na svejti, kar on ny nikoli s' svojmi ozhmy vidil, ampak je le praviti sli-

flifhal, inu si je vse dobru samerkal. Pustite k'vam tiga nar ból abotniga zhloveka priti, inu povejte mu! Eno dobro poshto, priatelj: Ny sdavnaj, kar je 40. mil od tód en bogat mosh vmèrl, inu leta je tebe v' svojim testamenti sa erba postavil od zèliga svojga premoshenja; inu meni je gori danu, de imam letó tebi povedati. Pojdi tédaj, inu glej de bósh tó premóshenje v'roke dobil, kar je tebi pufhenu. Kaj bó letá, aku lih nevumui zhlovek sturil? De si lih on ne vej, kaj bi se imel pervizh vlotiti, ne bó on ene minate sgubil, se bó podál na méstu, ker je ta bogati dobrotnik vmèrl, inu bó k'malu vse svejdil, kar njegovo erbhino, inu to perfhono am tizhe, katèra je njemu to erbhino saputila. Kadar bo potle damu rrisfal, bo vejdil sheni, otrokam, sosèdam inu vsakimu vse na tanku povedati.

Leta zhlovek tédaj, de si lih pravite, de sa volo svoje preprofhnosti fkoraj ny zhlovek svunaj kerstá, katèriga je prejel, ima vender pamet inu saftopnost, kadar je práshanje od eniga njegoviga posemelfkiga dobizhka, ali srèzhe, inu kakú hozhete potle,
de

de bi on na enkrat pamet inu vum sgubil, kadar bo eden s' njim od Jեսusa Christusa govoril, njega od njegove vere prafhal inu djal: Moj fyn, J. sus Christus je ozhe tvoje dushe, on je Boshji Syn, kateri je zhlovek postal. On je vezh kakor 30 lejt na semli shivel, de bi bil tebe to pot navuzhil, katero imafh dershati, inu kadar je vmèrl, je is lubèsnì pruti tebi svoj testament sturil, inu tebe sa erba postal. To blagú, kateru je tebi sapustil vela vezh, kakor vsi fhazi tiga svejtá. Ali je morebiti trèba eno bólfhi glavo imèti, de bi eden saftopil inu samerkal, kar nafs vuzhè od shivlenja inu smèrti Christusove, kakòr kadar nam pravio od shivlenja inu smerti nafhìh starishov, ali drugih ludy, katere nifno nikoli posnali? Aku bi Bóg ne bil zhlovek postal, sposnam jest fam, de bi en bòl perprost zhlovek ne mogel taku lohká eniga duhá posnati, sakaj en sgol duh se ne sapopade s' nafhimi pozhuški. Ali en Bóg s' nafhim meřsam obdán, kateri se je perkasal med ludmy, inu je med njimi prebival, kateriga so ludje vidili, inu s' svojimi rokami njega se dotáknili, kateri je s' njimi jèdel, pyl, inu

inu govoril, kateri je s' svojmi vustmi ta Evangelji pridigval, v' kateriga my verujemo, kateri je to vero gori perpravil, v' kateri shivimo, kateri je s' svojo smertjo to vezhnu shivlenje saflushil, kateriga se my trófhiamo, inu nam je s' svojmi exempelni inu besédami to zéfto pokasal, po kateri moremo hoditi, zhe ga hozhemo dofézhhi. En Bóg, kateri se je ponishal, inu nám se taku sposnati dal, ali ny on vse ludi, tudi tē nar bōl abotne v' stan postavil, de gá snajo taku rekozh, kakor shiviga premisliti, inu sposnati ?

Kadar se nam ta historia pravi od rojstva, od shivlenja, od zhudeshov, od terplenja, inu smerti tiga boshjiga Isvelizharja, de je bil on ipozhēt od svētiga Duha, de je devēt mēszov v' maternim telefsi sapert bil, kakor en drugi otrok, de je bil rojen v' eni fhtali od njega prezhiste Matere Marie, de je enu vbogu shivlenje pelal, de je to ludstvu sa njim tishalu noter v' pufhavo, inu na gorre njegovo boshjo besēdo poslušhat; de so vse shlah bolniki sa njim tekli, de bi bily od njega osdravleni, de so ga Judje vmorili na enim krishi; de je bilu njegovu
telu

telu v' en grob poloshenu, is kateriga je on ta tretji dan v'us zhaftitliv vun prifhal, de je 40 dny potle pred ozhmy svojih Jogrov v' Nebesa shal, de bo na koncz tija svejta spet prifhal, te dobre inu te hude ludy sodit. Vse leta rezhy, ker pod nafhe pozhutke padejo, se nam lohka v' glayo vtisnejo, inu ostanejo v' mushganih eniga she taku nevumniga zhloverka.

Perstavite h' temu, de si eno rezh tolkajn loshej samerkamo, kolkajn vezh nafs am gre, ali nam je na njej leshezhe. Sdaj vaf jeft prafham, na kaj sa eni rezhi, nam je vezh leshezhe, ali kaj nafs taku am gre, kakor Jesus Kristus? Sa nafs je bil on rojen, sa nafs je shivel, terpel, inu vmert. Kdo je na svejti, de bi ne mogel po vsej resnizi rezhi, kakor S. Paul: Jesus Kristus me je lubil: inu leta njegova lubesen ga je vmorila! On se je noter do mene pouishal, de bi mene do sebe povsdignil, on se je meni enakiga sturil, de bi jeft njemu enaki postal. Vsa moja zhaft stoj v' njegovu ponishnosti, njegovu vboshtvu je moje bogastvu, njegove slabosti so moja mozh, njegovu terplenje moj trofht,

nje-

njegova smert moje sdravje, inu vupanje.

Jesús je mene lubil; o kaku sladka je leta beseda! Vle, kar je on sturil, je sa mene sturil. O neisrezhena lubesen! Jest bi mogel enu kamnatu ferze imeti, aku bi per famim saflifhanji letiga imena v' mojim ferzi eno zartauo lubesen ne zhutil. V' tim zhafsi obudy njegova lubesen moja hvaleshnost, leta hvaleshnost rody v' mojim ferzi lubesen, inu moja lubesen pruti Jesusu Christufu obudy per meni en fveti ferbiz vse leto fvejdti, kar koli njegovo zhes vse zheseno perfhono am gre. Saorej sim fkoraj nevoshlivtem, kateri so to frezho imeli njega viditi, inu flifhati, inu sa tega volo bi hotel rad vse od kraja vejdti, kar je pozhel, sturil, inu govoril. O kaku shelym tudi vse te kraje obhoditi, kateri so bily od njegovih stopin posvezheni? Kaku andohtlivu bi hotel vse njegove stopine, inu vsaki nar majnhi sled tehifih kufhniti, inu s' mojmi folsami pomozhiti!

Taku samaknen grem s'millio od Bethlehemitarske shtalize noter do
Kal-

Kalvarie sa mojim Jęsufam. Jest si ga fhe shiviga naprej postavim, kaku on k'ludem govory. Jest si njegovo boshjo perfhono taku rekozh moji pameti naprej smalam. Vidim njegove nebeřhke ozhy, katere fo s'enim famim pogledam greřhniike prebernile, njegove lubesnive vusta, katere fo s'enim famim dahnenjam Hudizhe isgnala, pekleřsko mozh premagale, Apostelne s'svetim Duham napolnile, s'eno famo besędo morřke valove vkrotile, boleřni osdravile, mertve obudile, teřste vusta, katere fo sa mene govorile, molile, sdihvale, jest vidim dalej teřste vřiga mogozhne rokej mojjga Isvelizharja, katere fo s'enim famim dotikanjam te gobove ozhiřtile, tim fleřim pogled, tim mutařtim besędo dale, te gluhe flifhati, inu te hrome hoditi řturile, jest vidim teřste isvelizhanę nogę, katere fo sa mojjga isvelizhanja volo tolkajn řtopin řturile; katere je Magdalena taku freřzna bila, de jih je kuřhvala, inu s'svojmi solsamu pomozhila. Ja Chriřtjani moji jest rezhem fhe enkrat, vse letę kraje, koder je on hodil, bi hotel jest is zęliga ferza rad obhoditi, inu vsako njegovo řtopino, inu vsaki nar majnřhi fleđ teřhiřtih kuřhniiti. Vse

Vse leto je rešs, inu se vender na to ne milli. Kaku nesnanu je to, de en Christjan na Jęsufa Christufa ne misli, de pošabi, inu ne vej njegove skrivnosti, ker mu v' tim zhatsi vfa vunajna boshja fluslba Jęsufa Christufa vednu pred ozhy stavi, na njega bres preņhanja opomni, inu taku rekozh perfili, de ga nikoli is ozhy ne sguby.

II. Premi shluvanje.

Sakaj poveite mi lubi Poslušavzi, od koga se pridiguje, kdo se v' Sakramentib prejme, ali v' misel vsame, v' zhiga imęni se moli? Kaj ne, de se tukaj edynu Jęsus Christus v' misel vsame, inu prejme? Od letiga Boshjiga Isvelizharja so vam vafhi starifhi tę perve navuke dali, inu vafhi duhovni pastirji vam she dan danafhni v' keršhanskikh navukih, v' pridigah, inu v' posebnim podvuzhenji govore. Jęsua Christus vafš v' svętim Kerstik' boshjim otrokam stury, per Firmis' svętim Duham napolni, v' pokori vafhe gręhe sbrishe, v' obhajilih s' svojim mešsam ipisha, v' bolešnih potrosh-ta, v' porokah vafh sakoñ poshegua,
le

le on vam bres prenehanja te pastirje
pohila, kateri vals vuzhe, vishajo,
inu vam njegove gnade vun dejle.

Ti sveti Prasniki fkusi leytu nam
spet drusiga kakor te svete skrivnosti
nashe vere naprej ne nefsó. Sve-
zhenza, Osnanenje Marie Divize, Vel-
ki Petik, Velikanozh, Affertni dan,
svetu Telu, Boshizh, Novu leytu, Ss.
trih Krajlov dan, vse nam zhloveshku
postajenje, Rojstvu, terpenje, smert,
gorivstajenje, inu v' Nebuhojenje,
nasliga Isvelizharja osnanuje.

Tudi Prasniki tih Svetnikov bosh-
jih, tih Apostelnov, kateri so Christusó-
ve Zerkve grunt postavili, tih Marterni-
kov, kateri so sa Cristusovo vero vmerli,
tih S. Shkofov, kateri so Christusovo
Zerku regirali; tih Vuzhenikov, kateri
so nas Christusove refnize vuzhili,
s'eno besedo vsi prasniki tih isvolenih
boshjih, katere kakor nashe pomozh-
nike per Christusu zhaftimo, nam Chri-
stusa naprej nefsó. Skusi njega nashe
molitve sazhnemo, fkusi njega jih
sklenemo, zelu krisha ne moremo stu-
riti, de bi njega ne imenuvali.

Zhe si my tedaj s' enim hvalëshnim ferzam vëdnu na njega ne spomnimo, nisimo vrëjdni Christiani imenuvani biti. Ali ti o Golpod bošh tvojo lubësen v' nashe ferza vlyl, inu tedaj bomo bres prenehanja na tebe mislili. Kadar se bomo s' vezher doli vlegli, si bomo spomnili na tvojo grenko smert, kadar se bomo s' jutraj sbudili bomo na tvoje gorivstajenje smislili. Kadar bomo jedli, si bomo spomnili na to jed, katero si ti sa nasho duho perpravil, v' nashim deli bomo mislili na tvoj trud, inu terplenje, kateru si is lubesni pruti nam prestal. Ta spomin na tvoje boshje besede bo vse moje govorjeuje kakor s' foljo te modrosti potrešel; inu to ime Jësus na mojih shnablih bo kakor ena strasha ali vahta super vse pregrešhne besede. Leto prekladku ime v' mojim ferzi vtiñenu, bo moje vessele, moj trofht, moje vupanje, sdaj v' shivlenji, inu slasti na moji smerti.

Amen.

Pridiga

N a

Nedelo med Novim Lejtam ,
inu med Ss. tręm Krajli, inu na I.
Nedelo po Ss. tręh Krajlih.

Od dolshnost tih Starishov
pruti svojim otrokam. *

---

*Futurum est , ut Herodes quęrat
puerum ad perdendum eum.*

Herodesh bo yfkal to deęte vmoriti. *Matth.*
2, 13.

Kumaj je rojen Jęsus Kristus, ga
vsheę yfhejo sovrashniki vmoriti. On
je rojen v' vafih serzih, moji lubi Far-
mani, vafha brumnost, s' katero ste
njega fkusi letę Prasnike v' Sakramenti
teę lubęsni prejeli, je mene s' vefsęlam,
inu trofhtam napolnila. Ali męrkajte
dobru, de sovrashiki vafhedufhe, ka-
teri-

---

* *Requis.*

tęri so tudi Christufovi sovrashniki, ne bódo yfkali njega notri v' vašhi dušhi vmoriti fkusi sapelanje k' novim gręham, katęre ste oblubili ne vezh šturiti. Zhujte tędaj v' molitvi, inu varujte se gręšnih perloshnošt. V' tim zhaisi pak mi perpuštite Ozhętje inu Matere, de vam is perloshnošti tiga danashniga Evangelia sa volo vašhih otrók vašhe nar imenitnišhi dolshnošti rásloshym.

Kakor hitru se en otrok rody, inu ga vy k' nam duhovnim pastirjam póshlete, de njega fkusi S. Kerst v' shtivilu tih boshih otrók sapishemo, taku nam pride dostokrat, kadar vam to dęte spęt isrozhimó, zhes tę besęde: *Herodesh bó yskal leto dęte vmoriti*, leta misel v' glavo: Ti vbogi otrok, ti si sdaj zhist, kakór en Angel; Ali Bogú se všmili! aku bosh shivel, taku bó zhes malu lejt, kadar k' pameti pridešh, ta peklęniki Heródesh tvojo dušho yskal, de bi jo vmoril. Jest vshe previdim s' mojo pošębno shaloštjo, de se tvoji štarishhi ne bodo veliku am vsęli, ampak she s' Satanam poteguili, inu njemu roko dershali, de bi te poluoma fentali. Ozhętje, Matere po-
flu-

flufhajte! sakaj jeft fim perfilen vafs sa volo flabiga sadershanja vafhiv otrôk ojstru poſvariti; sa vafs je djanu, zhe fe ne pobolſhate.

I. Premifhluvanje.

Ny obeniga med ludmy, kdôr bi ne vejdel, de je tá, kdôr eniga otroka na ſvejti rody, dolshan tigaiſtiga rediti, s'vſim potrebnim previriti, inu po ſvojim ſtani gori srediti. Ali otrozi imajo tudi eno duſho, inu satęga volo, zhe ſo ſtarifhi dolshny sa telu njih otrôk fkerbęti, kaj sa eno fkerb bi mogli ony ſhe lę sa duſho njih otrozhizhov imęti, ker je leta bres konza shlahtnejſhi, kakôr telu? Zhe bi ſe tędaj en tak na ſvejti ſnajdel, kateri bi ſvojemu detętu tiga potrebniga shivesha ne dal, bi ſe on sa eno poſhaſt v' naturi derſhal. Kakú bómo sdaj eniga takiga imenovali, kateri duſho ſvojih otrôk v'ņemar puſty, inu ſhe k'ņę pogublenji pómaga?

Ali ſe pak najdejo taki ozhetje, inu matere, kateri bi bily kriví ene take pregręhe? zhe ſe najdejo? O lu-
bi

bi Christjani moji! try krat jih je vezh takih sanikernih starishov, kakòr pak fkerbnih; leto se vidi, inu vfaki dan s' rokami prime.

Otroke v' svoji vèri podvuzhiti, kakú imajo Jèsuia Christufa sposnati; timifim sa volo malopridniga nagnenja inu sadershanja strah dati, nje na dobro pòt teh lejpih zhèdnoft postaviti, inu njim en dober exempel dati, to fo dolshnofti tih ozhètov inu mater, od katèrih dolshnoft se jim ne mòre ne ena zherka doli puftititi. Premislite sdaj samy per sebi, ali nimam urshoha vèkshi dèjl starishov v' letèh rezhèh hudú posvariti.

Sakaj kakú fo vafhi otrozi gori srejeni? Zhe jest po tem malopridnim sadershanji v' zerkvi tih majnsbih fantinov sodim, taku niso mogli ony med Christjani, tudi ne med ludmy, ampak med shivino gori srafti: Zhe sodim po tim nevgnanim sadershanji tih vèkfbih fantov inu deklet, taku morem enu od letèh rezhy fkleniti: ali de fo bily malopridnu inu sanikernu gòrisrejeni, ali de nimajo sdaj zelu obeniga strahú od starishov, ali pak de hozhio per

e 2 vfm

všim opominanji, per všim svarjenji, inu shtrafuvanji samy sebe ferbeshnu pogubiti, inu de so od gnade Boshje popolnoma sapufheni. Sakaj povejte mi sa boshjo vólo, kaj bi mislil eden od nekaterih mladenzhov, kateri so blishej otrozhjih, kakor moshkih lejt, inu ony vshe pyanzhvaajo, inu so loterniki, inu mislio na preshustvu, inu so tatje nartomajn svojh starishov, inu so golufi, inu dopernashajo hud- bije, katere v' Nebu na mashvanje vupijejo! O starishi inu matere, kej se my snajdemo! Kaku ste vy vashe otroke v' tej sveti isvelizhaniki veri, v' teh lejpih zhednostih tiga sadershanja podvuzhili? Kej je ta kruh, kateri ima njih dusho rediti? kaj ste jib vy vezh, kakor krish delati, inu kje slabu v' en dan Ozhenash, ali kakushno drugo molituzo moliti navuzhili, bres tega de bi jim bily kadaj k' ferzu govorili, kaku se imajo perzajti Bogá bati, njegove svete Sapovdi dershati, dobri, brumni, bogabojezhi biti? O kaku lejpu bi bilu viditi med vami! aku bi bil v' zhafsi en Ozhe v' fređi svojih otrók se doli vsedel, podobo letega Krishaniga Jësusa v' roko vsel, inu taku k' svojim otrokam govoriti
sazhel;

sazhel : Pridite lesëm moji otrozhizhi, pridite lesëm, poslušajte inu poglëite! Leto so bukve tih Christianov, letë bukve snajo ti nevumni ravnu taku, kakòr ti nar bòl vuzheni brati. V' letëh bukvah bi jest hotël, de bi se vy navuzhili, kakú se imate med sabo lubiti, prenessi, inu s' poterplenjam mras, vrozhino, lakoto, shejo, vboshtvu inu vse forte nadloge preterpëti, katëra bó Bogu dapadlu vam poslati. V' letëh bukvah bi jest hotël, de bi se vy navuzhili krotkost, pohlëvnost, snaflost, inu vse të druge zhëdnoiti.

Poglëjte Jesufa Christufa nashiga dobrotliviga Isvelizharja, kakú je ou is lubësnì pruti nam na krish perbyt. Grëh ga je v' leta stan perpravil, v' katërim ga vidite. Varujte se tedaj, moji lubi otrozi, varujte se grëha, inu bejshite pred njim, kakòr bi pred eno hudo sverino bejshali, katëra bi se pruti vam spēla, de bi vafis posberla. Varujte se prasne hvale, nevoshlivoosti, ali falfhie, opravlanja, krëga, jëse, klëtve, togote, inu mashuvanja, varujte se tatvine, leshâ, gerdih besëdy, neposhtheniga, nezhistiga govorenja, inu djanja. Jest vafis lubim,
moji

moji preferzhni otrozhizhi , kakòr moje lastnu shivlenje , inu lę sa vafš shivym ješt; ali tavshenkrat bi vafš hotěl rajšhi sam v'grob nefti , kakòr viditi , de bi vy lę en sam smertni gręh fturili , sakaj en smertni gręh vmory dušho , inu krisha Jęsufa Christufa.

Akù bi se takù otrokam govorilu , bi vafš ony gvifhnu fhe sa tavshent rezhy sraven prafhali , inu vy bi perloshnoft imęli tęište od njih dolshnoft, inu vafš samy sebe podvuzhiti. Ali od tebe , O moj Bog , se ne govory , od vřęh drugih rezhy se s' otrozmi ftarifhi pogovarjajo. V' vękřhi dejl hifhah se to presvętu imę Jęsus , katęru bi imęli otrozi na jesiki imęti , kakòr hitru shlabudrati sazhdó , fkoraj nikoli ne flifhi. Ja prejden otrozi tebe , o moj Bóg , fhe pošnajo , fo te vshę tavshentkrat reshalili. Starifhi jih puřę v' eni nevumnosti ali nevejdno. fti plęřnuvati , katęra nevejdnoft jih v' vse forte gręhe saplede , katęrih bi se bily ognili , aku bi bily sadofci podvuzheni. Nevřmileni ftarifhi , kaj sa eno rajtęngo bote mogli enkrat Bogu dati sa duřhe tęhifnih vafših otrók , katęre fte is pomankanja tiga podvuzhenja

zhenja pustili nesrežhnu konèz vsëti! Kaj sa en isgovor bote vy naprej pernefli, kadar bote imëli odgovor dati? De niste bily samy sadofti podvuzheni, inu de jih niste mogli vnzhati, kar niste samy snali? Kaj ste vy tedaj snali, zhë niste nafhe vere snali? kaj fi pak vy take dolshnofti ná glavo kóplete, kadar otroke rodité, zhe niste v' stani to pervo, inu nar imenitnisthi vafho dolshnoft spolniti? Ali ny sadofti, de vafha nevejdnost vafs same v' pogublenje perpravi, hozhete, de ona s'vamí vred fhe druge nóter pervlejzhe?

Sato imamo my duhovne pastirje, mì porezhete vy, de pridigjejo, inu vuzhë. To je rešs; ali sravèn tega, de ste vy ti prvi duhovni pastirji vafhíh otrók, vafs leta isgovor more s' fhpotam inu framoto napolniti, inu ste fhe majn sa isgovarjati. Sakaj zhe imate duhovne pastirje, sakaj jih ne pridete vfi poslušhat, inu nekateri takú poredkim, ali fkoraj nikoli? Sakaj se eni framujejo h' keršhanfkimu navuku priti, ker bi se navuzhili to visho, kaku se otrozi vuzhë, inu kaj imate samy snati. Taku pak samy ne pridete, inu ne pustite vafhíh otrók priti. Vafha shi-

vina

vina (mene je fram leto povędati) vam je tavshentkrat lubshi, kakor dušhe vaših otrôk; kadar en vol ali se ena ovza vjide, kaku fkerbnu se yšhe? ali en sgubleni, vlahugarški syn, o ta bo vshe sam damu prišhal, ali po temu she se, kadar bó v' tim zhasi Bogá ftokrat rešhalil, svoje poshtenje, svojo nedolshnost, svojo framoshlivoft inu pamet sgubil. Jest bom sklenil leto moie premišluvanje s' bęsędami Jeremia Preroka kir pravi; *Te nar filniſhi sverine doje same svoje te mlade, ali hzhy mojga folka bđl nevsmilena, kakor ena sverina ne da mleka (to je mleka tuga navuka) svojim otrokam. (Jerem. Thren. 4, 5.)*

To pervo dolshnost vašho ste tedaj saflifhali, o Starifhi, v' prihodno Nedelo bote vy she dve drugi dolshnosti saftopili, namrezh kaku imate vy vašim otrokam strah, inu en lejpe exempel dati. *

Na

---

* Amen.

Na I. Nedelo po Ss. treh Krajlih.

---

* II. Premifhluvanje.

Ta druga dolshnost tih starifhov pruti njih otrokam je, de jih imajo posvariti, kar je faleniga na njih, popraviti, inu tešte, kadar so vrejdní, poshtrafati. Inu v' leteh rezheh, ne samerite mi lubi starifhi, vafš imam po dolshnosti moje flushbe veliku posvariti. Malu hišh je, ker bi otrozi strah imeli, kakor gre. Eni jim is ene falsh lubeshni vse perpušte, s' tim sgovorom, de so she mlady, inu premehky, de bodo s'zhafsam vshe pamet dobili. Ja, pamet bódo vshe dobili, ali te hude

nag-

---

* Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes quærebamus te.

Syn, kaj si nam taku sturil? Pole tvoj ozhe inu jest sva tebe s' shalostjo yškala. Luk. 2, 11.

Kaku lejpu se ta danafhni Evangelium k' mojmu vam sa danàs oblublenimu govoren-

jen-

nagnenja, inu gerde navade, zhe jih ne bote od mladih nóg vuu spleli, se bodo tudi vkoreninile, inu bodo po-
tle mozhnejši, kakór pamet. Dokler je enu drevešze sše mladú, se lohka perpogne, inu spravna; ali kadar je enkrat veliku, se poprej slomi, ali sde-
re, prejden se nagliha, ali perpogne. Ali ne pravite vy samy, de se otrozi dan danafni vshe malu prida na svejť rodę. Vafhe svarienje ne bo tędaj nikoli preperzajti priľhlu, nikoli jim ne bote presgodaj strahú dali.

S. Augufhtin se v' svojih spovędih pred Bogam obtóshi, de je imel ma-

---

jenju perľeshe? Maria inu nję prezhisti shęnin S. Joshef daťa vřim starifham ta nar ľepřhi exempel ene prave řkerby sa njih ótrozhizhe! Syn, kaj si nam taku řturil, pořvary Maria taku rekozh řvoje nebeřhku dęte &c. Vuzhite se řtarifhi, kaku imate tudi vy vafhe otroke pořvariti, inu v' řtrahi dershati. H'tęmu perřtayim řhe eno drugo dolřhnořt, de jim imate tudi en dober exempel dati. Sazhnimo v' imęni Jeřusa, Marie, inu S. Joshepha, inu perřpravimo se.

malopridne nagnenja she kadar je bil v' plénizah povyt. Jest sam sim posnal prave kerfhanfke starishe, kateri so njih she zelu mladim otrozhi-zham strah dali, inu teiste ojstru der-shali.

Vy poslufhavzi móji imate vfo drugo navado per malih otrozih; vy jim vfo svojo volo perpuftite, naj se zel dan okuli po hishah vlazhio, naj se preteřpajo, tergajo, lafsajo, keřpajo-valajo, kakòr hózhio, vse je prav, vy se jim she smeřate, de so taku frishni, kakòr pravite, inu ne pomislite, de otrozi od materniga teleřsa ta kal vřiga hudiga nagnenja labo perneřsó, katěru nagnenje, zhe se prezej ne vdu-fhy, se potle ne more vezh vkrotiti. Sakaj bi vy vashe otroke prezej od mladih nóg, kakòr sazhnó po hishah okuli letati, kaj deřati ne vuzhili, to se sařtopi, po njih mozhi, inu briřtanji? kaj sa ene deřa bi bile sa nře, tó ne flisři leřem, ampak tem, kateri bodo hotli od mene veřditi, bom jest po-veřdal, kaku inu h'kaj sa enim deřam po symi snajo zeře deshele otroke ponuzati, de si taku rekózh od petih leřt kruh flushio. Jest jim bom poveřdal,
de

de vèkſhi inu mainſhi ludjè po vaſſèh na Nèmfhkih deſhelah po ſymi, kèr ne hlapzi ſraven voſá, ne dèkle po vodó, ne paſtirji ſraven ſhivine bres fhtrikanja v' rokah ne gredó, ſa veliku tavſhent rajnſh ſhlahtniga blagá nade-lajo, jeſt jim bom povèdal vaſſy, ka-tere ſo ſe na puſtih krajih iſ niſh sa-zhele, kèr ſo mainſhi otrozi ſa igrazhe koleſza narejali, katere ſo ti vèkſhi ſa ure ſpilili, inu ti vèlki v' ure po-dèlali: inu de ſo tamkaj ſdaj bogatiſhi, imenituſhi, inu vèkſhi vaſſy, kakòr je veliku meſt na ſvejtì. Takih lejpih exempelnov po ſvejtì, kaku vſe k' dobrimu pride, kadar ſe otrozi od mladih malov k' dèlu vadio, inu poſtopat ne puſtè, jim bom ſnal zelu ve-liku povèdati. Vender pak ſe more ſamu od ſebe ſaſtopiti, de ſe vſaki po ſvoji mozhì k' dobrim vſha, inu ka-dar ſaly, s' pametjo poſvary, ali po-ſhtrafa, ne pak kakòr nekateri ſtariſhi, kateri vſe s' jeſo, s' togoto, inu s' klètujo njih otrozhizham vkashe-jo: ſdaj jih kakòr rabelni vmoriti hó-zhejo, ſdaj jih s' biſtrimi ozhmy glè-dajo, ſdaj jih na naglim ſgrabio, de ſi ti vbogi otrozi ſvojga ſhivlenja ſvè-ſti niſo. Jeſt ne morem otroka ſhtra-fati,

fati, zhe nifim jesen, mi porezhe nekateri. Taku morefh ti tedaj, de leto tvojo dolshnost spolnih, vse te druge dolshnosti tvoje vere, tvoje lubesni, tvojga zhloveshkiga serza na stran spustiti? Kaj bo is tvojga nevsmilenja priflu: tvoji otrozi bodo pruti tebi lubesen sgubili, ony se bodo le tvoje fhibe bali, inu kadar se ne bodo vezh fhibe bali, ne bodo tudi sa tebe vezh marali.

Kadar en ozhe, ali mati po kerfhanfku svojga otroka posvariti, ali fhtrafati hozbejo, sazhno narpoprej s' lejpo: zhe so otrozi fhe neboglivi, povsdignejo svoio fhtimo, pak ne rajajo jesni, ony so ojstry, pak ne nevsmileni, vsamejo fhibo v' roko, pak ne kakor trynogi. Moj syn, pravio ony, jest te fhtrafam, sakaj ti si saflushil, sadershi se dobru, inu ti ne bofh nikoli tepen. Aku bi jest tebe ne lubil, bi te pustil, de bi ti v' en dan shivel, ker te pak sa lubu imam, te morem pokazhtigati, de bofh enkrat en fajn mosh, inu en dober Christian.

Srezhni tiisti otrozi, katerih starih taku govore, inu nje taku dobru
gori

gori redę. Nesrežhni tiisti otrozi, kateri se takú tepó, de je vselej klętu, inu strahnu preklinvanje sraven! Vy jih hozhete od eniga hudiga odvaditi, inu jih to drugu hudu, tó je: klętu, inu preklinvanje navadite. Ali ne samu leto pregręho, ampak tavshent drugih pregręh jih vy fkusi vash malo-priden exempel navadite, inu navúzhite.

III. Premisshluvanje.

Ti hudi exempelni tih starišhov so she le ta prava kuga sa otroke. Kar vy fkusi shtrafinge, inu svarjenje per otrózih gori is-sydate, to vy fkusi vash hudi exempel doli podrete. Vy pravite otroku, de nima klęti, vy pak vsako uro kolnete, inu kar je sa rešs smęshnu, shpogate vy she gerfhi besęde, kadar valhe otroke kreęate, de niso kaj prav rekli.

Taku se tudi pergody, de en ozhe svojmu synu pridiguje, kakú ima on pohleven inu peterpeshliv biti, ali k'malu potle, se nossi ravnu leta ozhe nad materjo, kakor en lev, ali shtrapázá eniga posla, de vsa sošęska vkup tezhe. En drugi she ból smęshni ozhe pridiguje svojmu synu, kaku se imá

pya-

pyanosti varuyati, on pak sam je zel dan v' ofhtariji tizhal, inu kakor drevu damu prifhal, de kumaj na nogah stoji.

Ti o Mati se hvalish, de si tvojo hzhër prav lepú gori sredila, inu njo vse lepe navuke të vëre navuzhila. Kaku rad bi bil tudi jest tvoje navke flifhal, katere si njej od kerfhanfke lubesni dajala, katero moremo eden pruti drugimu imeti, inu n ed sabo se prenesti, po tem ker si ti vse tvoje sofede, vse perfhone zelefare s' tvojim malopridnim jesikam pregajshlala, inu opravlala? Hvali se le, de si tvojo hzhër navuzhila, kakú imá framoshli-va biti, noter se dershati, inu pred perfhonami mofhkiga spola bejshati; ali ti si ne spomnish, kaku s' vefselam si ti vezhkrat to historio tvoje mladosti, tvoje lubesni, s' tem ali s' unim, od od tega ali uniga prepovedaniga vefsel- la, katoriga si v' tvoji mladosti vshila, pravila, ker bi ti od leteh rezhy s' drugim ne imela govoriti, kakor s' samim Bogam, de bi njega tavshentkrat sa odpufhanje profsila.

Potoshíte se po tem, o starishti, de so vashi otrozi svoje glave, nebog-livi, terdovratni, falsi, nevoshlivi, vlazhugariki, pyanzi, inu vse, kar je takih gerdih imen. Ony gredó po tej zesti, katero ste jim vy pokasali, ony delajo to, kar so per vas vidili, ony posabio na vashe lejpe navuke, inu gledajo na vashe sadershanje. Ony dershe ozhy na vas, ony vas pofne-majo, ony so vam popolnema enaki. Zhe imajo pak take falerje na sebi, katere vy nimate, inu jih niste nikoli imeli, taku se to gody sa to, ker jih niste podvuzhili, ali posvarili ob pravim zajti, ali ne sadofti, inu prav po dolshnofti.

My moremo fkleniti leto govor-jenje, lubi Farmani, v katerim bi imel vam she veliku rezhy povedati, kar meni zajt ne pusty. Vender pak vam ima to kar ste flishali, sadofti biti, de samy per sebi sa ress mislite na vashe dolshnoft, kaku imate teiste v' vashi veri inu v' sadershanji podvuzhi-ti, ob pravim zhasi nje posvariti, inu shtrafati, inu njim povod en dober exempel dati. Mislite na letę try re-zhy, kadar vashe vejt sprashujete,
inu

inu ne flejpitate famy febe. Jest vam resnizo govorym pred Bogam, inu vam nizh od vezh ne povem, de bi vafš golufati hotel. Vy bote enkrat sa vřako zhiherno duřho vafřih otrôk rajtên-go dajati mogli, zhe se kařera řkusi vafřo sanikernost poguby. Bodite têdaj kakôr njih Angeli varhi, postavite jih na dobro pôť, inu pojdte na nej vy famy naprêj s' dobrim exempelnam. Varujte njih duřho kakôr sêrclu njih ozhy. Vuzhîte jih Jêsufa Christufa posnati, inu govoríte od njega v' vřih perlořhnřtih. Govorite s' njimi vezhkrat od letê řrbřhine, kařera jih v' Nebêřsih zhaka, kakôr od tê, kařero jim bôte vy na semli puřtili. Skusi leta mittel, inu s' gnado vafřhiga Ozhêta v' Nebêřsih, kařerimu jih morete vřaki dan gori offrati, inu njega prořsiti, de jih pořhêgna, inu pořvêty, jih bote vidili na modrořti takú, kakôr na řtarořti gori jemati, inu po têm, kadar bôdo vafři otrozhizhi tukaj vafř trořht na semli, bodo tamkaj vafřhe vefsele inu vafřa krona řkusi eno zêlo vêzhnost.

Ali leto lubi Farmani, kar řim do sdaj govoril, grê vêřřhi deřl vafřhe majnřhi otroke am. Kaj hozhem sdaj

od vafkih tih vèkfhih otròk rezhi? Jest se slu bójim, slu se bojím, de ne bo per tèh moje inu vafhe fvarjenje preposnu, de meni tedaj druga mittelna zheš ne oftane, kakòr tukaj k' nogam mojga na krish ràspètiga Odreshenika doli pafli, inu njega fkusi njegove svète rane profsiti, de on njih nogó, kèr fhe ny samujenu, od pogublenja odmakne, de jim fhe svoj od njih nezhistofli ràsmefsarjen shivot pokashe de svoje od smertnih teshav plave shnable fhe enkrat odpré, inu k' njih oterpnimu ferzu savupie: Syn, o predragu odkupleni fyn! verni se na to dobro pòt spèt nasaj: hzhy! ti fkusi mojo drago kry odkuplena hzhy, odpri enkrat tvoje pruti framoshlivofti saperte ozhy, ti fi bila do sdaj vabenza mojga nar vèkfhiga foverafhnika tiga peklenfkiga Satana, odpovèj se enkrat njegovi flushbi, inu podèj se v'to mojo nasaj. Tudi ti, o hifhni ozhe, deni to hudo perloshnost is tvoje hifhe, inu postani moj Apofte! Ozhetje, matere, ah ne ròpajte meni tè lejpe dufhe, sa katere fim jest eno takú drago zèno dal! Tukaj v' letó odperto ftran vafš shelym vfe fkupej gori vsèti. Amen.

Pri-

Pridiga

N a

II. inu III. Nedelo po Ss. treh
Krajlih.

Od Sakona. *

Vinum non habent.

Vina nimajo! Joan. 2, 3.

Ti notrajni trofhti inu sladkosti te gnade, vesele svetiga Duha se ne more bol perglihati, kakor k' vinu, kateru ima leto lastnost, de zhloveshku ferze rasvesely inu njegove skerby inu shalost kakor eno megló raspé, inu potolashi. Ena dusha, katera po nesreznih letiga skrivnosti polniga vina nima, ne najde obeniga trofhta v' svojih teshavah; ampak najde zelu v' svojem veselem sgol shalost. Kadar si jest to shenitovanje Kane Galilæje v' tem zhafsi

f 2   pred

---

* *Requis.*

pred ozhy postavim kęř jim ravnu vina smanka ; taku pravim fam per febi : Vy vbogi shęnini, blągur vam bodi , de imate tigaiřtiga per vafř , katęři samore vodo v' vinu , ternje v' roshe , shalořt v' vefselje prebęrniti , bres njega bi fe bilu vafhe vefře v' eno shalořt prebernihu.

Kadar potle moje ozhy na tolkajn sarozhenih, ali sakonřkih ludy vershem, fe ne morem sdershati, de bi gori ne řavpil : Vbogi Chriřtjani, kakų vřmi- lenja vřędni řte vy ! Zhe Jęsus Chriřtus ny per vafřim shenitovanji , zhe fe vsamete bres njegoviga řvęta , zhe on fam vafř sakon ne pořęęna , taku ne bote na meřti vefřeřa , katęřiga fe v' letim řtani trořhtate , drusiga neřhli, kakųr en vęđnu tekųzhi řtudenęz tę grenkořti inu teshave. Koliku narodnu vřkup řpravlenih, inu po timtakim neřřęžnhih sakonov ! Koliku hiřh , dershin, inu shlaht , kęř en vęžhni nepokoj , inu ta nar řlabiřhi glihenga gořpodari ! Vy vęřřte vřfe leto řhe bųl , kakųr jeřt, moji lubi řarmani. Ali vęřřte vy tudi ta urřhoh ? jeřt vam ga hozhem danąs s' gnado boshjo pokasati , inu potle tudi tų visho na řnanje dati , kaku
bi

bi vy mogli takih nesrežh se ogniti, ali vsaj teiste enu malu pomajnfhati, ker se k'nafhi shalofiti le prevezh po gosti med nami snajdejo.

Skusi tvoje fladku ime, o Jęsus! kateriga God my danas obhajamo, te prosim, govori ti sam k'ferzu taku dobru tih sakonfskih, kakor tih mladih ludy, kateri kądaj mislio v'sakon stopiti, de ne bodo ony shalofit inu pogublenie v'enim ftani nefhli, ker vsele inu isvelizhanje yfhejo!

Pomagajte mi lubi Poslufhavzi leto taku potrebuo gnado samy od Bogá sprofsiti, inu poslufhajte danas rado-volnu, inu s' poterplenjam.

I. Premifhluvanje.

Hifha inu blagu, se od starifhov prejme, ali ena pametna shena se le od Gosпода doby. (Pregov. 19. 14.) So besede S. Duhá. Se more tedaj od Bogá sprofsiti, zhe hozhe eden eno pametno sheno dobiti. Se to sgody? To vy nar bøl vejfte. Bog je vselej ta sadni, kateri se sa svēt prafha inu dostikrat zelú ne.

Eni

Eni se le po denarjih shenio. Moj syn, pravi uni ozhe, jest sim sa tebe eno salo nevesto nefhal: To je vshe sdaj enu bogatu dekle, inu bo s'zhasam she vezh dobila. Kar nje sadershanje amtizhe, jo fizer ludje tadlajo, de ny dobra gospodina, de ny delovna, de fe rada okuli vlazhi, de rada vafsuie, pleshe, inu de je vfa norra na offert, pak manka se hudih jesikov, mladi ludje fo vfi taku, ona bo vshe pametnishi ratala, kadar bo enkrat gospodina. Ona fe snubi, sakon se fklene, kdo ga je fklenil? Dobizhik, denar.

Drugi se po nagnenji ene flejpe lubesni shenio. Ti vbogi nevumni mladenzh! ti hozhesh tedaj leto perfhono vseti, druge pak obene na svetji. Ah ku bi ti taku boshjo zhast, inu isvelizhanje tvoje dushe yfkal, 'ku bi ti svetiga Duha sa ras svitlenje inu gnado profsil, bi leta norfka lubesen sdajzi sginila, katera te sdaj flejpy, de ne vidish, kar drugi ludje na letej perfhoni vidio. De je ona en lev, de ima jesik ene strupene kazhe. Ti jo hozhesh na vfo visho imeti, ti ne prafhast Bogá sa svet. Sturi po tvojim flejnim nagnenji, ali tvoja lubesen bo
vgaf.

vgafnila, tvoj lufht do te perfhone bo minul, inu takrat bofh spregledal, ali preposnu.

Ti moja dekliza si tudi fkleñila fama febe sa vse tvoje dny nesrežhno fturiti? Ali ne vidifh, de leta zhlovek vse fkusi per vinu težhy, de je en kvartaperz, inu taku nagle jese, de bi vse pobyl. De je en ponozhni vlazhugar, ena neguufna shival, katęri se po vfaki mlaki vala, de ti ne bofh drusiga, kakor reyne oftanke njegoviga shivinfkiga shivlenja dobila, de bo ta sad njegove hudobie tebi morebiti smert pernefel. Kaku dobru bi bilu sa tebe, de bi se ti k' Bogu obernila, njega sa luzh profila, de bi te ras-fvetil! Ali vse leto tebe ne pregane, ti ga enkrat hozhefh imeñi, i hozhefh nesrežhna biti? Pa bodi!

Taku yfhejo eni bogaftvu, drugi gredó po njih flejpim nagnenji, ali ti o moj Bog, nifi k' njih ohzeti povablen, ti nifi leta sakon fklenil. Vy mafh-niki tiga Gospoda, komú rezhete vy, kadar porozhate letę befsede: *Fest vafš ukup denem, inu porozhyim v imeñi Bogá Ozheta, inu Synh; inu svetiga Du-*

Duha? Lakomnost je she pred vami rekla : Jest jih porozhym v' imeni tiga slatá inu srebrá , kar bodo pernefli. Ta nezhistost je she pred vami rekla : Jest jih porozhym v' imeni tih nezhistih misel , tēh hudih shelâ , inu tiga neposhteniga djanja , skusi kateru se je vshe naprej ta svēti Sakrament k' nezhasi sturil , kateriga bodo prejeli, Tē try Pershone svēte Troyze ne gredó v' letó glihengo. Bog Ozhe , kateri je nekádaj Abrahama s' Saro , Isaaka s' Rebecco , Jakoba s' Rachelo vkup djál , ne bo letiga sakona shegnal , sakaj on ga ny isvolil. Bog Syn , kateri je s' svojo družino to Cananejko ohzet pozhasil , ne bó k' eni taki ohzeti prishal , sakaj on ny bil povablen. Svēti Duh , kateri s' sava-vešo boshje lubēsni vkupej deva , ne bo svoje gnade v' take shēnine vlyl ; sakaj obeden ga ny sa svēt prashal.

My Mafhniki tédaj k' nekaterim shēninam sabstojn pravimo , kadar jih porozhamo : *My vafs vkup denemo v' imeni Bogá Ozheta , inu Synu , inu S. Duhá* , zhe ony is sgol posemel-fkih inn telēsnih urshahov v' sakon stopio. Letē od nafs isrezhene besē-
de

de lë samú to sturë, de se leta savęsa ne more vezh räsvesati, ali one jim ne pernefsó ne gnade, ne shęgna na njih dufhi, sató ker so ony leta Sakrament prejeli, taku de she niso enkrat na Bogá smislili, kateri je sazhećtik, inu studenëz vřiga shęgna.

Ali kaj pride potle is tęga? Zhes ene tejdne, ali męzse po poroki, kadar flepotia tę lakomnosti mine, sató ker se vshe ta denar v' rokah ima, po katerim se je eden shenil, kadar se to flepu nagnenje, ali ta lubęsen ohladny, kateru vse fkoraj mine, po tęm, kadar se je taisti velik řa pred Altarjam rećal, o ta zhafs se ozhy odpró, inu vsaka rećh se v' svoji pravi podobi pokashe! tiisti madeshi inu maroge. zhes katere smo flepy bily, pridejo po zhafsi na dan, inu se v' njih pravi gerdi shtalti pokashejo, ti falerji ali pomankanjá, katere smo vupanje imeřli, de se bodo popravili, od dneę do dneę lę gori jemló, taku de se sadnizh ne morejo prenesti; toistu blagu, po katerim smo taku hrepenęli, ne more vezh ta sakon fręzhen sturiti, morebiti je lę she ena perloshnost h' pravdam, ali k' enimu norřkimu sapravlanju.

Ta

Ta vunajua lepota tē perfhone, katēra je bila leto lubēsen pershgala, nima vezh svoje tē perve mozhy, po zhafsi ste se jo navadili, inu ona je minula. Leta lubēsen, katēra vam je pred sakonam nevēsto ali shēnina kakōr eniga Angela smalala, inu vse njega madeshē pokrila, ne sna v' sakoni vezh taku malati, ona dostokrat fhe lē tē gerde farbe nuza, de vafš martra sdaj s' enim norškim ajfranjam, sdaj s' eno' shivinsko netēzhnostjo, is katēre take pregrehe pridejo, de se ne smejo tukaj imenuvati, katēre svetost tiga sakona k' nezhafti sturē, kēr se mejni, de je v' letem stani vse perpušhenu, kar koli enu shivinsku nagnenje noter dá.

Kolikokrat se vidi leta lubēsen, preberniti, od katēre vam govorym! koliku is njih se ne morejo v' sakoni vezh viditi, ali terpēti, katēri so poprej eden po drugim merli, koliku is njih se preklinajo inu najdejo v' letēj saveši en sazhetik inu shivo podobo tiga Pekla. Ja Christiani moji ena podoba tiga Pekla; sakaj taka je ena drushina, med katēro ny glihenge. Jest bi se bila lohka Pekla ognila, pravi ena

ena ferdamana duska, aku bi bila jest glafs mojih Pastirjov poslusnala, inu to noterdajanje gnade boshje bogala, taku bi vsaj ta ogjin ne bil vezhen, kateri me pezhe. Per meni je stalu, de bi se ne bil leta sakon sturil, pravi en izagan mosh, ali ena nesrezhna shena, jest bi se bil mogel k' Bogu obrniti, inu ta dober svet gori vse ti, kateriga so meni pametni ljudje dajali, ne pak moje nagnenje samu poslushati. Ah Bog hotel, de bi jest sdaj mogel nasajjiti, inu leto nesrezhno - savešo rasdręti!

En ferdamani v' Pekli ima vednu Hudizhe pred svojmi ozhmy, kateri ga martrajo. V' eni drushini, ker sovrashtvu inu flaba glihenga gospodari, se more prebivati pod eno streho inu per eni mysi jesti, s' enim mosham, kateri se ne more zerati, s' eno sheno, katera se zherti: zhe se nozhio taki fkusi eno pohujshanja polno lozhitu vsm ludem v' sobe dati, svojo nesrezho ozhitnu osnaniti, inu pred zelim svejtam k' shpötu postati. Tih ferdamanih nar vekshi martra je, de Bogane vidio, kateri ny drugazhi v' Pekli, kakor de tam vezhnost tih plamenov
ohra-

ohrani, inu tiga zhervá, kateri te savershene vezhnu gloje inu grise. Taku ne prebiva leta Bog tiga trofhta, inu myru v'eni taki nepokojni hifhi, on se le toliku per enimu moshu inu sheni snajde, kateri se zhertio, de jih s'pezhenjam te vejfty vse njih shive dny nadleshje, ker niso hotli ob pravim zhafsi njegovu svetu noterdajanje gorivseti.

Sadnizh se ti ferdamani eden drugiga preklinajo. Inu taku se tudi v'eni taki nesrezhni hifhi gody. Bog hotel, de bi jest tebe ne bil nikoli posnal! Bog hotel, de bi jest tebe ne bila nikoli vidila! Nesrezhen ta dan, ker sim jest tebe ta pervikrat mojga moshá imenuvala! nesrezhna ta minuta, ker si ti moja shena postala! Ali ny leto ena podoba tiga Pekla? Povejte mi vy famy. Ali taku ne sme biti med vami, moji lubi Farmani, jest bom danas tejden ta potreben navuk tem dal, kateri se imajo sa naprej she sheniti, inu moshiti, sraven bom pak tudi en par besedy h'podvuzhenju inu trofhtu tih sakonfkih ludy povedal. V'tim zhafsi se jest v'vafhe molitve perporozhym. Amen.

Na III. Nedelo po Ss. treh Krajlih.

---

* II. Premifhluvanje.

Kadar ste si naprej vseli, de se ho-
zžete sheniti, ali moshiti, taku se
imate nar poprej k' Bógu oberniti, od
katèriga famiga se morete trofhtati
eniga moshá, katèri vafš bo frezhne
fturil, ali ene pametne shene, katèra
bó trofht vafhiga shivlenja, inu zir
vafhe hifhe. Zyl inu konèz tiga sa-
kona ny, de bi se telefne nagnenja
spolnile, ampak veliku vezh, de bi se
tému nagnenju ena brusda gori djala,
de bi se ti sakonfki spodobnu po njih
ftani

---

* Domine fi vis, potes me mundare.

*Gospod, aku hozhesjh, taku ti mene
samoresjh ozhistiti. Matth. 8.*

Ja Gospod, ti vfigamogozhni Bog, ti
fam samóresh tē gobove ozhistiti, tē
bolne osdraviti, inu tē shalofne ferza
potrofhtati. Sturi tudi nad mojmi sa-
kon-

stani sadershali, synove tej zerkvi, flushabnike Jēsuſu Chriſtuſu, inu Purgarje timu Nebēſhkimu Krayleſtvu dali. Zhe imate leta zyl inu konēz, kadar fe shenite, zhe vy v' tēm bo-shjo zhaſt, inu isvelizhanje vaſhe duſhe yſhete, taku ne bo Bóg perpuſtil, de bi vy ſlabu sbrali, inu on bo vaſh ſakon poſhegnal.

My ſmo otrozi tih Svetnikov, je djal Tobias k' ſvojmu ſynu, inu ſa tēga volo fe ne ſmēmo sheniti, kakōr nevernīki, kateri Bogá ne ſpoſnajo.
Gof-

---

konfkimi Poſluſhavzi, ali nad tēmi, kateri v' leta ſtan ſtōpiti hozhio, to gnado, katero ſi po beſedah tiga danſhniga Evangēlia timu gobovimu ſturil. Stēgni tvojo roko, poſhegnaj njih ſakon, inu ozhiſti njih ſerza.

Vy pak lubi poſluſhavzi, vsámite gori ta navuk, kateriga ſim vam to poſlędno Nedelo oblubil, inu poſluſhajte pervizh vy lędig, na kaj ſa eno viſho imate vy v' ſakon ſtopiti, po tēm pak tudi vy ſarozheni, kaku imate vy v' letim stani ſvetu ſhivēti. Prejden ſazhnem, perpravite ſe.

Gospod jest tę sa Gospodarja moje fręzhe postavim , od tebe samiga zhakam jest , kar mi je she dobrih dnų namęnjenu ; daj meni tędaj tvojo volo sposnati , Zhe ta perfhona , katęro meni voliō , ny po tvoji boshji voli , zhe leta savęsa tebi ny dopadajozha , rāsderi naſho glihengo , inu daj nam vse druge miſli.

Slaſti pak lubi Chriſtiani , nima zhaſni dobizhik ali blagu zyl inu konez vaſhiga sakona biti ; sakaj blagų ne ſtury fręzho sakonſkiga ſtanú . My vidimo veliku vboshuih hiſh , kęr moſh inu shena v' njih lejpi glihengi to vſele inu troſht najdeta , katęra jih zelú v' ręvſhini fręzhne ſtury ; my pak nę vidimo nikjęri , de bi bogate perfhone , kadar ſe moſh inu shena dobru vkupej ne ſaſtopita , v' njih bogatvu ta myr inu fręzho neſhla , katęra njima mankata.

Sateęa volo moj ſyn , kadar je ta perfhona , katęro tebi ponujajo , ali katęro bi ti rad vſel , ene togotne nature , ali offertniga , prevsetniga ſerza , de bi hotla zhes vse ſama goſpodovati , zhe je eniga ludiga jesika , varuj ſe
toiſto

toisto vsėti, de bi ona sŕhe taku bogata bila. Leta bi bila ena kazha v' tvojih nędriah, en gad v' tvoji hiŕhi, pred katęro bi vsi poŕhteni ludję bęjšali. Inu ti o kerŕhanŕka dękelza, zhe je ta mladenzh, katęriga tebi volio, en pyanez, en ŕhentvavez, inu preklinuvavęz, en sapravlavęz, slaŕti pak en ŕlab Chriŕtjan, varuj ŕega, inu ne puŕti ŕe nikoli v' eno tako savęso; sakaj de bi on vsę blagų tiga ŕvęjtá imel, taku bi bila ti ena nefřęzhna shena per njemu.

Ali vy meni porezhete: De je vaŕhe nagnenje vsę preveliku, inu de vam lete, ali une perŕhone ne more obeden vezh is glave, ali veliku vezh is ŕerza vsėti. Ravnu sa teęa volo, moji otrozi, ŕi ne ŕmęte vy tolkajn vupati. Zhe ta perŕhona, katęro radi imate, nima obene is teęh lejpih zhędnost, katęre jo Bogų priętno, inu ludęm vsięzh ŕturę, taku vy ta zhais le shivot inu podobo ŕhtimate, tazhais ny vezh ena pametna, ampak teleŕna ali veliku vezh meŕŕena lubęsen, ona bo vsaki dan doli jemala, dokler bó vgafnila, inu na sadne ŕe bo morebiti ŕhe v' sovrashtyu prebernila. Ne puŕtite

stite se tedaj od ene take lubesni sa-
pelati, prosite veliku vezh Bogá, de
vam tako lubesen is ferza vsame, inu
de jo popolnoma premagate. Spom-
nite se, de so sakoni is take flejpe
inu sgot telesne lubesni sturjeni vekhi
dejl nesreznhi, kadar se per shenini,
inu nevesti te lejpezhednosti, enu lejpu
inu brumnu sadershanje ne najde.

Kar pak vash amtizhe, moji Chri-
stiani, kateri ste vse v' sakoni, bres
tega de bi bily leta stan poprej taku
premilili, inu niste s' letim Sakramen-
tam te navadne gnade prejeli, bres
katerih se v' letim stani ne morete is-
velizhati; ker sdaj sposnate resnizo od
tega, kar sim vam pravil, vy ne smete
sa tega volo zagati, sakaj sa tigastiga,
kateri v' Jեսusa Christusa veruje, ny
obena nadloga bres pomozhi. Yfhte
tedaj vash trofht v' Jեսusu Christusu:
offrajte njemu, inu prenesite radi is
lubesni pruti njemu, inu sa vasho po-
koro vse lete teshave, katerih bi se
bily snali ogniti, inu katere ste si sa-
my na glavo nakopali. S' leto arznio
famo bote vy vafhe teshave pomajn-
shali, vafhe grenkosti posladkali, inu
Jėsus bo vashimu sakonu ta shengen

dal, kateriga bi vam ne bil sdaj od sa-
zhetka doli vdaril, aku bi bili vy nje-
ga na ohzet povabili, to je, aku bi
se bili vy is svetejsihga zyl inn kon-
za shenili. Taku bote s' gnado boshjo
katero Bog doli ne vdari tem, kateri
ga sa njo spodobnu profsio, leta sakon
k'vashimu isvelizhanju ponuzali, kateri
vam je imel k'vashimu ferdamanju
flushiti.

V'tim zhafsi pak lubi Farmani,
kar vals je sarozhenih, vam jest te taku
snane besede svetiga Pavla povem:
*Vy moshje lubite vashe shene, kakor
je Kristus svojo Zerku lubil.* (Ephes.
5. v. 25.) Lubite jih s' eno zhisto inu
Christianiko lubesnio, fkusi katero,
ker mosh te slabosti, inu pomankanja
svoje shene posna, on toisto s' poter-
plenjam prenese, jo posvary bres sade-
ranja ji da sposnati, de se na njo sa-
nese, jo v' vseh teh rezheh sa svet
vprasha, ker more vprashana biti, jo
potroshta v' nadlogah, v' bolesnih ji
vednu na sttani stoj, v' vseh rezheh
vshe taku rekozh nje misli vgane,
inu s' eno besedo njo kakor svoje last-
nu mesu inu shivot vardeva, inu va-
ruje.

Inu vy shenę spofhtujte vafhe moshe, inu bodite njim podloshne, kakor je Zerku Christusu podloshna. Leta podloshnost v'tem stoji, de ste moshem v' pravizhnih, inu pametnih rezheh pokorne, de njih svet posluhate, de s'njimi na eno tako visho govorite, katera da na snanje, de jih v' zhafsi dershitę, inu spofhtujete. *Mosh je glava te shene, pravi S. Paul, kakor je Kristus glava te Zerkve.*

Nikoli bi se od kregov inu vojfka med mosham inu sheno ne flifhalu, aku bi ena taka lubesen od ene strany, inu enu taku spofhtovanje od te druge strany v' njih ferzih gospodarilu; sakaj oba bi ta zhafs eden tiga drusiga falerje ali pomankanja prenesla, pozhafs bi eden tiga drusiga popravila, inu pobolshala, s'krotkostjo, s'poterplenjam, s'dobrim exempelnam, kateriga bi si eden drugim dala. Sakaj od kod pridejo kregi, inu prepiranja po hifhah med sakonfkimi? Morebiti od tod, de je mosh v' enih rezheh falen, inu shena v' teh drugih? Od tod ne; sakaj my vidimo veliku dobru vkup saftoplenih mosh inu shen, kateri imajo vlakiteri svoje falerje. Od

kód pridejo tedaj krejgi? Od tód, de mosh nezhe prenesti falerje inu pomankanja svoje shene, ne shena falerjov svojga moshá.

Taku tédaj bom mogla jest gledati, porezhe nekatera shena, de moj mosh vse sapyé, svoj perdék, to moje, inu shivesh mojih otrók, inu bi molzhalá, inu bi ne iméla njemu ene besédize rezhi? Tèga vam obeden ne rezhe; ampak kar mu imash rezhi, rezhi mu ob pravim zhafsi: ali ne vidish, de je tvoj mosh sdaj ena shivina, pozhaki tedaj, de spét zhlovek rata, inu potle govori. On je pyan domov prihál, inu ti si ga sdajzi s' grenkimi besédami sprejéla, on je po tem jésen rata, inu poglej, de si ti urshoh tiga kréga, inu vpitja.

Ali on je togoten kakor en lev, sa vfako rezhizo je ogjin v' stréhi: obena rézh ny po njegoví glavi. Inu ti sturi kakor ena pametna shena, kar vejsh inu snash, de ga potolashish. Zhé te pokréga, de kaj nisi prav sturila, odgovori s' krotkostjo, de mu bofh en drugikrat ból vstregla. Zhe on potle she govory, pufi ga govori,

riti , bo vshe zait prifhal , de bofh tu-
 di ti govorila. Molzhi o shena , ka-
 der je tvoj mosh jesen ; inu tj o mosh,
 molzhi , kadar je tvoja shena jesna.
 Kadar fe hozhe kreg pozheti , moreta
 dva biti , kateri sazhne , nima nikoli
 prav , to fam vejm ; ali ta , kateri hu-
 du odgovory , je she tavshentkrat bol
 falen. Aku bi fe bilu molzhalu , ali
 ena beseda s' lubesnio rekla , bi ne
 bilu boja. Ali taku nezhe eden timu
 drugimu to nar majnfhi rezh persane-
 fti ; na eno pregriseneno besedo , fe ena
 she bol ojfra rezhe , ferza fe rasdra-
 shio , inu po tem fe le olje na ogjin
 vlyva : namesti , de bi fe ena majhina
 ferbeshmajhtna besediza posherla , ka-
 tera ny bila taku hudu namenjena , fe
 ona na to nar hujfhi plat raslaga , inu fe
 sazhne nasaj she hujfhi fershmaguvati,
 na to vftane hrup , preklinuvanje , te-
 penje , inu boj.

Sastopite tedaj dobru vy moshje!
 kadar ste fe oshenili , ste vy s' vasho
 sheno vred vse nje falerje pershenili,
 vy ste ji besedo dali njo lubiti , inu
 prenesti , de bi bila she taku falena , ker
 vsi nje falerje ne morejo sturiti , de bi ona
 vasha shena ne bila. Inu ti , o shena,
 spomni

Spomni si, de si ti s'tvojim mosham vred vse njega pomankanja, inu falerje permoshila, inu de si se pred Bogam inu pred ludmy savesala njega prenefti s' vso njegovo hudo termo, inu falerji. Moji lubi otrozi nikoli ne posabíte, de poterpljenje, krotkost, ena lejpa glihenga, inu ta myr Jësufa Christufa je ta edyna arznia, pak tudi gvishna arznia, katëra samore vashe teshave potolashiti, inu vashe shalost potréhtati.

Ràs-suj tvoj shëgen o moj Bog zhes vse teiste moje Farmane, katëri se v' sakoni snajdejo, ali mislio she v' tiganistiga stopiti. Daj jim sposnati vso svetost letëga Sakramenta, kir je podobna teiste vezhne saveše, katëro si ti sturil s' to svëto Zërkujo, tvojo prezhisto nevesto, de ony ne vsamejo leta stan gori, kakor is sgol kerfhanfkih inu pravizhnih urshahov; de se v' njemu svëtu sadershë, de bo njih saveša zhistá, inu poshtena v' vseh rezhëh. Prebivaj ti sam o Gospod v' flëherni njih hifhi: bodi v' frëdi med njih dershino, de bo tam krotkost, poterpeshlivoft, inu myr gospodaril: ta myr taistu nepreshazanu blagú,
ka-

katęriga sam ti samorefih dati, katęri je ta nar vękfhi fhaz, kir se more od nafs na semli vshiti. Ponovi na eno visho ta zhudesh, katęriga si v' Kani Galilęi sturil, prebarni v' fladkoft, inu v' vefsele tę teshavc, bres katęrih ne more sakon biti. Naj se v' tebi o Jęsus mosh inu shena lubio, naj bodo v' tebi vkupej sveřani, naj bodo v' tebi, inu s'tabo enu ferzę; na tako visho, de po tęm kadar so bily tukaj na semli enu telu, se bodo tudi tam gori v' tvojim krajleřtvi na vęzhnu vkupej vefselili. Amen.

Pridiga

N a

IV. inu V. Nedelo po Ss. treh
Krajlih.

Od fovrashnikov nashiga isvelizhanja, inu od vishe, kakú imamo teiste premagati. *

Motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus.

En velik vihar je vstal na morji, taku, de so valovi zholmizh pokrivali.
Matth. 8, 23.

Nasha dusha, katëra je tavshent hudim nagnenjam podvèrsheça, od tavshent ikufhnjav obdana, tavshent nevarnostjam vùn postavlena, je resnizhnu enaka enimu zholnu, katëri bó od valov pokrit, od viharja sëm tèr kje gónjen, inu je vshe na tem, de bi se
imel

---

* *Réguis.*

imel potopiti. Kdór koli hózhe na misli svoje pameti, inu na gibanje ali nagnenje svojga serzá zhuti, bó samerkal, inu fkuhsil, de je shivljenje eniga zhloveka na sémli en vedni boj ena fkuhnhjava, kãtëra nima konza. Inu vender kakú malú Christjanov se snajde, kãteri bi po exempelni eniga svetiga Krajla Davida svojo dusho vse fкуси v' rokãh nosili, inu nikoli is svojih ozhy ne spústili! Dvë rêzhy lubi Farmani, me s' shaloftjo, inu s' strahã napólnio: pervizh to stivilu, inu mózh nafhih sovrashnikov; drugizh, de my v' freði nevarnosti taku bres vse fkerbi, inu strahú kjé v' en dan shivimo. Kadar enã truma tatov vas ho hifho obfuje, se je bati sa vashe blagú, inu sa vashe shivljenje, pak fhe vezh se je bati, zhe vy pèr letëj nevarnosti bres fkerbi spité, inu zelú ne mislite, de bi samy sebe varovali. Odprímo danãs ozhy zhes sovrashnike nafhiga isvelizhanja: fkuhãjmo teifte nar poprej sposnati, inu potle bomo vidili, kakú bi jih mogli premagati.

I. Premifhluvanje.

Ti pravi nafhi sovrashniki nifó tifti, kãteri nafhe dobru ime zhèrnio,
ali

ali nafhe blagú jemló, ali nam na shivlenje gredó. Lety fo lę oródje ali rifhtęga, katęre fe boshja previdnost poslušhi, de nafs posvezhuje, de nafs v' ponishnosti, v' krotkosti, v' lubęsni, inu v' poterplenji vadi: take sovrashnike, áku bi my kolzhikaj vereimęli, bi my mogli veliku vezh lubiti, kakór sovrashiti. Nafhi pravi sovrashniki fo ti-ifti, katęri yshejo nafho dušho ob svo-žo nedolshnost, inu ob fhaze gnade boshje perpraviti, toisto pred Bógam vmoriti, inu v' pekłenski bresęn pahni-ti. Letęh sovrashnikov fe moremo my bati, inu letę najdemo od snotraj, od svunaj, na dęsni, inu na lęvi strani, povfód inu v' vlęh rezhęh. Ony fo nótri v' nafs, inu zhe jih ne posnate, perpuštite meni lubi poslušavzi, de jest doli stópim nóter v' vashe ferzę, de jih s' imęnam poklizhem, de jih preględam, inu vam taku rekozh s' per-stam pokashem.

Premišli, moj syn, toisto tvojo norfku lubęsęn, tóistu tvoje norfku dopadajenje, katęriga si ti póln sam pruti sębi: ti bahafh s' tvojim saflushenjam, s' tvojim bogastvam, s' tvojó modro glavo, s' tvojimi priatlami, s' tvo-
jo

jo sblahto; ti sanizhujesh tē druge, se povsdigujesh zhes nje, inu pravish: Kdó je moje glihe? kdó je en taki sal delovèz, ali kdó sna enu taku delu fkasati, kakòr jest?

Tò malu blagá, kar si morebiti po krivim vkupej spravil, te stury na tvojo nekádajno revfhino posabiti; ta flushba, katéro si, Bóg vej, kaku dobil, ta fhtalt, katéro je tebi Bóg dal, inu katéro sa lepshi, kakòr drugih der-shish; ta tvoj bòl offertni gvant, kakòr tvojga fosèda, kateri morebiti she ny tvój: vse letó inu tavshent drugih rezhy, katere bi bilu predolgu israjtati, napihue tvoje ferzè, inu leta napuh se sposná v' tvojim govorjenji, v' tvoji nóshi, inu v' tvojim sadershanji. Ti si grosnu mehèk, inu dajesh ah-tèngo, kaku eden s' tabo govory, kaku h' tebi pride, kaku te posdravi, ali ogovory: ena ból ojstra befsèdiza, ena majhina fhala, ali fhpass, enu bòl mèrslu sprejemanje, ali ne sadoffi pri-asnu posdravljenje, vse letó te reshali, inu filnu vje. Posnash letiga tvojga notrajn ga fòvrashnika? Vejsh kaku se imenuje? On se imenuje offert, prevsetnost, napuh, prasna hvala, inu
ba-

bahanje, leta sovrasnik gospodari zhes tebe.

Zhe tvojga blishniga rezhy bol od rok gredó, kakor tvoje, zhe on eno erbshino doby, katere se ny trofhtal; zhe per svoji kupzhiji en imenitèn dobizhik stury; zhe dobó eno frézho ali flushbó, katere si se ti trofhtal, zhe njemu ena rezh dobru vershe, ker si ti sgubo imel; taku sazhne tebi ferzè tlezhi, ti postanesi bléd, inu ruzdezh sapored, të farbe, katere te sprehajajo, tvoje molzhanje she bol, kakor tvoje besede dadó na snanje tvojo shalost, ali jeso, katere te kuhajo. Zhe pak tvojga sofeda kakushna nesrezha obyshhe, katera ga doli po-bye, pod tabo ponisha, taku se kumaj nasaj dershih, de tvojga vesela zhes tó ozhitnu na snanje ne dash. Zhe te tedaj njegova frézha shali, njegova nesrezha pak vesely; kaku se leta tvoj sovrasnik imenuje, kateri v' tebi leto dela? Posnash ti falsio, ali kazho të nevosihivosti, katera okuli tvoje dushe svishga?

Ti ne móresh lete ali uue pershone viditi, ne od një kaj flishati, katerra

ra te je reshalila nevejdama, ali morebiti fhe ny tebe nikoli reshalila? Ti od nje le hudu govoris, naj bo vse res, ali ne, ti si si naprej vsel njo k' nizh perpraviti, ali s' besedo, ali s' djanjam; inu sato imash tudi vesele, kadar se od nje hudu govory, shalost pak, kadar se dobru govory, inu yshesh vse perloshnosti, ker bi ji mogel kaj shkodovati? Poglej, postash letiga sovrashnika, kateri v' tvojim ferzi kakor v' enim berlögi lesy? On se imenuje sovrashtvu, inu mashuvanje.

Nöz inu dan mislish ti na tvoje gospodarstvu, na tvoje opravila, na tvojo kupzhio. Ti ne govoris od drugiga, kakor od denarjov. Zhe molish, ali si v' zerkvi, si vus rastreshen, inu tuhtash, kakú bosh leto ali uno rezh per hishi, per grunti poglihal, kaj sa ene rajshe moresh sturiti, s' kaj sa enimi perfhonami, inu kaku imash govoriti, de bo vse popolnoma vardjanu. Ti bi fhal trydeset mill delezh sa eno krono, ti bi pak ne sturil trydeset stopin, de bi eno S. Mashe flifhal; de bi pak enu dobru delu te milosti sturil, bi se ti is stola gori ne vsdignil. En rajsh tebi is rok spuliti,
bi

bi bilu tebi ferze is perfs vunkaj stergati. Kakor hitru pak bi imel, kaj dobiti, ali se bojish kaj sgubiti, takrat ny vezh ne prasnjka, ne Nedelo sa tebe, ne boshje, ne zerkovne sapovdi te vezh nasaj ne dershe. Posnash ti letiga tvojga sovrasnika? On se imenuje ohernia, lakomnost, leta te grise, leta je tvoj trynog, leta te flejpy, leta te ferdama.

Kaj je pak taista sa ena gorezha shela, katero ti imash to djanje inu sadershanje drugih ludy ofhpogati, vse fkusi tatlati, inu s' tvojim jesikam pregajshlati? Ker se ti v' vse te andle meshash, inu povfod vtikash, kamer ti ne flishish, ker is ene hishe v' to drugo nolsish, kar se tam govory, inu tudi ne govory, kar vejsh, inu ne vejsh, ker imash eno posebno ferbezhibizo od vsega govoriti, zhes vse se modruvati, tvojo flabo manengo zhes vsako rezh vse krishim poveđati. Ali ny leto ena forta Hudizha, kateri te sa jesik dershy, inu se tigaitiga kakor ene gajshle poflushi, de tvoj myr, inu pokoj smesha, inu vsih teh, kateri imajo to nesrezho tebe posnati, inu s' tabo v' enim kraji prebivati?

Ali

Ali ny morebiti nezhistoft taista, katęra te perpravi, de nozh inu dan drusiga v' glavi nimash, kakor nezhiste misli, nagnusne sheę, gerde malarie inu pilde, katęre tębi v'tvoji glavi ena loterska pamet smala: kadar tvoje ozhy tolikokrat, ja tudi super tvojo volo po tęhstih sapelivih rezheh gędajo, katęre tvoje serę kasę, kadar si vselej perpravlen flifhati, ali rezhi vse tó, kar na dęla tiga męsa, ali na ostudne telefne lushte zila?

Leti, lubi posluslavzi, so tiisti sovrashniki, katęrih se vy nar majn varujete, pred katerimi vam tudi ny mar se varuvati; zhe pak vy noter v' vashe serza pogędate, jih bote neshli, de so se tam vshę globoku vrinili, inu vkorenili. Jest sim vam le tę imenitnih od njih pokasal, zhe si bote pak samy to mujo vsęli, she globejshi nótę pogędati, jih bote she veliku vezh neshli. Kakor iná morę bres shtivila veliku fort, inu velikosti ribe v' sebi, taku pafse zhloveshku serzę enu zęlu mrovlishe vse forte hudięa nagnenja v' sebi, enu bõl mozhnu, kakor to drugu, pred katerim se nam je vsim bati, ker ny obenu taku flabu,

ali

ali s'hibku, de bi nafs ne moglu pogubiti, zhe ga sdajzi ne vkrotimo.

H'tem vunajnim sovrasnikam perstopio potle nafhi domazhi, kateri jim m'ozh inu oroshje dadó, de se s'vso filo zhes nafs vsdignejo. Vse stvary, katere so od Bogá k' nuzu tiga zhlovenka stvarjene, inu snajo k' nafhimu isvelizhanju ali ferdamanju flushiti, kakor jih my vshe potle ponuzamo, postanejo sa nafs ena perloshnost tiga greha sa volo nafhiga hudiga nagnenja.

Vboshtvu, shalost, bolezhina nafs perpravio v' zagovitnost, ali v' klagovanje, lih kakor nafs bogastvu, inu zhasly v' posablivost na nafhe dolshnosti, inu na nafs same perpravio. V' kar sa enim stani koli se snajdemo, ali kamer se koli ganemo, povsod najdemo perloshnost sa skufhnjave, inu sovrasnike sa premagati. Tukaj nafs malopridni pogovori pazhio, tam nafs porédni exempelni k' hudimu vlejšhejo, spet drugdi nam hudi tovarshi vso dobro volo fkasę.

Naj Zhujemo, ali spimo, naj jemmo, ali pyemo, naj delamo, ali po-
zhi-

zhivamo, vednu se móremo salasvan-
ja ogybati, inu pred fkušhjavami ba-
ti. V' obyfkuvanji nashih priatelov,
v' tih nar bòl nedòlshnih kratkih
zhafsih, tudi per tēh nar brumni-
fhih perfhonah, v' opravilih nashiga
ftanu, tudi v' tih nar svetejfhih,
dobrih delih, v' molitvah, v' spóvedih,
v' obhajilih, v' poftih, v' almoshnah,
povfod fo perloshnosti h' grēhu, kur-
java k' hudimu, inu sovrashniki sa pre-
magati; zhe jih vy ne vidite, je le
to samú urshoh, ker vy ne dafte ah-
tēnge. Ta peklēnski sovrashnik, ka-
tēri nafs hózhe pogubiti, salasje bres
preņhanja nasho dušho, inu se poslu-
shi vlake perloshnosti, de bi ona v' nje-
govo mrēsho padla.

Taki fo, lubi Farmani, ti sovrash-
niki vashiga isvelizhanja, fodite famy,
zhe fo strashny is tē fhkóde, katero
fo vam do sdaj fturili. Premislite vse
lejta vashiga shivlenja, zhe niste bily
od vashe mladosti en fushen, ali of-
fēr tiga Hudizha, tiga svejtá, inu va-
shiga hudiga nagnenja. Zhe ste pak
s' gnado boshjo letē sovrashnike prema-
gali, kaj sa eno filo ste mogli famy
sebi fturiti? koliku bojov prestati?

Imamo tédaj urshoh s' enim svëtim Paulam gori savupiti: *Žest nesfrëzhni zh!ovek, kdo bo mene rešil od telesa letë smèrti, kateru se sdy, kakòr de bi bilu meni lë satò danu, de bi me martralu, ponishalu, inu enu oròdje vse shlaht reyvfhine bilu?* (Rom. 7, 24.) Inu s' enim svëtim Kraylam Davidam: *Ah kdo bo meni pošòdil perute eniga goloba, de slëtim inu bejshym ód letiga malopridniga svejtá, ker drusiga ne najdem, kakòr sadèrge, inu vse fórte skufhnjave?* (Pfal. 54, 7.)

V' Vsim tëm, kar vidim, kar flihim, kar govorym, ali dëlam, najdem eno tësho, katerà me k' hudimu vlejzhe. Zhe sedym per mysi, se perbashe sraven senagoltnost, lëbanje, inu nesmasnost. Zhe si pervoshim en kratik zhafs, pridejo sraven prasni pogovori, ràstrësenje, nemarnost. Zhe dëlam, se me lakomnost, nezhimernost, inu toshlivoft vloti. Zhe mólim, se me ràstrësene misli, sanikernost inu lenoba podstopi. V' nadlogah me nevola prime, v' dobri frëzhi prevsëtnost; hvala mi ferze napihne, ena fershmajht me v' jësò perpravi; s' eno besëdo pov-

fod

fod najdem salasvanje, pasti, kamene
tiga spotikvanja, inu pohujshanja.

Letó, lubi Poflufhavzi, je tē nar
vękfhi svetnike v' strah perpravilu, sa
volo letęh nevarnost fo fe ony v' pu-
shave podali, tó je bil urshah od tol-
kajn postov, inu ojtrost tudi tih oj-
strejških kloshterfhkih ludy. My pák
aku lih vùn postavleni všem fortam ne-
varnost inu fkushnjav, obdani od pre-
kuzov na všeh stranęh, smo bres fker-
bi, inu fe nizh ne varujemo, kakór de
bi fe ne imęli nizh bati. Navajeni s'
nashimi fovrashniki shivęti, inu s' nji-
mi pobrateni, ne mislimo na nizh majn,
kakór pred njimi fe varuvati. Obeden
fe nima na pomim, obedn ny nesa-
vupliv, ampak sajde taku rekózh v' fhti-
balah, inu mishę v' Hudizhove sadęge;
fhe enkrat: my ne posnamo fkushnjav,
sato, kęr fe obene ne branimo.

Do sdaj, Christiani moji sim vam
vashe prave fovrashnike na snanje dal;
sdaj bi vam imel fhe pokasati to vi-
sho, kakú fe imamo s' njimi vojskovaí,
inu tęstie premagati; ali kęr bi nafs
leta drugi dejl mojga govorjenja vse
predolgu gori dershal, perhranim jest

lêto sa prihodno Nedelo. Sklenimo tê-
daj, inu rezimo s' Prerokam : Gospod
ràs-svêtli moje ozhy, de bòdo na mo-
je sovrashnike vèdnu odpèrte, de me
ony ne preñaglio, inu ne vmore, i nu
de se ne hvalio, kaku so me ony pre-
magali. Sturi, de se jest sbudym is
moje mertvize, ali smèrtniga spanja,
de vstanem, inu se vojskujem fkusi
pomozh tîga zhuvanja, tê molitve,
inu bėjshanja pred perloshnostjo, de
nà gibanje mojga sèrzá vèdnu mę-
kam. Leti lubi Farmani, so ti mit-
tèlni, katere nam je Jęsus Kristus
sam pokasal, od letęh imam vųpanje
k'vam govoriti s'gnado boshjo, inu
fkusi pomozh vaših molitu.

Amen.

Pridiga

N a

V. Nedělo po Ss. třeh Krajlih.

* II. Premišhluvanje.

Pervizh tedaj *zhujte*. Leta svět, kakòr ste, flifhali, pride od samiga Jěsufa Christusa. *Aku bi hišni gospodar vejdl, pravi on, ob kateri urit tat pride, bi sa rešs zhul, bi ne spal, de bi rópanje svoje hišhe vbrani.* (Matth. 24, 43.) On bi vse vrata dobru saperl, on bi na vsaku shumenje mękal, on bi obęniga nótěr ne puštil, aku bi ga poprej ne posnal, inu bi vednu štrasho, ali vahto dershal. Ta hišha, ka-
tęro

* Inimicus homo hoc fecit.

En sovrašni zhlovek je tó šturil.
Matth. 13, 28.

Ta zhlovek v' svojim sazhetki ny bil, kakòr je sdaj, ena smęshana rezh od dobriga inu hudiga, od pregrešhenja, inu lejpih zhędnošt. Njegova dušha,
ka-

tero my obvarvati moremo, je naša duha; ti tatjê so: Hudizh, ta sveit, inu naše hude nagnenja. Inu ker se lety sovrasniki vednu pred vratmi, tò je, k' našimu pogublenju perpravleni najdejo, taku moremo my tudi vednu zhuti, de ony na naglim zhes nafs ne planejo.

Vy bote tédaj zhuli famy na se, zhe bóte dobru męrkali na vse vashe misli, katere vam v' glavo pridejo, na vse gibanje, ali nagnenje, kateru
v' va-

katera je zhista, inu bres madesha is rok tiga Stvarnika prishla, ny imela podvershena biti všem tem revshinam, katere nafs ponishajo; ali ta stara kazha, nevofhliva sa vólo fręzhe našhiga perviga Ozheta, ga je sturila v' nepokórfhino pasti, de se je zhes Bogá spuntal, inu od tihistih malov ny bil vezh sam zhes sę gospodar. Njegovu mesú od gręha f Kashenu se je spuntalu zhes duhá; inu ta postava njegovih vudov, kateri so oródje tiga gręha postali, je bila super tejistu svęti inu vezhni postavi, katero je bil Bóg v' njegovu serzē vtisnil.

Od

v' vaschim ferzi vftane, na vse besede, katere is vaschih vuft gredó, na vse govorjenje, kateru do vaschih vuft es pride, de bóte sposnali zhe je kaj na njih, kar bi snalu vascho vejst omdesivati. Vy bóte zhuli samy nafé, zhe bóte vse, kar pozhnete, ali delate pred Bógam preglédali, is kaj sa eniga.

Od tód pride ta smeshnjava tiga döbriga, inu hudiga nagnenja, kateru vsaki zhlovek nó-er v' sebi najde. Tó dobru nagnenje pride od Bogá, kateri je Ozhe nashih dush, inu en studenéz vsiga döbriga, tó hudu nagnenje pride od Hudizba, kateri je ta veliki sovrasnik bosbji, inu nashih dush, kir je od sazhetka lulko med tó dóbru shitu vséjal. Letá je vse tó hudu sturil, kar vidimo, tó dobru, inu tó hudu letiga shivlenja, nafhe fকাশeñu melsú, flabost nashiga ferzá, inu zelú nafhe dobre dela flushio njemu fhe sdaj k' enimu orodju tiga sapelanja; takú, de ny nìzh ne svunaj, ne notri v'nafs, kar bi ne bilú en urshoh te fkushnjave, ena perlóshnost h'gréhu. V' vsaki rezhí, inu povod', se móremo salasvanja ogybati, inu s' sovrasniki bojvati.

Jeft

eniga zyl inu konza letó ali unu dęlate, ali kaj imate sa eno manęngo sra-ven: tó je, zhe vy morebiti kaj sa volo prasne hvale fturitę, ali govoritę, ali sa volo dobizhka, ali is jęse, fov-rashtva, falshie, ali is kakufhniga nezhihtiga zyl inu konza. Varujte se dobru, lube dufhe, de ne bo ena od letęh ftupeňih kazh v' vafhieh vufhę-
fshih sashvishgala, ali vafš jesik omajala, ali vafhe rokę ali ftopine vishala.

En Christian, katęri sa ręšs na' se zhuje, je enaki enimu modrimu mo-shu, katęri móre po eni filnu vóski inu polfki ftęsi jiti, sraven katęre io na obá kraja ftrašne ftermine inu pre-kuzi ali bresni. Poglejte, kaku on
fkerb-

Jest sim vam jih pokasal undajno Nedělo, moji lubi Farmani, danas vam hózhem pokasati to visho, kakú se imamo pred njimi braniti; zhes katęru vam imam lę try befsęde povędati: *Zhujte, bejshite, molite.* Zhe letę try befsęde dobru samęrkate, inu zhe se jih v'djanji poflushite, vafš sagvifham, na boshjo befsędo, de vafš zęl Pekěl, aku bi se lih hüdú zhes vafš vsdignil, ne bó mogěl pogubiti. Sazhnino, inu perpravimo se.

fkerbnu, inu varnu hodi, kakú gléda, kamér : ogó postavi: kaku vsako stopinjo smeri: Lubi bratje, pravi, S. Apostel Pavl, glejte; dajte ahtengo: na koga? Na to visho kakú hódite pozésti vashiga isvelizhanja; kar hózhe toliku rézhi; Glejte kakú govorité, kakú délate, dajte ahtengo na vsako vasho nar majshi misel, ali shelo, ali nar majshi djanje. Zhujte na vafshe ozhy, na vafshe vufhélsa, na vafh jesik, de ne bote kaj takiga vidili, ali rekli, ali flifhali, kar bi vafhi dufhi fhkodovalu, inu povfod se na pómin imejte, kar je nar vezh mogózhe. *Glejte, de varnu hódite, so te edyne belséde S. Pavla. (Ephes. 5, 15.)*

Sturíte tó samy pruti sebi, kar en hishni ózhe pruti svoji drúshini stury. Sjutraj jim da povele, kaj imajo zhes dan sturíti, inu svezher hózhe od njih rajtengo imeiti. Taku vsámíte vy vsaku jutru vafshe misli vkupej, po tem, kadar ste vy vafho jutrajno molitu opravili: pomislite enu malu, inu skufhajte previditi, kaj bi vy zhes dan sa ene perloshnosti imeitimogli Bogá reshaliti. En Christian, katerimu je per serzu sa svoje srezhe

vólo se taku prevarvati , previdi postavim , ker bó mogel zhes dan v' letó ali uno hisho jiti , ali v' letej družini se snajti , ali s' uno pershono govoriti , de bó táku govorjenje slifbal , de bó mogel tndi kaj takiga govoriti , ali kaj takiga sturiti ; on bo tedaj gledal , kakú se bó obvaruval , de v' greh ne pade ; inu porezhe : Jest oblubim , o moj Bóg , de ne bóm grešhil , le ti meni tvojo gnado daj , de bóm mojo oblubo dershati mogel . Na vezher pak po svojih navadnih molitvah prejden spat gre , bó sam sebe prafhal , inu porezhe : Ti vboga moja dusha , kaj sva si bila danàs sjutraj naprej vsela ? inu kakú sva se sadershala ? Moj Bog ! kakú slab sim jest ! kakú lohka , inu v' koliku rezheh falim jest vse fkusi ? Ali sató s'he ne sgubím ferzà , jutri o Gospód , zhe meni s'he shivlenje shenkash , se bóm bòl na pómin imel , kakòr danàs . Letá navada lubi posluhavzi , je naisrezhenu dobra , inu ty , kateri jo enkrat gori vsamejo , jemló na brumnofti gori , de je enu zhudu , inu se obvarujejo pred vřim hudim .

Perloshímó si v' opraviilih nashe vejsty eno tako fkèrb , kakòr ti dobri
Gospo-

Gospodarji v' opravih svoje hiše. Zhe sa ohranjenje nafhiga telešsa, nafhiga zhašniga shivlenja vednu fkerbimo, ne fkerbimo majn sa ohranjenje nafhe duše. Inu kakòr se en pamenten zhlovek vsiga ogyble, kar bi tē dny njegoviga shivlenja perkrajshalu, ali njegovimu sdravju fhkodovalu, bejšhimo fhe bøl pred vsm tēm, kar bi nafhi dušhi smert perneflu, ali nafh ajfer v' flushbi boshji pomajshalu.

III. Premishlvanje.

Bejšhite moji Christjani, ali pred kòm? Pred vsēmi blishnimi perloshnostjami tiga grēha, tó je, pred takimi porloshnostjami, kēr se vy nikoli, ali malukādaj snajdete, de bi Bogá ne rēshalili.

Pogled ali pogovor letē ali unē perfhone obudy per vafš malopridne misli, inu - shele. Bejšhite pred eno tako perfhono, inu ne sanēsšite se na vafho mózh. Drugekrat si ti padēl, per letēj perfhoni, dosti je, ne podaj se vezh v' nevarnost. Skusi ozhy ali vufhešsa pride h' tebi ta huda misl, is hude misli pride hudu poshelenje,
inu

inu shela pervlejšhe sa sabo pervolenje, inu pervolenje dokonzha popolnoma ta grëh v' tvojim ferzi. Kar si sam po nesrëzhi v' letëh rezhëh skufsil, bó tebi veliku vezh, kakòr moje besëde, povëdalu.

Kakòr se najdejo nekatere jedy, katere enim perfhonam shkdujejo, inu drugim ne: takú se pèrmeri, de nekatere perloshnosti ene ludy v' grëh ne perpravio, sa druge pak so ilnu nevarne. Vřaki, katëri se hózhe pred telešnimi bolešni varuvati, móre svojo naturo posnati, inu po tëm se dershati; kar mu je shkodlivu, ne jeřti, ne pyti; inu on ostane sdrav. Ravnu takú móre tá, katëri hózhe sdravje svoje duřhe, to je, sam sebe bres grëha ohraniti, hudiga, malopridniga tovarřhtva se varuvati, inu pred njim bejšhati.

Malopridnu inu hudu tovarřhtvu imenujem jeřt tigaiřtiga zhloveka, katëri nima vere, katëri ne mara sa Bogá, sa Svetnike, sa Zërku, sa nje sapovdi, katëri ne porajta na pořt, na Velikonózh, na svojo Faro, na svojga Duhovniga Pastirja, inu ne pride v' zër-

zërku kakòr, de druge vèrne pohuj-
fha. Bejšhi pred enim takim, moj
Christjan, zhe si po nefrèzhi kàdaj s'
njim se isnanil: fizer bofh pozhafsi,
tak, kakòr on. On te bó s' svojim go-
vorjenjam, inu s' svojim exempelnam
navuzhil, tẹ nar bòl spofhtovanja vrej-
dne, nar svetejšhi rezhy sanizhovati,
tvoje nar imenitnijhi dolshnosti opu-
stiti. On se bó is brumnosti norza de-
lal, on se bó Maschnikam posmehval, tẹ-
iste fershmaguval, inu opravlal, on te
bó od Boshje flushbe, inu besęde prozh
dèrshal. Zhe bó samerkal, de imafh
fhe kake pomiselke, se bó tvoji pre-
profhnosti posmehoval; inu pozhafsi
bòfh fhe to malu prave vere sgubil;
kar imafh, k'malu potle se ne bófh
vezh framoval, inu bófh morebiti taku
delezh prifhal, de se bofh fhe hvalil, de
si ravnu en tak hudobnik kakòr on.

Enu hudu tovarštvu imenujem
jest tigaištiga rásvusdaniga mladenzha,
kateri poln nezhistosti noter do musga
svojih košty se hvali s' svojim ostud-
nim, gèrdim djanjam, ne misli, inu
ne govory zěl dan drusiga, kakòr
nespòdobne rezy, nad katerim se
enimu poshtenimu serzu, ali vufsesu
ęnufsi. Ah bejšhi mój fyn, pred
enim

enim takim tovaršham, on te bó to hudu navuzhil, on bó tvoje ferzē fkasil, on te povleǝzhe fabo v'loterške hišhe, inu nezhište kóte, inu ti bóšh bres poštenja kakòr on.

Enu hudu tovaršhtvu imenjem ješt tigaištiga ygravza, tigaištiga mojštra v'pyazhi, kateri se všimn opominuvánju pošnehuje: bódi ti trēsēl, inu lejpigā sadershanja, kakòr hózhēšh, on te bó fkasil, on te bó od tvojih opravil prozh odvèrnil, ti bóšh zajt sgubil, ti bóšh zēl lubi dan, tudi zēlo nózh v' ofhtariji per bokali, ali per ygri doperņēsēl; on te bó všaj od poldanje boshje flushbe, morebiti tudi od jutrajne prozh dershāl, inu tvoj konēz bó leta: fkusi tvoje spravlanje bó prišhlu vbóshtvu, inu nadlóga v' tvojo hišho: ti bóšh en šhpot zēle sošēške, inu enu pohujšhanje zēle fare.

Enu hudu tovaršhtvu imenujem ješt toišto firbizhno, nevgnano, opravljivo peršhono, katēra vse oprashuje, vse fērbēshnu od švojga blishniga šodi, vse sadershanje tadla, katēra se v' druge hišhe inu shlahte mešha, oprashuje, rāsnašha, inu kuje vse nove zajtunge,
inu

inu je fama ta nar imenitnihi zajtunga od zele vafsy, ali fare, ali mesta. S. Duh imenuje eno termo letęga fhkvarta, na 6sem inu dvajseti postavi tiga modriga mosh6 eno prekleto termo. Bejshi tedaj moj fyn, fizer bofh ti tudi preklet: ona bo tebe pozhasi perpravila, de b6fh tvojga blishniga sanizhoval, inu sovrashil. Nje jesik enaki enimu gadu, b6 strup v' tvojo dufho spustil, inu b6 v' tebi to lubesen vmoril, katero moremo eden pruti drugimu imeti. Ti bofh s' veselam pravil to, kar je tebi ne malu teshku djalu, kadar si flifhal praviti. Se b6 reklu, de si ti leto ali uno rezh povedal, katero nisi govoril, ti b6fh per vseh kvantah perstavlen, ti bofh pravde na glavo dobil, inu Bog b6 v' tim zhafsi na tavshent vish reshale. Zhe se pak moremo hudiga tovarsh-tva bati, taku se ne smemo nizh majn malopridnih buku bati. Ali hvala b6di nashimu flavenskimu jesiku, de se v' temu take porędne bukve ne najdejo! ali v' drugih jesikih, Poslufhavzi moji, se najdejo s' tako neframnostjo spisane, de ny v' obenih zhafsih, kakor per sedajnim molopridnim svejti sa prenesti. Duhovi te tamne se take bukve

na lůzh perpravili, inu letę so fkoraj Altar, Thron, inu postave okuli svernile, aku bi Bóg nashih ozhetov nad nami ne zhul, inu bi vse letę poshafti v'tę peklenfke tammę ne sapódil, od koder so vún prifhle. Pred leto kugo, Chriřtjani moji, zhe vam kádaj kaj takiga v'roke pride, se mórete ja varuva ti: kakòr ena lubęsni polna mati svojnu detętu nosh is rók vsame, s' katerim se ima raniti, taku se imajo tudi take pèklenfke bukve is rók tih vernih vsęti.

IV. Premishlvanje.

Ali zajt naprej grę, inu jest vam she od valhiga nar imenitnihiga oroshja, od *Molitve* nřzh nisim povędal, kar bi vam bil imel susebnu perporozhiti. Poslufhajte tędaj pošębnu samerklivu leta tretji inu poslędni mittel, s' katerim imamo sovrashnike nafhe dushe premagati.

Kadar se je Jósue zhes Amaleci tarje vojtkoval, e Mójses na eno gorro shál, je tam molil, inu rokę pruti Nebęlsam dershal. Inu pole, dokler je

je on rokę gori dershal, je Israel pre-
magal, kadar jih je pak enu malu doli
spustil, to Amalecitarje premagali: ta-
ku, de sta mogla Aaron inu Hur nje-
gove vshe trudne rokę od obeh strany
podperati, dokler je boj terpel, v' ka-
terim so bily sovrashniki premagani,
inu s'ojstroftjo tiga mesha pokonzhani,
ne fkusi móżh tih vojshakov, ampak
fkusi molitu tiga flushabnika boshjiga.
(II. Mojs. 17.) Kaku lejp je leta ex-
empel, kateri nafs vuzhy ne samu kaj
sa ene velike mozhy je molitu,
ampak tudi, kakú potrebna nam je su-
per sovrashniké nafhe dushe.

Zhujte kolikur hozhete, bejshíte,
kolikur mórete, zhe ne bóte molili,
inu fhe stanovitnu v' molitvi ostali,
bo vsa vafha muja sabstojn. Sraven
tega, de je bres konza veliku per-
loshnost, katerih se ny mogózhe og-
niti, ker jih nafh stan, nafha dolshnost
pruti blishnimu, inu potreba same natu-
re sabo pernese; se my tudi ne mo-
remo nafs samy sebe ogniti, ker je
nafhe lastnú ferzē nafh nar vekshi sov-
rashnik. Sa tega volo pravi tudi ta
Krajlevi Prerok David: *Zhe Gospod
jam ne bo hishe sydal, se sabstojn po-*
i mu-

muajajo ty , kateri jo sydajo. Zhe Gospod sam meſta ne varuje, sabstojn zhuje tá, kateri ga varuje. Nifte vy vshe ſtukrat lete beſede Jeſufa Chriſtufa ſliſhali: Bres mene ne morete nizh ſturiti?

Nikoli, o moj Bóg, je rekal ta S.Krajl David , nikoli ſe ne bóm jeſt na moje oroſhje ſanaſhal , tudi ne moje iſve-
lizhanje od moje mozhy vupal. Ti ſam ſi moje vupanje : Zhe me ti s'tvo-
jim branilam ne pokrieſh , zhe me ti pod ſenzo tvojih perut ne vsameſh ,
taku oſtanem bres mozhy, bres ſaflón-
be, bres brambe, inu ſim premagan
prejden ſe ſazhnem vojkovati.

Moli tedaj mój ſyn , moli ! ne is
navade , ali s' ſamimi ſhnabli , kakòr
ſe vekſhi dejl sgody , ampak is glo-
bozhine tvojga ſerzá , kakòr eden ,
kateri je od potrebe gnade boſhje po-
polnoma previſhan. Pridi tedaj , o
moj Bóg meni pomagat , hiti me-
ni na pomóz h priti , poglej ſhti-
vilu , mózh , inu to ſmèrtno togo-
to tih ſovraſhnikov , kateri ſo mojo
vbogo duſho oblegli : poglej to pre-
všet-

všetnost, jeso, lakomnost, nezhistost, katere zhes mene gospodario, inu vsimli se zhes mene, o Gospod, sakaj jest sim slab, inu revèn, moja dusha je sgublena, zhe ti na pomozh ne pridefh. Zhe pak vender ti, moj Christjan, od kakufhne skufhnjave premagan bódefh; taku se varuj, de serzá ne sgubifh, ampak vsdigni se prézej, inu klizhifhe mozhnejshí k' Bogu: Kakú dolgu, o moj Bóg, bóm jest ena ygrá, en offer mojga hudobniga nagnen'a? Kakú dolgu ne bó moje shivljenje drusiga, kakòr enu osnuvanje od sgol slabost, inu pezhenja tē vejsty; od spovèd, inu od ponovlenih grēhov, od ponovlenih oblub se pobólshati, inu od nesvēstobe! Samerkajte pak sravèn, inu spomnite si, de, zhe vashe zhuvanje, inu bejshanje pred grēshnimi perlóshnostmi nizh ne sda bres molitve, ker bres gnade nizh ne samóremo, bi bilē tudi nashe molitve prasne, inu nespametne, aku bi my samy ná se ne zhuli, inu grēshne perlóshnosti se ne varuvali; Sakaj Bóg nafs ne bo isvelizhal, zhe my od njegove gnade podperti si nashe muje ne persadenemo.

Zhujtè, bëjshite, molite. Ne lozhite nigdar letè try rezhy. Zhujte na vašo pamet, na vašhe ferzè, na vašhe pozhutke; obvaritè vašhe ozhy, inu vašhe vufhësa, katère so kakòr vrata, fkusi katère grëh noter v' vašo dušho pride. Bëjshite pred perlòshnostjo tiga grëha, ognite se malo-pridniga tovaršhtva; ne podajte se nikoli radovolnu, inu bres potrebe v' fkufhnjavo: molite is zëliga vašhiga ferzá, molite štanovitnu, inu s' eno gorèzho shelo, de bôte mózh dobili to fkufhnjavo premagati. Premišlite vašhe šivljenje, inu vy bôte vidili, de vselej, kadar ste padli, se je to sgodilu, ali kër niste samy sebe na pòmin imëli, ali kër ste se ne vumnu v' perlòshnost podali, ali kër niste s' pravim ajfram, s' pravo štanovitnostjo molili. Zhujte, bëjshite, molite. Zhe bote letè try besëde dobru samerkali, bôte snali vse, kar je trëba vejđiti, de svety postanete, inu bote tudi ratali, zhe to v' djanji špolnite.

Ti pak bodi višoku hvalen, o Gospod inu mój kòg, kateri si moje roke navuzhil, kakú se imaja bojvati, inu moje perste kaku se imajo vojškovati.

Ta

Ta refniza tvoje boshje besëde je enu zhes vfe terdnu branilu, s' katerim bom te ognene strele tiga sovrashnika nasaj odbyl. Tvoje vfmilenje bo moje satekalifhe, tvoja gnada bo moja mozh, moja bramba, moje isvelizhanje. S'tako saflonbo, s'takim oroshjam se ne bom bal, pred pufhizami, katere po dnevi lete, ne pred duham te tamme, kateri po nozhi okuli hodi, ne pred smotnjavo ozheta teh lëshâ, kateri se v'eniga Angela te luzhi preberne, de dushe tih pravizhnih omami. Srezhen je taifti, kateri bo mogel na smertno uro s' tvojim Apostelnam rezhi: *Jest sim enu dobru vojskovanje vojskuval.* Jest sim se, pak ne sam, ampak s' gnado Jesusa Christusa, vfm sovrashnikam moje dushe super postavil; sdaj sim na konzi mojga pöta, boj je per kraji, inu zhakam s' savupanjam na krono te pravize, katero si ti, o pravizhni fodnik, moj dobrotlivi isvelizhar, tem oblubil, kateri se bodo do konza terdnu vojskovali! Jest vam jo vofhim, lubi Farmani, leto nevmerjozho krono v' imeni Ozheta, inu Synu, inu sve-tiga Duhâ. Amen.

Pridiga

Na

VI. Nedelo po Ss. treh Krajlih.

**Kaku malu fadú se is Pridig
dofeshe. ***

Simile est regnum cœlorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo.

Nebeshku Krajlestvu je enaku enimu senofovimu sernu, kateru je en zhlovek vsel, inu na svojo nyvo sejal. *Matth. 13. 31.*

Kar nash Isvelizhar fkusi pergliho tiga senofoviga serna od svojga Evangelia govory, to se je vse do ene zherke spolnilu. Ja, lubi Poslufhavzi, leto v' sazhetki taku majhinu sernu, kateru je ta boshji sejavez Jesus Kristus ob zhalsi svojga pridigvanja v' Judov-

dovfki semli fejal, je s'zhalsam sa reŝs enu filnu veliku drevu poŝtalu, kateru se je od eniga konza ŝvejtá do drusiga israflu, inu je pod ŝvoje veje te nar dalej leŝezhe ludy vkupej ŝpravilu, kateri ŝo njega reŝnize gori vseli. Tudi do vafŝ, lubi Farmani, ŝo letę reŝnize, letę beŝŝede ŝhiviga Bogá priŝhle, katerę je on ŝkusi moje vuŝta k' vam govoril. Ali ker letę beŝŝede niŝo famu en kal tiga ŝenofoviga ŝerna, ampak zęna te kryví Jeŝufa Chriŝtufa, morejo one ali k' vaŝhimu iŝvelizhanju, ali k' vaŝhimu pogublenju kaliti; k' iŝvelizhanju, zhe radi pertezhete teiŝte poŝluŝhat, inu zhe jih k' vaŝhimu po-
bolŝhanju gori vsamete: k' pogublenju, zhe ŝe letęh beŝŝedy ógnete, ali zhe is njih obeniga ŝadú ne doŝeŝhete.

Ena groŝa me je preleteła lubi Farmani, kadar ŝim leto ŝhaloŝtno reŝnizo ŝam per ŝebi premiŝhluval, inu tolkajn vezh, ker vejm, kaku lohká ŝe ne kateri ob Nedęlih inu Prasnikih is Fare ŝmusnejo, inu beŝŝedi boŝhji vmaknejo: kaku ŝe ŝpet drugi ŝkoraj nikoli tukaj ne ŝnajdejo, de bi s' njih ŝoŝedmi v' letej uri ŝluŝbe boŝhje ŝvojga ŝtvarnika ŝa prejete gnade ŝahvalili, inu is beŝŝe-

befsede tiga shivlenja isvelizhanje svo-
je dufne dosegli.

Kakor koli shalofna je leta misel
sa moje serze, se hozhem jest danas
per njej gori dershati, inu s' vami pre-
misliti, kaku malu sadu is befsede
boshje v' sedajnih dneih sadobe ne
famu ty, kateri jo maluka daj, ali
fkoraj nikoli ne flifhio, ampak tudi
ty, kateri jo dostokrat, ali fkoraj
vselej poflufhat pridejo, vender pak
svoje staru shivlenje naprej pelejo.
Bog hotel, de bi vals vsaj leto govor-
jenje omezihlu, inu de bi taku, kakor
veliku drugih pridig bres sadu ne osta-
lu! perpravimo se.

* * *

Veliku duhovnih pastirjov, tudi teh,
kateri se sa isvelizhanje teh duh nar-
bol sheno, pustej v' svoji Fari, kadar
vmérjé, po veliku lejt truda, inu mu-
je fkoraj vse tej pregrehe, katere so
v' Fari nefhli, kadar so jo nastopili.

Aku bi jih eden en malu prafhal:
Ali je vse dolgu, kar si ti Fajmafh-
ter v'letej Fari, inu kar ti s' veliko
mujo letej Farmane vuzhifh, pofve-
zhujesh, svarifh, sdaj ozhitnu, sdaj
na

na fkrivnim? Ali si imel ta trofht, de je veliku tvojih Farmanov sazhele enu novu shivlenje pelati? Si kaj dosti hudih navad, pohujshanja, inu kar je vezh take shkodlive lulike na nyvi tiga Gospoda vun isplel? Ali so ratale te vezhne refnize, s' katerimi si ti tvojo zhedo pafsel, podoba, inu mufhter tiga sadershanja tvojih Farmanov?

Ah Bog hotel, odgovory eden fkoraj sa vse te druge duhowne pastirje, Bog hotel, de bi se jest mogel kaj takiga hvaliti! (ali veliku vezh) sakaj morem jest nekaterim is mojih Farmanov tudi to naprej vrezhi, kar je Gospod skusi vufta fvojih Prerokov naprej metal: *Jest nisim nehaf moje roke steguvati, inu moja shtimo povsdigniti v' sredi eniga folka, kateri se je pruti mojim besjedam vperal, inu temistim skusi svoje hudobnu djanje odrekal.* Kadar sim v' leto Faro prifhal, sim nehaf pyanze, sapravlenze, nezhiste, nevoshlive, opravlive ludy, pohujshanje, inu krivizo. Jest sim jim njih hudobo naprej nefsæl, jest sim jim shugal s' temi sa lushenimi fhtrafingami, dostokrat sim jih ojstru svaril, vezhkrat na eno lubesnivo visho pregovarjal, inu k' dobrimu opominjal, jest nisim fhpa-

šparal ne profhnje ne folše. Koliku-
krat sim njim tvojo strašno sodbo, o
moj Bog, inu spet tvojo milost inu
dobróto naprej nešel, ješt sim mojo
šhtimo povsdignil, inu tvoje povęle
špolnil.

Ali bešęda tvojša Evangelia, o
moj dobrotlivi Isvelizhar, je šturila
kakor ene zherke na peški, ta pervi
vetër jih je saglihal, inu sbrislal, inu
ny oben sled vezh v' šerzi tih pošlu-
šhavzov ostal. Preroki so sabstojn go-
vorili, kdor jih je šlihal, ny vezh
ali maju šturil, kakor de bi jih ne bil
šlihal.

My imamo fizer ta trošht, de vidi-
mo kaku eni tvojo bešędo s'luštam poš-
lušhajo: ob tih veškhih prasnikih, kadar
my rokę povsdignemo, de bi tebi o
moj Bóg ta strašni offër pernešli, smo
s'eno veliko trumo tiga folka obdani.
Leta pogled, tvój napolnjen Tempel,
inu letę od tolkajn ludy nabasane vra-
ta tvojša švetiga prebivalšha nafs s'e-
nim notrajnim vešęlam napolnio. Ali
kadar premišlim, de veškhi dejl od
letęh ludy, kumaj is Zerkve pride,
všę

vshe vezh ne misli na to, kar so tam flifhali, ali vidili. Letá misel, o Gos-pód, pobyte doli moje serze, inu ga s' shaloftjo napolni. *Ti si nagmeral to ljudstvu, pak nisi povikshal vessele.*

Moj syn, jest hozhem tebi pravi-zo fkasati: ti si navuk tvójga Fajmasht-ra svestú poslušhal, kateriga je on od perloshnosti tiga gręha dérshal, slafti od tigaitiga fhpotliviga gręha, katęrimu si vshe sdavnaj podvęrshen. Ti si sposnal, de je vse rešs, ti si bil previshan, inu morebiti omezhén. Ali sakaj nisi tę besęde, katęre si flifhal v' tvojim fęrzi ohranil? Sakaj si sdajzi svunaj zęrkve, inu prejden si is zęrkve fhál, toisto perfhono s' ozhmy yfkal, katęra je tebi ena vędna perloshnost h' gręhu? sakaj si ji na vuhu sahapatál: danás se bomo vidili, tam bomo plesali, ali drevi ob letęj uri bom k' tebi prifhal. Takú govoriš ti, nesřezhni, kadar she besęda svętiga Duhá v' tvojih vufhefhih fhummy, kir pravi: *Kdor nevarnost lubi, ta bo v' nevarnosti konęz vsel.* Ali se to ne pravi S. Evangelium s' nogami pohoditi, katęri vam je osnanjen? Ali se to ne pravi is Bogá, inu is flushab-

nikov njegóve besede se norza delati ?

Ali se ne delafh ozhitnu norza ti, moj Christjan, kadar kumaj od pridige pridefh, katéra je bila super pyanost deršana, ker si sam poterdil vse, har je bilu rezhenu, inu vènder na ravnost is Zerkve v' ofhtario tezhesh, ker da nozhi, inu she en kofs nozhy zehash inu fhlevish ? Ali se to ne pravi norza delati, kadar vy po eni pridigi, ker ste flishali, kaku se imate myrnu, krotku, poterpeshlivu, inu lubeshnivu pruti všim sadershatj, she taisti dan s' všimi sa nizh andle pozhnete, vpiete, kolmete, inu vse tē vafhe po shivinku dershite, moshá, shenó, otroke, posle ?

Judesh Ishkarjoth ta Isdajavez je she to telú Jesusa Christusa v' vustih imel, inu svoje shnable she mokre od Christusove presvete Kryví, kadar je vùn shal svojga lubiga Mojstra predat. Ravnu takú vy delate, kadar od besede boshje, katéra je žena njegove svete kryví, h'grēhu tezhete.

Nash Gospod, kadar je k'tim terdovratnim Judam govoril, je njim
ozhit-

ozhitnu povedal: Aku bi jest ne bil prifhal, inu k' njim govóril, bi ony grëha ne imëli. Sdaj pak, kir fim prifhal, inu k' njim govóril, nimajo isgovora. Taku pravimo tudi my Duhovni pastirje, aku bi vy nafs ne imëli, kateri vafs vuzhimo, inu opominjamo, bi bily vy bòl bili isgovora vrejdni, ali takú, ker ste vse skusi podvuzheni, inu vse skusi falité, vëdnu posvarjeni, inu vëdnu malopridni ostanete, ali ne skashete vy famy, de ste vshe otërpneli, inu terdovratni postali, de ne marate ne sa Bogá, ne sa Nebëssa, ne sa Pekel, ne sa vasho dufho?

Kadar je Mojses s' tëmi kamnatnimi tablami, na katere je bil Bóg të desët sapovdi s' svojim perstam sapisal, is gorre Sinaj doli fhäl, je on ta nefrezhni folk nefhal, kakú je okuli eniga slatiga teleta plësal, kateru so slylë, de bi ga kakòr Bogá molili. Ta svëti mósh od velike grose inu pravizhne jëse vufs preleten vërshe na sëmlo table të. Postave inu jih na tavshent kozov räsbye. My smo od Jësufa Christusa to povële prejëli, de vam imamo ravnu të sapovëdi islagati, katere

tęre so bilę Mojsefu dane ; Kadar my tędaj od tód doli gremo , inu bi sa vami v' vashe hifhe fhli , inu bi tam nefhli , de vy tudi kakòr en nevěrni folk okuli eniga malika plefhete , de fi je sa svojga Bogá eden dęnarje , ta drugi svoj trębuh , ta třętji en sod vına , ta zheterti tę nezhiste lufhte sbral ? Kaj nam je takrat drusiga sturiti , kakòr de my tudi table tęh sapovęd rásbyemo , kakòr Moyses ? Ali hozhemo tędaj ta svęti Evangelium fęshgati , na męsti de bi ga vam osnanili , ali tę svęte bukve rástergati , inu rásbyti , kęr se boshje sapovędi noter snajdejo ?

Moji Farmani , moje v' Jęsusu Christusu lublene ovzhize , vy kir ste vsa moja fkėrb , moje vęsele , inu moj tróshht ! Ah sakaj sim perfilen nekatere is vafs posvariti , kęr bi vafs tavshenkrat rajshi pohvalil , sakaj morem nekaterim to tırdo refnizo pod sóbe povędati , do toliku lejt besędo boshjo bres sadú poslufhajo , inu morebiti , o Bogú se všmili ! le k' njih pogublenju inu ferdamanju ?

Aku bi bila letá besęda , katero žukaj flifhitę , is nafhiv mushganov

vseta, bi jo vy ne bily dolshni poslushati, kadar bi jo pak vam dopadlu poslushati, bi jo snali tudi sdajzi podle posabiti; my bi se ne mogli zhes to potoshiti, ker smo ravnu taku flabi, ravnu taku grehniku, kakor vy. Ali ker nafs vidite, de my vselej s' Evangeliam v' rokah lesem gori pridemo, de se to, kar vam islagamo, v' letih inu drugih nebeskih bukva snajde, katere snate samy brati: ker vy vejste, de my ne govorimo v' nashim imeni, ampak v' imeni Jեսusa Christusa, de leta vuk ny nash, ampak Christusov, de ta beseda, katere vam pridgujemo, ny eniga zhloveka, ampak beseda tiggastiga Boga, v' kateriga vy verujete? Kaku luba, kaku draga, inu shlahtna bi vam mogla biti? kaku svestu bi jo vy mogli v' vashim ferzi ohraniti?

Ali kdo bo vse dershal, pravio nekateri, kdo bo vse dershal, kar nam Pridgarji pravio? Ony veliku nakladajo, de malu dobre; sakaj samy dobro vejdo, de se ne more vse sturiti, kar hozhio. Taku govore tiisti ludje, kateri mejnio po krivim, de se od pridig lohka veliku rezby na stran pusty, katere ny treba dershati, ony poslus-
shajo

fhajo tédaj bres maninge letó kádaj spolniti; od tod pride, de kumaj eno pridigo flifhio, jo vshe pesabio.

Ali samerkaj dobru moj Christian: My pravimo, postavim; Kdôr Prasnika ne posvezhuje, stury en smèrtni grèh, inu ti falifh, zhe mejnifh, de je vshe sadofti Mashe flifhati, de se ima pak ta drugi zhas tiga prasnika v' drugih delih v' pyazhah, ygrah, inu v' kratkim zhasi dopernefti. Takú my pridgujemo: Ti poslufhafh, mislifh, inu fklènefh, kakòr, de bi ti en Vu-zhenik svetiga Pifna bil, de je sa tebe vshe sadofti, de le S. Mashe flifhifh, de le zhes dan grèha ne delafh, de nimafh na prasnizhni dan druge dolshnosti, inu de tebi nizh ne móremo naprej metati: Mashe je sapove-dana, vse to drugu je gola andoht, inu jest ne bóm pogublen, zhe nizh drusiga ne dershym. Takú pravifh ti: inu ker te tvoja brumnost vshe taku prevezh ne tifhy, de bi ti kaj od vezh sturil, kar si dolshan, ny tebi mar, de ti dershal, kar my pridgujemo: ker mejnifh, de my te rezhy preshe-nemo, inu de nifi dolshan vse sturiti, kar se rezhe. Zhes tó sprafhajte sa-

my

my vašo vejst Christjani moji, inu vy bóte vidili de je letó ta edini ur-shah, de nafhe pridige takú malu sda-dó per tēh, kateri jih posluhajo.

Pridigar stury svojo dolshnost, pravio spēt drugi, on more govoriti kakòr govory. To je rešs, Pridigar stury svojo dolshnost: ali samerkajte dobru, njegova dolshnost je reznizo govoriti. Kadar ga flishite tēdaj s' enim Apostelnam vpiti: de ny Nebēs sa tē lakomne, sa pyauze, sa tē nezhiste, sa opravlavze, stury on svojo dolshnost, tó je, on reznizo govory; je tēdaj rešs, de ti ne bósh v' Nebēsa prišhal, zhe si en lakomnik, en opravlivez, en pyanez, en loternik, ali nezhisti zhlovek, aku shivlenja ne prebernefh, inu tēga ne sturish, kar ti je Pridigar rekál. Kadar on vpie zhes to pohujshanje, kateru ti ludēm daješh, stury on svojo dolshnost, tó je, on reznizo govory; je tēdaj rešs, de si ti kakòr ena kuga sa zelo sošsko, en Hudizhovu orodje, de dushe sapelujesh. Ti isrezhefh tēdaj sam zhes sē tvoje ferdamanje, kadar pravish, de my našo dolshnost sturimo. Zhe pak tó ny hūdú, kar my pravimo, de je hūdú;

zhe so tó le majhini gręhi, kar my neposhtene, neframne, velike pregrehe imenujemo, takrat my gvishnu relnizo ne govorimo, smo tedaj lãshnivzi; inu ti nisi pameten, zhe pravish, de my nasho dolshnost sturimo, she bõl nespameten si pak, zhe nãs pridefh poslushat.

S'eno besędo, moji lubi Poslusnavzi, vernjete vy sa rešs, de ne bõte mógli enkrat Bogu rajtingo dajati sa volo tih navukov, katere ite vy prejeli, kar ite na svejti? Ste vy sagvishani, de vãs on ne bõ fhtrafal satõ, ker vy taku malu porajtate, zhe se po pridigi pobõlfhate, ali ne? Ali morete sallifhati bres trepetanja tę besęde svetiga Duhã, kir pravi: *Ti si v' nęmar pustil vse navuke, katere sim tì dal; tebi ny bilu mar, de bi se bil po njih dershãl, ti si se mojmu sjarjenju posmehovãt.* (*Eccli.*) Kadar bõ tvoja imertna ura prifhla, pred katero te je takú grosa, inu ker bova vkup prifhla, bom pustil tudi jest tebe vpiti, se tì bom posmehovãl, inu se bõm mashovãl sa volo tvojga sanizhovanja, s'katerim sdaj moja besędo poslushafh. *Strãhnu shuganje! Skufhajmo se letiga*

tiga shuganja vshe sday ogniti, moji lubi Christjani, skusi to, de bomo sa naprej besedo boshjo ne lamu s'tim spofhtovanjam gorivseli, kateru ona saflushi, ampak tudi svestu poslushali, inu toistu si k'nuzu sturili, to je, de bomo po njej shiveli, inu de nam bo leta nebeska beseda kakor enu shlah-tnu mleku, kateru nas bo redilu, inu v'gnadi gori jemati sturilu. Ona naj gre skusi nafhe vufhesa na ravnost k'ferzu, kakor nafha jed skusi vufta v'shelodez grede. Inu kakor nam jed mocz inu shivlenje da, taku naj tudi beseda boshja v'fimu nafhimu djanju toistu poshtenje, inu dobroto da, kateru nafhe dela pred Bogam dopadli-ve inu saflushenja v'rejdne stury.

Ti pak, dobrotlivi Isvelizhar, vtisni mojim posufhavzam te resnize, katere jim osnanujem globoku v'ferza. Tvoja luzh naj jih ras-svetly, naj visha njih stopinje, naj popravi njih sadershanje, inu naj jih na poti te pravize ohrani, de se ne bodo ne na desnizo, ne na levizo od nje ganili, dokler jih bomo my njih Pastirji, tvoji aku lih nev'rejdni flushabniki, kakor ouzhize tvoje zhe de h'tebi timu velikimu Pastirju, inu na te vezhne nafhe perpelali. Amen.

Pridiga

N a

Nedělo Septuagesima.

O d d ě l a . *

Quid hic statis tota die otiosi ?

Kaj stojte tukaj zěl dan bres děla?

Matth. 20, 6.

Ta pĕrva refniza, katĕre ste se od vafih starishov navuzhili, ta pĕrva, katĕro vy samy vafhe otroke vuzhitĕ, je letá: De nafs je Bóg na leta svejt postavil, de bi my tukaj dělali, inu s' nashim dělam Nebĕlsa dobili. Is tĕga se fklĕne, de ta nar pridnishi, ta nar bŏl dělavni zhlovek drusiga ny, kakŏr en postopazh, katĕri zĕlú nĕzh ne děla, zhe nima per vŕih svojih opravilih inu dělih leta edyni zyl inu konĕz, de bi svojo dufho isvelizhal, inu Nebĕlsa dŏbil. Vŕa ta druga moja muja je

* *Requis.*

je sgublena, zhe sa moje vezhnu isvelizhanje ne delam. Leto je ena refniza, katero samy dobru vezhste, inu katero samy drugim pravite. Kaj mejnite tedaj, lubi Poslufhavzi, de vam jest mislim danas naprej nesti, kadar vas s' besedami tiga danashniga Evangelia ogovorym? Morebiti, de bi vas od dela prozh spravil, inu k' temu samu opominjal, de bi na isvelizhanje mislili? Po oben vishi: jest vas pridem veliku vezh' k' delu opominjat, vam potrebo tiga dela naprejnest, inu povedat, de je delu ta nar perpravnihi mittel, skusi kateriga se snamo posvetiti; sakaj kadar delamo, spolnimo volo boshjo, smo nuzni nashimu blishnimu, se ognemo lenobe, katera je ena mati svih grehov.

Poslufhajte tedaj enu trojuu premishlujanje, kateru vam bo bres konza veliku pomagalu, zhe si ga prav k'ferzu vsamete. My bomo premislili delu pervizh, kakú nam je onu od Bogá naloshenu sa shtrafingo tiga greha, my moremo tedaj delati v' duhu te pokore. Leto hozhemo my danas premisliti.

Dalej bómo premislili, kaku nam je delu naloshenu k' pomozhi nashiga blishniga, kakòr ena dolshnost, katero nam postave tē zhloveſhke drushine naloshē; my moremo tēdaj delati v' duhu, kerſhanſke lubēſni.

Tretizh bómo my premislili, kaku moremo my ſamy sa ſe delati, de ſe poſtopanja, inu lenobe ógnemo. My móremo tēdaj delati po pameti, inu v' duhu tē modroſti.

Letó dvoje poſlednu premishluvanje bómo sa danàs tējden perhranili. Poſluſhajte me radovolni inu s' potèrplējam.

I. Premishluvanje.

Pèrvizh tēdaj je delu, h' katerimu je Bóg vse ludy obſòdil, ena ſhtrafin-ga tiga grēha. Ti neſrēzhni Adam kaj ſi ſturil? Jeſt, pravi ta vſigamogozh-ni k' tebi, jeſt ſim tebi enu priētnu inu veſſelu ſtanuvanje v' tim poſemelſkim Paradishi perpravil: s' tvojo nepokòrſhino ſi vse okuli vèrgel, vse ſkaſil, inu sgubil. Letá od mene po-
shēg-

shęgnana semla bó sa volo tvojga gręha prekleta; ona bó tebi tęrnje, inu ofsat rodila, de te fhtrafa, inu v' poterpeshlivoſti vadi. Ti ne bóſh od nje sadú jędel, zhe fi ga ne bóſh s' tvojim delam perdóbil vse dny tvojga shivlenja; tvoje tęrpljenje se bó od ſpomladi do jęſeni, od jęſeni do ſpomladi vkup dęrshalu; tvoj teshku perdobljeni kruh bóſh ti v' póti tvojga zhela jędel, dokler se ſpęt vęrneſh v' ta prah, is kateriga ſi priſhal. Leta je ta ńrtel, ali oblojenje, kateru je vęzhni Bóg od sazhetka zhes leto semlo, inu zhes vse gręſhnike, kateri na njej prebivajo, ńsrękal. Ona se je sdajzi prebęrnila v' enu ſtanovanje tiga tęrpljenja, inu truda, inu je poſtala en kraj tiga ſbandiſhanja, ena dolina tęh ſols. Tę ſtvary, katere je on sa naſhe veſſele, inu sa sladkóſt naſhiga shivlenja ſtvaril, ſo se prebęrnile v' oródje njegove pravize, katerih se on poſluſhi, kadar mu dopade, k' ſtrahu, inu prekuzvanju zęle semle. Sdaj poklizhe on ſtraſhne viharje, kateri na naglim od ſhtirih krajov tiga ſvejta pridejo, de naſhe ſadje inu perdęlke okuli vershejo, naſhe dręvje inu kar je poſajeniga ńsrųjejo, naſhe pohiſhtva doli poderó,

mor

morske bresne prekuznejo, valóve 'ti-
ga morja kakòr gorre napnó, inu zę-
le barke poshró. Sdaj poklizhe on
vodę od Nebęs, katere s' veliko filo
doli padejo, napnó nafhe vodotózhe,
de zhes nafhe travnike inu nyve zhes
vdario, vse s' pejskam, inu s' nerado-
vitno fhuto napólnio, dostokrat v' nafhe
hifhe perderó, inu shivino inu ludy
fabo prozh vsamejo. Tukaj sapove on
sonzhnim sharkam, de nafhe shita
feshgó, tam sapove on strashnim gró-
mam nad nami buzhati, inu póhle
eno naglo tózho, katęra vse s' shitam
napolnjenu pole pokonzha; sdaj fklizhe
on vkupej zęle trume fhkodlivih shi-
val, katere vüs fad tę semle oglóje-
jo inu pošentajo. K' letem shalostnim
gajshlam perstópio na njegovu povele
vojskę, katere so to semlo, kar grešh-
niki na njej prebivajo, tolikokrat s'
njih kryvjó napojile, inu s' męrtvimi
trupli pognojile; on póhle vrozhin-
fke inu kushne bolesni, katere vse
deshele eno sa drugo k' pustoti fturę,
inu kamer koli pridejo, groso inu
smęrt sa fabo vlejzhejo. On obudy
strashne potreše, kateri se nam sde,
de bi konzhanje zęliga svejtá osnanu-
vali, kakòr tudi S. Pismu od njih pra-
vi,

vi, de pred konzam tigaiſtiga naprěj pójdejo. Ali bi ne snali my rezhi, o Velik Bóg, de ſapa tvoje ſèrditoſti do- li v' frèd. semle predere, de tam tó shveplu, kateru je v' nje ofèrzhju ſkri- tu, podshiga, inu lete filne potreſe napravi, kateri jo do nje gruntov sma- jejo, inu zele meſta poſhró.

Lete fo te ozhitne snaminja, móji lubi poſluſhavzi, inu ta ſtraſhna mózh teiſte kletve, katero je Bóg po Ada- movim grèhi zhes semlo isrekál. Inu sa refs, kaj je bila ta semla po leti kletvi drusiga, kakór enu gledaliſha zhloweſbkih nadlóg, katere ena sa dru- go od ſtu lejt, do ſtu lejt, ja od lejta, do lejta naſtópio? Ena ſkopa lakomna semla, katera ne dá fadù, kakór ſhe le po velikim deli, inu ſhe ta zhafs ne rada; ena semla te ſhaloſti, inu grenkóſti, katera tènje rody, ne ſa- mú tem, kateri jo obdelujejo s' pótam ſvojga obrasa, ampak tudi vſim grèh- nikam, kateri na njej prebivajo.

Inu de je temu takú, lubi Farma- ni, taku najdemo my leto tènje pov- fòd, v' karkoli sa en ſtan nafs je boſh- ja previdnoſt poſtavila; Antverharji ga
naj-

najdejo v' svojim antverhi; kupzi v' svojih kupzhiah: hišni ozbětje v' svojim gospodarstvi, sholnerji na vojfki, inu med oroshjam; Sodniki v' ihtudiranji teh postav; duhovni pastirji v' svoji duhovtiki flushbi; ti veliki v' svojim gospostvi, ti bogati v' svojim blagi; taku premislite samy vse stany, inu sazhnite od Zelsarja noter do tiga nar majnshiga podlóshniga, inu povejte eno samo flushbo, en stan, kateri bi ne imel svojo mujo, svojo teshavo, svoje supérnosti, svoje sitnosti, ali veliku vezh tavshent rezhhy, katere trudio, shalio, martrajo, inu more.

Postavim v' kupzhiji, koliku nepokoja inu tērpljenja, koliku pôtov, inu rajsh, po nozhi, po dnevi, v' mrasi, inu vrozhini? Na vojfki, koliku se more prestati? Vrozhina, mras, deshevje, lakota, sheja, slasti nevarnost tiga shivlenja na tavshent vish.

Leti stanóvi potle, kateri se nam ból pokójni, ali majn nadlëshni sdę, postavim eniga besšednika, eniga sodnika, katerim je praviza isrozhena, eniga Duhovniga kateri more sa vuk, inu isvelizhanje teh dušh fkerbėti, tiga

ga vikshiga svetvavza per Krajlih, kateri more zele deshele regirati, kolitshav morejo na duhi inu na telepsi prestati? Koliku morejo snati, inu vejdi, koliku buku prebrati, koliku supernost inu saderikastih rezhy poravnati, koliku nozhy prezhati? koliku zhudnih glav morejo sglihati, inu vkupej spraviti, v' koliku rezheh se na pomim imeti? koliku mislam, koliku tadlam, inu ozhitanju so podversheni? Verjamite mi, lubi Farmani, zhe je vekshi flushba, vekshi ternje ima okuli sebe, inu kdor hozhe svojo dolshnost na tanku spolniti, ta nam sna narbol resnizo od tega sprizhati. Ga ny morebiti eniga, de bi v' zhafsi svojo flushbo teshej ne najdel, kakor je ta eniga delovza, ali najemnika, kateri tesho tiga dneva inu vrozhine nossi. Ja tudi Krajli zhutio leto ternje, kateru v' njih krajlevih hifhah, inu zelu na throni raste. Salomon s' vso zhastjo obdan, inu fit vesela inu bogastva ne najde povsod drusiga, kakor mujo, terplenje, inu shalost tiga serza.

O moj Bog! jest kateri sim postavljen na eno od tebe prekleto semlo se hozhem s' eno globoko ponishnostje
timu

timu jarmu podvręzhi, kateriga si ti vřim ludem nalóshil. Tę opravila mojga stanú, to shalořt mojga teleřsa inu moje duřhe, katera je njih vędna tovarřhiza; inu lę od gręhov mojih ozhętov pride, vse leto bóm jest tebi óřral sa řpokorjenje mojih gręhov, jest se bóm trudil, inu mujal ne samú sa potrebe mojga revniga řhivljenja, sakaj leto bi bila muja eniga nevernika, kateri tebe ne posná, inu is vse svoje muje lę en zhařni dobizhik prejme; jest se bóm trudil ne is shele tiga bogastva, ali is lakomnosti tę zhařty, ali de bi od letiga řvejta pohvalen inu obrařtan bil, inu taku mój napuh pařsël; sakaj na tako viřho bi moja muja, nameřti, de bi meni sa pokóro řlushila, she en nov gręh pořtala; ampak jest se bóm trudil, mujal, inu de lař sató, kęř ti moj Bóg, takú hózhelřh, inu kęř si ti, kateri si bres kouza pravizhen, mene obřódil, de imam vse moje řhivne dny mój kruř v' póti mojga obrasa řęřti; ta edini zyl inu konęz, kateriga řl bóm v' mojih opravilih naprej pořtaval, ima biti, de bóm tvojo řvęto vólo řpólnil. Bódi řl tó tęrnje, kateru me bó bodlu, kakarřhnu koli hózhe, taku ga hózhem jest s' vřemi řęřha-

tešhavami, škèrbmy, inu grenkoštjani
mojga stanú volnu prenešti is luběšni
pruti tebi, inu sató, ker sim jest en
grěšhnik.

Leta je ta pèrvi urshah moji lubi
Farmani, is katèriga móremo my na-
šhe dèlu inu trud radi gori vseti; tó
moremo my šturiti sa volo Bogá, ka-
tèri našs je k' dèlu obšódil, kakòr grěšh-
nike; my moremo pak tudi šturiti is
luběšni pruti našimu blišnimu, inu
sa volo zhlóvěšhke družhine, v' katèro
šmo my postavleni. Je tédaj po pra-
vizi, de šhe sa drnge dèlamo, ker tu-
di drugi sa našs dèlajo.

Leto drugu premišhluvanje, inu
tò tretje potle, de móremo tudi sa
vólo našs šamy sebe dèlati hózhemo
my s' boshjo pomozhjo danàs tejdèn sa-
flishti, ker še jest v' tim zhašsi v' va-
šhe molitve perporozhym, inu vašs
vše škupej Bogú isrozhym.

Amen.

P r i d i g a

N a

N e d e ě l o S e x a g e s i m a .

Tiga poprejšhniga góvorjenja.

II. inu III. Premifhluvanjé,

* II. Premifhluvanje.

V y ste edèn drusiga vudi, pravi S. Pavl Apostel : ali kakòr vudi zhlovesh- kiga telešsa edèn sa tiga drugiga škèr- bę (Riml. 12, 5. I Kor. 12, 25.) taku je tudi na svejti vezh fšanov tręba edén k' tiga drugiga pomózhi. Inu takú mó- re biti; sakaj aku bi vsi kmeťuvali, kdó .

* *Hi afferunt fructum in patientia.*

Lety pernešó sad v' potérplenji. *Luk. 8.*

Kar je našh Isvelizhar v' tim danafhnim Eyangelji od tiga semena pravil, kateru je

kdó bi pravizo vardeval, inu fodil?
 kdó bi nafs pred sovrasniki branil?
 kdó bi duhovno flushbo opravlal? inu
 taku od drugih stanov govoriti.

Sdaj samerkajte, kaku vsaki v' svo-
 jim stani sa druge dela. Sodnik ali
 Rihtar ny sam sa sebe Sodnik, ampak
 sa druge, Ta duhovni Pastir ny sam
 sa sebe, ampak je Vuzhenik inu Pa-
 stir sa druge. Kupèz, antverhar, orazh,
 najemnik delajo vsi eden sa drugiga.
 S' eno besedo v' karkoli sa enim stani
 se ti snajdesh, karkoli delash, snash
 ti rezhi: Jest delam sa filnu veliku lu-
 dy, kateri tudi sa mene delajo. O
 kaku velike mozhy je leta misel, de
 nafs k' delu spodbode, inu te lejne k'
 shpotu stury!

Inu

---

je na dobro semlo padlu, se fizer po
 njegovim islaganji od teiste besede bo-
 shje saftopi, katera v' enu pravu inu
 dobru ferze pride, ker se dobru ohra-
 ni, inu sad pernese v' poterplenji. Ali
 jest saftopim k' mojmu naprejvsetju fku-
 si to seme, kateru na dobro semlo pa-
 de tudi to delu; kateru my Bogu k'zha-
 sti, k' pomozhi nashiga blishniga; inu

Inu sa rešs kaj bi se snalu od eni-
ga lejniga zloveka misliti? On je ena
ofsa, en feršhen, kateri tem delovnim
zhebelam med spyé; on je enu shkod-
livu selifhe, kateru lók te semle
povsame, kateri bi snal drugim
nuznim

---

sa isvelizhanje nafhe dufhe opravimo.
Enu taku delu, ny zvizla, de fad v'po-
terplenji pernefse, to je, de more pred
Bógam saflushenja polnu biti, inu nam
enu nepreflazanu plazhila tam v'vezh-
nosti pèrdobiti.

Satórej de jest tó premifhluvanje od dela fkle-
nem, kateru sim danàs tejden sazbel,
vam hózhem danàs fhe povédati, per-
vizh, kaku nam je delu k'pomózhi. na-
fhiga blishniga naloshenu, kakòr ena
dolshnóft pruti tej zhloveshki družhini,
v' kateri shivimo. Drugizh vafs hózhem
pödvuzhiti, kakú moremo tudi famy sa
fe delati, de se podfiopanja inu leno-
be ognemo.

Naj bó tudi ta danafhna beséda boshja
sa vafs, moji lubi Farmaui, toiftu tré-
zhnu sémenfku sernu; kateru je na do-
bro semlo padlu, de bo obilni fad
pernefšu v'poterplenji.

nuznim inu potrebnim selisham rast, inu shivljenje dati; on je en nehvalešni, kateri sa obeniga nizh ne stury, kadar vli sa njega delajo; on je enu nerodovitnu drevu, inu le sa ogjin dobru; on je ena spaka v' zhlovehki družini, kateri po besedah svetiga Pavla, bi zelú jesti ne smel, inu ne saflushi na svejti biti, sató, ker ne dela. Zhe pak po nesrezi en tak lejni zhlovek eno imenitno flushbo ima, taku je on she en ozhitni tat, kateri zhaft inu perhodisha ene flushbe vshiva, katere dolshnosti on ne spolni; dokler lete perhodisha inu zhafty ne flishio nje-mu po pravizi, kakor hitru on te dolshnosti ne spolni, katere bi mogel pruti svojim sošedam spolniti, med katerimi ima on eno vikhi stopinjo le k' njih pomozhi.

Ali nekateri pravi: Jest nimam obene flushbe, jest nimam dolshosti pruti obenimu zhloveku, nisim tedaj obenimu nizh dolshan. Kaj, ti nisi obenimu zhloveku nizh dolshan? Le poglej okuli tebe, premisli se od nog do glave, inu samerkaj, koliku ludy se je mujalu, inu se she pomujajo, de tebe shive, oblezhejo, jerpgerjejo, inu ohra-

nio, inu vse potrebe k' tvojim rokam perpravio, ja she k' tvojimu veselu flushio ! koliku drugili se trudi, de tvoje premoshenje, tvoje sdravje; tvoje shivljenje ohranio, tebe podvuzhe, inu k' isvelizhanju tvoje dushe pomagajo? Ali ne saflushi vse leto obene hvaleshnosti od tebe? Nisi ti en nehvaleshni, zhe se ti tudi ne pomujash, na eno ali drugo visho nuzen biti tejisti drushini, katere tebi toliku dobri-ga stury?

Ali se manka morebiti nadlog, katere bi ti snal svejditi, inu tim revnim pomagati? Ali se manka bolnikov, katere bi ti snal obyfkati, shalostnih, katere bi snal potroshtati? smeshanih andlov, katere bi snal poglihati? nepriatelov, katere bi snal spraviti?

Jest ne govorym od teh, kateri imajo grunte sa obdelati, hifho sa vishati, otroke inu posle sa podvuzhiti, ampak jest pravim: kej je en tak, kateri, de si lih nima shene, otrok, drushine, ali flushbe, inu od svojga blagá shivy, ali v' mestu, ali na desheli, de bi ne mogel na tavshent vish svojmu blishnimu pomagati, inu vekshi dejl
svoj-

fvojga zhasa k' vse forte dobrim delam obèrniti, katere aku bi jih on v' duhu kerfhanfke lubesni fturil, bi njega onë ob enim zhasi bogatiga pred Bógam fturile, inu shalahtniga v' zhlovehki drufhini, od katere je on en vud?

Ti nimash obene flushbe, ti nimash nizh opraviti, tó je sadofti flabu sa tebe. Si mórefh pak sam eno flushbo dobiti. Aku bi bil ti shivel ob zhasi tih ajdovfkih Egipzjarjov, bi bil ti s' smèrtjo fhtrafan. Sakaj oni so tega bres vse milofti s' kamènjam pofuli, kateri ny obene flushbë ali gvifhniga dela imel. Pak de bi ti tudi obene flushbë, obeniga gvifhniga dela ne imel, kej je en tak zhlovek, de bi dela ne najdel, zhe le hózhe delati, de bi sa druge inu sam sá fe ta zhas nuznu obèrnil? Taífti zhas, kateri je takú shlahten, takú kraték, kateri takú hitru míne, inu od katèriga bófh ti hotel enkrat rajtengo imëti, o mój Isvelizhar noter do sadne minute: ti, kateri v' tvojim vmerjózhim shivlenji, aku lih nifi bil en grefhnik, aku lih nifi bil obenimu nizh dolshan, si vèndër od tvoje mladofti delal.

Mój Bóg! kakú se móre shiveti, de bi edèn zélú nìzh ne delal? Tó se pravi shiveti, ne kakòr en Christjan, ne kakòr en zhlovek, ampak kakòr ena nevumna shivina, ali kakòr selifha, inu drevessa, katerè le raft imajo, vèndèr s' tim ràslózhikam, de selifha, drevessa, inu shivina na zhaft boshjo shive, inu k' flushbi tìga zhloveka: ker na spruti en lejni zhlovek le sam sá se shivy; ali veliku vezh shivy k' shpotu te svete vere, inu zhlovekbiga rodú s' vsimi sórtami hudih pregrèh obdan, kateru enu lenu inu postopazhastu shivlenje more labo pernesi. Leta je ta tretji inu posledni urshah, kateri nam delu potrebnu, inu lubesnivu stury.

III. Premishlvanje.

S. Duh nafs yuzhy, vsi Vuzheniki tó potèrdio, vsi Pridigarji nam tó osnanujejo, vùs volèn svejt nam tó pravi, my si samy fkuksimo, inu nìzh ny bòl refnìzhnu: De je lenoba ena Mati, ena mojstrova, ena shula, inu studenèz tavshent pregrèh inu reynost. Ne hodímo svunaj Fare exempelnov yikat,

yfkat, de se refniza bõl ob kratkim fkashe.

Kadar se opravlanje, hudu natolzuvanje, inu lãshę flifhio, vidimo my, de vſe letó pride od lenobe, to je, od takih ludy, kateri nimajo, ali nozhio dęlati. En mósh, kateri lę na ſvoje dęlu, inu opravila miſli; ena pridna dęlovna ſhena, katęra ſe od juſtra do vęzhera s'gori-rejenjam ſvojih otrõk inu s' hiſhnimi opravili vbya, nimajo veſſela ſvoje ſoſęde tadlati, inu ſe tudi ne meſhajo v' tę ręzhy, katęre jih nizh am ne gredó. Lenoba, inu poſtopanje je tudi ſkoraj vękſhi dęl urshoh od pyanzhvanja; Kdór rad dęla, nima luſhta ſvoj zhafs, inu denarje v' ofhtariji ſapraviti. Kadar kręgi, inu boji po hiſhah vſtanejo, je tudi lenoba nad tēm en dęjl kriva; v' eni hiſhi, kęr vſi dęlajo, ne manka nikoli kruha; kęr pak is lenobe inu poſtopanja vbõſhtvu pride, perneſſe letó hudo vólo, inu eno zherno terno ſabo, inu taku tudi kreg inu ſlabo glihengo. Moj ſyn, zhe bõfh ti len inu bres dęla, povęm jeſt tebi vſhę napręj, de bõfh ti en vaſſuvavez, inu nezhiſti zhlovek; inu vy vſi, kateri

zhi-

zhiftoft lubite, inu ohraniti shelite, vèrjamte meni, vy bóte letó lejpo zhèdnoft sgubili, zhè bóte bres děla, inu lejni. Dělu preshene tē hude miſli, pogafsy ogjn tē nezhiſtofti, ohrani nafhe ferzē pred ràstreſenjam inu vkroty nafhe telú; Vy ne bóte na malopridne rezhy miſlili, zhe bóte s'nuznimi režhmy opravít imēli.

Hozhete od tēga Exempelue imēti? Beríte ſvētu Piſmu: Dokler Samſon miſli, kakú bi ſovrarshnike ſvojga ludſtva premagal, taku dolgu ohrani on ſvojo mózh, inú ſvojo zhaſt; kakòr hitru on per; nogah ene shene ſafpy, sguby on ſvojo mózh, ſvojo zhèdnoft, inu vſo ſvojo zhaſt. Kdó je Davida ſturil y'grēh paſti? Lenoba. Dokler on ſvojo vojkò ſam vódi, je on zhiſt, krotak, inu ponishen. Kakòr hitru on bres děla v' ſvoji krajlěvi hiſhi oftane, ſe on sdajzi v' eniga preſhuſhnika inu vbyavza prebèrne. Dokler je Salomon v'sydanje tiga Tempła vùſs ſamiſhlen, je on ta nar módrejſhi med Kraji: kumaj on od děla nēha, inu pozhiva, poſtane takú neſpametèn; kakòr je bil poprej pame-tèn inu módèr.

En

En len zhlovek, en postopazh je na vse vishe maluprida; on hózhe vse viditi, vse flifhati, vse svejdití. On oprafhuje sa tavshent rezhy, katere bi ne imel vejdití, katere ga nizh am ne gredó. Ny ból nedleshnih ludy, kakor ti lejni, taku dobru sa volo tígá nesmainiga ferbiza, kakor sa volo njih velike fitnosti. Ony ne govore drusiga, kakor od revfhine, inu pomankanja svojga blishniga, od drugih ludy opravil, od tega kaj se pravi, od novih rezhy, katere se med ludmy govore, inu dostikrat si fhe nove rezhy od drugih smiflio. Postopazhi so opravilivi, nevoshlivi, lashnivi, inu v' vseh rezhéh faleni. Zhe je en len zhlovek vboshen, taku je on tudi en tat; sakaj kdor nima sa zhim, inu nózhe delati, se ne móre shiviti, kakor s' ptujim blagam. Zhe je bogat, je on vus v' nezhistost pogrésen, on hódí od jutrá do vezhera okróg, inu se rajshi v' malopridnih, kakor v' dobrih drufkinah gori dershy, takú de dostikrat sam ne véj, kaj yfhe; kadar sjutraj vftane, ne véj, kam bi se podal, ali kaj bi zhes dan pozhél: Kadar se syézher daji vleshe, ne véj, kaj je delal, inu je takú nevumen,

ka-

kakòr sjutraj. Njegóva glava je polna hudih ali prasnih misel, njégóvu serzé ima tavshent hudih shelâ, inu naprejšvetja, katere na nizh dobriga, poshteniga, ali pametniga ne gredó; s' eno besêdo vsi pozhutki njegóviga shivota so kakòr en strupeni studenèz, is kateriga slabu sadershanje, inu strup vse forte hudobie vùn svêra.

Leta lubi Farmani je podóba tih lejnih, inu postopazhastih ludy, kakòr sim jo na vezh krajih v' bukvahtê modrósti popisano neshâl. Letej podobi, prosim jest mojga Bogá, de bi obedèn is vafs podóbèn ne bil.

Varujte se tédaj lenobe, delajte od jutra do večera, inu sturite takú, de vafs Hudizh ne bó nikoli bres dela neshâl, ampak vselej v' dobrih, inu poshtenih opravilih. My smo otrozi eniga grešhniga ozhêta, inu smo famy grešhniki: delu je ena pokóra, katero je Bóg vsim ludem nalóshil; delajmo tédaj v' duhu tê pokóre, inu ponishnosti. My smo sošedje, inu vudi edèn drusiga; delajmo tédaj têtj družhini k' nuzi, od katere my tudi vse fórte pomozhi prejmemo; delajmo v' duhu têtj

tę hvalęshnofti , inu kęrfhanfke lubęsni. My smo od nature k' hudimu nagneni , inu tavshent nótrajnim viharjam podversheni ; pomujajmo fe tędaj, de jih bómo premagali fkusi pomózh gnade boshje , inu s' enim nepreńbanim dęlam : gręh fe slęshe , inu redy v' narozhji tę lenobe , kakór fe zhę vję v' enim męrtvim inu gnylim nęłsi saredę.

Inu ti neisgruntanu velik Bóg , katęri fi vse stany gori postavil , inu vřakimu is nafs svoje opravilu odkasal , pořbli zhes nafhe duřhe en shark tęiřte vęzhne modrófti , katęra fe is vřęh tvojih dęl kashe ; inu řturi , de bó vse nafhe dęla vishala , de tukaj s' nami prebiva , s' nami dęla , de bó ręgelza nafhih miřel , de vse , zheřser fe my podřtópimo , visha , de vse nafhe djanje sazhué , napręj pęle , inu dokonzhá , de bómo vse tebi k' zhařti , k' pomozhi nafhih bratov , inu k' isvelizhanju nafhe duřhe řturili. Na tako visho , po tęm kadar bómo na semli dęlali is lubęsni pruti tebi , is lubęsni nafhiga blishniga , inu sa nafhe lařtnu pořvezhenje , fe bomo sualı tróřhtati na dan nafhiga lozhenja
od

od tvojga vsmilenja to plazhilo našega truda dosezhi, inu s' tabo, inu v' tebi, o moj Bog, tam v' tej isve-
lizhanski vezhnosti si pozhiti.
Amen.

Pridiga

N a

Nedelo Quinquagesima.

Od ene falfh, ali lãshnive
vejfty. *

Et ipsi nihil horum intellexerunt.

*Inu ony od vsiga letęga niso nãzh
sastopili. Luk. 18.*

Ti Jogri Christusovi, kateri po danafhnim Evangelji njegovih navukov niso sastopili, dadó meni danàs perloshnost od nesręzhe tihistih ludy govoriti, kateri tih potrebnih navukov sa njih isvelizhanje ne snajo, tudi ne fkerbę, de bi teyste snali, inu sa tęga volo samy febi eno falfh vejft narede. Leta falfh vejft je eden tih nar vękshih, inu nevarnistih sovrasnikov nafhiga isvelizhanja, inu pomaga nar vezh k' enimu grešhniku shivlenju inu na sadne k' ferdamanju.

Zhe

---

* Girard.

Zhe nekateri is vafš sa letęga sovrasnika ſhe vejdili niſo, taku me filnu veſſely, de vam ga danās pokashem, inu vy bōte ſamy ſposnali, kakú gmajn je on, koliku ludy v'neſrežho perpravi. Ja Chriſtiani moji, ta falſh vejſt, katero ſi eden veſkſhi dejl is nevumnosti ſam naredy, je more biti vezh duſh pogubila, kakōr vſi drugi ſovraſhniki naſhe duſhe, ſakaj ta falſh vejſt s'vſimi drugimi naſhimi ſovraſhniki dērshy. Kaj je tēdaj ena falſh vejſt, inu od kōd pride, letō bō ta ſapopadik mojga danafhniga govorjenja; prejden ſazhnem, perpravite ſe.

I. Premifhluvanje.

Ena falſh vejſt pride is nevumnosti ali nevejdnosti. Vy morete tēdaj pervizh vejđiti, kaj jeſt ſkusi nevumnost, ali nevejdnost ſaſtopim. Skusi nevumnost ali nevejdnost ſaſtopim jeſt, kadar eden tēga ne vej, kar nje gōvu iſvelizhanje am grę. Vy ſte vezhkrat ſliſhali, de ſmo pod ſhtraſingo vezhniga pogublenja dolshny vſe ſhtuke naſhe vęre snati, inu vejđiti: to je, Artikelne tę vęre, ſkrivnosti

nosti svēte Trojize, zhlovēshkiga postajenja Jēsusā Christusa, inu nashiga odreshenja, my moremo vejđiti pod smertnim grēham svēte Sakramente, dešēt sapōvdi boshje, inu tē pēt Zerkovne, Vēro, Vupanje, Lubesen, tē sedem naglavne grēhe, tē devet ptuje, inu vse druge fōrte, my moremo vejđiti tē dolshnosti, keršhankke pravize, namrezh kaku se imamo hudiga varuvati, inu dobru sturiti, my moremo vejđiti dolshnosti nashiga stanu, inu sadnizh tē posledne rezhy tiga zhlovēka. Vše leto moremo my vejđiti ne fizer kakōr Dohtarji, ali Vuzheniki, kar od nash obeden ne pogēruje, ampak my moremo letē rezhy vse taku snati inu vejđiti, de se samoremo po letih navukih vishati, inu zhes to rajtingo ali odgovor dati. Koliku se jih bo od vash snehlu, kateri bi letē rezhy snali? Jest imam vupanje, de sdaj vezh kakōr pred nekaterimi lejtni, ali jest se she vselej bojim, de njih dosti tē nar. potrebnishi resnize tē vere prav ne vejđo, she majn pak tē dolshnosti njih stanu, inu kar je nar. bōl shalofnu, jim she ny veliku mar, de bi se kaj vezh navuzhili, ker na lah ob Nedēlih ali prasnikih kakush-

nu opravilu ali sgovor najdejo, de se boshji flushbi per Fari vmaknejo, kakòr de bi fkusi fhett dny v' tejdni dosti zhasa ne imeli njih opravila spolniti. V' tim zhasi se ony s' leto neumnostjo, ali nevednostjo v' ozhitni nevarnosti njih pogublenja snajdejo, sakaj? satò, ker is letę nevednosti ena falsh vejst pride. Sakaj vejst ny drusiga, kakòr de eden po tem kar od boshje postave vej, svoje shivljenje visha, inu de po tem sam per sebi prevdari, kar smę sturiti, kaj pak ne. Vejst je ena goręzha bakla nafhe dushe, katęra nafs v' frędi tammę letiga svejtá rás-svetly. Kaku se bo pak taisti po boshji postavi vishal, katęri nızh od nję ne vej? on je v' tammı, on ne vej kam grę, on ne vej kaj dęla, obena njegova stopinja ny prav, on fkoraj per vsaki stopini pade: on ne vidi, kaj mu je na pòti, on ne vidi bresna pred nogami, on pade flę pú nótri, on dershly to hudu sa dobru, inu to dobru mejni, de je hüdú, to fladku vsame gori sa grenku, to grenku sa fladku, luzh sa tammó dershly, tammó sa luzh, kar je perpushenu, mejni, de je prepovedanu, inu toistu on zhes svojo vejst stury, inu leta

aku

aku lih falsi vejst je urshoh, de on greshy, ker bi ne smel nikoli kaj zhes svojo vejst sturiti. Na spruti mejni on, de je perpushenu, kar je prepovedanu, inu vènder de si lih tazhafs zhes svojo vejst ne ravna, kadar kaj takiga stury, vènder greshy on, ker boshjo postavo prestopi, katero bi bil imel vejdti. Taku de se en tak fevni zhlovek fkoraj perfilen snajde greh delati; en shalofni inu nevarni stan, kateri nafs perpravi, de to hudu, kakor yodó doli posheramo, inu v' tē nar vekshi pregrehe pademo.

II. Premishlivanje.

Kar to falsi vejst she bōl navadno med ludmy stury, je, de ona she od vezh drugih urshahov pride. Ona pride od hudiga nagnenja, ona pride od navade, ona pride od hudiga exempelna. Ta huda vejst pride pervizh od hudiga nagnenja. Leto nafs vuzhy S. Duh fкуси Preroka Osea, ker pravi: *Lèshá, vbyanje, tatvina, klétu, preshushtvu je to semlo pokrilo, sató ny obene resnize, ne pravize, ne poshtenja*

tenja , ne dobre vejsty med ludmy.
 Takú nam svētu Piimu leto ráslozhi.
 My bi si radi to piko nashiga hudiga
 nagnenja oderli , pak se Peklá bojmo,
 se more tédaj en mittel snajti , kaku
 bi se famy golfali , inu preslejpili , de
 boshjo postavo -ali sapovd s' nashim
 hudim nagnenjam vkupej vshtimamo.
 Potle se famy pregovormo , de ta ali
 una rezh ny huda , ali vsaj taku fa-
 lena , de je k' vezhimu Ię en majhin
 greh , ne pak en smèrtni ; inu potle
 sturimo toistu kakar se nam slubi. Ka-
 dar si taku nasho vólo spólnimo , pri-
 dejo potle zvibli , inu nasha vejst nash
 sazhné pezhi , ali my jo skuhamo
 vdufhiti , inu k'malu nash ny vezh
 fram. Poglejmo leto v' perglihah.
 En lakomni ali vóherni hozhe na vse
 vishe obogatiti ; ozhitnu krafti , ali
 krivizo delati , se vèndèr bóji , kaj stu-
 ry on tédaj ? On sazhne na velike
 zhimshe posojvati , tim vbógim almosh-
 no kratiti , poslam na lóni doli tèrgati ,
 inu delovzam tó saflushenu plazhilo
 nasaj derfhati. En uezhisti zhlovek hó-
 zhe svoje hude sheie spolniti , ti óstú-
 dni grehi ga strahio ; ali on mejni ,
 de

de drugu vesēle inu luſhti niſo greſh-
ni: on ſi perpuſty tēdaj vſe ſōrte frej
govorjenje inu klafanje , kvantarſke
pejſmi, merſkaj eno priasnoſt, inu
ſhpafse s' tim drugim ſpolam, inu ze-
lu ſkrivnu ognuſenje, kar je ena ve-
lika hudobia pred Bogam. Ene ſbenež,
ene deklize je groſa pred velikim
pregreſhenjam, one bōdo pak mejnile,
de vaſſuvanje, ali drugi taki kratki
zhaſi niſo taku greſhni, ali vſaj ne en
velik greh, one ſi tēdaj is tēga nizh
vejſty ne deſajo. Leta ali uni rad vi-
nu pyé, ali pyanoſti ſe vènder bojí,
kadar pak zhes ſhnoro mahne, ſi on
is tēga nizh ne deſa, tudi po ofh-
tariah hoditi, inu zēhati ſa malu der-
shy: de lež pamēti ne ſgubim, pravi
on, de lež vejim, kaj deſam, de ſhe
morem po nogah hoditi, to ny taku-
ſhen greh. En jeſni zhlovek, kateri
bi ſe rad nad ſvojim ſupernikam sno-
ſil, ali maſhuval, ſe bojí njemu eno
ſmertno rano ſaſtaviti; ali on per vſēh
perloſhnoſtih hudu od njega govory,
inu ga rani ſkusi opravlanje, on ga
vſhipne, ker ga more, on ga povſod
pozherni, inu je veſſel, kadar kajhu-
diga od njega ſliſhi, on ga ne poſdra-
vi, on ohrani ſtrup tiga ſovraſtva v'
m svo-

svojim serzi : inu per všim tēm je pokójn v' svoji vějsti, inu mějni, de ny v' flabim stani. Taku se gody per vlákim drugim nagnenji. Poglejte Christiani moji, kaku hude nagnenja našho vějst v' smotnjave sapelejo, inu is nje eno falsh vějst sture.

Navada je ta drugi urshah ene falsh vějsty. Kaj se ne stury sa vólo navade ? Postavim : kaj se vše per ohzetah ne sgody ? Kaj sa ena potrata na jědi inu na pyazhi ? Od jutra do těrdne nózhy se jědy na myso nófsio, kakòr de bi s'vatje po dva ali try shelodze fabo pernefli, ali de bi se ta drugi dan, inu sa naprej pěr tējisti hišhi nìzh vezh od jědy ne potrebuvalu. Ali se ne ravná s' vinam hujšhi kakòr s' vodó ? Ny sadofti, de ga s'vatje zhes ma'so pyó, onu more vše po hišhi inu oknli hišhe pyanu biti : s' tìm sgovoram ene taku imenuvane přeshe se peršlinio od vših krajov eni ponožhni vlazhugarji, se nashró vina, kakòr shivina vode, inu se sazhnú, kakòr hude divjě sverine med fabo klati, inu na měrtve šhlake byti, bres premisělka de so tovaršhi, sošědje inu bratje. Jěsus ti Syn Davidov ne perpušti me-
ni

ni tega dozhakati, de bi se reklu: V' tvoji Fari je bil eden s' med tvojih Farmanov od sofedov vbyit! kakú si jih vuzhil? kakú si jih k' boshjimustrabu, inu k' dershanju teh sapovéd vishal? Kaj se tam dostokrat sa enu govorjenje llishi, kateru poshtene vufhesa reshali? Kaj sa ene norzhie, kaj sa eni pleysi se vidio, zhes katere se nedolshne dushe pohujshajo? Inu kaj sa en sgovor se na vse leto da?

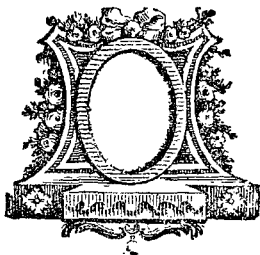
De je taku navada, inu de se more per ohzetah dobre vole biti. Kaj se ny druge lejta na sejmeh, ali per shegnanji ene Zerkye sgodilu? Plejsi, pojedne, s-hodilha obeh spolov, boji, vbijanja? S'kom so se ljudje sgovarjali? de je taku navada. Kaj se ne sgody po svejti leté pustne dny? Shege, katere so nekadaj neverniki h' zhafti njih malikov, ali falsih Bogov dereshali, se sdaj od Christjanov ponove. Kaj sa en isgovor se da? De je taku navada. O nevumni, omamleni Christiani! taku mejnite vy tedaj, de bó vasha smamlena, spazhena navada Boshjo postavo prebernila, ali k' nizh sturila? Veliku vezh so take navade, katere po svejti sem ter kjé regerajo, ta shiroka zesta

pruti pogublenju, inu gorjě těm, ka-
těrī se jo dershe!

Ta třetji urshoh ene falsh vejstvy
je ta hudi exempel. Drugi ludjě taku
dělajo, pravio ti slabī Christiani, sa-
kaj bi tudi jest taku nē sturil? sej s he
ti brumni ludjě, ja zelu Duhovní inu
Měnihi taku ravnajo, sakaj pak ne my,
pravio eni, 'kū bi to kaj hudiga bilu,
bi taki ludjě kaj takiga ne pozheli. Le-
tó, Christjani moji, je ena nevarna pašt
tiga peklěnskiga sovrashnika, kěr se
lohka vjamemo. Naj vidi eden s he ta-
ke exempelne per kar koli sa enih sa
brumne deršanih peršonahi, zhe so
sapovdi boshje, ali tē zerkve takim
exempelnam super, taku se vy ne
mōrete s' dobro vejstjo letih exempel-
nov deršati; sakaj ta pōt po katěrī
leti hōdio, je nevarna, inu se nam ne
more, inu ne smě prav sděti. Ne pu-
stite se tēdaj skusi tó sapelati, de le-
to ali uno rězb vezh ludy stury, am-
pak prevdarite samy, ali je ta pōt,
po katěrī grešte, ta prava, ta varna
pōt, katěra valś bó noter do pokraj-
nē tiga neběšhkiga Paradisha per-
pelala. V' timu zhaśi pak se podajte
k' Ozheťu tē luzhi, de vam on všo
tām-

tämmó is vashe pameti preshene.
Trofhtar svęti Duh prebivaj notri v'
vas, inu vas s' svojo nebeřhko luzhjo
ràs-svętli.

Ti pak, moj dobrotlivi Odrefhenik,
katęriga britku tērplęnje se vshe danàs
na vezh krajih tiga kerřhanřtva pred
ozhy postavlati sazhné, poshegnaj na-
fho mujo, katęro si bómo sa vólo tę-
ga pērlořhili, inu řturi, dę bómo bres
řpotikvanja na zęřti tiga isvelizhanja
hodili, dokler bomo v' tę vezhne pre-
bivaliřha priřhli, katęre si nam ti v'
Krajęřřtvi tvojga Ozheřta per-
pravil; Amen.

Pridiga

Na

I. Nedelo v' Posti.

Ràsdejlenje vseh pridig skusi
Post.

I. Premishulvanje

od

Posledne Vezherje Kristusove.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc
dies salutis.

*Pole sdaj je ta prietni zhafs, pole
sdaj je dan tiga isvelizhanja.*

II. Kor. 6, 2.

Leta sveti zhafs tiga posta, kateriga
fmo s' bosjo pomozhjo sazheli, imenu-
je naša Mati katolshka Zerku s' be-
isędami svetiga Pavla inu Preroka Isaia
*en prietni zhafs, inu vse dny letiga
zhafsa en dan tiga isvelizhanja. Ob
letim prietnim zhafsi, pravi Bog vsi-*
ga-

gamogozhni, *sim jest tebe vslishal*; inu na dan tuga isvelizhanja *sim jest tebi pomagal* (II. Kor. 6, 2. Isa. 49, 8.) Je tédaj danàs lè samú tó prafhanje, kakú bó tudi sa vafs, lubi moji Farmani, lèta zhafs tuga pošta en priètni zhafs, inu vli njega dnevi, dnevi tuga isvelizhanja postali?

Letó sim vafs prifhàl danàs vuzhit, inu vam povèdat is Preroka Isaia, de bómo my nafhè isvelizhanje *is studenzov tuga Isvelizharja sajèmati.* (12, 3.) Leti studenzi, kakòr samy lohka saftopite, leti vselej tekózhi, sa nafs vèdnu odpèrti studenzi so tè kryvave rane nafhiga dobrotliviga Jèsula.

Lefèm tédaj k' nogam njègoviga svètiga krisha, vafs povabim, o vy vafhiga isvelizhanja shèjne dufhe! tukaj is potóka tè svète kryví, katèra k' ozhifhenju nafhih grèhov doli tezhe, hózhemo my nafhe isvelizhanje sajèmati, ali tudi *vodó sgrèvanih folsâ bómo my ravnu is letih studenzov nafhiga Isvelizharja s' vesselam sajèmati.*

Vy samèrkate, lubi Poflufhavzi, de je moje náprejvšetje, vam :fkusi
leta

Ieta postni zhas tərpljenje Jësusa Christusa naprej nesti, h' katëriga premisluvanju je leta zhas vshe od nekadaj namenjen. Taku ga bomo my pomisli te svete katolike. Zerkve narbol posvetili, katëra sdaj ikrivnosti tərpljenja inu smerti nje shenina Jësusa Christusa susebnu zhasy; inu hozhe, de nje verni otrozi ravnu leto premisluvanje pred te vsamejo.

Saflishite tedaj vse moje naprejevsetje od tega, kar sim k' vas himu podvuzhenju inu isvelizhanju skusi vus post sa vas prpravil.

Danas bomo my Jësusa Christusa per posledni vezherji premislili.

Danas tejdën ga bomo v'ta vert Gethsemani spremili, tam njegovo smertno shalost vidili, inu njegovo ferzhno molitu k' nebeskimu Ozhetu saflishali.

Na tretjo Nedelo bomo my nashiga Odreshenika pred sodnimi stoli deshelkih oblastnikov sagledali, saframuvaniga, sapluvaniga, inu od shlakov neysmilenu rastepeniga.

Na

Na zhetërto Nedëlo , ga bómo my fhe hujfhi ràsdëlaniga, s' eno tèrnjovo króno fhpoçhivu kronaniga, inu s' teshkim krisham na póti pruti Calvarji vglëdali.

Na tiho Nedëlo bómo my nafhiga Jesufa vshe na krishi ràspëtiga premi-flihi , inu vidili, kakú on tam ta velik óffer nafhiga odrefhenja fklëne , inu s' tvojo smèrtjo sapezhati.

Na zvëtno Nedëlo bómo my fhe en vsmileni poglëd nafhi shaloftni pod krisham stójezhi Materi Mariji fhënkali.

Sazhnimo danàs od pofledne vezherje , inu pèrpravimo fe.

* * *

Prejdèn vam sazhnem to shaloftno historio tiga tèrplënja nafhiga . Odrefhenika praviti , vam mórem poprej të misli povedati , katëre fo njegovi Jógri od njega imëli. Ony fhe do letë sadne ure , kër fo s' Jësusam k' vezherji sëdli , nifo prav verjëli , de bó on tèrpel. Ony fo morebiti imëli fhe tó misël v' glavi , de bó Mefsias na semli enu
po-

posemelfku kraještvu gorj perpravil, ker fo ony njega sa eniga takiga mo-sha posnali, kateri je bil pred Bógam, inu pred ludmy mogózhen v' besédah, inu zhudeshih, inu ker fo s' svojmi ozhmy vidili, kakú je on toliku bol-nikam sdravje, tim flejpm luzh njih ozhy dodejlil, kaku je tē gluhe ili-fhati, tē mutaste govoriti, tē hrome hoditi fturil, ja zelú tē mērtve k'shiv-lenju obudil, fo ony mejnili, de bó on vse hudobnu saviranje tih sovrash-nikov okuli vėrgel, sato jim ny ni-koli moglu v' glavo jiti, de bi le njih lubimu Mojstra kaj shaliga ali hudiga sgoditi moglu.

Sa tēga vólo, ker jim je on, ka-kór ste v' tim unidajnim Evangēlji sli-fhali, na pōti pruti Jerusalemu pravil, de bo on isdan neverniam, sařramo-van, gajshlan, sapluvan, inu vmorjen, niso od tēga nizm sařtopili, inu niso sapopadli, kaj je bilu rezhenn. Ja s he pēr tēj posledni vezherji je enu pre-piranje med njimi vřtalu, kdó bi imel med njimi sa vėkřhiga dēřshan biti: (Luk. 18, 31. 22, 24.) ker se jim je tē-daj smert njih boshjiga Mojstra s he vřelej taku ona nesnana rezh sdēla,
fo

šo iměli ony sadofti fěrzá njega sagvi-
fhati , de hózhio s' njim v' jězho jiti,
ja tudi vmřeti (Matth. 26.)

Letě miřli tih Jógrov , letó njih
fěrzě je nařh Isvelizhar dobru posnal ;
ali on je tudi vejđel , de je bila njih
věra řhe flaba , inu de řo bily tó sgoř
bojězhi ludjě : on je vejđel , de bó v'
malu urah letó njih vřpanje , njega s'
eno króno na glavi viditi , k' nřzh pó-
řtalu , de bó řkusi tó njih sveřtoba
pruti njemu řilnu doli pobyta. Kaj
řtury on v' letěj řhalořni perlořnosti ?
Kakóř en lubesnivı ozhe řvoje otroke
pred prihodno nesřězho obvaruvati y-
řhe , taku pride on njih řlabořti luběs-
nivu na pomózh. Moji priateli , jim
pravi on , vřě kar řim vezhkrat od
mojga těrplěnja k' vam govóřil , inu
kar do řdaj niřte řastopili , tó ře bó
letó nózh řpolnilu. Leta vezhěřja ,
katěro řim řdaj s' vami jěđel , je ta
řadna mojga řřivlenja. Zhes nekaterě
minute bó zelu eděn is vafs mene
řovrašnikam řřdal , inu to přerokvan-
je nad mano řpolnil , de řim bil jeřt
med krivřzhne řřtět. (Isa. 53.) Jeřt
vejřm , de vy méne fěřzhnu lubite ,
jeřt vejřm , de bi vy radi vafs řřiv-
lenje

lenje sa mene dali. Ali premislite, de je ta zhlovek slab, inu dostokrat prasnu tó, kar si on naprej vsame. Kadar bom tedaj jest kakor Pastir vdarjen, kadar bom svesan s' filo, inu s' oroshjam kje pred sodne stole pelan, inu k' smertni sodbi pelan, taku bodo ja ovze raskroplene, inu vy vsi bote od straha pobejgnili, mene sapustili, inu kar je nar hujshi, nad mano se pohujshali. Poslufhajite tedaj to opominauje, kar vam sdaj vas hubi Mojster pred svojo blishno smertjo da. Jest sim vam vezhkrat pravil, kaj imate vy vsi sa eniga lubesniviga Ozhetá v' Nebesih, kaku on rad vse da, sa kar ga prósimo. Ker imate tedaj njegove pomozhi sdaj nar bol potreba, o taku prosite sdaj s'eno shtimo, de vam on mózh od sgoraj da, de ne bote v' tej veliki skufhnjavi, katéra bo sdaj skoraj zhes vas prishla, podlegli: Takú lubesnivu je ta nar bolshi Jësus svoje Jogle opominjal.

V' tim zhansi je bil vse edèn is njih svojo zherno hudobo dopèrnesel, Judas ta nefrezhni, od lakomnosti, od nesmasne shele po denarjih vus ofleplen, gre kjekaj k' Jësusovim sovrashni-

nikam, sgliha s' njimi sa to fhumo, sa katero jim hozhe svojga Mojstra v' roke dati: fhteje, inu ogleduje vshe v' svojih milih te lejpe frebernike, katere bo sa plazhilo svoje hudobe prejel, se vshe naprej po fhegi tih lakomnih nad njih pogledam veisely, pak na fkrivnim, ohrani svoje isdajanje sam per sebi, vsame gori en nedolshen obras, se vŕede s' timi drugigimi Jogri vred k' mysi, se podstopi s' Jësufam vred svojo rokó v' fkleđi omakati, ja zelú ta od Jësufa posvezheni kruh', kateru je bilu njegóvu lástnú telu jesti, inu ta kelh njegóve presvete kryví pyti, kateru je imela sdaj sa odrefhenje zeliga svejta prelyta biti. O hudoba! o nehvalëshnoft! Sabstojn mu fhe ta sadnikrat njegov lubi. Mojster saftopiti da, de bi bolshi bilu sa njega, de bi en tak zhlovek zelu rojen ne bil (Matth. 26, 24.) On ne neha od svoje hudobe, dokler jo spele, sabstojn mu k' enimu snasnaminju, de on sa njegovo hudobo dobru vej, fhe ta pomozheni kruh podá, ali po letim grishleji, pravi ta sveta historia, je Satan v' Judesha fhal.

Ali je z hudu, de bi našh, vsmileni Jėsus per poglėdi take nehvalešnosti od strany eniga svojga Jógra v' duhu shaloften ne postal? slasti ker previdi, koliku takih nehvalešnih se bo s'he sa naprej podstopila s' nezhistimi rokami inu vustni njegovu presvetu telu v' svoje grešnu serze prejeti.

Ali s'he ny z hafs od Jėsusove shalosti govoriti: Govorimo veliku vezh od njegove velike lubesni, s' katero on ta nar svetejšhi Sakrament ravnu per letej posledni vezherji noter postavi. Kaj sa eno vekshi sastavo svoje lubesni nam hozhe on dati, kakor de nam svoje mesu, svoje lastnu telu sa jed, svojo kry sa pyazho da? Skusi to sadobe ti flabi kruh tih mozhnih, ti bolniki inu vmerajozhi ta nar shlahtnejshi popotnizo pruti vezhnosti, revni ljudje eno nebesko jed, inu kruh tih Angelov. Nashi offeri postanejo enaki offeru tiga perviga Vikshiga Masnika Melchisedecha, kateri je ta prvi kruh inu vinu offeral, ali veliku vezh senza tiga perviga offera Melchisedecha, se sdaj v' reznizo preberne. Nashe Zerkve postanejo skusi leta sveti offer inu Sakrament ene nove Nebesa, nashi Altarji

tarji shivi stoli, ali sedeshi te zbafty, inu svetlosti boshje.

Hvala tebi Jēsu Chrifte, vėzhna hvala bōdi tebi sa letō neisrezhenō dobroto tvojo! Tvoji lubēsni ny bilu sadofti, dō si se ti is Nebēs doli na semlo spustil, de si podobo eniga hlapza na se vsel, sam sebe ponishal, inu noter do smērti tiga krisha ponishal; ampak ti si hotel she ta Sakrament tvoje lubēsni'noter postaviti, jed inu shivesh nashih duh postati.

O vsami sa leto tvojo neisrezhenō lubēsēn nasho serzhno hvalo gori, inu dodējli nam ravnū fkusi letō lubēsēn, de se bōmo my fkusi zel leta svēti zhafs radovolni, inu s' vėsēlam k' tvojim fkrivnostjam lefēm vkupej sefhli, inu de bōmo s' omezhenim serzam, s' vsmilenimi, inu sgrēvanimi folsami tvoje britku tērplenje premishluvali!

O vlejzi nafs fkusi letę dny prav mozhnu k' nogam letiga tvojga krisha, de bomo tam od tvoje svēte kryvī ofhkrofleni, nafhe dolshnosti prav sposnali, te gnade, katere is tvojih sa
nafs

nafs odpèrtih ran tekó, vkupej spravi-
 li, inu tebi to molitu, to savupauje,
 to lubesen, inu to hvalëshnost opravi-
 li, kätéro je kädaj nafhe sèrzé v' sta-
 ni fkasati! Posvéti nafs na tako visho
 fkusi leta isvelizanski zhafs, Je bómo
 zhe dalej bøl pèpravleni k' tvojim svę-
 tim fkrivnostjam pertekli, inu sadnizh
 vrejdni postali, to lejtasfno Veliko-
 nózh v' svetósti tvojih pravih Jogrov,
 inu v' zhiftofti eniga nedolshniga
 sèrzá obhajati. Amen.

Pridiga

Na

II. Nedělo v' Posti.

Christufova molitu, inu kryvavi
pót v' věrti Gethsemani.

Jesus asumit Petrum, Jacobum, & Joannem.

*Jesus je sabo vsel Petra, Jakoba,
inu Joannesa. Matth. 17, 1. Mark.
14, 33.*

Dyakrat je po samerkvanji tih světih Evangelistov našh Isvelizhar tē try Jógře Pětra, Jakoba, inu Joannesa sabo vsel. Enkrat po besědah tiga danafhniga Evangelia na eno viřsoko gorro, kęř se je pred njimi premejnul, inu v' svoji zhařti pokasal; ta drugikrat, kadar je v' ta kraj Gethsemani řhal, de bi tamkaj v' svoji nar vękřhi řhalo řti k' svojmu Nebęřhkimu Ozhętu molil, inu ravnú na letim kraji řsdán, vjęt, svęřan, inu od tód prozh k' martri pelán bil.

Vy vshe naprej vejste, lubi Posl u-
fhavzi, de ne bomo dauas s' nashimi
mislami te try Jogle na to visoko
gorro spremili, de bi my tam Jesu-
fa v' njegovi nebeshki zhasly gledali,
ampak de pojdemo s' njimi v' ta vert
Gethsemani, ker bomo my njih lubiga
Mojstra, nashiga Odreshenika v' svoji
neisrezhenu veliki shalosti, v' molitvi,
inu v' smertnih teshavah vidili. Tam
bomo tudi urshah, inu grunt nashe
pokore neshli.

Ali poglejmo poprej na to sha-
lostno podobo nashiga tukaj na krishi
raspetiga Jesufa. Prosimo ga, de on
k' letemu premishlujanju nashe serza
s' svojo gnado omezhy. Domislimo si,
de nafs on s' toliku vustmi k' pokori va-
bi, kolikur je shlakov inu ran na nje-
govim svejtim telefi, de nafs on s'
raspetmi rokami zhaka, inu kakor ta
nar bolsi ozhe svojga sgubleniga sy-
nu lubesnivu objeti shely. Sazhnimo,
inu perpravimo se.

I. Premishlivanje.

Spremino prezej v'sazhetki nashi-
ga k' terplenju perpravleniga Jesufa
zhes

zhes potok Zedron v'ta kraj Gethsemani. Zhes potok Zedron, praviq Vuzheniki je hotel nash Isvelizhar sató jiti, de bi nafs podvuzhil, kakú smo my vsi poklizani zhes taisti potok jiti, de bi my na zęsti nafhe pokóre is njegga pyli, njegóvo vodó s' nashimi sol-sami smęshali, ja zhe bi bilú potreba, tudi s' nalho kryvjó pogmęrali.

V' Gethsemani saględamo my dvoje shalofnu pęrgodenje.

1. To svęto shalof Jęsufa Christufa.

2. Tó sapufhenje inu sbejshanje tih Jogrov.

Zhe obdvóje skęrbnu premislimo, nafs móre letó premisshlvanje k'eni shivi pokóri omezhati.

1) Tędaj ta svęta shalof Jęsufa Christufa. V' kaj sa enim stani nam njega ta S. Evangelium naprej postavi? V' enim stani tę britkoſti, shalofſti, toshlivoſti, inu omedlęvze. *Moja duſha je shalofſna nóter do smęrti, klizhe on (Matth. 26, 38.)* Kaj je to sa

enu govórjenje? Ali so tó. beséde tiggaiſtiga Jeſusa, kateri je enu malu poprej od ſvojga těrpljenja inu ſmerti s' eno prezhudno ſerzhnoſtjo govóril, kateri kakòr en radovolni óffer je sórtó inu zhafs ſvoje ſmerti na snanje dal? kateri je ſvojga Isdajavza sadoſti ſaſtopnu pokasal, inu njemu ſhe rekal, de ima ſkoraj ſturiti, kar miſli? kateri je ſpolnenju tiga kryvaviga prerokvanja ſam na pruti təkèl, kakòr de bi tóiftu ne bilu na njegovo glavó namenjenu? Od kóđ pride letó zhudnu prebèrnenje? Kakú? Leta Jeſus, kateri je poprej od ſanizhovanja tiga ſhivljenja tolikukrat pridigval, ta kèrſt ſvoje kryví takú ſhelel: leta zhlovek, kateri ny is obeniga drugiga urshoha na ſvejt priſhal, kakòr de bi en ſaklani óffer, ena kletu, en svèrshik poſtal: letá Bóg, kateri bi imel enkrat Märtèrnikè potèrditi, de bódo v' frèdi plemenov pejli, na oſtróſt tih noſhov, mezhov, inu ſekir, kakòr na róshne poſtele ſe vlegli, preterganje njih kit, ràskofsanje njih vudov, ràsbyanje njih koſty kakòr priètnu gladenje inu ſegètanjè terpeji? Kakú je tó, de ravnu letá boſhji zhlovek trepezhé, blèđ, inu ſhaloſtèn, inu filnu otóshèn poſtane?

ne? Skusi kaj sa enu prevernjenje fe letó gody? Letó fe gody fkusi enu zhudu, inu fkusi enu zhudu tē lubēsni. Letá lubēsēn mozhnejšhi kakòr smèrt, bòl nevsmilena, kakòr njega trynogi, pokashe na enkrat, inu rāslošy pošēbej pred njega ozhy vse njegóve martre: on vidi shèblé, fhibe, gajshle, krish, fulze, kalvario: on flifhi vshe naprej hrup, inu krik tih ludy, klētu, ozhitanje, safhpotuvanje, inu prekli- nuvanje tih rabelnov: letó nedólshnu Jagne vshe zhúti svoje vude rāstèrga- ti, svojo kry tezhi, svojo dušho po jēmati. *Ozhe*, savupie on, pruti Ne- bēšsam, *Ozhe*, ali sabstójn: leta besēda ne bó sdaj fèrzá tiga Nebēšhkiga Ozhe- ta omezhila, de si je on lih ta nar bólfhi vřih Ozhetov. Christus je sdaj Jakob v' oblazhili Esava: Naj klizhe, naj vpie on. *Ozhe*, *vsami leta kēlh od mene!* Ta nebēšhki Isaak njegóv Ozhe ne sposna sdaj njega sa svojga Synú, sabstojn vpie, sabstojn klizhe on. Ali kakú, o Nebēšhki Ozha, ali bófh ti tēj mili profhni tvojga Syna kaj doli vda- ril? letiga tvojga lubiga Syna, na ka- terim si ti fizer vse dopadajenje imel? Ja, jest bóm njemu, kār sdaj prófsi, doli vdaril, jest mu bóm odrēkal, pra-
vi

vi Gospod, *sakaj jest sim ga udaril sa vólo pregrehe moga ljudstva* (Isa. 53, 8.) Ne zhakimo vezh obeniga drugiga odgovora.

Leta je ta urshoh, sakaj se sdaj ta fizer vlelej vsmileni nebeshki Ozhe ne pufty omezhati. Ali poglejmo fhe eni drugi studenez Christusove shalosti. On se vidi na enkrat obloshen s' to grosovitno tesho vsih grehov zeliga svejtá: to zhitu Jagne se vidi ognusenu s'nagnusobo zele semle, inu pokritu s' hudobiami vsih grešhnikov. Naj se pokashe en sam zhlovek, kateri bi ne bil kriv nad njegovim terplenjam! Ali je kjè en nedolshen, kateri bi ne flishal v' shtivilu njegovih trynogov? Je kdó med vami en taku srezhèn zhlovek? Ali tó, kar martre inu britkosti nashiga Jësusa nar teshishi stury, je ta pogled, s' katerim on previdi, sa koliku ludy bó njegova presveta kry sabstójn tekla. Per letej misli bo njegova zhlovefhka natura premagana, inu doli pobyta, on oflaby, on pade, inu omedly, njegove zartane shilze popokajo od salosti, inu na mejsti potú pokriejo kryvave frage njegov sve-ti shivot, one kaplejo doli, inu s'nji-
mi

mi se sèmla napaja: on lesly s' obra-
sam na semli v' svoji kryvi s' rãspëtmi
rokami, kakòr de bi vshe hotèl na-
prej podòbo svojga krisha na snanje
dati.

Poglejte grëšniki, v' kaj sa en stan
šte vy vafhiga Isvelizharja perpravili!
kolikokrat se je on, de bi vafš od bres-
na, kamèr šte tekli, nasaj dërshal,
kolikokrat se vam je on ravnu v' taki
podòbi na pôt vlegèl? Ali šte vy is
grose nasaj odkozhili? Veliku vezh je
ta hudobnik v' svoji hudobi lè naprej
filil, inu po besèdah tiga Apostelna
s' svojmi nogami Synú Boshjiga po-
hodil.

Težite is mojih ozhy vy isveli-
zhanfke solšè tè nar bòl shive grëvin-
ge inu pokóre! težite inu smèšhajte
se s' tème kryvavimi fragami, ali ve-
liku vezh s' tème kryvavimi solšami,
katere je lubèsèn is telèša Jësusa Chri-
stufa po fili vùn ftlazbila. Sakaj ne
famu is ozhy, pravi S. Bernard, an-
is vsih vudov se je on zhes mene vbo-
giga grëšnika jókal. O zhe lè fama
mifèl tiga grëha tako smèrtno britkost
pernese, kaj sa eno groso bi mogèl
pèr nafs grëh obuditi!

Inu vèndèr, kadar se vy pred namì vasihìl grèhov obtóshite, inu kadar vam my kakufhne arznie super nje naprèj pifhemo, katere niso po vashi glavì, kaj sa ene besède dèlate vy ta zhasf? Moj duhovni ozhe, pravite vy, vsàmi od mene leta grenki kèlh: jest ne mòrem tó blagú nasaj dati, jest se ne mòrem s'unim spravitì, jest ne mòrem moje navade popustiti: sa mene je lè ena navadna majhina pokóra! Se tó pravi odgovoriti, kakòr Kristus, katèri je røkàl: *Ne moja, ampak tvoja vóla se sгоди, Ozhe!*

O kakú drugazhi se sadershy en pravi spokòrjeni grèshnik! On sdihuje, on klizhe: Jest hudobni otròk tìga nar bolfhiga Ozheta bi hotèl tè shlahtne èrbfhine dèjleshen bitì, tó pak ne spolniti, kar se meni nalòshy? Rad hòzhem jest ta kèlh is lubeshni mojga Jè-susa, k' mojmu posvezhenju lpyti. Taku govory enu resnizhnu sgrèvanu fèrzè.

Ali pojdimò dalej v' nashim premishluvanji.

II. Premifhluvanje.

Tó sapuſhenje inu sbejšhanje tih Jógrov pogmera tó vshe takú smértno ſhaloſt naſhiga Odreſhenika.

Kakú gladkú je enimu ſhaloſtnimu, ferzu, kadar móre ſvojo britkóſt enimu dobrimu priatelu potoſhiti? on^u ſe sdajzi laſhiſni zhuti, inu ſoſe poſtanejo. ſlajſhi, kadar ſe s' ſoſami eniga vſimileniga priatela smeſhajo. Ali tudi letiga troſhta ny mogel naſh Iſvelizhar vſhiti. On vsame ſabo Pętra, ſakoba, inu Joannesa, On jih próſi, de bi le eno uro s' njim zhuli: ali vſe ſabſtojn; Jęsus pride naſaj, pravi ta S. Evangelium, inu jih najde, de ſpe.

O vy ſveti Apóſtelni, ali ſte letó vaſhimu Mojſtru oblubili? Niſte bily poprej perpravleni s' njim tudi vnřeti? Kam je vaſha ſerzhnoſt priſhla? Ali Chriſtus je mógel enkrat ſapuſhen, inu vſiga troſhta obrópan biti.

Ja sdaj ſe zélú ſktivnoſt te hudo be bliſha. Satan s' ſvojo hudo truno doby oblaf zhes tiga nar ſvetejšhiga, rabelſki hlapzi, inu trynogi ſe bliſhajo,

jo, inu letó pèklenfko trumo napeluje Judas - - Kdó? Judas ta Apostel Kristusov? ta k' vùndejlenju tih fkrivnost', inu telefsa Jesušoviga gori vsèti Jogèr, on katèri je h' pridigvanju tiga Evangèlia namènjèn? Oftermíte zhes tó vy Nebèfsa! inu vy pravizhni trepetajte sa valho lastno stanovitnost! Ali kaj se zhudimo zhes letó hudobo? My ne bómo obene pregrèhe nefhli, katèro bi lakomnost, inu vohernia ne dopèrnefla. Od letè poseđen pèrtèzhe Judas, inu si svóli en kraj tè molitve sa svoje isdajanje. Inu kaj sa enu plazhilu prejme on sa svojo hudobo? O fhpot! o framota! Trydeset frebernikov, kar bi per eni glihi trydeset nafhah goldinarjou sneflu. Kar je she hujfhi, isdá on svojga lubiga Mojstra s' enim kushvanjam. *Katèriga bóm jest kushnil*, je rèkal on k' tim rabelskim hlapzam, *letá je, tega primíte, inu ga pelíte varnu*. Sabítójn pravi Jesus k' njemu: Priatèl sakaj si prishál? kakòr de bi hotèl rezhi: Judas plazhah ti takú moje dobróte, inu mojo lubèsen? Ali nisim jest tebe is dèrhali vunkaj sbral, inu taku rekózh is blata gori vsdignil? Ali te nisim v' fhtivilu mojih dvanajst Raven - fodnikov postavil,

vil, kateri imajo na stoléh tē zhafty tē dvannajšt Israelfke Rodove soditi? Ali nisim tebi kakòr tim drngim Jóggram naturo, bolesni, peklenfke duhóve, inu smèrt podvèrgèl? Ali nisim tebe s'timi drugimi Jogri vred sa mojga posèbniga priatela svolil? tebi kakòr unim zhaft, inu spošhtovanje od zèliga svejta perpravil? Ali nisim tudi tebi she lē nazoj lubèsnivu nogę vmil, inu tebe kufhnil? Ah ta Lakomnik ne porajta nizh na vse leto, inu misli lē na tó njemu oblublenu plazhilo sa nje-ga isdajanje.

Na trojnu prafhanje tédaj: *Koga vshete?* sgrabio ti rabelski hlapzi to nedolshnu Jagne, ga svēshejo kakòr eno divjo sverino, inu ga pèlèjo v' mēštu Jerusalem.

Na letej pôti, inu takú svesaniga popuštimo my tebe sa danàs o Jēsus; ali poprēj se my h' tvojim nogam doli vèrshemo, inu tebe ravnu fkuši letę fhtrike, s' katerimi si se ti svesati puštil, ponishnu próšsimo, de hózhefh tē grēfhne savēse, s' katerimi je naša vboga duhá svēsana miloštivu odvēsati, inu tē shelešhja grēfhnih navad rās-byti,

byti, v' katerih vshe toliku lejt kak'or
 fufhni tiga Pèklá sdiujemo. Naj pri-
 de nafhim profhnjam. fufebnu ta kry-
 vavi pót na pomozh', kateriga fi ti v'
 premifhluvanji nafhe hudobe, nafhe
 nehvaleshnosti is sebe fpótil! My spos-
 uamo, de je ta misel tvojo smertno
 teshavo do verha dognala, s' katero fi
 ti previdil, na koliku med nami bó
 ravnu leta tvoja presveta kry sguble-
 na. Ali ne perpufti, o vfmileni Od-
 refhenik, de bi se eden od mojih po-
 flufhavzov, ena od teh meni savupa-
 nih ovzhizh v' fhtivili tih pogublenih
 snefhla! My hózhemo rajshi, dokler
 je fhe zhaís, inu nam odlog dan, s'
 sgrévanimi, ja kryvavimi folsami na-
 fhe kriyize objokati, tukaj tvoj krish
 objeti, inu od njega ne poprej odfto-
 piti, dokler ti nafhe profhne, nafhe
 sdihvanje, nafhe vpitje ne vfhli-
 fhifh. Amen.

Pridiga

Na

III. Nedelo v' Posti.

Christus pred Kajphasovim , inu
Herodeshovim sodnim stolam.

Omne Regnum in se ipsum divisum desolabitur , & domus supra domum cadet.

*Vfaku Krajštvu , kateru je samu
supèr sebe rásdejlenu , bó puštu
postalu , inu hišha bó zhes hišho
padla. Luk. 11, 17.*

To Israelfku krajštvu je resnizo tih danashnih Evangèlskih besèdy samu na sebi zhutilu , inu zèlimu svejtu fkasalu. Is eniga vèrniga, svètiga folka so njegovi Rojaki svojmu Bogu nesvèsti postali , njega sapustili , inu malike molili. Puntarški tolikokrat pruti svojim Vajvodam inu Krajlam , sagraiseni edèn
v'

v' drugiga med sabo, ofhkrefeni s'kryv-
 jó svojih med sabo podavlenih bratov,
 ali je zhudu, de sadnizh svoje roke
 super njih nar večstiga Dobrotnika,
 inu Kraja, namrezh Jesusa Christua
 stegnejo, inu skusi to vse besede nje-
 goviga Prerokovanja od Jerusalemski-
 ga mejsta spólnio, inu perhitio: *De bo-
 do dnevi prishli, ker bodo sovrasniki
 leto poglavitnu mejstu zeliga Israel-
 skiga Krajestva obdali, grosovitnu
 stiskali, do tal rasvalili, ne en kamen
 na tim drugim pustili, inu vse nje-
 gove prebivavze, inu otroke nevsmi-
 lenu pomorili.* Ny bilú tedaj sabstojn,
 o dobrótlivi Jêsus! de si ti ta zhalš,
 kadar si enkrat Jerusalem vglêdal, per
 letim poglêdi solšê tîga vsmlenja zhes
 leto nesrežhnu meštu tozhil. Enu taku
 puntarsku, krivizhnu krajestvu, katê-
 ru nedolshno kry prelyti yshê, katê-
 ru zêle dêrhali rabelskih hlapzov, inu
 berizhov po nedolshne, po pravizhne,
 dobrotlive inu svête moshê polhila, tê-
 iste kakôr tê nar vezhi hudodelnike
 pred kryvizhne sodnike vlazhi: enu
 faku Krajestvu more konzhanu biti,
 inu puštu postati.

Na tako, krivizhno visho vjëtiga fmo my tebe, o vsmileni Jësus, v' nafhim vundajnim premishluvanji popuftili, inu v' taki podóbi, takú vjëtiga, s' fhtriki, inu këtnamei svësaniga, s' try-nogi obdaniga te my danàs spët saglëdamo, inu të hozhemo v' nafhim danafhnim premishluvanji noter v' Jerusaleem pred stole tih Sodnikov spremiti.

Pojdi lë kje ti nafh isdani Isvelizhar, kamer te togota tvojih obdivjanih sovrashnikov vlejzhe! Jëst vidim, de je sa tebe djanu, de ny obeniga vupanja vezh tebe ohraniti, po tëm kër je edèn tvojih Apostelnov tebe isdal, ta drugi vshe na tëm, de bi tebe satajil, vsi drugi pak vshe raskrop-
leni. Ti bõsh pred sodnike vstavlen; ali ne trofhtaj se, de bi ti per enimu samimu is njih pravizo ali vsmilenje nefhal. Vsi bodo enaku na tvojo smert tihali, inu ti bõsh sa kriviga sposnan, zhe govoriš, ali zhe molzhish: ja zëlu tvoja nedolshnost bó enu she hujshi obsojenje super tebe pervlejkla. Hrup, vpitje, jësa, togota, sovrash-tvu eniga spuntaniga, inu s' strupam napolnjeniga ludstva bó ta edina rëgelza të lodbe, katëra bó zhes tebe
stekla

stekla po unih besedah tvojga Preróka, kir pravi: *Jest sim zhakal na sodbo, inu pole ona je sgol kriviza; jest sim zhakal na pravizo, inu pole, ona je sgol vpitje.* (Isa. 5, 7.) Ali prejden ti, o Jėsus pred tvoje sodnike pridešh, te my vsi vřkupej ponisřnu prořsimo, vėrsi en vsmileni pogled, inu ne posabi v' tvojih grosovitnih martrah na nafs vbóge greřhnike, de bomo od tega pogleda v' řerze prebodeni v' tim danasřnim premisřhluvanji tvojga terplenja, ta edini urshoh tigaisřiga, to je, nafhe krivize s' grenkimisřolsami objokali. Perpravimo se.

* * *

Po tem kadar je nafs vjeti Odrėshenik po pōti vse prestal, kar si more edèn od nevsmilenih soyrashnikov hudiga domisřiti, pride on sadnizh kakor en hudodelnik svėsan, inu vklejnen v' Jerusalem, inu bo vřtavlen sa pored pred try sodne stole:

1.) Pred Kajphesov, ker ga nevoshlivořt obsodi.

2.) Pred Herodeshov, ker ga hudobia sanizhuje:

3.) Pred

3.) Pred Pilatushov, kër ga posvejt-na modróft tëm nar grosovitnišhim martram zhëš da.

Premišlimo danàs Jësufa lë pred Kajphasovim inu Herodeshovim sod-nim stolan , inu poglejmo, kaj nam on sa en exempel të pokóre da , kakú popólnoma more ona biti , zhe hozhe-mo , de bó ona en Bogú priëtni óffer. Christus tërpy v'fërzi pèr Kajphasu , v' Duhu pèr Herodeshu , na s'vojm te-leşsi pèr Pilatushu. Vsdignite se , inu pojdite s' mano !

1.) Sdajzi v' sazhetki pëlejo Jësu-fa pred Kajphasa eniga krivizhniga zhlo-vëka , kateri je na stoli tiga vikshiga Farja sedel. Njegovu nar gërphi nag-nenje je bila nevoshlivoft. Poglejte , kaj je is tëga vùn prišhlu.

Pëtër grë s' Christusovo drušhino na Kajphasov dvor , inu satajenje grë njemu sa petami. V'hišhi enigu ve-likiga se njegova flaba zhëdnoft oma-hne , inu pade. Tam se bó vuzhil , de se pèr tih velikih Jësus Christus ni-ma yfkati. Pëtër se na dvor vrine , ali on bó ponishan. Na enu samu ob-

dolshenje, de je on tudi Christusovih Jógrov edèn, tajl on, de ga ne posná, O ti nesvešti Apóstel! si ti na tvojo dolshnóft, inu oblubo, na te zhudesha, na zhaft inu svitlobo te gorre Thabor taku hitru posabil? Pèter vej vse letó; ali on si ne vupa govoriti. On satají svojga lubiga Mojsfra, on se roty., inu peršega, de ga ne posná. O flabi Apóstel! Kaj bi bil ti sturil pred samim Kajphasam, zhe nimafh ti na njega dvo-rifhi pred eno dèklo sadosi lèrzá s' tvojim Mojsfram potègniti? Bres viiga zvizla bi bil on snal takú delezh sajiti, kakòr Judas, aku bi ne bil Jèsus svo-jo roko njemu podál, inu njega is bres-na vùn potègnil. Ta všmileni Odrefhe-nik vèrše na Pètra en milostiv po-gled, kateru njemu v' lèrže grè, Pèter se vmakne vùs sadet, inu njegove ozhy postaneta dva potoka sgrèvanih folsá: tudi ne bó dolgu, de bó on le-tó svoje satajenje íkusi ozhitnu os-nanuvanje Jèsusfa Christusa v' Jerusa-lemi, inu po zèlim ívejti popravil. Ali vy o Christjani, kateri se vezhkrat v' družini ne vupate sa vèrne Christjane, inu bogabožezhe ludy se vùn dati, ker se soadanja tih íhpòtlivzov bojté, inu is tega urshoha valhe andohti, almosh-
ne,

ne, inu druge dobre dela pomajnsate, ali zèlu opustité, per malopridnih pogovorih molzhité, ali se sravèn s'he namusnete, ne rezhete na tako vishotudi vy ta zhas, de vy Christusa ne posnate, ne njegoviga vuka, ne njegove gnade, ne njegove sapovdi. O Gospód poglej vèndèr s'ozhmy tvoje milosti na letè spazhene doli, katerih je danasnji dan lè prevezh med Christiani, inu sturi s' enim samim pogledam tvoje luzhi, de bodo ony kakòr Petèr svojo zagovitnost sposnali, inu savergli! Ali poglejmo nasaj, Kakú se nashimu Jèsu pred Kajphasam gody. Ta nevosblivi inu hynavski Kajphas yshe en urshoh Christusa pogubiti, inu spèt en urshoh, de bi sam sebe lejpigasturil: on yshe prizhe super njega, ali Christus molzhy, nam k' enimu navuku, de imamo opravlanje, inu ozhitanje drugih ludy super nafs volnu prenesti, ne pak se mashuvati, to hudu s' hudim vrazhuvati, ali samy sebi pravizo delati. On ne govory, kakòr s'he lè ta zhas, kadar ga Kajphas sa njegov vuk vprasha. Jest sim ozhitnu v' Templi vuzhil, kamer se vsi s-hajajo, kaj mene vprashah? poprashaj

tě, kateri so flifhalī, kaj sim k' njim govóril.

Ali na leta odgovor se podstópi ena rabelska roka timu presvetimu obližju Jěsusa Christusa eno strašno shlafernizo dati, pred katero se Neběsa strěsejo, inu ti nar vikšhi Angeli svoje obrase sakriejo. Ogjln Neběšhki! savupie gori en S. Chrysoftomus, padi doli, vy bresni tě semle odprite se, vy pěklenške martre fhtrafajte, mašhujte leto strašno ferbeshnost! Oza se dotakne nekādaj tě fkrinje, boshje inu smert ga per těj prizhi sgrabi. Bethsamarji poglědajo fribizhnu ravnu letó fhkrinjo boshjo, inu ony bódo vdarjeni s'eno gmajn morío, ker jih zhes pětdešět tavshent ob shivlenje pride. Jeroboam stěgne svojo roko, de bi le enimu Preróku poshugal; inu njegova roka se vsufhy. Inu Krajl tih Prerokov Jěsus Christus ne najde obeniga mašhuvavza! Ali ne zhudimo se zhes letó, Christiani moji, on nózlie obeniga mašhuvanja. V'krotkešti odgovory on timu pregrěshimu rabelskimu hlapzu: Aku sim jest hudu govóril, taku fprizhuj od hudiga; aku pak prav; sakaj ti mene byesh? Vu-
zhíte

zhíte fe is tēga odgovora vy togotne fērza, katere vřaka besēdiza sbode, kakú imate vy s'krotkostjo eno fershmajht, ali tudi eno krivizo prenešti. Vy se snofsíte nad tēm, katēri vafs je rēshalil, ali katēri vafs morebiti she ny miřlil rēshaliti, inu dēlate tó, ker vēndēr vejřte, inu vidíte, de Jęsus odpuřty.

Ja! leta velika krotkost bi bila mógla Kajphasa omezhití, aku bi ne bil od nevoshlivosti přemóten. Ali eniga nevořhliviga ne móre niřh potolashiti, tudi zhędnosti ne, inu ga lę she ból sdrashio, inu njega sovrashtvu podkurio. *Pēr shivimu Bógu, pravi on, te jest sarotym, de nam ti poveřh, aku si ti Kristus, Syn Bogá tiga viřsoku hvaleniga?* Ti hudobni přegřęhni mosh, kaj sa ene besēde přidejo is tvojih vust? S' kaj sa eno neframnostjo fe ti podřtópish enu imę isrezhi, s' katērim hózheřh ti tvojo hudobo pokriti? Zhe je letá Bóg shiv, katēriga fe ne bojíš poklizati, sakaj fe ne bojíš njegovih gromov? Ti prařhah, zhe je on syntiga nar Vikřhiga? Ne vejřh ti tēga? Ali niřo letó tebi ti flejpi, katērim je on pogled, ti

ti bolni, katerim je sdravje dodejil, ti mèrtvi, katere je k' shivlenju obudil, povedali? Prafhaj ti poprej tvoje ferze — — Ali tega on ne ftury. Taku govory tedaj fama refniza nash Odrefhenik. Ti si rekäl, pravi Jësus, jeft fim: inu enkrat bosh ti mene vidil na oblakih priti s' veliko oblastjo, inu zhasjo. Ali kaj sdadò take visoke refnize pèr tih velikih grešnikih? One fo v' njih vufhefsih sgol preklinovanje. *Vy ste slishali*, pravi Kajphas, *on je Bogä preklinjal, kaj potrebujemo vezh prizh?* Ali ny on smèrti vrejden? Poglejte, takú se praviza plazhuje! sa enu iposnanje, de je on ta pravi fyn boshji, bo on smèrti vrejden iposnan.

Vy mèrtvi, katere je on k' shivlenju obudil, vy bolniki, katere je on osdravil, pèrtezite lesëm, varujte vafhiga nar vëkfhiga Dobrotnika, inu glejte, de ga bôte od smèrti odteli! Ali Bogú se vsmili, ti nehvalešni fi ne vupajo blisu! Jësus je sapufhen, inu svojim foverashnikam zhes dan. Vshë plujejo ony v' njegov obras, vshë ga oblujejo s' ozhitanjem, inu safhpotovanjam, vshë tolzhejo na njegovo fveeto glavo s' temi fhpotlivimi besëdami.

dami: Ti boshji Prerok, Prerokuj nam, kdó je tebe vdaril? Letó je sda; ta drugikrat, kar se Jęsuřovu oblizhje s' shpotam inu framoto pokrie.

Ti zhařtitlivi pepęl tih řvetih Prerokov, inu Patriarchov oshivi le lpet, inu pridite lesem vy, kateri ste sheleli letó řvetu oblizhje viditi, pridite lesem, poglejte, inu sposnajte ga, aku je mogózhe! Inu vy lepotizheni obrasi posvetnih hzhery, poglejte, zhe bóte lepoto te; glave sposnale, sa kate;e vude se vy dęrshité! Ali kaj pravim jest? Ne hodíte blisu, vařh poględ bi ozhy vařhiga Odreřhenika ból shalil, kakór ta poględ njegovih sov-rashnikov, inu preganjavzov!

2.) Premisřlino dalej Jęsufa pred řodnim stolam Herodesha, kęr nam on ta drugi exempel ene prave pokóre da.

Herodesh je vędnu shelel Christufa viditi, kęr se je trořhtal en zhudesh od njega saględati, inu tó sa řvój kratki zhafs; ali Christus ne ygrá obene zhudesh. Sakaj enimu Bogú se ne řpodóbi firbizu tih ludy flashiti. Herodesh ga sanizhuje. Leta je ta navadni

vadni odlózhik tih ponishnih, de bodo od tih vikskih sanizhovani. Modrost je per leteh ena norzhia, inu krish enu pónishanje: Christus tudi nozhe letiga Poglavarja na eno perlisneno visho hvaliti, inu letó je sadosti, de bó on kakor en zhlovek bres pameti sahpotován, inu s' enim belim oblazhiam k' snaminju svoje nespameti oblejzhen. Tó ny bilú obenu zhudu, de je bil Christus na dvori, ali v' krajlevi hihi tigaistiga takú flabu sprejet, kateri je pustil Osnanuvavza tē refnize, namrezh Joannesa Kerstnika ob glavo djati. Na to poshle Herodesh nahiga Odreshenika k' Pilatushu. Inu tukaj popustimo my sa leta tejden Jēsufa, ker ga hozhemo k' nahimu premishlujanju spet danàs tejden obyfkati, v' tim zhafsi pak na nahih kolēnih fkusi leta Sakrament tē lubēsni profsiti, ne samu danàs, ampak fkusi vse try dny, ker se bodo tukaj molitve sa en irēzhni konēz tē vojske ders hale, de bi on to pravizhnu oroshje nahiga Zes sarja poshēgnal, njemu tē vsēte mēsta v' Niderlandi spēt nasaj dobiti pomagat, inu zhe je mogózhe, to vjēto Krajlizo njegovo Teto is jezhe, inu od tē morebiti namēnjene smerti rēshil, nam pak ta lubi myr skoraj dodejlil. Amen.

Pridiga

Na

IV. Nedělo v' Posti.

Christus pred Pilatusovim sodnim
stolam.

Erat autem proximum Pascha, dies festus
Judæorum.

*Je bila pak blisu Velikanozh, en
Prasnik tih Žudov. Joan. 6, 4.*

Kadar je Jěsus ta zhudesh sturil, od
kateriga ta danafhni Evangelium govo-
ry, ker je s' pet jezhenovimi kruhi
pet tavshent mosh nafitil, je bila fizer
blisu Velikanozh, ali on je she proft
okuli hodil, inu hudoba se ga ny pod-
stopila dotakniti, ja njih veliku so nje-
ga po fili hotli sa Krajla sturiti. Ali
ne dolgu potle inu she blishej Velike
nozhi se je na enkrat vse prebėrnilu;
Jěsus je bil isdan, vjet, svešan, inu
pred sodne stole v' Jerusalem pelan.
My smo ga v' tim undajnim premish-
lu-

Iuvanji s' nashimi mislami kjekaj spre-
mili, my smo ga vidili pred Kajpha-
sam inu pred Herodesham saframuva-
niga, sahpotuvaniga, sapluvaniga,
s' pestmy, inu shlafernizami v' lize tol-
zheniga, s' eno besedo my smo vidili,
kakú je bil on, kir je ta vezhna mo-
drost, od te narporédnihi dèrhali tih
Judov sa norza dèrshàn.

Danàs gremo v' nashim premish-
luvanji sbe vselej dalej, inu vglédamo
Jesusa pred Pilatusovim fódnim stolam.
Kakú se s' njim tamkaj gody? Kaj mó-
re on tam prestati? Letó bó nashè da-
nashnu premishluvanje.

O Christiani, zhe imate eno ka-
plizo vsmilene kryvi v' sebi, zhe ima-
te eno yfkro lubesni do vashiga bra-
ta, do vashiga blishniga! kakú bóte
vy mogli eno folsizo tiga vsmilenja
vashimu Jesusu doli vdariti, katerimu
se pred letim fódnim stolam neisrezhe-
na kriviza, strashna fila gody?

Sazhnimo bres vse samude, inu
perpravimo se.

Christus je bil tédaj od Herodesha h' Pilatusu poslan, inu sdaj pred sódni stol letiga desheľskiga Oblastnika vstavlen. Poglejmo pèrvizh, kaj je bil Pilatus sa en zhlovek.

On je bil edèn od tihistih ludy, kateri, kakòr se pravi, na obeh ramah nórsio: sdaj dèrshy s' tim nadólshnim, zhe se le fкуси tó timu vikshimu ne samèri: sdaj stury pravizo, pak takú, de sam na sebe ne posabi: vsako rezh sna on na obá platy obèrniti, kakòr njemu bòl kashe.

En tak mosh je bil Pilatus. On je bil en nevěrnik ali en Ajd, inu Christus bó njemu kakòr en hudodèlnik zhes dan, katerimu vsi smèrt vólio.

Kaj je on tédaj hudiga sturil, prafha Pilatus njega toshnike? Edèn is njih ga dolshy, de je on Bogá preklinjal: en drugi ga toshi, de se super Zesarja punta: leta pravi, de je on rekal, de se nima Zesarju dazia dajati: spet en drugi pravi, de je on hotèl zhes folk gospoduvati, inu takú dalej. Pilatus
spo-

sposná, kaku malu grunta imajo letę toshbę. On sposná, de nad njim nižh smèrti vrějdniga ne najde: on pove letó ozhitnu všmu ludstvu, inu yšbe Christusa na všo visho prostiga spustiti, pak vèndèr takú, de se Zelsarju ne sameři.

Vy vejšte, pravi on, de imam jest navado ob letim velikonožnim zhasi eniga jetnika próstiga spustiti: svolíte si, kogá hózhete Jěsusa, ali Barabba? — Ena zhudna pergliha. — — Barabbas je bil en poglavar tih puntarjov, Jěsus en Vajvoda tiga myrú. Barabbas je svoje brate rópal, inu Jěsas je svojim sovrashnikam dobru sturil: Barabbas je ludem shivlenje jemal, Jěsus ga je tim mèrtvim spět dal! Na kogá bó vèrstá prišhla? Ah Christjani! Judje prošio sa Barabba, inu vpiejo k' Pilatushu naj bó Christus křišan.

O vy vši, katěri me poslufhate, vy se savsamete zhes leto krivizo, de se Christusu en puntar naprěj postavi? Vy nehvalěshni! Ne dělate vy všaki dan

dan letę krivize? Vy vpiete, de nõz' ete nìzh vezh od Christusa, nìzh od njegove ponishnosti, nìzh od njegoviga vbóshstva, nìzh od njegoviga krisha. De hozhete rajshi Satana tìga nar vękshiga sovrashuika boshjiga. Ali ne dęrshité vy Hudizha sa vezh, kakór vashiga Isvelzharja, kadar vy greshite. Leta vam kashe svoje nebęshke oblube uni vam kashe flast tih nezhitih lushtov. Eden kakór ta drugi vafš vabi, de bi njega sa Gospóda gori vsęli. Poglejte obęh mujo sa vafhe serzę: Morebiti ste vy en zhafš zvlblali, inu se pomishluvali, potle ste vy sbrali: Na katęro plat ste se podáli? Vy nefřezhni! vy ste si gřęh svolili.

Sabstóju je vafha vejšt vpila, katęra je vam, kakór Judam rękla: Jęsus je vafš Krajl, vafš Isvelizhar; Satan je en ozhe tęh lęshâ, en trinog inu rąsbójnič vafših duřh, ta nar vękshì sovrashnik vafšiga Isvelizhanja: ali ne bóte vy rajshi Jęsufu Christufu flushili? — Naj si Christus druge podlęshné yfhe, my smo njegoviga gořpostva šiti, odgovorę tę hude nagnęja v' svoji vrozhini. Dęrshímo s' Christufam pravi na špruti ta vejšt. Naj bó

bó krishan vpie tó hudu nagnenje. Kaj je on hudiga sturil, pravi ta vejst? On se nam super stavi, pravio te nagnenja, on merka na nashe dela, on sódi nashe misli: letó je njegovu pregresenje, letó njegova kriviza, naj bó krishan. Sa gvisihnu enu shaloftnu premishlvanje, Christiani moji; ali jest sdaj letó popustim, inu se k' enimu drugimu she ból shaloftnimu pogledu obèrnem.

Pilatus si vfo mujo perloshy, de bi nashiga Odfeshenika iovrashnikam is rok stergal, ali tó vpitje nashih grehov, kateri hózhio njega smert imeti, je mozhnejshi, kakor Pilatusova shtima.

Naj bó krishan, pravio Judje, inu nashi grehi s' njimi. Pilatus se ne vej kam djati, Judam se pak vènder nezhe sameriti: Kaj stury on tedaj? Njegovu vsmilenje ga stury nevsmileniga. On obsódi Jësusa k' enimu nevsmilenimu gajshlanju. Ena zhudna sodba! zhe je Christus kriv, sakaj ga je hotel prostiga ispustiti? zhe je nedólshen, sakaj ga k' shtralingi obsódi?

O moj vbógi Odrefhenik! ti morefh vènder krivize na febi imèti, katere Pilatus fhe ne fposna, de pufty tvój Nebefhki Ozhe 's'tabo takú hudu ravnati. Ah! kaj pak de imafh krivize na febi, inu tó fo moje krivize, tó fo krivize, inu hudobie vfih ludy na semli: letę fturę tę trinoge obdivjati, de is tebe o Jęsus tvoje oblazhila, doli ftèrgajo, inu tebe kir Nebú s'lepoto napolniſh, inu lilje na póli zhaſtitlivu gvantaſh, do nasiga flęzhejo. O fonze fkry tvojo ſvitlobo! inu ti o nózh pridi, hiti s'tvojo tám mó tigaiſtiga pokríti, káteri je tebe ſtvaril! Vy Seraphini, inu nar vikſhi Angeli pokrite s'vaſhimi perutmi tó preſvętu telú vaſhiga Krajla! Moje vpitje inu proſhnja je ſabſtojn; — Naſh Odrefhenik ne bó ſkoraj drusiga oblazhila imel, kakòr rane, kry, inu framoto. Ti trinogi pervęshejo sdaj teiſte rokę k'enimu ſtèbru, katere gróme mežhejo — tó nedolſhnu Jagne ſe vidi nagú v'frędi med volkóvi, ſvoj ſhivot njih groſovitnoſti vùn poſtavljen: ſhibe, jermeni, gajshle, vſe je oroſhje njih divjanja: ta luſt vſhę hruſhy od groſovitnih ſhlakov: s'majniſhi ſilo pade ena ſtraſhna tózha na póle doli,

ka-

kakòr lety shlaki na ta zartani shivot
mojga Odrefhenika, inu ga s' tavshent
prafki, bulami, ranami, inu bolezhni-
nami pokriejo, kar bi eden s' ozhmy
trenil. Konzi od koshe se gaj-
shel inu fhib primejo, inu potóki
tę svęte kryví tekó is tih prebytih,
ali gori popokanih shil.

Sdaj pridite, inu napafsite vafhe
ozhy, o grešhniki nad tim rásmešsar-
jenim shivotam vafhiga Odrefhenika!
poglejte tó dęlu vafhíh nezhišhíh rók,
poglejte tę rane, katęre so njemu tę-
ifte oftudne pregręhe šturile, katęre so
kumaj ponozhne támme pokrile! po-
glejte vy pošvetne hzhęre tę shlake,
katęre je njemu vafha neframnošt,
inu nezhištošt saštavila! versíte en po-
gled na njega tudi vy fenagoltni, po-
shrešhniki, inu pyanzi! njegovu rás-
mešsarjenu telú je ravnu takú vafhe
dęlu. Ti pak s' kryvjó tekózhí shivot
mojga Jęsufa! ti rásbytu oblizhje moj-
ga Odrefhenika, vy plavu inu zhęrnú
satekle liza, vy blędi, rásprafkani inu
otekli shnabli mojga Jęsufa! vy govo-
rite k' sęrzu letęm shivínkim, tęrdó-
vratnim grešhnikam, vy jim pokóro
pridigujte! zhe vy tę filne škale njih
otęrp-

otèrpniga ferzá ne omezhité, taku je sa njih preobèrnenje, sa njih isvelizhanje djanu: ony bódo tèrdovratni v' grèhi ostali, inu v' svoji hudóbi vmèrli.

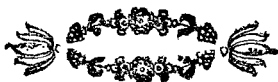
Ali martre mojga Odrefhenika she lè naprèj rastejo. Eno novo sorto tìga nevímilenja ga permorajo nafhe hude mílli prestati. Ti rabelski hlapzi spledó is tèrnja eno króno, jo postavio na njegovo glavó, inu jo s' veliko filo doli tlazhjo, inu byèjo. Kdó samóre tè nove bolezhine nafhiga Jèsu-fusa popísati? Zelú njegove prešvete ozhy so polne kryví: one se ne mórejo vezh nikamer oberniti, ampak ostanèjo kakòr eniga ostermeniga zhlovèka odpèrte, inu dadó timu vbógimu Odrefheniku she lè to pravo podóbo enìga Krajla tè bolezhine. Ah ta martra nafhiga Isvelizharja nima konza ne kraja! k' nevímilenju pride she sashpotuvanje: njegovi rabelni poklekujejo sdáj pred njega doli, kakòr pred eniga norfkiga Krajla, po tèm ker so rsemu en porèdni plajsh zhes rame vèrgli, inu en tèrst na mèsti Krajlèvc palze v' roke dali, ga posdravajajo s' tèmí shpotlivimi bèsèdami: *sdrav lódi o*

Krajl tih Judov, inu plujejo sraven njih oftudne plunze v'njegovu světu oblizhje.

V' taki rečvni podobí pokashe Pilatus Christusa timu ludstvu; inu rezhe, de je leta taisti zhlovek, aku lih mu ny vezh podobèn, katèriga so ony njemu zhes dali. Ali leta pogled na mešti de bi bil njih kamnitne fèrza omèzhil, je divjanje tìga folka fhe bòl podshgal. Ony mu ne pervòshio fhe tó malu kryví v' shilah, ne tó malu dihanja v' shivóti. *Naj vmèrjé pravio ony, My imamo eno postavo, inu po letej postavì móre on vmrèti.* Inu Pilatus si fizer rokę kakòr en nedolshni vmije; ali on ga njim zhes da, de bi bil krishan. Palza bó zhes njegovu shivlenje prelomlena, inu zhes enu malu zhafsa bó nash Jèsus mèrtu. Shalujte zhes to strašhno sodbo vy Nebèlsa! inu ti semla ràspòzhi se od shalosti zhes to nedolshno kry, katèra imá prelyta biti! Vy pak, katèri ste negovi vbyavzi, katèri ste fkusi vafhe pregrèhe tó shèšesu nabrusili, s' katèrim imá njegova stran prebode-na biti, vy, katèri ste tẹ shèblé sdělali, s' katèrimi imajo njegove noge,
inu

inu rokę prebyte, inu tę svęte kite
 prepahnene biti, vy o gręšniki nje-
 govı trynogi, inu rabelni, tozhıte zę-
 le potóke tęh fols; objokajte vafho
 hudobo, inu pęr nogah vafhıga krısha-
 nıga Jęsusa oblubıte pobolfhanje inu
 enu novu shıvlenje sanapřej.

Jest pak vafı tukaj ravnu per le-
 tim krıshı vafhıga Odrefhenıka popu-
 ftım, inu perhranim sa danıs tejden
 tó shalofno pót na gorro Kalvarıo,
 kęr bómo njega pred enim folkam
 bes fhtıvila nevsmılenı vmorıtı vidılı.
 Vy pak se v' tim zhafı s' vafhim Is-
 velızharjam pomęjnıte, inu ga sdaj sa
 milóft, sdaj sa ftanovıtnóft inu mózh
 v' dobrımu, sdaj tudı sa gnadó s' njım
 vred terpęti, inu vmřęti, profsıte!
 inu vy bóte ta fladki tróft v' vafhim
 řerzi obzhutılı, de, zhe bómo s' njım
 tępęlı, bómo tudı s' njım kraj-
 lovalı. Amen.

Pridiga

Na

V. Nedelo v' Posti.

Christus na Krishi.

Is Lashkiga. *

Humiliavit semet ipsum, factus obediens
usque ad mortem, mortem autem cru-
cis.

*On je sam sebe ponishal, inu je
pokorn postal noter do smerti,
inu she do smerti tiga krisha.
Philip. 2, 8.*

Po tem, ker je nash Odreshenik Je-
sus Christus pred sodnimi stoli vso kri-
vizo pretèrpel, katero si koli ena zhlo-
vèshka pamet smisliti more, po tem,
ker je sadnizh per vsej svoji nedolsh-
nosti od zèliga ludstva k' smerti obsojen
bil,

bil, po tem ker od tiga strahnega vpitja: *Krishaj ga! na krish s' njim!* ny bilu konza ne kraja, pèrvoli tudi Pilatus, kakòr smo sadnizh flifhali, v' njegovo smèrt: inu Jèsus bó sdaj na gorro *Golgato* ali *Kalvario* pelán, de bi tamkaj krishan bil.

Spremimo fhe na letej posledni mèrtvafhki. pòti nashiga dobrotliviga *Odrefhenika*, kateri kakòr en novi *Isaak* dêrva svojga óffra, tó je svój *Krish* na ramj nêsse, grê vunkaj is *Jerusalema*, de bi vezh notri ne prihál, inu grê pozhalsi gori po tim stèr-mim klanzi *Golgate*. *Pojdimo tudi my kje gori de s' njim umèrjemo.* (*Joan. 11, 16.*) Poglejte moji bratji inu lestre tiga poglavarja tih *Isvolenih!* On je taisti, dobru ga poglejte, kaku se on prejden sazhné naprej jiti, kakòr ga jest premislím, pruti nam nasaj obèrne, inu k' nam letê besède rezhe: *Kateri ne vsame svój krish, inu ne hòdi sa mano, ta ny mene vrejdèn.* (*Matth. 10, 38.*) Taku je *Christiani* moji: po enim drugim pòti se ne grê v' *Nebeſsa*, kakòr lè skusi *Kalvario*; tudi po letej pòti se ne móre jiti, kakòr sa *Christusam*, inu sa *Christusam* se

fe ne móre hoditi , kakòr s' ponishano glavó , inu s' perklónenim shivotam , inu s' teshkim krisham na rami. Sató ga je hotèl on fizer nefti , inu premiflite dobru kakufhen krish je on hotèl nefti : on ga je hotèl nefti is dveh neobtefsanih brunov sdèlaniga , kakorfhni fo v' timistim hrupi rabelnam v' roke prifhli , on ga je hotèl nefti s' tesho vsih nafhjih grèhov oblosheniga (I. Petr. 2, 24.) kakòr je bil koli fhpotliv , ga je hotèl pèr glàfsi tẹ trobente nefti pred ozhmy eniga folka bres fhktivila , po dnevi fkusi zęfte , kẹr je vse od ludy gomàselu , katẹri fo sàvolo velikanozhniga prasnika od vsih krajov v' Jerusalem perdèrli , on ga je hotèl nefti , kakòr je bil leta krish koli krivizhen ; ali on ga ny hotèl sam nefti. Srežhen fi bil ti Simon od Cyrene , katẹri fi bil poklizan , de bi bil pomagat niemu leto tesho nofsiti ! aku ti vèndèr leto tvojo srežho sposnash. Ali vse leto fe je sgodilu sató , de bi my sposnali , de nash boshji Vajvoda Jęsus Kristus fizer hózhe s' svojim krisham na rami ta pèrvi naprẹj jiti , de nam takú vřim sèrżę da ; ali on hózhe vèndèr tovarřhe imęti : inu kẹj jih bo nefhál , zhę jih med katolifh Christiani ,
 inu

inu med nami ne najde? Vsdignimo se tédaj moji lubi ne porajtajmo na obeniga zhloveka, *pojdimó vùn k'njemu svunaj stanà tih shtorjov, inu nejsimo njegovu sastramuvanje!* (Hebr. 13, 13.) Ali prejden sazhnemo, perpravimo se.

* * *

Po tèm kadar je Jèsus Nazarenški zèlo pôt pruti Kalvarji s'kryvjó, inu padzami sasnaminval, je prifhal vùs obnemagan, inu na pol mèrtu gori na vèrh letiga mèrtvafhkiga hriba, inu tam se mì sdy je fhe ta sadnikrat vfo svojo mózh vkupej vsel, je poglèdal okuli po fvejti, inu je v' svojim fèrzi blesi tó fhtimo boshjó flifhal, katèra je nekàdaj k' Mojsefu rekla: *Pojdi gori na to gorro Nebo, inu poglej to deshele Chanaan, katèro bom Israel-skim otrokam v' last dal - - poglej jo, inu umri na letèj gorri.* (V. Mojs. 23, 49.) Na enako visho, mejnim jest, je na Kalvarji Jèsus okuli na mešta, inu deshele poglèdal, katère so se od tam vidile, inu so njemu vfe druge krajlestva, inu folke tiga svejta na misèl prinesle; Letè deshele, letè krajlestva, je

je rekla k' njemu ta shtima njegoviga Ozheta v' serzi, vse leto bó tvoji oblasti podvershenu, moj lubi Syn, leto bó *tvoja erbshtina, katere pokrajne do konca tiga svezta seshejo.* (Př. 2, 8.) Ta fkusi tebe odrešeni svezjt je tvoje gospostvu, tvoja perdobljena lastina. Ali poprej moreš ti, o Syn, ravnu na letej fkali, na letim pezhovji, kateru fim sa ta velik offer od vezhnosti isvolil v' rokah moje pravize tvoje dragu shivljenje pustititi. *Poglej tedaj shtenkrat okuli inu vmri na letej gorri.* Inu tedaj kakor je nekadaj Moyses svojo glavó pod to smertno sodbo v' svoji pokorshtini perklonil inu na boshje povele vmeri, taku je *Jesus* na Kalvarji *sam sebe ponishal,* inu je postal kakor pishe S. Pavl do smerti pokorn.

Sa tega volo nehajte vy, o rabelni, zhes njega divjati. Ny treba, de bi vy is njega stako filo te revne oblazhila doli tergali, te rane ponavljali, inu nove studenze te kryvi odperali, katera is tih odertih ran vun tezhe; kaj sa ena fila je, de vy njega taku nevsmilenu na krish doli mezhete? On sam se bo flejkél, on sam se bo na ta terdi

terdi, fhpotlivi lejfs svoje smèrti doli vlegèl. Ali pomislite ! ti grosovitni trinogi, ne porajtajo vezh na obenu vsmilenje. Ony ga nevsmilenu raspenjajo, inu na krish perbyejo, inu sdaj vsade s' eno rabelfko filo letó oródje tē smèrti v' semlo.

Tedaj se je vidil visēti med Nebam inu semló, na enim fhpotlivim trami ta Srednik med Bogam, inu ludmy, ta Odreshenik tiga svejta, ta edinorojeni Syn Nebeshkiga Ozheta, o kakú vus drugagshen sdaj na Kalvarji, kakòr tam na gorri Thabor ! Tam obdán s' svitlobo inu zhastjó ; tukaj s' fhpotam inu framoto pokrit ; tam med dvema Prerokama, tukaj med dvema rasbojnikama ; tam fkusi en glafs od Nebes sa Syna famiga nar Vikshiga vùn dan, tukaj fkusi enu na krish obeshenu pismu sa smèrti vrejdniga sposnan. Ali kaj pravi leto pismu ? Berimo ga, dé sposnamo, kaj je on take smèrti vrejdniga sturil :

Jesus Nazarenski en Krajl tih Judov : Ali ny obeniga drugiga urshoha, moji Poslushavzi ? Obeniga drugiga. On je bil Jesus, tó je, Isvelizhar : inu drugiga urshoha tē smèrti ne bóte nefhli, zhe ga kjè samy v' sebi

ne

ne yfshete, kakòr tega famiga, de je on Jèsus. Inu vèndèr more on is tega famiga urshoha ne famu na krish gori stopiti, ampak zèle try ure pojèmati, inu s'fèrtjo rinjati. On je višel kakòr en od Bogá preklèti zhlovek v' jèsi tèt Nebèls na tèt fhpotlivih galgah, inu je tozhil is vfh vudov potòke kryvi. Ah kej hòzhe on en trófh, eno pomózh yfkati? Mórebiti pèr tèt, katèri so ga krishali? Ony se posmèhujejo njegovi bolezhini, inu ygrajo pod krisham sa njegove oblazhila: Morebiti pèr tovarshih svoje martre? Edèn od niju ga fhe sashpotuje, inu preklinja: Pèr svojemu nebèlškimu Ozhètu? Ah on fkashe, de je v' frèdi marter na njega posabil, taku de se sam nash vmèrajozhi Odrefheik potoshi, rekózh: *Mój Bóg, mój Bóg, sakaj si ti mene sapustil?* O mój vbógi Jèsus, tj nimaš drugiga trofh, kakòr samú pèr timu sgrèvanimu rásbojniku, katèri sravèn tebe višy, inu shely, prejdèn vmèrjé per tebi eno profhnjo doli poloshiti. Odpri, o Golpód, odpri sdaj vufhèsa tvojsa vfinilenja, inu poslufhaj tèt sadne shalofne bèlsède letiga nesfrèzhniga. Slíshíh, on pravi k' tebi: *Spomni*

ni, ó Gospód, na mene, kadar bósh v' tvoje Krajlestvu prishál. (Luk. 23, 42.) Leta je njegova prošnja.

Inu tukaj o Christjani, se mi taku milu stury, de se mi hózhe sèrže vtopiti. Jësus aku lih ta zhas v' svoji framoti v' enu morjè tè shalofti inu bolezhine pogrësnen, saflifhi kumaj to prošnjo t'iga spokorjeniga rásbojnika, se obèrne sdajzi s' enim fizer bolezhim pak priasnim oblizhjam k' njemu, inu *danas* she, mu rezhe, *danas bodesh ti s' mano v' Paradishi.* O lubesnive! o trofhta polne besède! Grëfhniki! ne sgubíte sèrzá, Jësus imá vfelej vufheisa perpravlene, sa nafs vflifhati, vfelej roké ráspeete, sa nafs gori vsèti, vfelej Nebëisa odperte, sa nafs notri spuftiti. On je nótri fhál, inu tudi eniga rásbojnika je nótèr vsël.

Po tem pak, de bi on kakòr en dober hišni Ozhe tudi v' tim mórji svojih bolezhin nìzh od tega ne posabil, kar je imel sturiti, stury on po besèdah svètiga Ambrosha svoj testament. Inu pèrvizh sapufty on svojim sovrashnikam eno pravo saftavo svoje lubëzni inu sprave, jim odpufty vse

is fërza, inu prósi sam od Nebefs sa odpufhanje njih hudobniga djanja. *Ozhe, savpie on, odpusti njim, sakaj ony ne vejdó, kaj delajo.* (Luk. 23, 34.) Potle sapufty svojga lubiga Joannesa inu s'njim vred tudi nafs svoji Materi, katëra se je tamkaj snehla, inu jo prósi, de bi ga hotla na mešti njega sa svojga syna gori vsëti. *Shena, pole, leta je tvoj syn.* (Joan. 19. 26.) Na tó sapufty tudi Joannesu svojo lubo Mater, inu mu sapove, de ker jo on v' eni taki mladi starosti sapustiti more, jo imá v'faj on sa pravo Mater imëti. *Pole leta je tvoja Mati* (v. 27.) Tavshentkrat irëzhni Jógër, katëri je sial od tëiste ure svojo njemu nalosheno dolshnost taku dobru spolniti, inu njó kakòr Mater zhaftiti, inu varuvati. *Od tëiste ure, pravi ta S. Evangelium, je njó taisti Jógër k' sebi vsël.* (v. 27.) Sadnizh sapufty svojo bejshezho dusho v' rokah svojga Nebëshkiga Ozhëta, kir pravi: *Ozhe, v' tvoje roké isrozhynt mojo dusha.* (Luk. 23. 46.)

V' tim zhafsi se je bila vshe v'enu goftu mèrknenje luzh tiga fónza skrila, inu ena zhërna globoka nózh je zelo semlo pokrila. (Matth. 27, 45.) Ta mèrt-

mèrtvashka gorra s' zèlo semlo vred
 fe je strashnu strèfla; ta kry je sa-
 zhelà sdaj v' tih prasnih shilahi sman-
 kuvati, inu nash lubèsnivi Isveli-
 zhar, kër je samerkal, de fe ta
 od vèkomaj sa njègovo britko smèrt
 odlózhena ura blisha, savpie sadnizh,
de je vse dopolnjenu. (Joan. 19, 30.)
 Kakòr de bi hotel rezhi: Moj vèzhni
 Ozhe, ti si meni vkasal, de imam
 vbóshen v' eni shtali rojen biti, inu
 vboshen sim bil tam rojen. De imam
 trydeset lejt nesnan v' hifhi eniga
 antverharja shivèti, inu tam sim shi-
 vel; fkusi try lejta fe truditi, okuli
 hoditi, inu ta svejt vuziti: jest sim ga
 vuzhil: de imam gajshlan, inu k' smèr-
 ti obfójen na leta krish gori stopiti;
 jest sim gori stopil; de imam fkusi zè-
 le try ure tukaj smèrtne bitkosli tèr-
 pèti; jest sim jih tèrpel: Hozhefh fhe
 kaj od mene imèti? Inu kër je on v'
 svojim sèrzi ta glafs zhutil, de nizh
 vèzh drusiga, kakòr de fhe vmerjé,
 je on kakòr k' snaminju tè pokorihine
 pruti svojmu Ozhètu, inu tè lubèsnì
 pruti ludem svojo presvèto *glavo na-*
gnil inu vmèrl (Joan. 19, 30.) kakòr
 pravi zhlovek, inu pravi Bog, isdan
 od svojih priatelov, preganjan od svo-
 jih

jih sovrašnikov, nag, safhpotuván, sapufhen, ràsmelsarjen, nìzh drugiga kriv, kakôr, de je vsakimu dobru sturil, inu vènder od vsih sovrashen, v' tej nar lepši starosti per try inu trydesetih lejtih, na en Petik, ob deveti uri, med tavshent bolezhinami, inu britkostjami. Ta sdaj is jezhe spufhenadufha je fhla pèr tej prizhi pod semlo tē dolge shele tēhstih svētih dūsh potroshtar, katere so vezh stulejt na Odreshenika tiga svejta, inu na njih prōstost zhakale, to merslu mertvu truplu pak je na galgah tiga krisha vifsēlu k' enimu snaminju ne samu njegove neskonzhne lubēsni, ampak tudi nafhe ostudne nehvalēshnosti.

Ali vèrsimo fhe en pogled, o moji vèrni, prejden govoriti nēhamo, na to ràsmelsarjenu, inu krivavu, mèrtvu truplu, de bómo na njemu taku dobru to grosovitnu nevsmilenje tih Judov, kakôr to nesrēzhnu dēlu nafhih grēhov sposnali. Poglejte ga, inu povšdignite gori vafhe ozhy: Posnate vy letó na galge tiga krisha ràspeto podobo? Leta je ta pōdoba tīgaitiga Jēsufa Nazarenfkiga, kateriga nìlo samy Judje, ampak tudi vy, *satajili, inu isdali,*
ja

ja zëlu *vmorili*, *inu vbyli* (Djan. Jog. 3, 13. v. 30.) Inu kdo vezh, kakòr vafha prevšetnost je lètë bodezhe tër-
nja v'njegovo glavo safadil? Inu kòd vezh, kakòr vafhe opravlanje, inu klëtu je njegove shnabla s' enim takim sholzam ostrupenila? Kdo vezh kakòr vafhe nezhistosti, je njegovu svëtu ob-
lizhje zhèrnu inu plavu. itepël? Vafha nesramnost je njegove svëte ozhy s'to strafhno tàmmo sapërla. Të nezhiste shele vafhiga ferza, ostudnosti vñih vafhìh vudov, fo njegovu presvëtu telú taku nevñimilenu sdëlale po besšedah uniga Preroka, kir pravi: *On je bil ranjen sa volo nashih kriviz, on je bil doli potèrt sa volo nashih pregrëh.* (Isai. 53, 5.) Kaj pravite sdaj od tìga lejpiga dëla vafhìh ròk, o vy hudobni grëšhniki? Kaj se vam sdy? Jësus se ne potòshi, ja on je per vòli, de my lë eno arznio sa nafhe rane, v' njegovih ranah, sdravje v' njegovi bolezhini, shivlenje v' njegòvi smerti najdemo *

Ali

---

* *Disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.* Is. 53, 5.

Ali v' tim zhafsi fe my vènder tukaj ozhitnu krivì v' prizho v'leñ. ftvary snajdemo, kakòr vbyavzi letiga mertviga trupla, katèriga tukaj imamo. O ftrafhna hudoba! Inu vy Nebèisa nafs fhe ne pobyete s' valhimi ftrèlamì? Inu ti semla nafs fhe v'felej ne poshresh v' tvoje bresne! Inu ti o Pekèl fhe ne odprefh tvojga ftrafhniga góbza, de bi nafs notri poshèrl? Leto, o grèshniki, moji bratje, inu sestre fe ne sgody; ali vejste vy sakaj? Sató, kër ravnu ta kry nafhiga boshjiga brata, katèra je s' tako grosovitoftjo od nafs prelyta, vpie is letèga krisha, na katèrim fmo jo prelyli, sa nafs pruti Nebèisam, inu vpie mozhnejfhi, kakòr kry tiga po nedolshnu vbytiga Abelna, pak ne na mafhuvanje, ampak na miloft inu sa odpufhanje. (I. Mojs. 4, 10.) O lubesniva kry! o zartani brat! o nafs nevfmilene tyranfke fèrza! Inu vendèr fe bo fhe en tak snefhal, katèri bo na novu super njega obdivjal, njega na novu krishal fkusi fvoje navadne hudobie, inu oftudnofti. O kádaj pojdemo enkrat famy v' fè? kádaj nafs bó famih febe grosa, de bi konèz hudobiam fturili, ali vfaj nafho fhtimo s' glaftam
 letè

lete svete kryvi vkupej fklenili , de bi sa odpuhanje te sfracne krivize inu hudobe prosili. Ah nikoli vezh ne bomo tega delali ! Odusti , o vezhni Ozhe , de smo tebi eniga taku dobriga Syna nevsmilenu vbyli ! Odusti o nedolshni Brat nashimu hudimu serzu pruti tebi , inu nasho ferdamano grosovitoost super tebe ! Odusti nam o ti zhashtitlivu zhelu nashiga Jësusa , vy svete roke , vy boshje noge , katere ste bile sa volo nash prebyte ; odustite nam ! Odusti nam ti o vse lubešni polnu serze , kateru , smo taku shivinku rastergali , inu shalili ! Ah grehi , ah nashi bres shtivila nagmerani grehi , vy ste bili ti rabelni letiga saklaniga offra ! My jih tukaj sakolnemo vse lete hudobie , tukaj pred tvojim oblizhjam , o Gospod , inu jih milu objokamo . Daj o Bog , de ta ne bo vezh sam sa se shivel , ampak samu sa tebe , kateri je do sdaj mogel shiveti , de bi bil tebe vmoril . Leta je ta gnada , dobrotlivi Jësus , sa katero te prosimo , ravnu fkusi leto tvojo predrago kry , katero si sa nash pretozhil . *De ty , kateri shive , ne shive vezh samy sebi , ampak temu , kateri je sa nje vmert .* (II. Kor. 5 , 15.) Amen .

Pridiga
Na
Zvetno Nedelo
Maria pod krisham.
Is Lafhkiga *

Stabat juxta crucem Jesu Mater ejus.

*Sraven krisha Jezusoviga je stala
njegova Mati. Joan. 19, 25.*

Zhe smo my letę postne Nedele do
sdaj skusi premishlvanje tiga terpenja
inu smerti Jesusa Christusa posvetili,
takú se spodobi, de my ta danashni
dan is vsmileniga inu hvaleshniga serzá
njegovi Materi ófframo, inu nje sha-
lost inu serzhno bolezhino premislimo.
Ali kakú vam bóm jest mogel to smér-
tno britkóst nje serzá, tó neisrezhenu
terpenje nje dushe takú pred ozhy
postaviti, de bi vy, lubi Poslufhavzi,
enu

---

* Trento.

enu pravu vsmilenje pruti Mariji tej shalofni Materi zhutili? Jest vam v' letim govorjenji ne mórem takú, kakòr ta zhafs, kadar fim od Christufoviga tèrpljenja govoril, ali eno od ternove króne prebodeno glavo, ali eno od sheblov prebyto rokò, ali enu od gajshel inu nevsmilenih shlakov ràsmesarsajenu telú, kateru je vse v' eni rani, vse kryvavu, vse nevsmilenu ràsdèlanu, inu ràstepenu, ja, kakòr ta S. Evangelium to shalofno Mater popisuje, zelú ene nje íolsež vam ne morem pokasati, ne enu sdihvanje, kateru bi bilu is nje persi vùn prifhlu. Ona ne leshy omedlena tam v' narozhjah drugih vsmilenih shen, ampak stoji stanovitna pod krisham, inu dèrshy svoje ozhy, de ne vtrène, obernene pruti timu rečnimu ostanku inu merstimu truplu svojga lubiga Syna, kateri sdaj pojema, inu vmera. *Stala je*, pravi ta Evangelist, *stala je sraven krisha Jesusoviga njegovu Mati.* Ali kaj je tó sa ena Mati? Je ona morebiti is divjih krajov, s' enim kamnitnim fèrzam, kateru je v' stani bres vsmilenja gledati tē smèrtne britkosti svojga ediniga deteta? Ali ny ona veliku vezh taista, od katere ta Prerok Jeremias

govory kir pravi: *Komú te hózhem pèr-glihati, ti Jerusalemska hzhy? — Tvoja shaloſt je velika kakòr enu mor-jè. (Thren. 2, 13.)*

Ja lubi Pofluſhavzi ona je ravnu taifta; Ona tèrpy sa reſs nesmaſne bolezhine, britkoſt, inu shaloſt v' ſvojim fèrzi, kakòr Mati, kër vidi ſvojga Syna v'taki martri, inu teshavi. Leto bó danàs naihe

I. Premifhluvanje.

Ali ona je tudi hzhy Nebèſhkiga Ozheta, satega volo ſaduſhy, inu íhrani lè notri v' fèrzi ſvoje bolezhine. Leto bó tó

II. Premifhluvanje.

Ona je tudi Neveſta ſvètiga Duha, inu sató óffra is lubèſni pruti zhloveſhkimu rodu ſvojga lubiga Syna gori, letó bó tó

III. Premifhluvanjé mojga danafhniga govorjenja. Kakòr Mati, Hhzy, inu Neveſta, ſhaluje, ſe mojſtri, inu ſe gori óffra. Kdó móre isrezhi, kaj

sa eno grosovitno vojſko obude v' tim zartanim ferzi. Marię ravnu letę try velike nje imena. Ona terpy ſmertno britkoſt inu ſhaloſt, inu sató je ſa-fluſhila po vſim volnim ſvejtí ena Krayliza tih Marternikov imenovana biti.

Ozhetje, Matere, hzhere, tynóvi, kateri le enu koliku ljubesen do tih vaſhíh poſnate, poſluſhajte to ſhaloſtno hiſtorio vaſhe velike Matere, inu zhe niſte kamen, ne vdarite ji doli ene vſmilene ſoſize, inu perpravite ſe.

I. Premíſhulvanje

Maria je bila ena Mati, inu prava Mati nje na krish obesheniga, inu tam vmorjeniga Syna. Kaj potrebujete vezh urshoha od nje nesmaſne ſhaloſti, inu bolezhine? Mati je bila, to je ſadoſti, inu ſamy ti nar ból obdivjani trinogi niſo ſa enu maternu ferzę nikoli vekſhi martre ſnajti mogli, kakór de ſo pred nje ozhmy nje laſtnu dete ſadavili, inu rasmesarili. Leta martra je mogla ſa Mario tolkajn vekſhi biti, kolikajn vezh je ona Jeſufa, kakór druge matere ſvoje otroke, lubila.

Sa-
kaj

kaj ker ga je ona bres mosha spozhela, je bila po zhloveŝhki naturi taku rekozh njegov Ozhe inu Mati ŝkupej: njegovu presvetu telu se je is nje narzhiltiŝhi kryvi furmalu, inu gori sraflu: Kaku bi ne bila ona enu taku dete zhes vse matere lubila? Slaŝti, ker je vejčila, kdó je leta nje lubi Syn, inu kaku ga je ona bres bolezhine rodila. Ali letę bolezhine so bile po besedah S. Petra Damiana sa zhaŝs tiga terplenja inu smerti nje Syna perhranjene, inu is Bethlehema na Kalvario preneŝsene. Inu sa reŝs, zhe ŝi my domillimo, kaj sa enu neisrezhenu vesele inu tróŝht je Maria ta zhaŝs obzhutila, kadar je vidila Jęsufa kakór enu majhinu dete na svojih narozhjyah ygrati, inu potle gori raŝti takú lubesniviga v' podobí, takú dopadajózhiga v' sadershanji, takú priętniga, lepiga, inu zhaŝtitliviga v' svoji zęli perŝhoni; Kaj sa eno neisrezheno shaloŝt inu bolezhino je mogla ona potle zhutiti, kadar ga je vidila pred ŝabo na krishi vŝiga premeneniga, inu ŝtraŝhnú rásdelaniga, blędigá v' obrás, inu prepadeniga, po zęlim shivoti otekliga, od ran pokritiga, rástepeniga, rásterganiga? Ona ga je dobru posnala, aku je

je bil lih vùfs drugagšen, sakaj nje materna lubēsèn je prevezh glafsnú k' fèrzu govorila, kër je rekla: Ali posnalh ti tēga, kateri na galgah letiga krisha višy? Leta je tvój fyn, tvój takú lubleni fyn: *Takushen je tvój Lubi.* (Višok. Pejsm. 5, 16.) Ja letē enkrat takú lubesnive ozhy, katere so se od eniga takú shiviga, ali sravèn krotkiga ognja lafkatale, sdaj pak vse glashovne, satekle, inu od smèrtne britkosti na pol satifnene v' mraki vdèrte leshe, letē so tvoje ozhy; tvoje so tēiste roke, tvoje tēiste noge, katere ti sdaj, o shalofna Mati, vidish od shelēsa nevsmilenu prebyte, inu pretèrgane, katere so bilē enkrat takú mehke, inu zartane! Tvoja, lubu dēte, je leta enkrat takú lejpa, sdaj takú rāspraškana, rāskofsana podoba, inu leto rēvnu mertvu trūplu, kateru je bilu enkrat tó nar lepšhi med zhlovēškimi otrozmi, je ja tudi tvoje: *Takushen je tvój lubi.*

Sdaj, de my enu koliku to neisrezhenò shalof inu bolezhino Marie sapopademo, mòremo s'enim švètim Augufhtinam takú govoriti: Zhe je bilu *Christusovu mešsu, mešsu Marie,*
taku

taku je bilu tudi njega tèrpljenje inu smèrt, nje tèrpljenje, inu nje smèrt. Takú je, pravió ti Zerkovni Vuzheniki, inu ti, o Diviza, perstavi en S. Bonaventúra, *si resnizhnu v' tvojim serzi na tihim vse to pretèrpela, kar je tvoj Syn na svojim telefsi tèrpel: s' tim samim rásložhikam, de kër je bil Jesus od nevsmlenih rabelnov, ie bila Maria od vsmlenja krishana, inu prebodena. O Christiani! pojdite nóter zhe ste sadofti serzhny, v' leto shalostnu inu bolczhe serze; inu zhe lih ód svunaj ne vidite ne smertniga oroshja, ne trinogov, bóte nefhli tam nótri rabeltke mefnize, inu rabelne: tam bote flifhali hrup tiga preklinovanja, inu vpitja: tam hruhanje tih shlakov inu kladvov; tam bote vidili rane, shlake inu kry. O revnu, o nevsmlenu smartranu serze ene Matere, zhes katèru se k' njega bolezhini vse po vsih vudih tiga Syna rásdejlene martre vkupej stèrnejo! zhudu, veliku zhudu je bilu, de ny ona od prevelike bolezhine prezej tam na męsti se vkupej rásfédla, inu vmèrta.*

Inu letó bi se bilu móglu sgoditi, aku bi ne bila ona Bogá svojga Stvarnika

nika zhes vse lubila, inu kakòr njega pòkorna hzhy svojo vòlo s' njegovo vòlo sklenila. Leto ji da eno nepremagano stanovitnost, s' katero tē nar strašnejši martre një vbògiga materniga sērza prenesse:

II. Premisluvanje.

Inu tukoj kdó mi da besēde, de bi mogel to notrājno vojsko tolkajn viharjov, kateri so sdaj na enkrat v' një sērzi vstali, popisati? Domislite si famy eno tako zartano mater, katera ne sliši od drugih ludy, ampak vidi fama, kaj se s' një Synam gody, inu kakušnim Synam? Tim nar bólsim, tim nar lēpsim, tim nar lubesnivisim, tim nar svetejšim Synam, kateriga je koli ena mati rodila. Ona sliši de je vjēt, pred sodne stole pelan, k' smerti obsojen, inu vun pelan. Kaj je sdaj letēj materi sturiti? Kaj ji një materna lubesen notēr da, tó se lohká vgone. Vsdigniti se na noge, inu fku-si mezhe, fulze, oroshje, sholnirke trume predreți, s'voje lastne persi na mešti vse brambe sa Syna postaviti, tó krivizo rāsglāsiti, katera se njemu dēla: njegovo nedolshnost ozhitn na snan-

snanje dati, Sodnike previshati, de bódo nedolshno kry prelyli, një omezhiti, zhe je mogözhe, ali vsaj svojmú edinimu detetu, zhe ny vezh mögozhe njega ohraniti, en tróshť, eno lahkoto dati. Ja lubi posluhavzi, leto bi bila ona sturila, inu kdó bi ji ne bil prav dal? Ali ona se ny samú sa mater, ampak tudi sa eno hzhęr premislila, inu sa eno hzhęr ravnu tigaištiga nebešhķiga Ozhęta, kateriga Syn je bil tudi ravnu leta një lubleni Syn.

Poglejte tędaj, kaj sdaj ona po letęj svoji novi dolshnosti stury. Kakór ena pokorna hzhę nebešhķiga Ozhęta si stury sama eno terdo Poitavo, inu se v' vólo letiga Ozhęta popolnoma zheš da, se oberne pruti Nebešsam, inu rezhę: Ja, Ozhe nebešhķi, aku meni lih hozhe per tim poględi mojga vmęrajozhiga Syna serzę gori pozhiti, se imá vęndër tvoja vóla nad njim sgoditi; ti hózhesh, de imá on tvoji boshji pravizi plazhati, naj ji plazha tędaj s'tó kryvjó, katero je od mene prejel, jest se ne stávim doli: *Ja Ozhe, ker je bilú takú dopadlivu pred tabo.* (Matth. 11, 26.) Jest sim Mati, rešs je, inu kaj sa eno
voj-

vojfko mórem jest od moje lubęśni preftati? Ali nifi ti tudi njegóv Ozhe? Inu zhe ga jest lubim (inu kakú bi ga ne mogla lubiti?) ali ga ne lubifh tudi ti? Inu vèndèr ga obfódim, inu mèrtviga imęti hozhefh. Naj vmèrjé tédaj, tudi jest ga obfódim. Ti hozhefh, de med tavshent martrami na krishi, od obeniga miluvan, inu potrofhtan vmèrje: tudi jest mu ne bóm ene frage od njegoviga zhela, ene folse od njegovih ozhy obrifsala, Ah moje ferzè, mi hozhe gori pozhiti! ali ti hozhefh takú imęti, takú naj se sgody.

O ftanovitnoft' ene popolnoma Matere! O fhpegèl eniga vezh kakòr moshkiga fèrzá! Ali premiſlite s' enim Laurenziam Justinianam leto fèrzè lè kakòr en fhpegèl tiga nar grosovitniſhiga tèrplenja. Zèli potóki sdihvanja inu fols pèrtekó is letiga ranjeniga fèrzá do ozhy inu shnablov Marie, yſhejo po fili vunkaj planiti, ali ona jih fkusi ſvojo ftanovitnoft nasaj sashene, inu lety potoki tih fols inu sdihvanja padejo kakòr en filnu teshki kamen ſpèt na fèrze nasaj, takú, de poſtane onu kakòr ena ſkala v' frędi morjá, kęr se

valovi nesmasne shalosti rásbyejo, inu vfo nje duho s' eno neisrezhenó grenkostíjo napolnio.

Per všim tem stoji ona vèndèr nepremaknena pèr krishi, ne satisne svoji ozhy, ampak pyé to veliko shalost v' se, glèda, aku lih prebodena v' lèrzi s' tavshent mezhmy, glèda, inu shteje tè smertne rane svojga ediniga Syna, ga premishluje, molzhy, inu si zèlú ne yupa sdihvati. O mozhna shena! Savupie gori en svèti Bernard, o shena! v' katere persih je vfa lèrzhnost tih bejshezhih Jógrov vkupej prihla; v' katere lèrzi je takrat kakòr v' enim satekalishi vfa Zerku, kakòr ena raskroplena zhèda po vbytim Pastirji ohranjena inu odtèta bila! *

III. Premishlivanje.

Od tód pak obernem jest sdaj drugám, inu k' enimu s'he bøl shalostnimu premishlivanju moje govorjenje, inu vam ne bóm vezh pravil, kaku se je Maria v' volo boshjo podala, ampak s'
kaj

---

* *Vere fortis Mulier; salvata fuit Ecclesia in ipsa sola.*

kaj sa enim perpravlenim inu veselim ferzam je ona shivlenje fvojga edyniga Syna gori offrala is teiste gorzke lubesni, katero je ona kakor Nevesta svetiga Duha, kir je sgol lubesen, pruti vlinu zhlovchkimu rodu imela.*

Inu sakaj, mejnite vy, is kaj sa eniga urshoha je hotla ona fama v' eni sa njó taku shalofni perloshnosti gori na to mertvafhko gorro jiti, na kateri se je imel pred nje ozhmy ta sa njó takú strafhni offer saklati? Zhe je ona le famú shelela tiga offra fkusi svoje bolezhine dejleshna biti, ali k' timu offru tudi svoje ferze perloshiti, ali bi ne bila snala fama domá vfo versto tiga terplenja si v' shivu pred ozhy postaviti, slasti, ker je po samerkvanji eniga Vuzheñika ** sa vse terplenje fkusi boshje rasodenje vsej poprej vej-dila?

---

* *Tanta fuit Mariæ charitas, ut quasi gaudenter quodam modo sustinuerit mortem Filii, & cum ipso desideraverit, si necesse esset, mori ob redemptionem generis humani.* Richardus a S. Laurentio.

** *Præscia futuræ passionis.* Guericus Abbas.

dila? Ali ny snala v' svoji hifhi jokati, shaluvati, inu takú svoje shele spolniti? Pak ne: ona je fama sebi fèrže delala, inu rekla: To ny sadofti sa me, na górró se móre jiti, na górró, ker sa mene ta grenka myrra raste, po unih befsedah: *Jest hózhem jiti na gorro tē Myrrre* (Vifs. Pejsmi 4, 6.) Ja she vezh, aku je ona lē hotla na Kalvario jiti, inu tam is nje vèrha ta velik óffer glédati, bi bila snala vsaj potle she lē gori jiti, kadar je bilu na tej gorri vse tihu postalú, inu po tem, kadar so is gorre tē velike trume ludy odshle, inu to merslu truplu nje lubiga Syna se doli snēlu, inu lē samú ti triē v' semli vsajeni, inu she vselej s' goso obdani krishi ostali. Tam bi bila ja snala od Joannesa, kateri je bil fkus - inu fkus sraven, to zelo bolezhó historio od krishanja nje Syna saflifhati. Vidish, o Gospa, bi bil leta Joger k' njej rekál, vidish leta krish, kateri v' frēdi unih dvēh krishov stoji? Leta je ta krish tvojga Syna, inu njegova je ta kry, s' katero je nje ga lejfs ofhkroflen, inu polyt. Jest ne mórem tebi povēdati tē bolezhine, inu smértne britkosti, katere je on na njemu preterpel. Ti rabelni so k' nje-

go-

goví vèkšbi martri njega na eno nevsmileno višo raspenjali, inu s' debelimi shebli na krish perbyali: Takrat se je sazhel ta nedolshni offer na krishi od nóg do glave trešti, dokler je bilu kaj shivlenja v' njemu. V' letej smertni bolezhini je tvój lubesnivi Syn filnu shejnu postal, inu pyti prosil, ali ty trynogi fo njemu sa vse ohlajenje eno pyazho pak le is sholzha ponudili. Inu vèndèr, aku bi bila ti vidila njegovo krotkost, njegova poterplenje, inu njegovo lubesen! Njemu ny ena nevolna besèdiza is vust vfhla, on ny ènkrate sdihnil: le samú odpušhanje je sa tešte od Nebes prosil, kateri fo s' njim taku nevsmilenu delali. Tudi na tebe, o Gospa, ny on pèr vsej svoji martri posabil, poglej zhe te je lubil. On je tvoje ime na shnablih imel, inu isrekal, inu meni se sdy, de je bil bòl shalostèn sa volo tvoje, kakòr sa volo svoje lastne, aku lih velike britkosti; ja ker je on mišil, de ti sdaj bres njega sama inu sapušenena ostanesh, je tebe meni zhes dal, inu mi je svestú narozhil, de te imam sa naprej varuvati, inu kakòr mojo lastno Mater v' zhašti imeti. Kumaj je letó isrekal, je svojo dušho Ozheti perporozhil, inu vmèrl.

vmèrl. Kaj pravite vy Christiani, ali bi ne bilu enu taku perpovedvanje kar koli sa eno mater s'he takú moshkiga fèrzá s' neisrezheno shalostjo napolnilu, nezhem rezhi, to vshe taku zartanu fèrzę Marie? Koliku vezh bi mogle letę belsede na verhi tę grosovitne gorre inu v' prizho tęg galg v' fèrže jiti? Inu vèndër to ny bilu dosti nafhi shalostni Materi. Ona je hotla fama gori jiti, fama viditi, inu ne samú ta kraj inu galge tige krisha, ampak famiga terpezhiga, inu vmerajozhiga s' svojmi ozhmy viditi. Kaj sa eni drugi urshah je mogla ona imęti, kakòr tega, de je hotla per tim velikim offri fama sraven biti, inu njega taku rekózh s' svojmi rokami gori offrati? Nad tēm ny obeniga zvizla. Sakaj ny bil en sam, pravi ta vuzheni Opát Arnold, ny bil sam Jęsus, katęri je sebe na Kalvarji Ozhetu, kakòr en saklani offer offral, ampak sta bila dva; inu ta drugi je bila Maria: *Oba sta Bogú offeruvala; Leta v' kryvi svojga fèrzá, uni v' kryvi svojga mejsá.* Sato rezhem tedaj, de je nafha shalostna Mati svojga Syna Bogú gori offerala, ali veliku vezh fama sebe v' Synu, offerala, kakòr je nekádaj Abraham po belsedah

fvetiga Petra Chryfologa sam sebe. v' Synu óffral *de bi bil sam ta saklana shival*, *Mashnik, inu óffer*. O spomin nekádajnih zhalsov, kakú delezhi si ti ikusi posnejshi zhalse sadej pushen! Inu ti frezhna gorra, Abrahamova, kaku si se ti mogla savseti, ker si vidila na Kalvarji en drugazhi shlahtnejshi óffer v' Jესufu, inu Mariji ponovlen! Tukaj je bil sam vezhni Syn vezhnimu Ozhetu óffran. Blisu Altarja, ker je bil offran, je stala tudi Mati, inu leta Mati je Maria: Ona se je njemu kakor en radovolni óffer óffrala, inu de si je lih takú le en sam óffer postal, sta bila vènder Bogú na zhaft dva offra saklana. O zhuda polni inu shlahtni óffer!

Kaj hozhem sdaj per konzi mojegovorjenja k'letimu offru perstaviti Christjani moji? kakor de vam she Mario pod krisham pokashem, katèra se od tiga shpotliviga trama, ker se oklenena dèrshy na vals danàs sjutraj obèrne, inu k'nam vlim vkupej tē besede rezhe: *Po meni je ravnajte, kakor tudi jest po Christusu* (I. Kor. 4, 16.) Vsdignite se Christjani, moji lubi otrozi, vidite vy kaku sim jest po-

dóbo mojga krishaniga Syna fama na febi, inu v' mojim lèrzi posnela, kakú fim mojo lubesen s' njegovo lubesnio, mojo britkost s' njegovo britkostjo fklenila? Takú morete tudi vy sturiti, takú morete tudi vy samy sebe, vashe hudu nagnenje, vashe malopridne shele, inu vse, kar se posvetnu imenuje, krishati! Ali letó per tebi stojí, o luba Mati — sakaj letó sladku imę zhes nafs si ti pod krisham s' tvojo nesmafnó bolezhino saflushila, inu v' last dobila — per tebi stojí, o luba Mati, de nam ti leto gnado per tvojmu Synu sprofsih, kakór si nam tudi exempel dala. Inu kdó nam samore leto gnado od tvojga Syna loshej sprofsiti, kakór ti? O naj bo letó to pervu snaminje tvojga materniga lèrzá, katèru si zhes nafs dobila, de nam bodo fkus tvojo profhnjo v' nashe lèrza globoku inu na eno visho, katèra se ne more vezh sbrifsati, tę ivete rane tiga Krishaniga vtifnene. Sa letó gnado tę profsim v' imeni vlih mojnih poslufhavzov fkusi tę lejpe besede tę Zerkve.

* Stur' de bódo y' meni vshgane
Tvojga Syna ivete rane,
De jih v' lèrzi obdershym. Amen.

---

* Is Pęjimi *Stabat Mater*.

Pridiga

Na

Velikonozhno Nedelo

od

Nasajpádanja v' tē stare grēhe. *

Christus refurgens a mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.

*Christus, kadar je enkrat od mērtvih gori vstal, vezh ne vmerjē, smērt ne bó dalej vezh zhes njega gos-
podarila. Rimlan. VI. 9.*

De my ta danafhni vefseli Prasnik tē svete Velikanozhne Nedele nar poprej k' spominu Christufoviga gori - vstajenja, drugizh tudi sa volo tega obhajamo, ker smo my sdaj od smerti nahih

r 2

shih

---

* Auserlesene Kanzelreden aus dem Französischen übersetzt von Trautwein.

šhieh pregrěh k' enimu novimu shivlenju gori vřtali, imam vupanje, de samy dobru veřřtė. Zhe se je tėdaj letó sgodilu, zhe ste vy s' Christusam reřnizhnu gorivřtali, imam jest en velik urshah vam h' tėmu řřzho vofhiti. Ali sraven tėga imam jest tudi to dolshnóřt vam pó besėdah řřvėtiga Pavla povėdati: de Christus, kadař je enkrat od řmėrti gori vřtal, nřzh vezh ne vmerjė, de vy tėdaj kakòr řtė enkrat s' Christusam gori vřtali, nřzh vezh vmřeti, tó je: v' tė řtare pregrėhe nasaj pařti nimate.

Samėrkajte letó dobru vy na vařhieh tolikokrat ponovlenih grėhieh řladkú řpiózhni grėřhniki! Vafs letó am grė, vam se povė, de zhe bóte v' tė pėrve pregrėhe nasaj padli, ne bóte morebiti nikoli vezh s' Christusam gori vřtali. Zhe vam řkusi tó en veřřseli dan v' shalořt prebėrnem, taku mř ne řmėte samėřiti; leta kraj, kėř jest govorym, je en kraj tė reřnuize, jest jo morem tėdaj bres řařlózhika tih dnėv osnaniti, kakòr koli shalořtna bi vam ona tegnila napřej přiti.

Rezhem tédaj: Katèri v' tē stare grēhe nasaj pade, tá se po pravizi bojí, de se ny preóbernil, ali de ny s'Christufam gori vřtal. Leta bó ta sapopadik tiga pèrviga deĵla mojga govorjenja. Katèri v' tē stare grēhe nasaj pade, ta se po pravizi bojí, de se morebiti nigdar ne bó preobèrnil, ali s' Christufam gori vřtal. Leta bó ta sapopadik tiga drugiga deĵla mojga govorjenja.

O vy svēti Angeli, katèri ste ta filnu velik kamen od Christufoviga pokopalishā odvalili, de so mogle tē brumne shenē nòtèr jiti, odvalíte tudi ta filni kamen od nashih sèrz, de bó mogla besēda boshja v' tēiste nòtèr jiti, tam ořtafti, inu obilni řad pèrneřti. Pòtèrplènje.

I. Deĵl.

Od kòd se móre vejđiti, de en tak zhlovek, katèri v' tē stare grēhe řpēt nasaj pade, ny prav prebèrnen, ali kar je vře enu, de ny s' Christufam řesnizhnū od řmèrti vřtal? Od tód, Christjani moji, ķer on

Pervizh nima prave grēvinge zhes to dopèrneřsenu.

Drugizh

Drugizh ker nima praviga naprejvsetja sa to prihodnu,

Kaj ima on tedaj? Eno vunajno plitvo grevingo, enu pizhlu inu slabu naprejvsetje, je tedaj zela njegova pokora slaba.

Inu pervizh pravim jest, de en tak zhlovek, kateriga nasaj - padzi v'te perve grehe so smertni, radovolni, spremitihleni, njemu luby, inu prietni, nima prave grevinge inu shalosti zhes te dopernesene grehe. Aku bi njegovu pregreshenje is slabosti prishlu, kateru to serze taku hitru savershe, kakor ga sposna, aku bi to pregreshenje take sorte bilu, kateru fizer zhasne shtrafinge od Bogá saflushi, kateru pak fkoraj v'faki dan dopernesemo, inu spet objokamo; od takih grehov bi jest rad sposnal, de nam ony she ne fkashejo, de nasha pokora nizh ne vela. Kadar so pak ti grehi, v'katere nasaj pademo, veliki inu smertni, kateri lubesen boshjo ygasnejo, mashuvanje boshje podshgo, Pekel odpro; takrat pravim jest, de en tak greshnik ny prave grevinge, ne praviga naprejvsetja imel. Sakaj zhe bi ga bil imel, taku bi bil

ja

ja sam pèr sebi takú rekal: Vidish moja dusha, letí ostudni grèhi so bily ti vbyavzi mojga Bogà, letí so bily ti grosovitni sovrashniki, katèri so ga isdali, martrali, na krish pèrbyli, inu vmorili, o kakú strashny so letí grèhi! O kry mojga Isvelizharja, vezhna hvalla bódi tebi, de si me od letih trynogov mojga sèrzá rešhila, od letih ostudnih madeshov moje dushe oprala!

Christjani moji zhe vashe sèrzè takú govory, kakòr vashe vušta, kakú mórete vy sdajzi po tem ravnu tè grèhe dopernefti, katère ste poprej takú rešhizhnu, takú sèrzhnu objokali, savèrgli, inu sovrashili? Rezhimo veliku vezh, de enu taku sovrashtvu tìga grèha drusiga ny, kakòr ena skrita lubèsen h' grèhu. Vashe sovrashtvu, katèru vy na vashiga bishniga imate, je drugazhi bòl stanovitnu. Kolikokrat sè flushabniki tìga myrú, vashi duhovni pastirji vso mujo sabstójn pèrloshe, de bi vaf s' vashim bratam spravili; vashe sovrashtvu vèndèr takú dolgu tèrpy, kakòr vashe shivlenje, vy ga sabo vsamete na póle, na rajshe, v' zèrku, k' boshji mysi, inu na smèrtno postelo. Ne móre tédaj to sovrashtvu
tìga

tiga gręha, kateru je takú nestanovitnu nikoli enu pravu resnizhnu sovrashtvu biti. Ti muhtri tę pokore, katere, nam svętu Pismu naprej poloshy, so enu stanovitnishi sovrashtvu do gręha fksali,

En sgręvani Krajl Manasses, po tēm, kadar je enkrat na pravo pôt prišhál, se ny vezh k' svojim malikam nasaj vėrnil, on jih je vse svoje shive dny sovrashil. Petěr, kadar je enkrat svój gręh objókál, ny-vezh Christusa svojga Mojstra satajil. Magdalėna, po tēm, kadar je svóje gręshne plamėna s' gręvanimi solsamı ogalsila, se ny vezh od pregręshniga ognja vnęla. Ja, Christiani moji, ena prava gręvinga je kakòr en ogjin, kateri telú ali dęblu tığa gręha nótěr do korenin poshgé, gręvinga je en zherv, kateri drėvú tığa gręha nótěr do musga preję; zhe tedaj tó drėvu she perje inu zvetje poganja, zhe nove mladike is korenin rastejo, takú ny po besędah svętiga Pavla telú tığa gręha męrtvú (Riml. VI. 6.) taku nismo od gręha pravizhni sturjeni, takú nismo s' Christusam resnizhnu gori vstali.

Ja pravi nekateri, test sim ja enu pravu naprejšvetje imel se poboljšati, zhe edèn sprèt grešhy, kdó móre sató? zhlovek sim. Ali si pak ti to pravu tèrdnu naprejšvetje, eno pravo vólo imel, katèra spreobèrnenje eniga grešhniku stury? Ali si rekál sam k' sebi: jest se hózhem spreobèrniti. Jest hózhem vse poravnati, kar je kriviga v' mojim shivlenji: jest nezhem vezh uno lepoto viditi, katèra me v' greh sape-luje, jest se hózhem spraviti s' mojim sovrashnikam: jest hózhem unu krivizhnu blagú nasaj dati: jest nezhem vezh opravlati, ne vezh kleti, mojmu pyanzhvanju hózhem jest en konèz sturiti: she danàs, letó uro, inu sdaj prezej se hózhem jest zhes opravilu moiga poboljšanja vsdigniti: jest porèzhem s' Davidam: *Sdaj sazhnem* (Psal. 76, 11.) Leta shlak je ta pravi, katèri grešhniku doli pobyè, inu Christjana gori vsdigne, katèri is eniga Savla eniga Pavla stury. Enu takushnu preobèrnenje je enu *dèlu tè desnize tige nar vikshiga.* (Psal. 76, v. 11.)

Ja, pravite dalej, zhlovek je slab. Ali je pak tudi gnada boshja flaba, katèro ti tamkaj is samiga studenza sajèrnash,

mašh, aku ti v'rejdu h'timu Sakramentu perštopišh? Ali ta lubesèn Jësusa Christusa, katëro svëti Duh v'eno špokorjeno dušho vlyé, nižh ne samore?

Zhe tëdaj ti o zhłovek v' të stare grëhe nasaj padešh, taku je enu ozhitnu snaminje, de si nisi tërdnu naprejšvsel, v' tëšte ne vezh pašti. Zhe je pak tëmu taku, taku se en tak zhłovek po pravizi bojš, de se ny prav špreobèrnil, de ny s' Christusam gori vštal. Ali ješt perštavim tudi, de se eden, katëri v' të stare grëhe nasaj pade, šhiher bojš, de se morebiti ne bó nigdar rešnizhnu špokóril, inu s' Christusam gori vštal. Kar je ta drugi dejš mojga govorjenja.

II. Dejš.

Tukaj pridejo dvě nesnaue rezhy naprejš, katëre grëšhnika v'bresèn prekuznejo.

Pervizh pomankanje gnade boshje.

Drugizh se njegova šlabóšt lë gmešra.

Kar pomankanje gnade boshje amizhe, nam naša laštna pamet nótër da,

da, de je Bóg, en shivi Bóg, kateri ne pufty s' fabo norzhvati. Ali se morebiti studenez tē gnade sa teiste ne-hvalešne ne bó pošufhil, kateri si lē s' njó ygrajo, ali oródje is njē delajo, de hudobie sbe ból fērbēšnu dopērnesti mórejo? Strašnu je, kar je Bóg h' Preróku Amosu govóril: Naj tvoje sadne besēde to meštu Damafhk dobru saftópi: Ti o meštu Damafhk si v tē pērve hudobie nasaj padlu, ti si tvoje nevmilenje, tvoje krivize ponovilu. Jest hózhem posabitī na tó, kar je minulu, inu tebi trykrat sanesti, ali mērkaš gori, ta zhetértikrat bóm jest tvoje nestanovitnosti sit postal, jest bóm blifkal inu garmel, jest bóm tē bresue odpērl, inu tó meštu Damafhk bó konzhanu (Amos. 1, 3.)

Takú je, Christjani moji, zhes enu gvifhnu shtivilu ponovlenih grēhov sa-zhné vejst molzhati, ta notrajna praviza, katera sizer vselej ta pērva nashe hudobie poštrafa, se prevērne: tē dve luzhi, namrezh ta luzh nashe, pameti, inu ta luzh nashe vērē pogasnejo. Bóg sam sazhné molzhati, enu molzhanje, kateru je strašnejšhi, kakòr grom inu trēski, enu molzhanje, nad katerim se
je

je Krajl David tręsěl , ker ga je kakor enu naprej poslanu snaminje tiga ferdanja premislil (*Psal.* 27, 1.) Je tedaj le prevezh res , de nam Bog te dary svoje gnade , katęra je en sad tiga křisha , po tej meri perkrati , kakor se nashi ponovleni grehi na kup gmerajo .

Zhe se pak nam gnada boshja perkrati , kaj samoremo ta zhals per nashi slabosti ? Ah en tak flabi Christian , kateri se tolikokrat spove , inu v svoje perve grehe vselej nasaj pade ; je slabishi , inu bol v' nevarnim stani , kakor ta nar vekshi grešnik . Sakaj zhe grem k' enimu takimu hudobniku , postavim k' enimu pregrešnimu Kraju Ahabu , inu mu bom k' ferzu govoril , taku imam vupanje , de bom s' boshjo pomozhjo kaj opravil . Ali je tedaj res , o grešnik , poręzhem jest k' njemu , je tedaj fklęnemu per tebi , de se hozheh pogubiti ? Ali ny vezh mogozhe tebe odeti ? Kaj ? Te hozhem jest bres Altarja , bres ofra , bres Sakramentov , bres molitve , bres boshje flushbe , bres Bogá viditi ? Hozheh ti tvoje vufhesa pred mojim govorjenjam samahiti ? Ah odpri vsaj tvoje ozhy pruci luzhi te vere ! Vidish to smert na tvoji strani !

ni! sodbo nad tvojo glavó! Pekel pred
 tvojmi nogami; zhe te vse leto ne
 móre h' pokóri omezhati, taku te sa-
 rotym v' imeni tvoje nevmerjózhe du-
 fhe, katëra ti móre ja luba biti —
 jeft te sarotym për tvojim isvelizhan-
 ju — — v' imeni tvojga sa tebe vmyra-
 józhiga Isvelizharja, katëri je perprav-
 len tebe vfako minuto v' gnado vsëti, —
 Jeft te sarotym v' imeni teifte presvë-
 te kryví, katëra je bilá k' tvojmu o-
 zhifhenju do sadne kaplize prelyta —
 inu zhe smëm eniga hlapza h' Gospódu
 perftaviti, taku të sarotym sadnizh
 ikúsi letë moje folsë, katëre mórem
 zhes nevarnoft tvojga vézhniga po-
 gublenja tozhiti! fhonaj sam sebe, ni-
 kar se v' ta grosovitni bresën ne pre-
 kuzni — — poglej mojo britkoft sa
 tvoje ohranenje, vflifhi moje sdihvan-
 je, ohrani se, inu preobèrni se!

S' takim opominvanjami savupam
 jeft s' gnado boshjo, de bi samogël is
 eniga kamena eniga fyndy Abrahamama
 fturiti. Nekateri sadët od eniga
 takufhniga gróma se je sbudil,
 inu je pokóro fturil. Ali enimu
 nasaj padajózhimu grëfhniku, kaj bi se
 moglu povëdati? On vse leto dobru
 vej,

vej, on je v' resnizah të vëre dobru podvuzhën, takú, de je v' stani sam druge vuzhiti, on jih je vse premislil. Kaj je tédaj sturiti? Mu hózhete vy en strahnejši Pekel smalati, kakòr je njegov? ene lepši Nebesá? eniga lubesnivišhiga Isvelizharja, eniga bòl vsmileniga Bogá? Mu hózhete eno bòlšhi špisho gori poloshiti, kakòr to Telú inu Kry Jësusa Christusa? Eno bòlšhi arznio sa njegove slabósti, kakòr Sakrament të pokóre? Ah *sajit ny vezh ófra*, pravi S. Pavl (Hebr. 10, 26.) on je ta óffer pozéral, on ga je s' nogami potáptal, on je bil dejlëshën të nebéshke gofarie, ali on jo je omadeshval, inu ognufsíl, on je Hudizha inu Jësusa Christusa vkup djál, sa njegóve grêhe ny obeniga offra vezh, on po bésedah nashiga Isvelizharja sayólo svojih ponovlenih grêhov zèlu ny sa Nebéshku Krajléstvu. Sakaj, *kateri svojo rokó na plug ali na drevú položy*, pravi on, *inu nasaj pogléda, ny pèrpravèn k' boshjimu Krajléstvu.* (Luk. 9, 62.) Kar se toliku pravi: en zhlovek, kateri sdaj pèr nogah svojga Krishaniga Odreshenika doli páde, sdaj spët sa posvetnimi lushti tezhe, kateri je sdaj s'enim shimnatim shaklam të

po-

pokóre pokrit, sdaj se pak spet na posteljah te nezhistofti vala, ny sa Nebeshku Krajljestvu, on se ima tedaj po vsej pravizi bati, de ne bo morebiti nikoli s' Christufam gorivstal. Sakaj njegova navada grehiti se bo zhe dalej bol vtèrdila, inu na sadne en tak vekhi dejl izaga.

Ali kam sajdem jest? Na kaj sa ene strahne refnize pridem jest na danashni vefseli dan, slasti tukaj, ker imam ta trofht k'brumnin duham govoriti, katere so blesi vse s' Christufam gorivstale? Vafs, lubi Cristjani; jest le samu oponinjam, de, kakor Kristus vezh ne vmèrje, taku tudi vy ikusi greh vezh ne vmèrjete, inu de vy valho brumnost s' stanovitnostjo kronati si persadenete. Aku bi se pak kateri med vami v' mojim govorjenji sadet snajdel, kateri je dostokrat smertnu inu radovalnu padel, ta se fizer shiher sa svoje isvelizhanje boji, inu trepezhe; ali sa njegovo bolezen je she ena arznia tukaj. Taiti studenez, v' katerim se duhe pero, she sa njega tezhe, aku le sa res shely s' svojim Bogam spravo sturiti. Ja Cristjani moji, ta stran Jësusa Christufa, is katere isvelizhanje nashih duh svira, je she sajn odperta, kjekaj jest njega, inu vaf vse fkupej perporozhym. Amen.

Pridiga

N a

I. Nedělo po Velikinozhi.

Od myrú tě vejšty. *

Pax vobis.

Myr vam bōdi. Joān. 20, 19.

Kaku frězhni bi bily my Masnīki, moji lubi Christjani, aku bi ta mózh inu oblašt, katero imo k' posvezhenju vaših dušh od Jěsusa Christusa dobili, taku delezh seĝla, de bi vam my mogli ta myr dati, kateriga je on na svějt perněsěl, kateriga so Angeli pěr njeĝovim rojštvi osnanuvali, inu kateriga je on svojim Jogram sa ta prvi dar po svojim gorivštajenji dal! Ali naša služba ne sešhe taku delezh. My sna-
mo fizer v' spovědnizi k' vam rezhī: Jest odpustym tebi tvoje grěhe v' ime-
ni Ozheťa, inu Synu, inu světiga Du-
ha :

* *Requis. 2te Sonntagspredigten.*

ha: my vam snamo njegovo boshjo besedo osnanuvati, kakor jest sdaj delam; My snamo njega na nashe Altarje doli poklizati, inu vam njegovu vse molitve vrejdu mešú k' jedi dati; ali myr tiga ferzá, ta fhlahtni myr, kateriga hudobniki sabstóju yshejo, inu kateriga ti flabi Christjani ne posnajo, ta myr, kateri je en fhaz tih pravizhnih, ena podoba; inu ena taku rekózh poprej vshita pokušnja tiga myru, inu pokoja v' Nebesih; Leta myr vam ne móre oben drugi dati, kakor Jėsus Christus sam, inu le njegovi pravi Jógri ga dobójo. Vse, kar smo my v' stani sturiti, le v' tem stojí, de vam my leta myr tiga ferza, myr te vejsty vófhimo, inu vam povemo, de ga vy ne smete smeshati s' tim lashnivim myram ene falsh vejsty, v' katerim velikú Christjanov shivy.

Od letiga lashniviga myru bó dās vse nashe govorjenje, prejden sazhnem, perpravimo se.

* * *

Vsi ljudje imajo svojo vejst. Ta katolški Christjan ima svojo vejst, kri-

voverniki, ali kezarji imajo svojo vejst; Jud imá svojo vejst; Turk svojo vejst, zelú Malikovavzi inu divji ljudjé imajo svojo vejst. Vsaki v' svojim stani imá svojo vejst: En besédnik, ali pravdni Doctör svojo, Soldat svojo, ta Du-
fóvni svojo, Kupez svojo, Antverhar, Dêlovèz, inu najemnik svojo vejst. Vsaki grêšnik imá svojo vejst. Ta offertni, ali prevsetni svojo, ta togotni svojo, ta nezhisti svojo, ta televaj, tat, inu odertnik svojo, ta lakomni, inu vohernik svojo vejst.

Ali kakòr je lè ena fama resniza, ena fama ta prava pamet, en sam ta pravi Bóg, inu ker vejst nizh drusiga ny, kakòr ta nótrajna shtima tè resnize, tè pameti, inu boshja shtima, taku morè tudi lè ena fama ta prava vejst biti; sató, ker so vsi s' pametjo, ali s' vumam podaruvani, inu ker si ti, o mój Bog, svitlobo tvojga oblizhja noter v dušho vsih ludy vtisnil.

Od kòd pride tédaj, de nima vejst per vsih ludèh eno samo shpraho, ali jesik? Od kòd pride, de eni pravio leta rêzh je bèla, inu drugi, de je zherna? Od kòd pride, de eui pravio letó

Letó je dobru, inu drugi, de je hudú, ali de ny dobru, ne hudú? Letó pride od tód, ker vékshi dejl ludy eno falsh, lëshnivo vejst imá; inu leta vejst je is hudiga nagnenja, is nevuñnosti, ali nevejdnosti, is poprej navse te krive maninge vkupej sblekana.

Jest ne bóm sdaj od teh govóril, katerim Jësus Kristus ny bil osnanjen, njih vejst bó Bóg sódil po tej postavi, katero je on v' nje serza sapišal, tudi ne od krivovernikov, ampak od vashe vejsty bóm govoril, vy katolshki Christjani, kateri ste to frezho imeji v' freði te prave luzhi rojeni inu gori srejeni biti.

Zhe vasha vejst ny takú rás-svitlena, kakòr bi mogla biti, zhe vam ne pove, kar bi mogla povedati, zhe ne vpie, zhe vas ne posvary ob pravim zhasi, taku ne pride tó is pomankanja tih navukov, tih pridgarjov, Pastirjov, Vuzhenikov, inu Apostelnov; ampak od tód, ker se nismo hotli vuzhiti. Inu v' letim revnim stani (o kolikú je takih vejsty!) vshiya ta zhlovek en falsh ali lëshnivi myr, kateri je enu snaminje tiga ferdamanja, ka-

kôr je enu dolgu globoku spanje enu snaminje tē blishne smerti.

Snajdeo se pak med Christjani zhvetire forte ludjē, kateri vėkfhi dejl eno falsk vėjst imajo, inu ta shkodlivi myr vshivajo, od kateriga govorimo. Leti zhvetere serte ludjē so: 1. ti togotni, jēsni ludjē, kateri na mashuvanje tūhtajo. 2. Ti lakomni, inu voherni. 3. Ti mlazhni inu lejni. 4. Ti lāshnivi brumni, ali hynavzi. Ta togotni mejni, de svoje sovrashnike lubi, kēr jih vèndèr sovrashi; inu on je myrèn sravèn tēga. Ta lakomni inu voherni mejni, de Boga lubi, kēr vèndèr lē svoje dènarje lubi, inu on je pokójn sraven. Ta mlazhna duska je pokojna s' tēm, de lē malu ali obeniga smèrtniga grēha ne dēla. Ta hynavez mejni, de Jēsusa Christusa objēma, inu on vèndèr lē sam sebe objēma. Vsi lety pridejo k' svētim Sakramentam; grēdo k' spovēdi, njim se grēhi odpushajo, inu grēdó k' obhajilu.

Kadar ta togotni k' spovēdi grē, ga prasha Spovēdnik: Moj Syn, ti imash sovrashnike? Ali jim ti odpustish? Ali jih ti lubish? Ta togotni odgovorj:

ry : Jeſt jim ne vóſhim hudú , jeſt jih lubim v' Jeſusu Chriſtufu. Ali vejſh ti, kaj ſe letó pravi ? Svoje ſovraſhnike v' Chriſtufu lubiti , ſe pravi teiſte taku lubiti , kakòr je Jeſus Chriſtus te ſvoje lubil. On je pak teiſte takú lubil , de je on ſa nje vmèrl , on je ſa ſvoje làſtne rabelne inu trynoge molil. Lubifh ti taku tvoje ſovraſhnike ? Vbógi ſpovednik, rezi ti kar hózheſh , ti ne bóſh drusiga odgovora dobil , kakòr tega : jeſt ne vóſhim nìzh hudiga mojim ſovraſhnikam , jeſt jih ſa lubu imam : ti ne bóſh per tih togotnih ne krotkoſt ene ovzhize , katerà ſvojga paſtirja glaſs s' prepróſtim ſèrzam poſluſha , ne poſhtenje ene boježhe duſhe neſhal , kaτέρα ſe vſelej bojí , de bi ne bila ſhe ſadoſti ſturila , kar more ſturiti. Zhe ti tuga togótniga dalej napneſh , tó ne bó vezh ena ſpovèd , ampak enu prepe- ranje , zhe ga dalej ſhenefh , te bó po- puſtil , pojde k' enimu drugimu ſe ſpo- vèdat , kațeri ga bó kjé v'en dan od- vèſal.

Ali mu more biti njegova vejſt nìzh naprej ne mežhe ? Nìzh. On ſi je od ſvojga ſovraſhnika vſe dobru ſa- mèrkal , inu ſi ſpomni na tó , kar imá
super

super njega per vsaki pèrloshnosti. On poslusha s' veselam, kadar se zhes njega hudu govory, kadar se pak sov-rashnik hvali, ne slisli rad. S' eno be-fsèdo on misli, govory, inu dela, ka-kòr edèn, kateri ima eno supernost, eno nevólo, eno piko zhes eniga. Pak to ny' nizh; on 'mu ne vóshi nizh hu-diga, on ga lubi v' Jèsumu Christufu, inu njegová vejst je myrna, inu pokójna.

Kaku se pak leta myrna vejst s' Evángeliam sgliha? Christus pravi: *Lu-bite vashe nepriatele; sturite dobru tem, kateri vass sovrashio, inu mo-lite sa te, kateri vass preganjajo;* (Matth. 5, 44.) ali ta togotni rásloshy vse napek letè besède, on rásbye Evan-gelium, si ga vrèshe po svoji falsi vej-sti, inu je pokójn sravèn; moja vejst meni nizh hudiga naprej ne mežhe, jest obenimu hudú ne vóshim, inu jest lubim vsakiga v' Jèsumu Christufu.

Ali povej ti meni, moj togotni Christjan, kaku je pak tó, de se tvoja vejst v' eni nevarni bolesni sbudy, inu de letèga ali uniga per blisni smèrti k' sebi poklizati pustih, s' katerim se nisi v' tvojim sdravji nizh pèzhal, aku
fi

si mu vse odpustil, inu de si ga v'Christufu lubil?

Je bil tédaj ta myr tvoje vejšty le en lašniví myr, strah pred smèrtjo, je to vejšt eníga Christjana spèt sbudil, ti si sposnal, de ny sadošti rezhi: jest odpustym; ampak de se móre is serza odpustiti, de je bilu vse sgol laš. Enu lašnivú odpusthanje, lašniva lubesèn, lašniví myr, lašniva vejšt, lašnive spovdi, nevředne, s' boshjim rópan ognútsene obhajila. *Ty si rekal myr, inu ny bil myr.* (Jerem. 6, 14.)

Ta togotní tédaj, ta na mašhuvan-je tuhtajózhi Christjan doby vékšhi dejl na smèrtni posteli eno drugo vejšt, pak ne taku ta lakómni, ta vóherni, ampak sašpy v' tim lašnivím myri, kateri ga je v' shtvlenji omamil. Kdó pravi taku? Vsi, kateri tē lakómne, inu vohernike posnajo. Pyanéz sposna svojo senagóltnošt; ta nezhisti svoje nagnúfobe, opravlavéz svojo hudobo, ta togotní svoje mašhuvan-je, televaji svoje rópe; ali ta lakómni, ta vóherni ne sposná svoje vohernie, inu sató pravi S. Duh, *de ny níz hujšhiga kakór en lakómnik* (Syrach, 10, 9.)

V' svojim shivljenji je on ta nar vëkshi myr vshival, inu my posnamo ene lakomne, kateri imajo od svunaj vse snaminja prave brumnosti na sebi. Enimu vohernimu, ali lakomnimu zhlo- vëku se ne móre nìzh ozhitati, dokler se edèn kaj zhes njegóvu blagú ali de- narje ne pregrëshy. Zhe se pak letá struna sadene, takú obdivjá on na naglim. On ny vezh zhlovek, ampak en medved, bres lubesni, bres vsmi- lenja, bres zhloveshtva. On imá le sa svoje denarje ozhy, inu vufhesa, on jih shteje, jih ogleduje, inu jih spet shteje. Për vsm tem prejme on vezh- krat svete Sakramente, inu dërshy vse vunajne opravila eniga Christjana, nje- gova vejst je myrna.

Leta vejst bi moga k' njemu rezhi: *Daj almoshno.* Pak ne; ona pravi k' njemu: Ti nisi sadosti bogat: Shparaj sa potrebo, se ne vej, kaj sna s'he sa ena nadlôga priti, sa potrebo se móre en krajzar na stran djati. Ta vejst bi mogla k' njemu rezhi; Tvoja vohernia, tvoja lakomnost te bò v' Pekël vërgla, ona je en smertni grëh, ena ostudna hudobia. Pak ne; ta vejst ga s'he to- lashy: inu pravi k' njemu; Ti obenimu nìzh

nizh ne jemlesh; ti ne delash obenimu krivize; ti nisi ne en preshushnik ali nezhisti, ne en opravlavèz, ne en pyanez, ne en napihneniz; ti brumnu mislish, ti spolnish tvoje Christjanske dolzbuosti, ti si nimash kaj naprej metati. On je pokojn inu myren.

„Smert se blisha, she tèrpi ravnu taisti myr. Vy flushabniki Jësufa Christusa, kateri ste bily poklizani letimu lakomniku ali vóherniku tē posledne Sakramente podèjlit, ny trēba de bi njega sa tó kaj prashali. On vam porozhe; Vy imate vejiditi, Gospód, de sim moje premoshenje ohranil, jest ne sapustim obenih dolgov, moj testament je narejen, sa vbóge je ena prezej velika shuma perpravlena, katera imá po moji smerti med nē rásdejlana biti. To je dobru. Pak ny bila lakomnost ta hudoba, katera je tebe posèdla? Jest méjnim, de ne, odgovory ta bolnik. Jest sim glèdal na moj dobizhik, kakòr en drugi: tó je perpushenu inu je prav. Jest nisim mojmu blishnimu nizh od njegoviga vsel, tudi ne toistu poshelel, inu v' letēh rezhēh je moja veist popolnoma poko'na. Kaj pravish ti od safhafil sa vbóge? Rezi veliku vezh,

vrazhila, ti nesrežhni! Lete sahafila te ne bodo isvelizhale. Dajte mu vy Duhovni, dajte mu hitru to telu Jesusa Christusa, inu pustite, de leta novi Jndas njega ta sadnikrat objame, inu kufhne.

O koliku je takih lakomnikov, inu vohernikov! Ali bodo ony od letih navukov kaj omezheni? Obeden: sató ker si ne domislio, de my lete navuke sa volo njih delamo. 'Ku bi se ony vsaj bali, de leto nje am gre, inu 'ku bi samy per sebi rekli: Kdo vej, zhe leto ny meni namenjenu? Ali nisim jest eden od tih lakomnih, ali vohernih, zhes katere Pridigar taku strashnu garmy? Ludje me fizer sa eniga takufhniga dershe. Ali se ony golufajo, ali sim jest slejp? O vezhni Bog! smeshaj ti leta lashnivi myr, ras-svetli, inu pobólfhaj to falshe vejt letih lakomnih. Ali ras-svetli tudi inu pobólfhaj to vejt tehistih dush, katere mejnio, de s'tabo v'myri shive, inu le same fabo v'myri shive, ker si ti vendèr vshe perpravlen, de bi nje savèrgel, inu delez od tebe sunil, kakor se ena superna inu gravshna jed od sebe dá.

Vy vejšite, moji lubi Farmani, kaj Jėsus sam od ene mlazhne toshlive dušhe pravi. Sa tebe bi bilu bólshi, pravi on, aku bi bil ti zelu mersej, ali gorak. Kér pak nisi ne enu, ne to drugu, taku bóm tebe is mojich vust vùn vèrgèl. (Skriv. Rasod. 3, 16.) Ta togtui je rekál: jest ne vóšhim mojmu sovrashniku nizh hudiga: Ta lakómni inu voherni: jest ne sturym obenimu krivize. Inu ti mlazhni toshlivi Chrištjani shivé bres tega, de bi si veliku muje sa dobre dela vséli, v'pokóji inu v' myri, inu s'tém sgovoram, kér se she enu malu gréha boje, katéri jih ob gnado pèrpravi. Jest se nozhem ferdamati, pravio ony, Svetnik pak túdi nozhem biti, kakòr de bi se she en tretji stan med timi isvólenimi, inu ferdamanimi snajdel.

Ena mlazhna, toshliva dušha ny krop ne voda, ona imá zelú malu gorkote, inu zhe se k'ognju ne pèrštavi; je zhe dalej ból mersla. Taku vsame lubésèn doli, inu omèrsne zhe dalej vezh per takih mlazhnih dušbah. Oné obudé per Bogu pèrvizh enu nag-nenje k'zheš-dajanju; sadnizh pak jih on popolnoma is sebe vùn vèrshe, de qué samé ne samérkajo.

V' tîm zhafsi vshivajo take dushe myr njih véjsty, ali kaj sa en myr? Si spomnite vy, moji Bratje, na té beséde, katére smo v' Evangélji na tretjo Nedelo v' Pósti brali? *Kdór ny s' mano, ta je super mene, inu katéri s' mano ne pobéra, ta ràstréssa.* Letó pravi Jësus Christus. Varujte se vy mlazhne dushe, de leté beséde vafs ne sadénejo! Ste vy s' Jësusam? Vy mejšite, de ste. Ali Jësus Christus je en gorezh ogjîn, inu kakór ena sherjaviza lubësnî boshje. On ne nëha k'vam vpiti: *Bóдите popolnoma, kakór je vašn nebesnki Ozhe popolnoma.* Jësus vódi tē verne dushe od ene luzhi k' tēj drugi, od ene gnade k' tēj drugi naprej. Vy ne grešte s' njim, ja vy fi lhe ne vólhite s' njim naprej jiti: vy tédaj nište s' njim. Vy ste tédaj super njega. Vy imate tédaj en golufni myr, eno fals, ali lëshnivo vejst.

Vy ne sturite nizh hudiga, pravite vy. Kej je pak tó dobru kar vy sturité? Vy ne spravlate nizh vkupej, vy ràstréssate tédaj, vy fkasité ta sad tē kryví Jësusa Christusa. Vafhe shivlenje je enu nenuznu shivlenje, je tédaj shivlenje eniga saversheniga; Ker vafs.

vafš Evangelium k' enimu drevěsu pěr-
glihà , kateru se pošeka , inu feshgè fa-
mú sató, kër fadú ne perneſſe. O moji
Chriſtjani , *ſekira je na korenino vſhè*
nameřjena (Matth. 3, 10.) inu vy jo
ne vidite. Per vſim vaſhim myri ima-
te vy eno falſh inu laſhnivo vejſt ,
taku tédaj tudi en laſhnivi golufni myr.
Ali myr tih falſh brumnih , tih hynav-
zov je ſhe hujſhi.

Med tē falſh brumne ſhtejem jeſt
tejſte , kateri mejnio , de vólo boſhjo
ſpolnio, inu ony ſpolnio lē ſvojo laſt-
no : ony mejnio , de lubio Jeſuſa Chri-
ſtuſa , inu lubio lē ſamy ſebe ; ony ſe
ſanaſhajo na ſvojo mózh taku , inu ſhe
vezh kakòr na pomózh gnade boſhje ;
ony ſe opęrajo kakòr Phariſærji na
ſvojo laſtno pravizo : ony mejnio , de
jim móre Bog Neběſſa ſa plazhilo dati,
ony ſanizhujejo druge , zhe takú ne
miſlio , inu ne ſhive , kakòr ony ; ony
ſe pohujſhajo nad vſako rezhjó , inu ſe
veſſele , de niſo kakòr drugi ljudjè.

Ali vſhivajo leti en myr tē vej-
ſty ? Ja , ſhe prevezh. Jeſt grēm vſa-
ki meſſèz , vſaki tejdèn k' ſpovèdi inu
k' obhajilu. Toliku molitu smólim vſa-
ku

ku jutru, popoldan, inu svezher: tolikajn svetih buku berem jest; leto uro sim v' Zerkvi pred svetim Sakramentam, uno uro gram bolnike objiskat: vsaki petik se postim, tolikajn dam almoshne: Jest nisim ne en lakomnik, ne en sapravljeniz; mene ne lomi ne jesa, ne nezhistost, ne nevozhlivost. Zhe sim na te malopridne ludy hud, taku je to ena sveta jesa; letiga neverniga bi jest hotel ras-tergati, uniga nezhistiga vselej s' groso sagledam: leta zhlovek ne vej nizh ne od Posta, ne od Velikenozhi.

Taku misli en falsh brumni, en hynavez, inu on se shesa kaj velikiga dershy; sato vshiva tudi en myr, ina pokoj, kateriga si ne pusty odvseti. Kaj je to sa en myr, kateri se ne yshe v' tvojih ranah, v' tvojim kri-shi, v' tvoji presveti kryvi, o Jesus! ti nisi leta myr dal, ampak ta hynavez si ga sam da, inu on je tolikajn dalej od tebe, kolikajn blishaj mejni, de je sraven tebe.

Takih Christjanov s' eno falsh vejstjo, kateri en lashnivi myr vshivajo, je bres konza veliku, inu taku moremo

mo s' enim shaloftnim sèrzam sposna-
ti, de ony po tim pôti grědó, kateri
na ravnost k' pogublenju pele.

Varujte se, moji lubi Farmani, de
tudi is vafš kateri po letěj pôti ne pój-
de, inu de ne bó s' enim lëshnivim
myram sam sebe mamil. Ti pak moj
dobrotlivi Isvelizhar nam daj ta pravi
myr, kateriga si ti tvojim Jógrom dal,
kateri je vgruntan na sprizhovanji ene
prave rás - ívitlene vejšty, od katere
si ti sam ta prava luzh inu
podoba. Amen.

P r i d i g a

N a

II. Nedělo po Velikinozhi.

To popřeřhnu govorjenje. *

II. Deřl.

Pax Christi exultet in cordibus vestris.

*Myr Christuřov gospodari v' vaših
řerzah. Kolofs. 3, 15.*

Po tem, keř řmò sadnizh ta golufni myr nekaterih Christjanov premislili, inu řposnali, de leta golufni myr le od ene falřh ali lãsnive vejřty pride, móremo my danãř od tiga praviga myrú govoriti, od myru Jeřusa Christuřã, od myrú tiga řerzã, kateri je vgruntan na řprizhovanji ene prave, dobre vejřty.

Jeřt

* *Réguid.* 2te Sonntageřpredigten.

Jest imenujem eno pravo, dobro vejst, to vejst eniga poshteniga moshá, kateri na Jësusa Christusa veruje, inu po njegovim Evangelji fhivy. Ali leta Evangelium, leto besëdo boshjo ne vsame on is drugih rôk, ker bi se snala spazhiti; ampak lë is rôk të svete katholicke zerkve, kateri je Jësus Christus besëdo boshjo kakòr to nar svetejshì saftavo, inu kakòr ene sapezhatene bukve savupal, katere sna ona fama odpreti, inu bres smòte islagati. Sami katolihki Zerkvi tédaj verjame ta poshteni mosh, njó samú prafha on sa svèt, inu ne poslufha obeniga drugiga, zhe hòzhe vejditi, kaj imá veruvati, ali kaj imá sturiti. Letó, moji lubi Poslufhavzi, imenujem jest enu poshtenu ferzë, eno pravo, dobro vejst, inu ena taka vejst je grunt inu fundament tiga praviga myrú.

Saflifhimo she dalej kakú, en tak poshteni mosh govory, poglejmo she bòl na tanku v'zhem ena dobra vejst stoji, inu my bómo ta pravi myr ozhitnu sposnali, lë po timistim se pomujali, inu lë v' njegovim posestvi to pravo srezho vshivali.

Ti pak dobrótlivi Pastir nafhíh dušh Ješus Kristus ! puŝti danás tvój glaŝ v'nafhíh fěrzíh ŝliŝhati, sakaj lę tebe poŝnamo my kakòr prave tvoje ovzę, inu obeniga drugiga, ti s'namí govori, tebe bomo poŝluŝhali ! Perpravimo ŝe.

* * *

Jeŝt vejm komu ŝim vęroval, inu ŝim ŝagviŝhan, pravi ta poŝhteni Chriŝtian s' ením Pavlamí Apoŝtelnam (II. Thim. 1, 12.) Jeŝt vejm na kogá vęrujem, inu sakaj vęrujem, inu ŝim ŝagviŝhan, de ŝim reŝnizo neŝhal. Ti vęjŝh, o mój Bóg, de ŝim jeŝt tebe vŝelej ŝa enu poŝhtenu fěrzę proŝil ! Zhe ŝe jeŝt goluŝam, kadar tvój Evange- lium inu tvojo Zęrku poŝluŝham, taku bi mene ti ŝam goluŝal, kar bi bilu enu preklinuvanje lę ŝamu miŝliti, inu ny nikoli mogozhe ; sakaj zhe jo dalej premiŝhlujem to zhiŝtoŝt inu lepoto tvójga Evange- lia, to ŝvetóŝt, inu ŝvetloŝt tvoje Zęrkve, vękŝhi lubęŝen zhutim jeŝt do tvoje ŝyęte vęre, inu ŝliŝhim na dnu mojga fěrzá en glaŝ, kateri k'meni klizhe : Ješus Kristus je ŝam ta prava reŝniza, inu ta zęrku Chri-

Christufova fama vuzhy resnizo. Letá glafs jest flifhim, inu zhutim, kar vëro am tizhe, en popolnoma myr, inu pokoj v' mojim fërzí.

Zhe meni ta fkusi luzh tiga Evangelia rás - svitlena vejst flabosti mojga fërzá naprej mezhë, zhe mi ozhitá, de fe moje sadershanje s' mojo vëro ne sgliha, taku ne sadushím jest leto fhtimo, jest fe ne vperam super to sapovéd, katëra me ferdama, jest ne pravim, de je preteshka, de so tó sgol smifhlené marnje, ali kvante omamlenih glav, ali svitih Poglavarjov, ampak jest ohranim per vlej moji flabósti poshtenje mojga fërzá, spofhtujem inu lubim to postavo, katëra me ferdama, inu klizhem s' enim svetim Krajlam Davidam: *O Gospod jest sim safhál, kakòr ena nevumna ovza, ali ti o moj Bóg, poyshi tvojga hlapza, inu perpeli ga nasaj.* Zhe je lih on to nesfëzho imel, tvojo svëto sapovéd prelomiti, *vendër on ny na toisto posabil.* Ona je pravizhna, je bres tadla, ali jest sim safhál, inu saflushim vso tësho tvoje jëse nositi. (Pfal. 118, 176.) Vy moje hude nagnenja ste mene v' leta bresèn të nesfëzhe perpela-

le, ali vy me ne bóte nikoli taku delezh sapelale, de bi se moja vëra omahnila; ampak jeft bóm is globozhine tiga bresna k' sêdeshu tã milosti mój glafs povsdignil, inu klizal: Vfigamogozhni Bóg, premagaj mojo nevkrëtno vólo, daj meni to mózh, de bóm mogel to zhëdnost, katero lubim, vselej v' djanji fkasati, inu tiga hudiga, kateru sovrasnim, se varuvati.

Poglejte, moji lubi Farmani, leta je ta shtima inu govorjenje eniga poshteniga moshá, kateri per vsim svojim pregrëshnji poshtenje svojga sërzá, inu svoje vejsty ohrani.

Bres poshtenja tiga sërzá, ny prave brumnosti. Pomankanje tiga poshtenja stury taty, shëlme, inu golufe. Ali ny tudi pomankanje tiga poshtenja urshah, de se dan danashni toliku ludy bres vëre, toliku preklinuvavzov, inu hudobnikov snajde, kateri nimajo drusiga Bogá, kakor njih trëbuh, inu njih grëshne nagnenja? Sabstojn se leti hudobniki hvalio, de ne zhutjo ebeniga pezhenja, ampak en popolnoma myr tã dushe; ony se ne vupajo samy v' lã jiti, samy sebe premisliti, ampak

sa-

sadufhe shtimo tē vejsty , inu luzh svoje pameti , de she bòl oflepe , inu tērdovratni postanejo.

Ali ena poshtena vejst se ne bojí sama sebe viditi , sama sebe vprashati , inu ker zvizla , to nar bolshi plat svoliti . Takú stury uni poshteni kupéz , kateri , kadar je v' pridigi svojga Fajmashtra flifhal , de ny vsaki njegov dobizhik perpushen inu pravizhen , po tem sam v' se grēde , premisli svoje kupzhie inu predajanje , svoje posodila , inu na posodo-jemanja , pošoshy vse na vago tē pravize inu keršhanfke lubēsni , se obērne per zvizlih na saštópne vuzhenike , stury po njih svētí , inu taku ohrani eno poshteno vejst.

Eno poshteno vejst imenujem jest to vejst eniga Christjana , kateri ne v she obenih isgovorov , de bi se is svoje dolshnosti vùn smusnil , tudi ne slabih urshahov , de bi se lejp dēlal , kadar faly . Inu tó je vèndēr v' vsih stanēh navada . Nekateri velik Gospod , ali Gospa sapravi veliku s' velikimi gostariami , s' dragimi omiselkami per hišhi , s' kozhiami , s' kojni , s' shlahtnimi gvanti , s' ygró , s' sydanjam , inu tavshent

shent nepotrēbnimi rezhmy, inu si ne vdari nizh doli, kar ferzē poshely. Ti vbógi vpijejo, inu vejst letih visokih bogatinov vpie, inu prósi tudi sa nje. Kaj jim odgovorē taki Christjani? Kadar imá edèn sa zhim, sna jeſti, pyti, ygrati, kolikur hózhe, si shiher vse lahkote ftury, inu omifli: nasha vera ne savershe, inu ne tadla take kóſhtenge, zhe niso obenimu fhkodlive; jeſt dam antverharjam saflushiti, ti vbógi so postopazhi, leni ljudjē, inu tatjē. Kaj je tó sa en isgovor? Kaku delezh se vy mótite? Kadar imá edèn sa zhim, sna jeſti, pyti, ygrati, kar je smafnu, potrebnu, inu prav, si shiher to potrebnu omifli, pak ne to nepotrēbnu, inu vse forte prasne rezhmy. Vera savershe vse prasne kóſhtenge, inu potrate; sakaj tó fhkódie tim vbóгим, de pomankanje na tēh nar potrebnih rezhēh tērpe: kar daste antverharjam inu dēlovzam saflushiti, se ne sgody is lubēsni pruti njim, ampak is bahanja. Ta prava lubēsēn je smafna, inu trēsła. Zhe ti vbógi postopajo, taku ste vy bogati, inu premóshni tēga krivy, ker jim ne dēla, ne pomózhi ne dasté, kupzi, inu shtaznarji per vafis obogatio, inu v' tim zhaſsi móre

ta vbógi knět, kateri seje, inu dosti-
krat-ne shajne, od lakote konez jema-
ti, ker mu vy kruh is vuft vsamete.
Preglejte vashe serze vy prestopavzi,
premilite vasho vejst, inu ne glejte
na shego inu navado tiga svejta. *Vy
Ofhterji ali Wirti nafhe inu drugih
deshel, kateri ste dostikrat kuga inu
konzhanje zelih fosesk, ker v' vaslih
hishah od vsih teh, kateri k' vam sa-
hajajo vekshi davke poberate; kakor se
Zeisarju, ali vsm Gosposkam dajo, kaj
vam pravi vasha vejst, kadar otrozi
starishe okradejo, kadar gospodarji
kruh inu doto teh mater inu otrók per
vas sapravio, de petdeset, ali shest-
deset zeh plazhajo, h' katerim ste vy
perpomogli?

Vy pravite: to je mój antverh,
moj kruh: jest dam jesti inu pyti,
kdor hózhe imeti: jest obeniga ne kli-
zhem, kaj hózhem pak pozheti?

Na tó odgovorym jest: De je to
en slab antverh, en slab kruh, zhe vy
poshtenu ne' ravnate: de tim potrebnim
inu

---

* *Redite ad cor prevaricatores.* Is.
46, 8.

inu popôtnim jęsti inu pyti dafte, tó je prav. Ali med boshjo flushbo nimate po sapovdi tih vikfhih obenimu pyti dati, tudi ptujim ne, svunaj ene velike potrebe. Vuzheniki vofhio, de bi bilę vafhe vrata ne famú ob tęh urah, kęr se ne spodóbi pyazhe dęrshati, ampak tudi vfelej saperte pyanzam, inu vřim takim ludęm, katęrim je vafha hiřha ena perlořhnořt h'kriřvizi, inu rąsvusdanju, tudi takim, katęri űvoje vbóřhtvu per vafř sapravlajo, takim, katęrih űhenę, inu otrozi vafho ofhtario kolnejo: tim vbógim antverharjam, inu dęlovzam, katęri vam vřaki tęjden to nar bóřhi, kar űo saflushili, perneřřó: jeřt pak vóřhim, de bi űe pęr vafř űgol űpořhtvęnja vřejdni, űmařni Chriřřjani űneřhli, katęri niřo vřřani ali navajeni zheř řhnoro mahņiti. Sizer bi bilú bóřhi, aku bi vy is vafřih hiřh loterřke kóte, inu tatinfke ř-hrambe, inu rąřbojnfke jame dęlali, kęr űe ludję byejo, inu hranio, kar domá od hiřhe odtęrgajo, bi bilu bóřhi, pravim jeřt, de bi űe vafhe vrata űasydale, ali vafhe hiřhe podęrle. Letó ne govorym jeřt od tih pravizhniř, inu pořhteniř Ofhtęřjov, ali Wirtov, ampak űploř od vřęh malo-

lopridnih ofhtarji, v' karkoli sa enim kraji tiga svejta se snajdejo. O kaku drugazhi misli en tak na smertni posteli, ali tudi per spovedi, ker sam s' bolezhim ferzam sposna, de je en malu persadet v' tim rasvusdanji, h'katerimu je njegova ofhcaria perloshnost dala! Eni tak naj *pregleda tedaj svoje serze*, svojo vejst, ne pak de bi rekäl leta je moj antverh, ali moj kruh!

Kaj pravi k' vam vafha vejst, kadar vam my od krivizhnih zhimshov pridgujemo? Ti jemlesh interefs zhe le enimu na en dan kaj posodish, je to prav? Ti posodish she le, kadar te je ta vbogi fosed, kateri te prösi, dobru s' vinam nalyt, inu tebi eno dvakrat vekshi saftavo dal, kakor je to posojenu, inu she leta saftava more tebi vsaj polovizo te posojene shume vsaku lejtü vrzhi. Je to prav? Ti pravish: Jest sim njemu v' nadlogi pomagat. Lepu si mu pomagat! ti s' samim interefsam bres muje, bres nevarnosti, bres dela vezh dobish, kakor bi ta nar bolfhi nyva noter nesla, inu se nimash bati ne pred tozho, ne pred povudnjo ali mözho, inu imash she tvoj Kapital sraven v' gvishnih rokah,
ker

ker ga s'interessam vred lohka nasaj terjah, kadar hozhefh. Ali se to pravi v' nadlogi pomagati, kadar ta vbogi revesh s'zhasam fhe nima, de bi interessa plazhal, kadar more pozhasi tiga nar bolfhiga, od hifhe se snebiti, inu v'to nar vekfhi vboshtvu priti? To so grosni pomozhnik, kateri sadnizh Gospodarji od vekfhi dejl polá inu snoshet zele fare postanejo, inu kry inu muség is svojih sofedov ispyó, sa katerih Angele varhe so se vun dali. *Ali preglejte vashe serze*, vy hudobni odertniki, preglejte vasho vejst.

Jest imenujem tedaj sadnizh eno dobro vejst toisto vejst eniga Christjana, kateri se ne bojl sam v' se jiti, inu si per svojim gospodarstvi, per gorisrejenji tih otrók, per opravlilih svoje vere nizh ne perpufty, kar bi pred Bogam, inu po postavah tiga Evangelia prav ne bilu. Kateri zhe is zhloveshke slabosti faly, se ne isgovarja, ampak se obtofhi, inu pobolha. Taku perpele ena poshtena vejst tiga poshteniga mosha poprej ali potle k' lejpi zhednosti nasaj, katera s' enim lubesni polnim savupanjem na Bogá myr tiga serzá sabó pernefse, inu nals taku
fre-

frezhne stury , kar móremo koli tukaj na semli biti.

Ali dobru samerkajte , jest pravim zhednost , s'enim lubesni polnim savupanim na Bogá. Moja vejst meni nizh naprej ne mezhhe , je djal S. Pavl , ali skusi to she nifim pravizhen sposnan. Moja dusha je pokojua ne sa volo dobriga sprizhovanja moje vejsty , ampak sa volo te nefkonzhne milosti mojga Bógá. Naj vse najdem , de sim kriv , ali naj meni moja vejst nizh naprej ne mezhhe , taku se trofhtam , inu vupam moje isvelizhanje od lete milosti dosezhi. Jest objamem ta krish mojga Isvelizharja , inu leshim pokojnu pod senzo letiga drevetsa tiga shivlenja. Leta je ta snótrajni myr , kateriga Jesus Kristus daje , inu kateriga svunaj njega ne bomo nefli ; en stanovitni , nespremeneni , prietni , inu fladki myr.

Inu leta myr , kdó ga je v' stani meni odvseti ? Morebiti sguba mojga premoshenja , ali sdravja , ali mojga dobriga imena , ali mojih priateľov , ali tega kar mi je nar lubshi na svejti ? Ali ti , o mój Bóg bófh eno svešto
du-

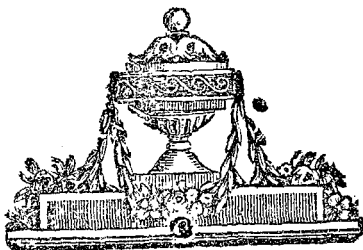
dušno, katéra tebe zhes vse lubi, inu svoje savupanje na tebe samiga postavi, per všeh bolezhinah, inu supernostih bogatu potroštal. Zhe bi ja kaj moglu leta nótrajni myr skasiti, taku bi bilu leto pezhenje moje vejšty. Ali kakor hitru mene moja vejšť sbode, se vershem v' rokę Jěsusa Christusa; jest se skriem v' njegove rane, jest se poloshym v' njegovo odperto stran, jest se skóplem v' njegovu kryví; inu kdó me bó tam vúnkaj slejkél? Kdó me bó is rók Jěsusa Christusa vún potěgnil?

O grěšníci! Ku bi vy sposnali, kaku velika je ta sladkost tiga shlahtniga myrú, katėriga ti pravi Jogri Jěsusa Christusa vshivajo! Ali leta shaz je pred vashimi ozhmy skrit, inu to vessele svetiga Duhá, katėru to isvelizhanje pravizhnih duš stury, vam je popolnoma nesuanu. O kaku vsmlenja vrejdni ste, vy, de ne mórete eno minuto myrú okufsiti! Vafhe serze je kakór enu nepokójnu morje, inu besėde svetiga Pisma se nad vami do ene zkěrke spólnio, kir pravi: *Ti hudobni nimajo myrú.* (Is. 48, 22.)

Kar pak vas am tizhe, moji lubi Farmani, naj obvarnje myr boshji vasho pamet, inu vasho serza, leto je to nar lephi, kar je S. Pavl tim ver-nim svojga zhalsa vofhil, (Philip. 4, 7.) inu kar vam jest vofhiti samorem. Myr boshji, myr Christusov. Ne ta lashnivi myr tiga svejta, kateriga ti omamleni v' prasnih rezheh yihejo, ampak myr boshji, kateriga te brumne dushe vshivajo, inu fladku v' Bogu pozhivajo, leta myr boshji gospodari v' vashih serzih.

Ti pak o Jesus nam daj sam leta poshteni myr, kakor si ga ti tvojim Jogram dal. Inu ker ima on sad tiga premaganja nashiga hudiga nagenja biti, taku nam daj tudi moz, da bomo mogli toistu premagati. Obdaj nafs kakor s' oroshjam s' eno zhisto vero, s' eno shivo inu nepremagljivo vero, s' katero se bomo na defnizi inu na levizi super sovrashnike nashiga isvelizhanja vojtkovali; ker bomo v' tim zhalsi na grunt nashiga serza vednu gledali, istimo nashivejsty vselej poslufhali, inu Evangelium kakor eno baklo k' ras-svitlenju nasho tamme, k' vishanju nashih

šhíh stopín stanovítu pred ozhmy,
 inu v' rokah iměli. Takú inu ne dru-
 gazhi bómo my v' tebi, inu skusi
 tebe, o Bog vřiga tróřhta, ta shlaht-
 ni inu neisrezheni myr okufsili, ka-
 těrĩ je na svejti ena bogata sařtava
 tĩgařřiga myrú, kateřiga bódo tvoji
 isvóleni v' Neběřřih na vėzhnu
 vřhivali. Amen.

Pridiga

Na

III. inu IV. Nedęlo po Velikinozhi.

od

Dolshnost tih duhovnih pastirjov
inu od teshave inu muje njik
flushbę. *

Mulier cum parit, triftitiam habet, quia
venit hora ejus, cum autem pepererit fi-
lium, jam nön meminit prefurę.

*Eña shena, kadar rody, imá shalost,
sakaj nje ura je prishla: kadar je
pak ona otroka rodila, ne smisli
vezh na to britkost. Joan. 16, 21.*

V' tim vundajnim nedęlskim Evangelji
fte sposnali tiga dobriga Pastirja,
katęri svoje shivlenje sa svoje ovzę
da, namrezh tiga narvikshiga Pastirja
Je-

• *Reguis.*

Jesusa Christusa. Danàs se spodóbi, de vÿ tudi njegovè nameštнике tẽ majnfhi Pastirje, tó je, naš Duhovne, kateri smo od njega sa Pastirje vafhñ dafh postavleni, sposnate.

Ali jest ne bom toliku od njih oblasti, inu oprávilá, kakòr od teshave inu muje njih slushbe govóril, katero bi snali vÿ, lubi Farmani pomajnfhati, inu posladkati, aku bi vÿ toisto prav sposnali. S. Pavl Apostel, kadar na Galatarje pishe, jih pervizh posvarÿ sa vólo njih nestanovitnosti, ker so supet v' tẽ pèrve grèhe, inu slepote nasaj-padli, takú de jih zelú nevumne imenuje, ali na enkrat prebèrne shpráho, inu vùfs samaknen od ene zartane lubesni slye taku rekózh vse svoje ozhetovu serze vunkaj, kateru je pruti njim is lubesni Jesusa Christusa gorèlu. *Moji otrozhizhi*, savupie on gori, *moji otrozhizhi*, katere jest supet roditi hózhem, dokler *Christusovo podobó dobite.* (4, 19.)

Letẽ besède govoreẽ tudi vafhi duhovni Pastirji vse skusi k' vam lubi Christjani, onÿ vam letó skashejo skusi njih opominanje, skusi njih ve-
liko

liko škèrb, mujo inu trud sà. isvelizhanje vaših duš. Ony so vaš na pervu rodili škusi škèrst v' Jèšusu Christufu, šker šte pak vy potle to gnado sgubili, katèro šte v' njemu prejeli, šte v' en porèdnishi stan padli, kakòr je bil ta prvi; vy šte na vašhe oblube posabili, inu šte Jèšusa popustili, de bi se vašim hudim nagnenjam v' ròke dali, katère vaš vednu flejpe. Enu taku sadershanje štury vašhe duhovne Pastirje sdihvati, inu leta je ta studenèz tè britkošti inu teshave, katèra njih shivljenje s' grenkòštjo napòlni; ali ne vy, ne ta svejt, ne sposna sadosti leto teshavo: veliku vezh mejni vèkshi dejl ludy, de ny frèzhnishi-ga stanú na svejti, kakòr je naš, tó je, ta stan eniga Fajmashtra ali duhovniga Pastirja; kar hòzhemo danás prevdariti. Ali sakaj nam hòzhesh ti, porezhe nekateri is vaš, sakaj nam hòzhesh od teshave tvojga stanu govoriti? Is dveh urshahov, lubi Farmani. Pervizh sató, de bi vy nam ne ozhitali, de le od tega govorimo, kar šte nam vy dolshny, ne pak od tega, kar smo vam my dolshny. Drugizh sató, de pó tem, šker bote teshavo našhiga stanu sposnali, bóte s' nami

vsmilenje imeli, inu kar vam bó mogozhe, nafho mujo inu britkost poladkali. Kër pak vy tudi letë lahkote drugazhi sturiti ne mórete, kakòr sku-si enu pravu kërshanku shivljenje, taku bó ból nuznu sa vafš, kakòr sa nafs, zhe bote od teshav vafhih Pastirjov govoriti flifhali, inu zhe bóte od tega v' serzi omezheni.

I. Premishulvanje

Vy vejste lubi Farmani, tó obfojenje ali urtel, kateru je Bóg zhes nafhe pèrve starifhe isrekál. Ti nefrezhni Adam, ta semla, katero bófh obdeoval, bó tebi le dofti ternja pernefla, od nje fadú pak ne bofh jedèl, kakòr s' velikim pótam tvojga obrasa. Nefrezhna Eva ti si objokajna vrejdna! ti otrozi, katere bófh spozhela, bódo tebi tavshent britkost pernefli, inu s' grosovitnimi teshavami jih bófh rodila! Enaku govorjenje bi mógel en Shkof dèrshati, kadar eniga Mafhnika sa Pastirja vun na eno Faro polhle. Mój fyn, ti si sdaj en Pastir teh dufh, ti móresh en dejl Christufoviga vinograda obdeleti: O koliku ternja bó tvoje ferzë sbodlu, koliku grenkiga fadú bó tebi

tebi shelódèz fkašilu! Tì bófh kakòr ena Mati, ali rejna shena od vŕeh duŕh zèle Fare. Ali letò imež bó tebe dragú kofhtalu. Škerby, nepokoj, trud inu shaloſt bó tvoj odlózhik. *V' teshavi bófh ti tvoje otroke rodil.* Vy ſe sazhudite zhes tó moji prelubi. Poglejmo letè rezhy od blishej. Jeſt ſì morebiti ſgol prasne rezhy ſmiſhlujem, katère ſe ne najdejo drugdi kakòr v' moji glavi,

Ne bojte ſe, de bi ſe jeſt hotèl tukaj hvaliti, de vam offram vſo mojo frajoſt, moj pozhitik, moje sdravje, inu zhe je trèba, tudi moje ſhivljenje, kar naſha dolshnoſt vſhè fama od ſebe ſabo perneſe. Ampak tó vam mórem na ſnanje dati, de je ravnu taku naſha dolshnoſt vèdnu per vaſs biti, kakòr ena lubèſniva Mati per ſvojim detètu, zèle dny, inu doſtikrat en dejl nozhy v' bukvah tizhati, inu poſtavo boſhjo ſhtudirati, de ſe njega beſſèda ſgrnnta, inu k' ſhiveshu perpravi, pervizh k' naſhimu, de jo móremo potle vam taku rekózh v' vuſta dati, de vy naſhe navuke, kakòr enu mladu dète ſis maternih perſs to ſhlahtnu mlèku ſeſate, katèru imá vaſhe duſhe rediti,

inu teiste v' gnadi rasti sturiti; de smo my permorani s' otrózmi otrozi rata-ti, njim eno rezh stokrat povédati, de ta pèrvi vuk nafhe vère samerkajo, bres tega, de bi my mogli kádaj letó opravilu enimu drngimu popolnoma zhes pustiti, enu opravilu, kateru je tó nar bôl muje polnu; inu mórebiti tó nar imenitnih nafhiga stanú, de móremo delezh okuli po valhah fosel-kah, gmajnah inu póli tekati, sdaj v' bolesnih spovédvat, sdaj obhajaj, sdaj v' svetu olje devat, sdaj v' rinanji te smerti na strani stat, ali te mertve pokopavat, ker nafs ne sme ne mras te syme, ne lejtna vrozhina, ali támá te nozhy, ne dala tige kraja, ne hudú vreme, ali pôl, ali grom, ali tresk nasaj dershati; de smo permorani ob zhafsi hudih vrozhinskih, kushnih bolesèn nózh inu dan med mertvimi inu vmerajozhimi dopernesti, vednu podóbo te smerti, te shalosti, tige zaganja pred ozhmy imeti; shenó, katera se po móshu, mater, katera se po otró-zih, otroke, kateri se po ozhetu jókajo; vednu klaguvanje, inu vpitje poslušhati, inu taku rekózh med folsami biti, bres tega, de bi jih my obrisati mogli, svunaj zhe tudi nafhe sol-

folse s'njimi smeľhamo. O kakú teshak je ta stan eniga duhovniga pastirja v'takih perloshnostih! De smo pak potle dolshny ob Velikanozhnim zhasi, inu druge zhalse fkusi lejtü nafs famy taku rekózh v' spovèdnizo sapre-ti, kakòr ta k'óffru namenjena shival stariga testamenta, katëra je bila s'grëhi zëliga fólka obloshena, ali kakòr Jësus Christus v'vèrti Gethsemani, kër je tësho v'fëh kriviz zëliga svejtá na febi zhutil. Tam perstópio edèn sa drugim ti grëshniki, inu sloshë doli is sebe na nafhe ramë vfaki svojo pošebno butaro. Ta nezhisti nam naloshy svoje nagnufobe, ta lakomni svoje odértie, ta pyanëz svojo nesmasno pyazho, leta svoje strupënu opravlanje, uni svoje sovrashtvn, edèn svoje preklinovanje, ta drugi svoje boje. Ony grëdó lohky prozh, ali my oftanemo od prevelike tëshhe doli potèrti. O lubi pošluhavzi, zhe vy vafhe Pastirje v'taki podóbi premislite, ali bi se mogli sdershati, de bi s'njimi vsmilenja ne imëli?

Inu vëndër ne sturimo my v'v'fëh letëh rezhëh drusiga kakòr nafho dolshnost: my vam damó tó, kar nam fliši.

ſhi. Jeſt ne porezhem s' enim ſvĕtim Pavlam, de ſo tĕ dobróte katĕre vy ſkusi naſho ſluſhbo prejmete, bres vſiga konza viſhej, kakòr ta dobróta, s' katĕro vy k' naſhimu shiveſhu perpomórete; veliku vezh porezhem, de kĕr to Kardĕlu Chriſtuſovih ovaz sa poſemelſke pòtrĕbe ſvojga Paſtirja ſkerby, je tudi pray de Paſtir sa duhovne pòtrĕbe ſvojih ovaz ſkerby. Jeſt ſe ne potòſhim zhes tó, kar sa vaſ ſturyſm. Jeſt ne porajtam nizh ná trud inu mujo moje ſvĕte ſluſhbĕ, ſakaj tó nam je lohká, kar ſe radu ſtury. Ali vaſ morebiti nimam sa lubu? Kogá bóm jeſt tedaj lubil, zhe vaſ ne lubim? My beremo v' ſtarim Teſtamenti, inu naſh Iſvelizhar nam letó tudi poterdi v' tim novim, de bó zhlovek ozhĕta inu mater popuſtil, inu ſe bó ſvoje nevěſte ali ſhene derſhal. (I. Mojs. 2, 24.) Moja luba Fara, dokler bóm jeſt tvoj Paſtir, bóſh ti moja Nevěſta; Ozhe, mati, bratje, ſeſtrĕ, ſhlahta, inu priateli mĭ ſnajo lubi biti, ali moja Nevěſta, katĕra je meni od Boga dana, mĭ je tavſhentkrat lubſhi kakòr ſte vy. Vy moji Farmani ſte moji zhes vſe lubi otrozi, jeſt ſim vaſh Paſtir, inu vy moja ſkusi Jeſusa Chriſtuſa dragu kuplena

lena zhęda. Moja prostost ali frajost, mój zhafs, moj pōzhitik, moje sdravje, vse je valhe, s' vsim mórem vam en óffer sturiti, zhe je potreba, tudi moje shivljenje inu sam sebe sa isvelizhanje valhkih duh vagati. Zhe se pak v' mojim stani ena teshava ali grenkost snajde, katero bi vy snali lohkejšhi sturiti, inu posladkai, taku se samu od sebe saštópi, inu vam ne sme shal djati, de vam moje serzę odprem., toistu tukaj pred Bogam inu pred vami, rásgèrnem, de is frej pèrfs sdihnem inu se potóshim.

En duhóvni Pastir je enak enimu hšhnhimu ozhetu, kateri imá eno veliko drushino, v' kateri se snajdejo vse forte tème inu shtate ludję, inu ker je on vsh dolshnik, se móre v' vsakiga posebnu shikati, inu kakor je potreba vse forte podóbe ná se vsęti; on móre premeniti ne samú shtimo inu shpraho, ampak tudi taku rekózh svojo naturo. Sdaj móre biti módèr, inu na to ojstro plat, sdaj móre dóbèr inu krotak biti, inu skusi pèrste ględati. Sdaj móre vse shaze tiga vsmilenja na dan dati, inu se poln savupanja fkasati, taku de odvsame vse, kar samó-

re

re bojèzhe fèrza oftrafhiti, inu taku rekòzh v' zagovitnost perpraviti. Sdaj mòre to strašhno podòbo boshje sodbe v' shivu pred ozhy postàviti, de tē otèrpne vejšty sbudy, katere sa vòlo budih navad fkoraj nižh vezh ne zhutio, ali tē terdovratne grēshnike, kateri se ne bojē tudi tazhafs, kadar s' eno nogó vshe v' Pèkli stoje. On more eden sa drugim inu dostikrat obóje vkupej, shugati, inu gladiti, profsiti, inu prètiti, hvaliti, inu tadlati, inu svariti, kakòr zhafs inu stan tēh rezhy nanese. Kakòr gnada boshja v' fèrzih na tavshent vish, svojo mozh fkashe, takú mòre ta duhòvni Pastir, kateri je en flushabnik tē gnade, inu podòba Jèsusfa Christufa, svoji lubēsni inu fkerbi sa isvelizhanje drugih mnogitere furme ali podobe dati, kakòr ima flèhèrni potreba. Zhe na zhednostih gori jemlete, se more ta duhovni s' vami povsdigniti; on vam mòre fhaže tē v' Jèsusfu Christufu fkríte modrófti, inu sastopnosti pokasati. Zhe se spēt nasaj is tē lejpe pòti tē brumnosti vèrnete, mòre on taku rekozh s' vami vred nasaj jiti, s' vami vred flab, inu bolan postati. S' timi nevumnimi, inu flabimi mòre biti kakòr ena kòklà,

ka-

katera pod svojimi perutmi pišhetá gręje; s'timi módrimi inu popolnoma ludmy móre biti kakór ena postójna, katera nad svojimi mladizhi leta, de jih k'letanju vadi; s'eno besędo on je dolshán se y'tolkajn shtaltih pokasati, kolkajn natur inu zhudnih glav se v'njegovi fari snajde. Zhe eni to pravo pót sgreshe, jih more nasaj poklizati, zhe se drugi sgube, jih more yfkati; zhe so shíbki, jih móre opręti, zhe so bolehní, jih móre fkušhat osdraviti. Nevumne podvuzhiti, gręshnike posvariti, napęzhne navade popraviti, zhes pohujshanje garmęti. Vęzhni Bóg, koliku potu, koliku nepokoja koshta letó! kaku slu se móre na pómín imęti, kaj sa ene plashne, nevkřetne shivali more on v'brusdah dershati! Kar eni prav dadó, bodo drugi obtadlali, kar enim k'dobrimu exempelnu flushi, nad tem se drugi pohujshajo.

Kadar se pak v'eni fari zélú taki ludę snajdejo, Bóg hotél de ne, kateri ozhitnu sposnajo, de nizh ne vęrujejo, kateri tó svęto vęro nesramnu kolnejo, inu bi radi imęli, de bi vsi ludę, kakór ony govorili, inu ravnali; kateri s'njih govorjenjam inu sadershanjam enimu dejlú

dejlu te zheđe Christusove savdadó , ah tédaj-si ti vbógi Pastir vsmiljenja vrejden (zhe se nam vèndèr smè en tak vsmiliti, kateri sa Jèsusovo vólo terpy) kóliku grenkih fershmajht, inu shpota bófh mogèl poshretí, zhe ne bófh kakòr en mustaft pèls inu en najemnik! ony te bódo fovrashili, pozhernili, ony te ne bódo mogli shiviga viditi. Zhe se bófh lepshi sadershal, bóljim bófh super. Tvoja krotkost jih bó raskazhila, tvoje poterpljenje ràdrashilu, tvoja zheđnost bó njih martra, samerk-livost tigà folka, inu sad tvoje flushbè jih bó rèshalil, ta lubèsen, katero bódo ti dóbri do tvoje perfhóne imèli, ali ta hvala, katero bódo ti pravizhni tebi dali, jih bó sturila obdivjati. Ony ne bódo vezh ovzè, ampak volkovi, kateri so se v' Pastirja sagrisli. Krivu obdolshiti, opravlati, neposhtenju ràsnafhati, gristi, tadlati, v' vsakim kraji, vsaki perloshnosti, vsakim zhafsi, s'flèhernim, kateri pride ali mèmú grè, tebe salasvati, tebi saderge staviti, jamo kopati, mushgane si bèliti, kaku bi se tebi moglu kaj superniga ali shaliga, ali shkóde sturiti, letó bó njih edinu opravilu. Moji lubi poslufhauzi letó ne govorim jest ód vafs, ali ód me-

mene ; sakaj jest sim en prevelik grešnik , de bi en tak imeniten dejl od kelha Jesufa Christusa mene došhal. Koliku duhovnih Pastirjov fkušsi vendèr na sebi to rešnizo od tega , kar vam pravim , inu ony bi se v' shivu popisani nešli v' tej malariji , katero sim vam pred ozhy postavil. Kar jim shalošt dela , ny tó , de so ony timu sovrashtvu tih porèdnih sa zyl postavleni ; en Jógèr ny zhes svojga Mojstra , inu ony se sa frezhne dershe , zhe so v' kaki rezhni enaki Jesufu Christufu. Ali tó , kar jih nar bòl boly , kar jim serzé prebode , je flepta , inu terdovratnost telu dufh , katere so jim tolikajn lubhi , kolikajn vezh se vidi , de je sa uje djanu , sa katerih isvelizhanje bi ony radi shivlenje kjé dali. Sguba té dufhe , moji lubi Farmani , je ta nikoli isposajeti študenèz té grenkósti , katéra našo butaro taku teshko , inu naš štaz taku révèn déla. *

Pri-

* Amen.

Pridiga

N a

IV. Nedęlo po Velikinozhi.

* II. Premišhluvanje.

Aku bi en duhovni Pastir, po tém kadar je pridigval, keršhanski navuk dershal, S. Sakramante vunkaj déjil, inu vse té vunajne opravila svoje flushbe opravil. aku bi en Duhovni Pastir, pravim jest, kadar damu pride, tam s' myrnim inu pokojnim serzam ostati mogël, bi njemu njegóva muja teshku ne djala; ali oben dan ne mine, v'katérim bi njega leta misel doli ne poby-

---

* Quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum.

Ker sim jest leto k' vam govóril, je shalošt vaše serzë napolnila. Joan. 16, 6.

Kadar se je ta nar bólfhi Ozhe od svojih lubih otrók, ta nar bólfhi Mojster inu Vužhenik od svojih Jogrov prozh rav-

nal,

pobyla: Kdó vej, kaj se gręha danás v' moji Farĩ stury? Kdó vej, zhe nilim mórebiti jest letih gręhov kriv, inu zhe ne bóm enkrat mojmu Bogú rajtęngo dati mogel? Takrat se postavio v' njegovih mislih taku rekózh vse hifhe ena sa drugo napręj, on vidi po fili, inu kadar bi nar rajshi posabiti hotel, kaku v' letęj hifhi vęzhna togota, kręg inu sovrashtvu gospodari, v'tęj drugi ohernia, v'tęj tretji nezhistost, v' eni drugi pyanost. Tukaj se

---

nal, ny bilú zhudu, de je vsih sęrza shalost napolnila. Ali de se je meni, inu vam lubi Farmani v' mojim poslednim govorjenji milu sturiln, kęř sim lę to teshko flushbo eniga dubovniga Pastirja v' misli vsel, inu de je shalost nashe sęrza napolnila, tó bi jest ne bil nikoli vęrjel, aku bi ne bil tęga sam skufsil. Ali kaj se zhudim jest? Ta savęsa, katęra je bila med Jęsufam, inu njegóvimi Jógri, je tudi med vami, lubi Farmani, kakór Christufovim ovzhizam, inu med mano kakór vashim Pastirjam. Vy me lubite sa vólo Jęsufa, kakór njegóviga nameštnika, inu jest vafs, kakór on svoje lube Jógre, sa ka-

se Bogá ne boje, tam ny prave vere, tukaj se zel dan opravla, tamkaj se ne vidi fkoraj obeden per svetih Sakramentih, inu se fhe ob Velikinozhi ne spove. En drugi na mestu, de bi se pobolhal, je vsaki dan porédnishi viditi. Leta ne pride nikoli v domazho Zerku k' Fari, uni ne sna ene besede od Kerfhanfkiga navuka. Edén nózhe odpustiti, ta drugi nezhe to ptuje blagú nasaj dati. S' eno besedo timu vbó.

---

kakorshne vafš tudi jest premislím inu dèrshym. Ali je zhudu potie, de se vam fèrže vnema, kadar se jest zhes tesho moje fšushbè potoshim, po tem ker fim vshe fkušsil, kaj sa ena shalost je vafhe fèrže napolnila, ker fim se le na nekatere mestze od vafš lozhil. Ostanimo s' letem taku vfhafanim fèrzam pruti edén drugimu, pogovorimo se danàs fhe dalej od nafhah savès, inu od nafhiga pomankanja v' letèh rezheh. Zhe ste uni dan zhes tesho nafhiga stanú vsmilenje zhutili, takú ne bóte danàs majn obzhutili, ampak fhe vékshi vsmilenje zhes nafs révni stan fkasali. Poslufhajte me s' poterplénjam v' letim kratkim govorenji, inu pèrpravite se.

v bógimu duhovnimu Pastirju se entaku strahán Lyft tch hudoby inu pregréh pred ózhy postavi, de móre zhes tó nózh inu dan sdihvati, inu dostokrat grenke fólse tozhiti. Lete shalofne misli se ga vezhkrat tudi po nozhi vlótio, ga na náglim kakòr strahné posthasti gori sbude, inu mu taku rekozh vse ofèrzhje stergajo. Ali takrat slié on svoje ferze pred tabo, o mój Bóg, savupie gori s' enim svètim Krajam Davidam (Psal. 87.) O Gospód! moje slabosti, inu krivize so bile od mojih mladih nog en studenèz taushent britkost sa mene, katere je le moje savupanje na tvoje vsmilenje meni prenesti pomagalu. Od tch malov, kar si ti mene k' vishanju tch duh povsdignil, se mi sdy, de se stèrnejo vse hudobe s' mojmi grèhi, de bi moja framoto inu shalost na konèz perpravile; jest sim zhes tó vùs prestrahen, moja pamet se mēsha, inu malu manka, de ne szagam.

Spet drugekrat sdihujem s' enim Prerókam Eliam: O Gospód vsami mene is letega svejtá; jest nimam ne ajfra, ne mozhy, ne frèzhe vezh kakòr ty, katere so pred mano bily. Shalost gló-
je

je moje serze, jest se omahujem pod tesho moje dolshnosti; jest sim en nizh, inu k' nizhemer dober (III. Krajl. 19.) V' zhalsi si vupa on rezhi s' vso grenkostjo svojga serza, kakor en Prerok Jeremias: Gospod, ti si meni flast dajal, inu jest sim te vjeti pustil (20, 7.) Jest sim vupanje imel, de bo tvoja beseda strah tvoje sodbe per temu folku obudila, h' katerimu si ti mene poslal toisto osnanuvat: ali o shalost! leta beseda ny famu per njih nizh sdala, ampak je she en shpot, enu posmehovanje sa tega, kateri jo osnanuje. Ali sim bil tedaj sa to med tvoje Namestnike sapilsan, de bi jest moje shivljenje med ponishanjem, inu britkostjo dopernesl? (v. 18.) Leta, lubi Farmani, je ta odlozhik inu stan eniga duhovniga Pastirja, kateri si svoje dolshnosti prav k' serzi vsame; nozh inu dan sa isvelizhanje tehistih duh trepetati, od katerih vej, de bo enkrat temu rajtengo dajal, kateri je vso svojo kry sa njih odkupo pretozhil.

Ali my smo morebiti eni tihistih Pastirjov, od katerih govory ta Prerok Ezechiel (34.) kateri te pafsejo
s' mle-

s' mlëkam svojih ovaz, inu se oblazhjo s' njih volno, sa pasho pak të zhëde jim ny mar. Morebiti s' mudimo my nafhe dolshnosti, ali jih lë v' en dan inu na vides spolnimo, inu nam je na tëmu zelu malu leshózhe, zhe Farmani kaj sadu, ali zelu nìzh is nafhe flushbe dofëshejo. Morebiti nimamo ne ajfra, ne lubëshni, ne praviga lërzá pruti ovzhizam Jësusa Christusa, inu ne maramo, naj se vshtë potle isvelizhajo, ali pogubë. Gorjë nam, zhe je taku! Vsa klëtu bi na nafs padla, inu my bi bily na dvójo visho objokájna 'vrëjdni. Përvizh sató, kër nãh stan ne móre bres nekaterih teshav biti, katëre enaku të flabe, kakòr të dóbre Pastirje sadënejo. Lubëshen boshja, gorëzha shela sa isvelizhanje tëh dufh, zartana fkerb eniga Pastirja sa s'voje ovzhize stury, de on is dobriga lërzá tó teshku dëlu të svëte flushbe ná se vsame, inu de s' poterplënjam të teshave prenesse, bres katërih ne móre leta stan biti. Ali letë teshave obdërshtë vfo grenkóft v' sebi, inu nima-jo nìzh, kar bi ne bilu supernu, inu fitnu: en tak jih ne more prenesi, kdór Jësusa Christusa, ali njegóvc zhëdo ne lubi. Drugizh je en sanikerni

malopriden Pastir tēh duſh tudi sa tó objokanja vrejdèn, kēr ſi on jeſo Boſhjo na glavo nakopava, katęra ſe bó na taiſti velik dan tuga maſhuvanja raſfula, inu na meſti, de bi eniga takiga ſkerby morile, katęre ođ ajfra pridejo, bo pezhenje tę vejſty njega gr'ſlu, inu leta zagovitna miſel ga bo veđhu martrala, inu pekla: Vſe moji ſkerby ſavupane duſhe, katęre bódo ſkusi mojo ſanikernoſt ferdaſmane, bóm jeſt enkrat, inu morebiti ſkoraj v' Pėkli neſhál, one bódo mene klele, inu jeſt bóm nje preklinjal na vežhnu. Kakor koli ſe tēdaj ſtan tih duhovnih Paſtirjov premišli, ſe veliku drugazhi najde, kakor zhe ga edèn le po verhi pogleđda; zhe ſe pak potle naſh ſtan prav prevaga, prevdari, inu premišli, taku móre vſaki ſposnati, de ſmo my vſmilenja vrejdni. My ſmó vſmilenja vrejdni, zhe naſho ſluſhbo s' goręzho ſhelo opravlamo, ali my ſmo bres vſiga kouza vezh vſmilenja vrejdni, zhe ſmó ſanikerni, inu bres ſkerbi.

Ali ſe ne najde tēdaj obení tróſht v' naſhim ſtani? Ja, moji lubi Farmani, my imamo taiſti tróſht, katęriga nam vy daſte, sa Bógam ga ſnamo le ſamú

mú od vafš prejeti. Bógajte, pravi S. Pavl (Hebr. 13, 17.) *Bogajte vaše naprej poštaulene, inu jim bodite podlósni. Sakaj ony zhujajo sa vaše dushe, kakòr ty, kateri tódo rajten-go dajali, de ony letó s' veselam stvarę, inu ne s' sdihvanjam.* Polufhajte jih, kakòr de bi Jęsus Kristus govóril, sakaj on sam vafš fkusi njih vufta opominja. Bodite njim pokórní kakòr Jęsufu Christufu, kateriga namęstniki so ony per vafš. Shivíte kakòr fvety ljudę v' Jęsufu Christufu, kateri je Ozhe inu Shkof vafših duřh. Na tako višo bóte vy teřho nafhe flushbe lahkejšhi fturili. My ne bómo na teshavó porajtali, ja zélú na njo posabili, zhe vy ne bóte nafho mujo k' nízih perpravili, inu zhe bómo vidili, de se posvetiti yfhete, de Jęsufa Christufa sa vafhiga Mojstra inu muřter vsamete, de s' njegovó gnado notri vafš podóbo njegovih zhędnost sdęlujete, ker enu s' njegovim shivlenjam enaku shivlenje pęlete; tędaj bómo na nafho sbaloft posabili, kakòr ena shena vezh na britkóft ne smifli; kadar je vseę otroka rodila. Vy bóte vefsele, fhaz, fręzha, zhast, inu fladkóft nafhiga shivlenja. Popolnoma pak bó nafhe

vesele, kadar bóte en taki sad od nafhe flushbę dobili, kakorfhniga mórete dobiti. Jest bóm tédaj fklenil, moji lubi Farmani, s'temi lejpmi besedami tiga velikiga Apostelna na Philppenfarje (2, 1.) Aku je fhe enu vsmilenu ferzę per vafš aku je v' stanu kaj lubęšni zhutiti, aku smęmo kaj troshta od vafš v' Jęsusu Christusu vupati, Vsmilite se zhes vafhe duhovne Pastirje, nikar jih doli ne tlažite, nikar jim njih stan tęshej ne delajte, de bi ga ne mogli prenesti, nikar jih s'sholzam ne napajajte, nikar ne nakladajte revfhino inu nadlógge na njih vshe taku revnu shivljenje fkusi tó, de bi njih trúd inu muo prasno sturili fkusi vafho nebóglivost, fkusi vafhe toshbe, fkusi terdovratnost, inu nepokórfhino, katęra je po nesfrezhi le prevezh v' sedajnih zhajtih v'nevado prifhla, inu je en studenęz vseh smęshnjav, katęre nafs tarejo, vfiga pohujshanja, katęru nafs sdihvati stury. Jęsus Kristus ta dobęr Pastir vam podejli, lubi otrozi, krotkóft, enu nedolshnu ferzę, inu boglivost, katęre so snaminja njegovih ovaz, de bóte mogli enkrat postavleni biti na njegovo desnizo, inu na nje-

nègóvim narózhji fkusi eno zelo vezh-
noft si pozhiti, katèra je vsakimu,
kdór bó svešt, oblublena. Letó vam
jest is fèrza vófhim. Amen.

P r i d i g a

N a

V. Nedèlo po Velikinozhi inu
na Pondèlik v' krishovim tejdni.

Od savupanja na Bogá. *

Ipse Pater amat vos.

Sam Ozhe vas lubi. Joan. 16, 27.

Kakú trófhita pólne so tē besēde tīga
danafhnīga Evangēlia! Kakú lubēsnivē
so tē boshje vufta, is katērih so vùn
prišhle! Jest vam sposnam, lubi Far-
mani, de jih ne mórem brati letēh be-
sēdy, de bi se fèrže v' meni ne vnē-
malu; onē nīso bilē samu h'tēm srežh-
nim ludēm govorjene, katēri so Je-
susa Christufa pridiguvati flīfhali, on
je

---

* *Regius.*

je taku dobru k' nam , kakòr k' svojim Jogram rekàl : *Sam Ozhe vafs lubi.*

Zhe nafs tédaj nash nebešhki Ozhe taku lubi , kakòr nafs sam Jèsus Kristus sagvišha , kaj sa enu savupanje móremo my na njega vselej postaviti, inu slaſti sdaj ob zhaſsi tēh ozhitnih molitu , katere se po zelim kerſhanſkim svejti dershe ? Naſha dolshnòſt je Ozhe-ta sa vse naſhe potrebe proſiti. *Proſite* , pravi ta danaſhni Evangelium , *inu vy bóte prejeli.* Ali my móremo tudi s' pravim savupanjem proſiti , le-tó je zhes vse potrebnu. Od letēga savupanja vam hòzhem jeſt danàs inu jutri govoriti : inu de jeſt toištu tó je : enu taku pravu savupanje pèr vafſ obudym , vam hòzhem try velike reſni-ze , katere ſo polne tróſhta inu veſſela, pred ozhy postaviti. Ta perva je : de nafs Bóg lubi. Ta druga , de on niko-li ſvojih ozhy od nafs prozh ne vma-kne. Ta tretja , de on bòl ſpoſná , ka-kòr my , kar je sa iſvelizhanje na-ſhah duſh dobru , ali ſhkodlivu. Jeſt ſe troſhtam , de me bóte danàs inu jut-ri ne ſamu s' poterplenjam , ampak tu-di s' veſſelam poſluſhali.

I. Premišľhvanje.

Pèrvizh Bóg nafs lubi. Ali je mogó-
zhe lubi Posľuhavzi, de my na le-
to lubèsèn nikoli ne mišľimo, kër nam
od nje vse rezhy, vse stvary kakòr
tolkajn glasnih vust govore? Ja o Gos-
pód, Nebú inu semla nam osnanujejo
tvojo zhašt inu visokóšt, sravèn pak
tudi tvojo lubèsen pruti nam! Nózh
inu dan nastópio eden sa drugim vshe-
fkusi fhešt tavshent lejť, de ludem po-
vejdó, de jih ti lubish. En dan pove-
timu drugimu, ena nózh tej drugi no-
zhi, katëra sa njó pride, to povele,
kar si ti o Gospód sa vólo zhlovëká
dal. Vľaki dan, vľako nózh s' vľemí
njih urami so nove dobróte tvoje ozhe-
tove lubèsni, tvojga vsmilenja pruti nam.

Inu kaj sa ene lubèsni o vezhni
Bog! Ene lubèsni, katëra na vse zhu-
je, katëra vse previdi, katëra sama se-
be da! Ene lubèsni, katëra pèr nashí
mersloti ne omersne, katëra pèr na-
shi nehvaeshnosti ne opësha, katëra
tudi sa volo nashih grëhov ne nëha.
Ali kaj pravim jest sa vólo nashih grë-
hov? Veliku vezh doby od nashih grë-
hov tvoja lubèsèn, o Gospod, eno

novo mózh. Ja, o vsmileni Jėsus! Kadar grėšnik sajde, takrat ga ti she s' vėkshi lubėsnio nasajklizhefh, kadar on tebi serzė prebode, toistu tvoje vie lubėzni polnu serzė, mu ti ravnu leto tvoje lubesnivu serzė sa menjo njegoviga oterpniga, nehvalėshniga inu kamnitniga serza ponujash, inu se lubesnivu sravėn potóshish, de ga nózhe tebi dati, inu de je tebe sapustil.

Zhe je vėkshi ta grėh, kateriga je edėn sturil, vėkshi je pezhenje tė vėjsty; Inu kėr letó pezhenje drusiga ny, kakor boshja shtima, kėr se Bóg v' srėdi nashiga serzà saflishti pusty, taku vpie leta zhes vie dóbėr inu vsmileni Ozhe tolkajn vezh v' nashim serzi, kólkajn vėkshi grėh smo my dopėrnefli, de bi nafs špėt na pravo pót tė vėzhne postave perpela!, katero je on v' dusho vsih ludy vtisnil.

Ali kaj potrebujemo vezh prizhovanja, de se leta resniza svisha? Po-vejte meni vy same, keršhanski Poflufhavzi! Kdó je nar vezh notrajnih fladkóft, nar vezh nebešhkih tróshfov, vefsela svėtiga Duha, masila gnade boshje, inu zhe smėm taku rezhi, ra-
du-

duvanja Jësufa Christufa okufsil, inu vshil, kakòr ti nóvizh preoberneni grěshniki?

Vy vejšite, lubi bratje, tē pergliche, katerih se Bóg pošlushi, de nam svojo lubesèn, inu bogastvu svojga všmiljenja na snanje dá. Sdaj je on en Ozhe, kateri svojga sgubleniga syna najde: On ga od deležh saglěda, sterganiga, rečniga, od lakoti na pol mertviga: inu sdajzi ga sposna: ja, pravi on, tó je mój syn, on sam mu pade okuli vratú, ga pertifne na svoje pèrfsi, bersh pèrnefsite tó nar lepšhi oblazhilu, sakolíte enu tele, inu bódimó dobre vóte. O mój lubi syn, jest fim te sa sgubleniga dèrshal, inu pole, jest tē supet najdem, sdaj hózhem rad vmreči. Sdaj se Bog pergliha k' enimu Pastirju, kateri svojo zhědo sapufty, inu tezhe sa to sgubleno ovzó, kumaj jo najde, jo sadene na svoje rame, inu jo nasaj v' ta pravi hlev nese: O moja luba ovzhiza, pravi on, kaj sa enu vefsele si ti meni sturila? štukrat vėkšhi je moje vefsele, de fim tē supet nešhal, kakòr de bi te ne bil nikoli sgubil.

Tukaj se on k'eni lubesnivi Materi pèrgliha, katèra svoje dète na rozhjah inrà, ga objèma, kufhuje, inu s'tavshent raduvanjam vardeva. Spet tam se Bóg k'enimu shèninu pèrgliha, katèri ima lè nad enim famim sèrzam vèsele, letó edinu sèrzè je njegóva nevésta, inu ta je naša dušha: on jo klizhe, on jo yfke, on oprafhuje po njej tèmèmu gredózhe, on nima nózh inu dau pokoja, dokler jo najde. Svètu Pilmu je pólnu takih lubesnivih pèrglih, inu jest bi konza inu kraja ne najdel, áku bi vam hotel vè sapored israjtati.

Ali ny tebi sadofti, o moj Bóg, de nam ti tvojo lubèsen v'djanji inu fkusi tvoje bres fhtivila nagmerane dobróte fkashefh? Ti si nafs pustil v'tvoji svèti vèri rojene, inu gori srejene biti, ti nisi hotel, de bi bily my od starishov rojeni, katèri tebe ne posnajo. Tvoje svètu ime je bilu nad nami poklizanu, kèr smo kumaj na leta svèjt prifhli. Od mladih nóg so nafs našhi starishhi vuzhili tebe posnati, tebe lubiti, inu moliti, tebe se bati, tebi famimu flushiti, inu dopasti. Ta vuk tvoje svète vère je bil tó mlèku našhe dušhe, s'katèrim smo bily gori
sre-

srejeni, tvoja boshja besëda je nash vsakdani kruh, tvoje fkrivnosti, inu Sakramenti so ta nebešhka pasha, katero my kakòr tvoje ovzë vshivamo: inu sa nash zhasnu, sa nash telešni shivesh, o ti nar dobrotlivishi Ozhe, kakú lubesnivú fkerbiš ti? Tó tretje lejtú sdaj tezhe, ker ti fusebnu nam v'letej Fari të fhaze tvoje milosti odperte dërshish, inu supet lejtas tvoj obilni nebešhki shëgen obëtaš: my te fizer ponishnu prošimo, de nam ga dobrotlivu ohraniš, inu frëzhnu k'rokam priti pušish; ali vse letó tvoji nefkonzhni dobróti ny sadosti, ti nam tvojo lubesën fhe s' besëdami, inu na tavshent vish-saštopit daš, katerih je ena bòl zartana zhes drugo.

Ali najdete vy, lubi poslušhavzi med ludmy eno priasnost, katera bi se mogla k' lubesni nashiga Bogá pèrglihati? Vsa zhlovešhka priasnost dostikrat drusiga ny, kakòr lejpe besëde inu prasne oblube; inu kadar imá kdó eniga priatela potreba, ga ne najde, ali zhe eniga s' med tavshent najde, kakú lejpú móre s' njim v'zaker hoditi, de ga ohrani. Kadar se enimu lë naprej inu dostikrat postrešhe, se nam to

to sazhne vshe prevezh sdeti, priasnost fe vtrudi, pomozhniki fe navelizhajo; ali zhe fe tudi nevtrudeni priateli najdejo, taku niso vse rezhy v' njih rokah, inu vendèr — inu vendèr postavimo my na tolkajn ludy nafhe savupanje. Povejte sdaj samy, moji lubi Farmani, kaj sa enu savupanje imamo my na tigastiga Bogá postaviti, kateri vse samóre, kar koli hózhe, kateri fe nigdar ne vtrudi nam dobru sturiti, kateri ne móre na nafs posabiti, inu svojih ozhy le enkrat od nafs oberiniti.

Leto póslednu, namrezh, de Bóg svojih ozhy nigdar od nafs ne vmakne ali prozh ne obèrne, inu de on nar bøl vej kaj je dobru ali shkodlivu sa nafs, perhraniu jest sa nafhe premishlvanje na jutrajshini dan: v' tim zhasi pak perpognemo my h' tebi, o nash dobrótlivi Ozhe nafhe kolèna inu te vfi s' eno shtimo sa tvojo ne skonzhno lubeshèn, slasti pak sa ta rodovitui inu shègna polni desh sahvalimo, kateriga si ti is tvojih nebeshkih shazov doli poslal, ker so vshe na veliku krajih leto spomlad eno shkodlivo sufho obzhutili. Tvoje svetu ime bodi vselej zeshenu inu hvalenu. Amen.

Pri-

Pridiga

Na

Pondělík v' Krishovim tejdni.

* II. Premišľuvanje.

To govórenje, kateru smo vzheraj sazheli, nafs perpele h'timu drugimu premišľuvanju, namrezh : de Bog svojih ozhy nigdar od nafs ne vmačne.

Poslušajte ga, kaku on sam od sebe skusi vušta svojih Prerokov govory : Jest sim tvoj Ozhe, inu ti si mój Syn, ne bój se, de bi jest kàdaj na tebe posabil. Ali móre ena mati na sad svojga telélsa na svoje déte posabiti ? inu zhe bi tudi ona na tóistú posabila, taku nózhem jest nigdar na tebe posabiti. (Isaj. 49, 15.) Vše mišli tvoje glave ; vše shele tvojga šerzá, vše mozhy inu gibanje tvoje dušhe so pred
mano

---

* Ipse Pater amat vos.

Sam Ozhe vash lubi. Joan. 16. 17.

mano , jest te nósim taku rekózh vtisneniga na moji roki , de te védnu pred ozhmy imam.

Kaj sa ena rézh je bòl vřtani , kakòr leta miřel vřo našho nesavuplivořt odvřeti , našhe nepokojnu řerzě potolashiti , inu tróřht inu veřsele v našhe řerza vlyti ? Kamèrkoli jest grém , kakòr koli je moje řerzě ali řhivot vřhafau , taku je mój Bóg védnu pèr meni ; on me řprèmi po dnevi ; on me varuje po nozhi ; on je sraven per mójim dèli , on je mój tovarřh na pòti , on mi řtoji na řtrani , on me sa ròko derřhy , on moje řlopinje viřha . Zhe ře omahujem , me opèra : zhe padem , me vsdigne : zhe sajdem , me na pravo pòt perpèle . Od té minute , kar řim bil v maternim telèři řpozhet , dèřhy on řvoje řozhy na mene obèrnene , on mèřka na vře moje potrebe , kakòr de bi on na řvèřti sa obeniga drusiga řkèrbeřti ne imel ; vřako uro po dnevi , inu po nozi kadar koli hózhem s njim govòriti , me on pořluřha , inu řim řagviřhan , de bóm vřliřben , zhe je lè moja pòřřhnja k' řřvelizhanju moje duřhe . O řvèřti lubesni vi Priatel , katèřimu ny obedèn enaki , katèři vře samore , ka-
te-

teriga povfod najdem , kateri nafs nigdar ne sapufty !

Premislite nafpruti kaj sa enezere-
remonie se nuzajo , prejden eden pred
eniga velikiga Gospoda pride. On se
more vezokrat pred vrata vstaviti , ze-
le dny zhakati , dokler ga pred se pu-
fty , inu takrat ga kumaj na ene mi-
note, inu kje v' en dan poslufha , inu
sdajzi potle posabi , kar je bilú govor-
jenu. Koliku pôtov , prejden eden eno
gnado doby ! koliku profhnjá , fhen-
king inu masila tudi per teh , katere sa
valhe pomozhnike dershité ! Ali pèr
tebi , o môj Bóg , je vse drugazhi. Zhe
fim jest domá , nimam trëba is hishe
jiti , de tebe najdem , zhe fim svunaj
na zésti , ali na poli , ny trëba damu
jiti tebe yfkat : povfód te najdem inu
nimam obeniga potreba , de bi ti mene
poslufhal , jest se ne bojím , de bi te-
be vtrudil , ali tebi nadlëshen bil ; fhe
majn se jest bojím , de bi tebi tó ne
mogózhe bilu , kar te prósiu , sató
ker fi ti vfigamogózhèn.

Vselej kadar fo se ti boshii flu-
shabniki v' eni nevarnosti snehli , ali
kadar lo na boshje povele kaj poseb-
ni-

niga pozhéli, jih je Bóg na eno sufe-
bno visho potrófhtal, potèrdil, inu
njim ferzè dajal: Jest sim s'tabo o
Abraham, je nekàdaj Bóg k'njemu re-
kàl, jest sim s'tabo, nizh se ne bój, stu-
ri, kar tebi vkashem, inu tèrdèn bódi.
Mojses postavi se pred moje ludstvu,
inu speli toistu is té Egyptovske lush-
nosti, ponishaj Krajla Faraona, pojdi
zhes tó rudézhe morjé, inu ne bój se,
sakaj jest sim s'tabo.

Apostelni, moji lubi Apostelni,
je rekal Jèsus k'svojim Jógram, vy-
bóte na svejti, kakòr ovzè med volko-
vi; vèndèr pak pojdite, prehódite zèlo
semlo, nefsíte na vlaki kraj mói krish,
inu mój Evangélium, inu ne bójte se,
sakaj jest bóm s'vami. Ja Gospód, je
rekal en svèti Krajl David, de bi se
jest tudi imel sam s'eno zèlo vojsko
vojskovati, de bi jest imel po téj nar-
strahnejshi tàmmi inu med groso té
smèrti hoditi, taku se ne bóm bal, sa-
kaj ti si s'mano.

Inu leto je marternikam ferzè, inu
toisto mòzh dalu, nad katèro my she-
dan danafhni offermèti móremo.
V' jezah, v' shelesjah, na galgah, v'
pla-

plaménih so ony enu pokójnu ferzé, inu en veséli obras ohranili, inu pruti všém bolezhinam se mèrtví sdéli. Ta gorézhi rósh, na katérim je S. Lorenz ráspét leshal, je njemu, o mój Bóg, kakòr ena s' roshami potrélisena postela napréj príšhal, sató kër si se ti v' njegóvi družini snešhal.

III. Premišhľuvanje.

Ali ny Bog tudi s' nami, moji lubi Farmani? Sakaj smo my tédaj takú nepokojni, inu imamo toliku škerby, katere nafs glojejo, tolikajn britkóšt, katere nafs vjédajo? sakaj smo taku bojezhi v' nevarnostih, taku šlabi v' skušnjavah, taku nevolni v' teshavah? Letó se sgody sató, kër my na mešti, de bi my nafshe ozhy k' njemu obèrnili, kakòr jih on k' nam obernene imá, my na drugiga ne gledamo, kakòr na stvary, katèrih se on pošlushi, ali de nafs poškufsi, ali de nafs poštrafa. My prejmemo tó dobru bres hvalëshnosti, inu tó hudu bres isrozhenja v' njegóvo vólo, kër my ne gledamo to všigamogozhno roko, od katere obóje, to je: tó dobru, inu tó hudu pride.

Zhe nam ena rëzh dopāde , jo shelimo , jo yfhemo , inu jo ne móremo dozhakati ; nam kaj teshku deĵ , ali nam tërpljenje përnefse , ali nafs ponisha , tēga se bojmo , branimo , inu varujemo . My hōzhemo famy Gospodje zhes nafho frëzho biti , inu nam ne grë v' glavo , de my vëkfhi deĵl lë tó shelimo , kar nam je fhkodlivu , inu de fetēga branimo , kar nam jë dobru , inu nuznu .

Sam Bóg , moj lubi Syn , vej tó , kar je nam potreba , ali fhkodlivu , puffi ga tēdaj gospodariti , inu naj is tēga pridë , kar hōzhe , sanefsi se popolnoma na njēga . Zhe fi ti vbóshen , zhe teshku-tvoj krub perflushifh , taku se tó ny nakluzhilo , ampak na boshje povēle sgodilo , Bóg vej , de je dobru sa tebe , de fi ti vbóshen , sakaj aku bi bil ti bogat , taku bi bil ti ali sa vólo napuha , ali sa vólo lakomnosti , ali sa vólo nezhistofti , ali sa vólo drugih pregrëh ferdaman . Ti imafh sovrashnike , kateri tē 'preganja-jo , martrajo , vjēdajo , inu tebi na tavshent vish fhkoduvati yfhejo ; Leti sovrashniki so tebi potrebni , de se ti bōl na pómín imafh , de tvoja lubēsen ,
po-

potèrpeslivost, inu brumnost na dan pride. Tvoje dobru ime je bilu pozhernenu, leto je bilu potreba, de se je tvoja prevsètnost ponishala. Ena bolesèn je tebe podèrta, smèrt je tebi tè nar lubfhi prozh vsèla, inu ti se ne puftyh vezh potrófhtati! Ti vbo-gi røvesh! o kù bi ti vejdel, kaj do-briga sna sa tvojo dufho is tega priti, taku bi bil ti sdajzi potrófhtan, inu bi bil ravnu taku póln vefsèla, kakòr ti sdaj shalosti.

En otrok vèka, kèr je njemu ma-ti nosh is rók vsèla, s' katerim ona previdi, de bi se ta otrok ranil; en drugi otrok ne vej, kaj od vefsela pozheti, kadar se njemu ena ygrazha v'roke da. My vidimo, de on vfo svojo fhe nevumno pàmet napenja ali en grad is popirja, ali eno hifho is blata goripostaviti. Takú smo my tu-di sgol otrozi, kèr sa norzhiami te-zhemo, inu od dobriga ali hudiga ka-kòr en flejpi od farbe fodimo, inu sa-tegavolo nafs dostikrat shali, kar bi nafs imèlu vefseliti, inu nafs vefsely, kar bi nafs imèlu shalostne sturiti.

Nafhe edinu opravilu fo rezhy letiga porèdniga svejtá, inu na fhaze tè gnade nizh ne porajtamo; my smo

filnu mehky sa obzhutit, kar se nam supèrniga pèrmeri, inu ne posnamo tē frēzhe, katēra sua is tēga priti; my tezhēmo kakòr nevumni sa vřim tēm, kar našim pozhutkam, ali nagnenju dopade, inu ne pomisľimo, koliku lete takú sashelene rezhy našhi duřhi řhko-
duvati snajo.

Kēr řmo tēdaj k' našhi nefrēzhi vshe takú vřhafani, de řmo řlejpi v' našhih rezheh, navajeni tó dobru sa hudu premeniti, puřtimo se kakòr bóg-
livi otrozi od tigareřta Ozheta voditi, katēri neisgruntanu dober, našs lubi, kakòr sèrklu svojih ozheřs, katēri veđnu na našhe ohranēnje zhuje, katēri ne pèrpuřty, ali ne vřkashe, kakòr tó, kar k' posvezhenju našhih duřh řlushi. Nařha edina řkèrb bódi njegove řvete řapovēdi řvestú dèřshati, řizer pak pološimo našho řrēzho v' njegove roke s' vřim řavupanjam, katēru řařlushi ta neřkonzhna modróřt, ta neismerjena mogózhnořt, inu ta neisrezhena lubēřsèn eniga taku velikiga Ozheta.

Dodeřli meni, o zhes vse dobrotlivi Bóg, letó řavupanje, inu me s'tvojo lubēřnio napólni, s' eno taku veliko lubēřnio, de se bó vřfaj enukoliku s'tvojo lubēřnio pruti meni mēřiti mogla!

Daj

Daj mi enu taku shlahtnu savupanje, kateru bó v' meni yús strah inu nepokoj, vso nesavuplivóft, vse supérne shelę, vse nagnenje pregnalu, inu v' moji dushi taisti sladki pokoj rásliku, bres kateriga ny prave fręzhe na semli. Sturi o mój Bóg, dé bó mój pogled vędnu na tebe obėrnen, kakor je tvój na mene; ohrani v' meni vędnu en shivi spomin, de se ti per meni snajdesh, de bó leta misel moji slabosti mózh inu ferzhnost dala, mene v' teshavah potroshtala, inu s' enim takim savupanjem v' tebe napolnila, de ne bó na svejti nizh v'stani moje serzę podręti, ali mene prestrafhiti.

Postavite tédaj lubi Christjani vse vashe savupanje na Bógá; bolshiga mitelna ali pomózhi ne najdem jest na svejti, zhe hózhemo fręzhni shiveći; inu s' letęm savupanjem se blishajte h' Thróni njegóve gnade v' letih dnevih tę molitve, prosíte ga sa vas h potrební kofsęz kruha, sa sdravje na dushi inu na telefsi, prosíte ga sa'eno dobro lejtno, prosíte ga sadnizh, de bóte pravizhnu tukaj shiveći, inu tam tudi h' tim pravizhnim v' njegoví zhafti pershtęti.

Amen.

Pridiga

N a

VI. Nedělo po Velikinozhi.

Od Pohujšhanja *

Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini.

Leto sim jest k'vam govóril, de se vy ne pohujšhate. Joan. 16.

Ker so vsi ludje otrozi eniga samiga Ozheta, inu po podóbi ravnu letiga Bogá stvarjeni, de bi kakòr bratje, kateri k' enimu dómu, k' eni hihi fli-fhio, med sabo shiv-li, taku se meni sdy, de bi ony mógli vshe od nature h'temu nagneni biti, de bi se med sabo lubili, edèn drusiga isgovorili, inu preneli, s' pomankanjam tiga drugiga potèrpljenje imeli, inu edèn drugimu v' potrebah tẽ dushe, inu tiga shivota na pomózh prishli. Inu vèndèr, kdó
bi

* Aus Girards Predigten ausgezogen.

bi verjel, kú bi s' ozhmy ne vidili, se ony med sabo s' krivim obdolshenjam, inu s' opravlanjam nevsmileuu poshkodjejo, morež, rópažo, inu s'tako togoto, s'takim nevsmilenjam preganjajo, de je eniga grosa med takimi ludmy prebivati.

Kaj je tó sa ena hüdoba inu gèrdù sadèrshanje! Ali med všimi hüdobiami, katere si ljudje edèn drugimu sturež, ny obena s'toisto hüdobio pèrglihati, katero si edèn drugimu ta zhas' vkashejo, kadar si med sabo k' ferdamanju pomagajo, kár se ikusi pohujšhanje sgody. Od letè hüdobie sim si jest danàs naprej vsel govoriti. *Gorjè timu svejtu sa volo pohujšhanja*, pravi našh Isvelizhar: *Gorjè timu zhlovèku skusi kateriga pohujšhanje pride!*

Ali kaku? o moj dobrotlivi Isvelizhar, kaku pridejo letè garmèzhe besède is tvojih vult, kateri si prišhal ta svejt lež poshegnat, ne pak ostrafhit, ali rotit? Kaj je tédaj taista sa ena hüdoba, sa volo katere ti timu svejtu inu ludem taku hudu prètišh? To pohujšhanje, kakòr ste flishali, je taista hüdoba, inu de bi vafš mogel jest

jest pred eno tako hudobo obvarovati, si bóm jest danàs všo mujo persadel, vam to ostudnost inu fhkodlivošt letę pregrehe prav pred ozhy postaviti, ker vam bóm povedal, kaj sa en filnu velik gręh stury letá, kateri pohujšhanje da, jest pravim

I. En velik gręh v' svoji naturi; od tega v' pèrvim dejli mojga govorjenja.

II. En velik gręh savólo svoje fhkodlivošti, ker se takú hitru, takú delezh okuli rás-fili; od tega v' drugim dejli mojga govorjenja.

Sodíte samy ali je nash Odreshe-nik urshoh imel letó hudobio takú rotiti, inu prekleti.

O velik inu strashni Bog! Ti Angeli tvoje Zerkve, namrezh my nevredni tvoji namestniki smo po nashim stani dolshny v' tvojim svetim Templi to sturiti, kar bódo tvoji svęti Angeli na konęz svejtá sturiti mógli, ker bódo po tvojih besedah vse pohujšhanja is tvojga Krajęstva prozh spraviti mógli, inu v' pezh tiga ognja vręzhi. My hózhemo letęmu strashnimu opravilu naprej priti; tę pohujšhanja vkup spraviti,

viti, ne kakòr Angeli tìga konzhanja, inu tē smerti, ampak kakòr osnanuvav-zi tìga myrú, ne de bi tē shtrafali, kateri pohujshanie delajo, inu v' ogjin metali, ampak de bi nje pred timistim oteli, ti tēdaj o možni Bog opri nasho mózh, inu daj tvoje nebesku masilu nashim besedam. Jest sazhnem, pèrpravite se!

I. Dejl.

Pèrvizh tēdaj sim rēkál, de je pohujshanje en velik grēh, inu en silnu velik grēh v' svoji naturi. Letó se vshe is tēga sposna, kakòr nam Evangelijuni eniga takiga zhloveka popishe, kateri pohujshanje daje. On je en vbyavèz, od kateriga se bó rajtenga, kakòr zhes prelyto kry tērjala, *njegovo kry bom jest od njega rók tērjal, pravi Bog per Ezechjelu* (Ezeh. 3, 18.) En tak zhlovek pèrpravla pôt pred Antichristam, inu *sday je veliku Antichristov pravi S. Joannes.* (1. Joan. 2, 18.) En tak zhlovek je en videozhi Satan. *Poberi se od mene Satan, ti si meni enu pohujshanje:* Pravi sam nash Odreshenik k' enimu takimu.

En

En zhlovek, kateri pohujšhanje daje, je en vbyavèz tèt dufh; taku ga S. Pismu imenuje. Kaj se pravi eno dufhò vmoriti? Ali se ne pravi njò obrópati ob dary svètiga Duhá, njej shivljenje tèt gnade vsèti, njò v' smèrt tìga grèha suniti. Satò pravi S. Chri-
 fofstomus, se moremo sovrasnikov tèt dufhe vezh bati, kakòr sovrasnikov tìga telefsa. En sovrasnik tìga telefsa da vèndèr na snauje, kaj mišli sturiti: on shuga, se togoty, rototy; ali en sovrasnik tèt dufhè skrie svojo hudobo pod obras tèt priasnosti, on skrie ta nabrušeni nosh pod ròshe, inu vafš prebode med tèm, kadar vafš objame. En vbyavez tìga shivota se sna vèndèr enu koliku s' tèm igovarjati, de ga je jèsa taku dèlezh pèrpravila: en vbyavez tèt dufhe spēle ta shlak s' premishljenjam bres togote, v' frèdi priasnih pogovarov, bres tèga, de bi bil s' eno besèdizo rèshalen. En vbyavez tìga shivota nam vezh ne vsame, kakòr enu zhafsnu shivljenje. En vbyavez tèt dufhe nafs obrópa ob toisto nepreshazano gnado, katero smo od sgoraj prejèli, inu nafs stury vrèjdne vezhnih martèr, on nafs lòzhi od Boga, v' katerim samimu en Christian shivy.

Ti nevsmleni, vpie k'enimu takimu ta kionani Prerok, ti se podstópisih s'tvojim pohujšhanjam nezhem rezhi ptuje; ampak tvojga lastniga brata prebošti! *Ti sedišh, inu med pogovori pohujšhash ti syna tvoje matere* (Psal. 49, 20.) Ti kuga zelih fosęk, vafsy, inu mešt! ti' sapęlesih s' pohujšhanjam eniga otroka tvoje lastné matere, katerá vafš je s' enim kruham redila, inu pęr eni mysi napafła? ti pohujšhash eniga otroka, kateriga bi bil imel v'zhędnostih podvuzhiti, inu ti ga hudobje vuzhish, inu mu en otrink v'fęrżę vtaknesih, kateri ga bó tukaj, inu tam na vezhnu shęal. Daj rajtęngo, pravi ta fęrditi Sodnik, kry sa kry, dufha sa dufho, od tvoje rokę bóm njegvo kry tęrjal. Ali se ti ne sdy, o trinog tęh dufh, de duh tę od tebe sapelane, inu sató pogublene dufhe vufs kryvav pred tabo povfód ftoji; kakór nekádaj ta mertva glava Symachova pred tim tyranskim Kraylam, kateri ga je bil puštil vmoriti? Me vidish pred tabo, o Tyran, bi snala leta pogublena dufha rezhi, poglej kaku si me sdęlal! letę globoke rane, leti fhrmfı, leta fhe gorka kry, lety plamęni, v' katerih se pezhem, je tvoje dęlu

dělu: kù bi ti ne bil, bi bila jest en otrok tiga Isvelizhanja, ena purgarza Nebeshka. O praviza mojga Bogá, mafhuj me! naj poverne ta nevsmileni to drago zeno moje kryví! Sposnajte is tega strashniga pilda to krivizo, katero vy fkusi vashe pohujshanje delate. Inu kdó so tiisti? Vy ozhetje, inu matere, kateri fkusi vashe rotenje, inu kletu, fkusi vashe pyanost, nespodobnu govorjenje inu djanje vafhim lastnim otrokam, inu vsej drushini per hifhi pohujshanje dajete, in jih kry, njih pogublenje bó ta strashni sodnik od vafhiv rok terjat. Je tedaj pohujshanje en filnu velik greh v svoji naturi, ali on je tudi en velik greh sató, ker se hitru inu filnu delezhi rásfili, kar je ta sapopadik tiga drugiga dejla mojga danashniga govorjenja.

II. Dejl.

Od tega najdemo my exempelne v tih zhalsih, ker so vse sórte krive vere ali kezarie, en Nestorius v Konstantinopelni, en Pelagius v Affriki, drugi spet drugót gori perpravili: kaku hitru se je pohujshanje rásleslu,
inu

inu kaj je shalofniga is tega pri-
shlu? Ti boshji Tempelni so bi-
ly rás - valeni, Altarji doli podèrti,
Mafhniki podavleni, Klóshtri obropani,
inu poshganj, ta ledig stan je bil sa-
shpotuvan, post doli përpravlen, ti du-
hovni shazi shpotlivu rópani, inu rás-
trófseni, ęrbshina boshjih hifh k'ne-
zhafti sturjena inu k' nızh përpravlena:
strafhne krivize, katere so pak she
majhine pruti tej sgnbi inu ferdaman-
ju tolkajn dufh, katere so tih krivo-
vernikov vajvodi v' smóto sapelali,
inu fabo vřed v' tę vezhne plamęne pre-
kuznili.

Ali kaj nam je tręba v' nekądaj-
nih zhafsih exempelne yfkati, kaku
hitru se pohujshanje rás-fili, inu okuli
rásleşe? Premislimo lę nafhe sedajne
zhafse. Pred nekaterimi lejtni ny bi-
lu flifhati, de bi bil kądaj edèn to nar
majshhi refnizo ali navuk nafhe svęte
vęre kakór en zvibel v' misel vsel, ali
nad dobroto lete ali une stare navade
inu shege tę zerkve se pomishlal: kar
so pak ene lejta sëm nekaterę spazhe-
ne inu s' peklęnskım vukam napólnene
bukve na dan prihlé, inu tęh nar svę-
tejšhıh rezhy se ferbeshnu vlotile, so
s' le.

s' letim ferdamanim vukam zele mešta inu deshele napolnene (na hmetih hvalla Bogú, she ny od letę kuge flifhati). Slabe glavize, na pol vuzheni se podstópio od tih nar viísokejšhieh, inu sveřejšhieh rezhy fěrbeshnu se modruvati, nekateri nevumni flifhio taku govorenje, ga-vsamejo sa gotóve refnize, govore od letęh rezhy she ból navumnu, inu taku grę ta smóta lę dalej inu taku kitru 'na vse strany okuli sebe, de dosti od tih brumnih Kriftjanov mejni, de vshe ny prave věre na svejti, inu de bómó vsi, Bóg vej, v' kaj sa ene krive věre padli.

Kaj je urshoh od vsiga tęga? Pohujšhanje je taista kuga, katęra se takú rásleşe, inu rás-fili, pohujšhanje pėrnese tolkaju hudiga, inu taku naglu sa sabó! Ali ne bójte se vy brumni pravoverni Chriftni, ta stari Bóg, ta stara kėrfhanfka věra she shivy; ta kateri je oblubil, de peklęnfke vrata ne bódo mogle to pravo zęrku premagati, taisti ne bó pėrpustil, de bi se pohujšhanje dalej rás-fililu.

Varujte se lę vy, de ne bote famyfkusi enu krivizhnu, nesmasnu, shivin-

vinfku shivlenje vašim mlajšim po-
hujšhanje dajali, inu vašhi pravi vęri
šhpot dęlali, taku bó naša svęta vęra
stanovitná inu nepremaknena ostala,
inu šbe s' eno vęzhi svitlobo se kasa-
la, kakor kádaj, ker se bó sama na se-
bi bres vsiga pęrstavika, šbres vľe vu-
najne lepote, vsa zhaštiviliva nar vezh
fkusi vašhe dobre dęla, inu pošhtenje
v'eni luzhi tih pęrvih keršhanskih
zhašsov vidila. Amen.

Pridiga

N à

S. Finkufhtno Nedęlo,

i n u

Na Finkufhtni Pondęlik

Od fkrivnósti letih dnęv. *

Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille docebit vos omnia. *Joan. 14.*

Ta Trofhtar' pak S. Duh, kateriga bó Ozhe v' mojim imeni poslal, taisti vafš bo vse vuzhil.

O bres konza velika dobróta nashiga Bogá, kateri je vse fhaze svoje mogózhnosti inu svojga vsmilenja k' isvelizhanju tuga zhlovęka odpęrl! Mózh Bogá Ozhęta se je pęr stvarjenju fkasala, tam je on vse is nızh vún spravil, inu tol-kajn zhuda polnih stvary nam pred ozhy

* *Girard.*

ozhy postavil, de se ne móremo sadosti zhes një savseti, ali nafhe vessele na snanje dati, slasti ker premislimo, de je on vse zhloveku k' dobrimu sturil.

Modróst Bogá Synú fe je v'odrefhenji tiga zhloveka fkasala. Kaj sa enu zhudu, de se je vezhna beseda s' zhlovefshko naturo vkupsternila, inu mefsu postala, O! Kdo móre na rojstvu, shivljenje, terpenje, inu smert nafhiga Odrefhenika smisliti, de bi ne bil od lubesni inu hvaleshnosti v' serze sadet! Danás sadnizh se kashe lubesen inu milost Trófhitarja svetiga Duhá na eno prezhudno visho, ker je videozh zhes te perve verne nafhe zerkve doli is Nebes prifhal. Leta fkrivnost je taista, katerá nafs danás vkupej spravi, inu katero my s' to nar vekfhi zhasjé obhajamo.

Ker se pak sveti Duh fhe dan danafhni temistim podejly, kateri se vrejdní sture njega prejeti, taku vam hozhem danás to veliko frezho pred ozhy postaviti, katero vy doseshete, zhe svetiga Duhá prejmete, inu to veliko nefrezho, zhe ga vy sgubité. Letó bote saflifhali v' pervim dejli mojga

z
govor-

govorjenja; v' drugim dejli pak na jutrajšni dan vafš bom podvuzhil, na kaj sa eno visho se svęti Duh doby, inu kaku se sguby.

O svęti Duh visbaj moj jesik v' letim govorjenji, daj tvój nebešhki ogjn mojim besędam: mojim poslušavzam pak tvojo luzh inu enu serze polnu tvoje lubęsni! Jest sazhnem, pęrpřavite se.

I. D e j l i.

De bomo saftopili, kaku filnu smo my svętiga Duha potrebni, móremo vejdi-ti, kaj samóremo my s' mozhjó svętiga Duhá, inu kaj smo, zhe njega nimamo.

Bres svętiga Duhá se my snajdemo v' tim nar revníšhim stani, kateri se more smifliti. Ker smo v' tim poęrbanim gręhi spozhęti, smo my otrozi tę jęse, tiga mashuvanja bily, kakor pravi S. Pavl (Ephes. 2, 3.) My smó v' gosti tãmmi, kar nash vum amtizhe, sakopani, my imamo enu filnu nagenje k' hudimu, inu se na vfo visho
od

od tiga dobriga prozh vležhemo; naša vóla je tudi od nótrajnih viharjov obdana, kateri naš filnu mamio, inu v' bresen tē hudobie mežhejo. Od tód pride, de tolikokrat v' tē stare smertne grēhe pademo, kateri našo reŭfhino na duŭhi ŭhe bōl pogmerajo. Ona je takrat taku ostudna inu gērda pred boshjimi ozhmy, de aku bi jo my v' letej podóbi viditi mogli, bi my pred nje pogľadam, kakòr pred eno peklensko pólhastjo od straha vmérli.

Taki smo my, kadar svētiga Duhá nimamo. Samerkajte si dobru letó vy posvętni otrozi, kateri na lepoto vašhiga teleŭsa ględate, vašho duŭho pak v' tej nar gērŭhi ŭhtalti puŭtité, inu ne pomislite, de je ona straŭhnejŭhi, kakòr ti peklenski duhóvi, inu de se nad njó boshjim ozhem bōl gnufsi, kakòr vam pred enim na pol gnilim mertvaŭhkim truplam. Zhe vy tēga ne vęrujete, ker niŭte nigdar kaj takiga vidili, taku je letó vęnder reŭs, inu naš vęra vuzhy, de je madesh eniga smęrtniga gręha ena taka ostudna rezh, de jo ne móre obena zhloveŭŭhka pamet sapopafsi. V' tim zhafsi pak bi se vy, aku bi bily vy v' eno posemelsko nagnufobo

pogrësneni na vfo visho vùn kopali :
Kakú samórete tédaj v' eni ognufse-
ni vejfti pogrësneni oftati ?

Ali zhe fmo ta zhafs , kadar fmo
od svëtiga Duha odlozheni taku gërdi
pred Bogam , taku je nafha flabost brës
Ietiga Duhá tË mozhy ravnu taku objo-
kajna vrëjdna. S. Pavl Apostel nam le-
tó ozhitnu svisha , kër pravi : De bres
pomózhi S. Duha ne móremo enkrat tó
imë Jësus spodóbnu isrezhi (1. Kor. 12.)
Inu Christus nafh sagvisha ravnu tËga,
kër pravi, de brës njega ne móremo nize
fturiti. Postavite fi enu majhinu dËte
pred ozhy , kateri ne móre ne jiti , ne
vftati , kadar pade , ne v' tih drugih po-
trëbah samu sebi pomagati , ali pak pre-
miflite eniga na rokah inu nogah svë-
saniga zhlovëka , kateri bi bil v' eno ja-
mo vërshen. Letó je ena majhina pËr-
gliha od flabófti inu nepremoshnofti flë-
herniga is nafs , kër to dobru amtizhe,
zhe fmo my od S. Duha sapufheni.
My ne móremo obeniga dobriga dËla
fturiti , ne ene dobre shele , ne ene
dobre mifli imëti , katera bi bila kró-
ne tih Svetnikov , ali nebeshkiga pla-
zhíla vrëjdna. Sakaj tË dobre dËla ,
katere ta zhafs fturimo , kër nimamo tË
po-

posvezheozhe gnade, ali, kar je vse enu, kadar nimamo svetiga Duhá, leto dela, pravim jest, so mertve sa volo smertniga greha. Taku velika je naša revshina, inu slabost, kadar smo ob svetiga Duhá obropani.

Kadar pak na spruti to frézho imamo njega posésti, taku smo my kaj velikiga, inu samoremo veliku; ker on notri v' našs kakor v' svojim Templi prebiva, inu v' našs inu s' nami na eno isrezheno visho dela. Jest pravim tedaj, de je ena duhá, katéra je skusi posvezheozho gnado s' svetim Duham vklénena, kaj velikiga, inu zhudapolniga. Ona je ena Erbina nebeshkiga Krajléstva, ona je namenjena ena Firshina té Krajléve hishe v' Nebéskih biti, inu na vézhnu gospodovati; ona je ta luba hzhy Bogá Ozhéta; ona je nevésta Jésusa Christusa, ona je tó svetu prebivalishe svetiga Duhá. Nje lejpotá, nje bogastvu, nje svoitloba, nje zhaft je takú velika, de se ne móre nizh s' njó perglihati. Bóg imá dopadajenje nad njó, inu prebiva s' veselam notri v' njej. Moje vesele je, (pravi Bóg) per zhloveshkih otrózhnih prebivati (Prov. 8.) tó se saftopi, zhe so v' gnadi Boshji.

Kadar smo s' svetim Duhom vkup sterneni, nisimo samu kaj velikiga pred Bogom, ampak my samóremo v' njemu inu s' njim zelú veliku. De leto saftópimo, móremo premisliti, kaj sa eno mózh je sveti Duh pèr teh fkasal, v' katerih je prebival.

Ti Apostelni, inu drugi Jogri, zhes katere je S. Duh na danafhni dan prifhal, so bily vsi na enkrat v' druge ludy prebernene. Ony niso vezh ti boježhi, zagovi, inu nestanovitni ludy, ampak sgol zhudesha te gnade, tiga ajfra, te serzhnosti, inu vséh lejpih zhédnost. Poprej se niso vupali na dan pokasati, terplenje inu smert njih Mojstra jih je vse rás-kropilu; po tem pak, kadar so svetiga Duha prejeli, so ozhitnu Evangelium, inu tiga krishaniga Bogá pridigvali: Ony so s' neprestrafhenim serzam-Krajlam inu tim velikim te semle pred ozhy fhli, de bi nje podvuzhili, inu njih smote previshali, njim ta shalofni stan rásodehli, v' katerim se snajdejo; ony se niso vezh bali ne preganjanja, ne teshav, ne marter, ne finerti. Pèter ny vezh ta zagovi inu flabi Apostel, kateri bi svojga Mojstra na besedo ene deklet satajil,

jil, ampak on je en vojšhak te vere, kateri tim Vikšhim judovski Synagoge sêrzhnu pod sobe naprej mežhe, de so ony Mesiassa vmoriti puštili, de so tiga dolgu posheleniga Odreshenika Israelfkiga na en krish perbyli: ob enim zhansi on sprizhuje, de je ravnu leta Odreshenik od smerti vstal, inu jih opominja, de imajo sa volo letę njih neisrezhene hudobe pokoro delati. Ony mu shugajo, ali sabstojn; on pravi, de se more Bóg bøl bógati, kakor ljudje. Kaj je bilu sa enu zhudu viditi, dvanašt ribzhov, od gmajn stanú, bres yuzhenosti, bres gvalti, bres ene zhlovelhke pomozhi zelo podobo tiga svejtá preoberniti, inu svoje naprejvsetje spelati! Sakaj ony so mogli vse ludy previshati, de do tehutih malov niso prave vere imeli, ony so mogli modriane tih nevernikov k' shpotu sturiti, kateri so se sa yuzhenike inu Gospóde zeliga svejta deršhali, inu njim skasati, de njih ne vejdó, inu de so flejpy: Ony so mogli te stare navade okuli vrezhi, katere so nar svejstijhi deršhali. Ony so mogli eno falsh, lahko vero doli potreti, katera jim je vso volo perpuštila, inu so mogli na mešti nje eno ojštro vero gori perpraviti, ka-

katëra tudi misli, inu shele, zhe so kolzhikaj napèzhne, ferdama, katëra sapovë enu spokornu shivlenje pelati, nagnenje krishati, zhafty sanizhovati, od vfiga se prozh dershati, sovrashnike lubiti, inu tavshent drugih rezhy, katëre so nashimu nagnenju supër. Vëndër fo lety na vuzhi taku flabi, ali od svëtiga Duhá opërti ludjë take zhudesha sturili. Ony fo banderu S. krisha na vse shtiri kraje tiga svejta vsadili, malike okuli vërgli, tempelne tih falsih Bogov räsvalili, inu vse take dëla sturili, katëre fo bilë enu zhudu boshje roke, inu taku rekózh enu mojstrovfku dëlu svëtiga Duha. Take zhudesha je ravnu taifti boshji Duh dëlal, katëre my v' shivlenji tih Svetnikov beremo. On ny lanu moshëm mozh dal, kadar fo sa vëro vnrëti imëli, on je zelu otrokam inu shibkim dëkelzani v' tësh nar grosovitnifhik martrah na strani stal: on poshivy ajfer tolkajn apoftolskih moshë, tolkajn Shkófov, katëri fo Zërku s' taku bogato shëtujó, to je s' taku imenitnimi dëli, inu vuzhenostjo previdili, katërih eni fo s'voje apoftólfke navuke, inu preobrazhanja tih nevërnikov noter do konza tiga svejta stegnili. Ravnu leta

S.

S. Duh obdèrshy fhe dan danafhni tolkajn pravizhnih Christjanov v' frèdi eniga spazheniga porèdniga svejtá na zèfti tèt pravize, inu jih perpele na verh tèt svetosti, kër fe ti isvoleni gori dershe.

To mózh, katèro svèti Duh v' nafhnh duhhah fkashe, nam bo fкуси tó prav naprej postavlena, kar fè je na danafhni dan sgodilu, kadar je on na semlo doli prihál. Pèrvizh fe je flifhal en fhum kakòr eniga vètra; inu v'lufti fe je en vihar samerkal, potle fo fe ràsdejljeni jesikí vidili. Leto pèrkasen nam ti Zerkovni Vuzheniki taku ràs-loshe: De kadar svèti Duh v' enó duho pride, pèrvizh on en velik fhum v' njej naredy, tó je, on obudy v' njej en strah pred smèrtjo, sodbo boshjo, inu nefrèzhno vezhnostjo: s'tem sazhue on prebernenje tèt duhe, potle fèshe njegov ogjin v' ferze tiga grefnika, ga ogréje inu vshgè s' svojo lubèsnio, mu da lusht k' boshjim rezhem, inu eno supernost pruti posvetnim. Sadnizh odvèshe on njegov jesik, de svoje grèhe sposná tihistih fe spovè, inu povsed boshjo milost osnanuje.

Ali zhe je en tak nuz ena taka
 frezha fhe na tim svejti, de eden sve-
 tiga Duh doby, taku je nalpruti ena
 objokanja vrejdnā nesrezha, kadar se
 sveti Duh sguby. Satō ker se tazhaš
 s' njim - vred vfi fhazi sgube, katere je
 v' svojim prihodi sabo pèrņsel, inu ta
 vboga dusha pade spet v' ta revni stan,
 v' katerim je poprej bila. Postavite si
 eno lejpo, bogatu ozirano hišo pred
 ozhy, en ogjin pride zhes njō, inu
 pokonzhá na enkrat vse, kar je notri,
 bilu, de ny nizh drusiga, kakor en
 kup pepela, inu ene podertine od of-
 mojenih sydov viditi. Letō, Christjani
 moji, je ena slaba pergliha od stanu ene
 take sapushene dushe.

Kar je per letej sgubi fhe tō nar-
 ból shalofnu je letō, de je sveti Duh
 taku rekōzh dusha od nafhe dushe,
 Kadar tedaj on od nje prozh gre, ta-
 ku se nafhi dushi na gvishno visho tō
 sgody, kar nafhimu telefsu, kadar ga
 dusha sapufty. Premislite eno lejpo
 pershono, katēra je sdrava, mlada,
 imá eno dobro inu lejpo farbo, inu je
 lejpe shtalti inu rastu: kakor hitru se
 dusha od letē pershōne lōzhi, ny ta
 poprej lejpi shivot drusiga, kakor enu
 ne-

negnusnu mèrtvu truplu, per katerimu sa vólo smrada obedèn oftati ne móre. Taku ny ena od svètiga Duha sapu-
fšena duha drusiga, kakòr ena nagnu-
fsoba pred boshjimi ozhmy. Ena s'
svètim Duham vkupej fternena duha
pak vshiva enu boshje shivljenje; ona
ima eno popolnoma lejpoto, eno po-
fšebno mozh, de fkushnjavam super
ftojí, inu to dobro fture;

Ste tedaj flifhali, kerfhanski po-
flufhavzi to nesrežno ene duhe, ka-
dar svètiga Duhá sguby, inu fpet to
neisrezeno frezho, kadar ga doby.

Sdaj vam morem fhe to visho po-
vedati, na katero se svèti Duh doby,
inu kaku se supet sguby: kateru go-
vorjenje sa jutrajfni dan perhranim,
inu vals vse fkupej v'gnado Trofhtar-
ja svètiga Duha perporozhym.

Amen.

Pridiga

Na

Finkufhtni Pöndëlik.

---

* II. Premifhluvanje.

Maria ta presvëta Diviza, Apostelni, inu drugi Jogri Boshji nafs vuzhë, kakú móremo my vshafani biti, zhe hozhemo S. Duhá prejëti. Ony fo se nar poprej od tiga svejta odtegnili, inu fo se na enim posëbnim, tihim kraji vkupej sbrali, ker fo se s' velikim ajfram, s' molzhanjam, inu od posvetniga hrupa odlozheni na molitu podali. Is letëga sadërshanja se my vuzhimo, kakú snamo tudi my svëtiga Duha prejëti,

---

* *Paracletus autem Spiritus sanctus, &c.*

Ta Tröfhtar pak S. Duh, &c.

Po nashim vzhërafshnim naprejvsetji imamo my danàs govorenje od të vishe, kaku imamo my svëtiga Duhá dobiti, inu kakú ga my sgubimo.

jeti, namrezh v' samoti, f'kusi odlo-
zhenje od posvetniga hrupa, f'kusi mol-
zhanje, inu molitu.

My se moremo sazheti od svejtá
odtegniti, inu v' samoto podati. Le
v' samoti S. Duh k' eni dufhi govory,
inu le tam se ji on podejly. Skusi tó
Christjani moji nózhem rezhi, de ima-
te vy vashe hifhe sapustiti, inu v' pu-
fhavo, ali v' en klofhter jiti, tó ne
móre biti, inu Bóg tega od vas ne
pogeryje. Tukaj je le govorenje od
samote, katéra se na duhovno visho
sastópi. Tó je, de imate vy taku na
svejti biti, kakór de bi ne bily, de
vashe serze na tó posvetnu prevezh
ne veshete, de vy vezhkrat vashe mi-
fli vkup spravite, inu te vezhne ref-
nize, ali druge bosbje rezhy premi-
shlujete, de se k' Bogu obervete, inu
spomnite, kaku se vy povsod v' prizho
njega snajdete. Leto vy Christjani
moji vsi lohka sturite, tudi per vashim
dejli. Inu zhe vy tega ne sturite, ta-
ku je ta edyni urshoh, de nozhete.
Ali spomnite si, de ne bote nikoli S.
Duha prejeli, aku v' hrupi inu v' an-
andlih tiga svejta ofstanete, sakaj v' ne-
pokoji inu smeshnjavi Bóg ne prebiva.

Dru-

Drugizh kádar se hózhe S. Duh prejeti, se more edèn vřim zhařtemi, blagu inu bogastvu te semle odpovedati. Svęti Duh hózhe enu frej inu od vřih stvarų prasnu řerze, enu řerze, kateru ny od nezhimerne lubęni omadeshvanu. Sakaj on je en Duh te sve-tořti, ne more tędaj v'eno ognuseno duřho nótęr jiti. On je en Duh tiga myrú, inu te krotkóřti, sa teęa vólo ne bó nikoli pęr enimu togotnimu řtanuval. On je en tręřli Duh, inu kakú bó v'enimu pyanzu ořtal? On je en Duh te ponishnořti, inu sató se njemu gnusí nad ófertniki. On lubi vbóřtvu, inu bejšhy od lakomnikov, on je en Duh te pokóre, sató ne vsame řęrperg pęr teę, kateri ľębajo, inu v'pregreřnim veřseli inu nezhiřtořti řhive. On je timu řveřtu, inu vřęm nje-góvim řhegam super, inu sató bejšhy pred vřim teęm, kateri po leteę řpazhenih řhegah inu navukih řhive. Zhe řte vy lubi Pořluřhavzi v'řhtivili le-teę, katęre řim srařtal, taku ne bote řvętiga Duřa preęli. Sakaj on ne bó nigdar po beřřędah řvętiga Pisma v'enim teleřsi prebyval, kateru je en řuřni tiga greęa.

Trëtizh, de se svëti Duh prejme, je trëba molzhati. My smo samërkalì, de je samota dvoje sörte, inu taku je tudi molzhanje vezh fort. Enu je, de se zelu nizh ne govory, kakör po nekaterih klofhtrih, enu je molzhanje is togote, sovrashtva. Enu je molzhanje, de se skusi tó drugim zhaft odvsame, enu je, de se tó hudu, kakör skusi perste preglëda. Tó pervu inu popolnoma molzhanje ne pogëruje Bóg od vafs: tó drugu molzhanje je eniga Satana molzhanje. To molzhanje, kateru se od vafs imëti hózhe, imá taku vihafanu biti, de ne govorige drusiga, kakör tó, kar je potrëba, inu de se govory, kakör se spodóbi: sa tega vólo ne bódo samu tiifti, kateri gërde, nespodóbne besëde govore, inu lhentvavzi, inu preklinvavzi, inu lashniki, inu opravlavzi, inu ty, kateri druge s' govörjenjam pohujshajo, nikoli svëtiga Duhá prejëli, ampak tudi bobotazhi, jesizhniki, inu ty, kateri vse sploh kje v' enu dan skvekajo, inu ne pustë drugim zajta sa govoriti. Vsi leti bódo bres svëtiga Duha ostali; sató, ker svëti Duh ne grë v' eno rás-trëseno duho, inu v' enu s' prasnimi rezhmy napolnjenu serzë. Eno rás-trëse-

trešseno „dufho nizh bõl na snanje ne da, kakõr kadar se prevezh govory. Enu vinu, ali drugu mozhnu pytjé se sdufhy, kadar pofsoda ny sapërta, enu ferzë oftane prasnu od Bogá, kadar se fkusi veliku shlabudranje taku rekózh sdufhy.

Zhetertizh, de se svëti Duh prejme, je molitu potrebna, pak ena molitu, katëra se ftury kakõr grë: s' eno shivo vëro, s' ponishnostjo, s' andohtjo, s' pravo grëvingo zhes svoje grëhe, inu naprëjvsetjam ne vezh grëfhitì, s' stanovitnostjo inu isrozhenjam v' vòlo boshjo; bres katërih lastnóft bóte vy sabstójn molili, kakõr samerkuje S. Jakob, (4.) *vy ne bóte nizh prejëli, kër hudú molite.*

Jest ne zvizlam moji Christjani, de bi vy vezhkrat sa svëtiga Duha ne profsili, slasti kadar lety Finkufhtni Prasniki pridejo. Ali koliku jih je med vami, katëri ga niso morebiti svunaj kersta nikoli prejëli? Zhe se morebiti zelu taki ne snajdejo, kakõr uni Jogri, od katërih se bere v' Jogerfkim djanji, de fhe ne vejdó, kaj je svëti Duh. Njih shivlenje nafs tëga previ-
sha.

sha. Sakaj aku bi bily svētiga Duhá prejeti, bi bily ony letó flabu shivlenje vednu naprej pelali? Inu aku bi ony vejčili kaj je svēti Duh, inu kaj sa ena frezha je njega prejeti, kaj sa eno mujo bi si ne bily ony perloshili eno tako frezho dofezhi. Jest pak savupam, de se bódo ony preobernili, ker danás to potrebo sposnajo letęga Duhá tiga shivlenja prejeti, inu ne bódo nehali se vrędni sturiti, de ga bódo prejeti.

Ta Prerok Elias nam poterdi vse, kar smo rekli, de je potreba, zhe bózhemo S. Duhá prejeti. Letó je fkasal ta zhafs, kadar se je pomujal, de bi bil ogjin is Nebęs na njegov óffer doli prifhál. On je nar poprej en Altar gori postavil, potle je on ta óffer saklal, inu na shtuke rásdejil, on je velikú vode na óffer inu okuli Altarja slyti pustil: on se je v' molitu podál, inu je na Bogá s' posebnim ajfram klical. Potle se je vidil en filnu goręzhi ogjin doli priti, katęri je óffer, vodó, dřevá, inu zelu kamnjé pozęral, zhes katęru so vsi okuli stojęzhi ostęrmęli. Rasloshimo, kaj je leta zhudesh pomejni, od shtuka do shtuka. Altar pomejni ferze tiga zhlovęka. Offer,

a a ka-

kateri se imá saklati, so grëhi, inu tē hude nagnenja. Ta obilnu ráslyta voda pomejni tē sgrēvane foisē, katere bi imel ta grēfhnik prelyti, de bi ogjin svētiga Duha sadóbil. Zhe je on čakú vshafan, taku ny zvizbla, de ga bó prejel; inu ta svēti ogjin bo vše njega pregrēhe inu pomankanja ali pregrēlhenja pozeral, inu njega zhifliga, priētniga pred ozhmy svetlosti boshje naprej postavil.

Ali o objokanja vrējdna flejpota! Ne samú si my obene muje ne damó svētiga Duhá prejeti, ker se vèndēr sa zelú majhine rezhy pomujamo; ampak, kadar smo to frēzho imēli svētiga Duhá ali fkusi eno dobro spovēd, inu vrējdnū obhajilu, ali v' Sakramēnti S. Keritá, ali S. Firme prejeti, ga my potle sdajzi sgrabimo, inu se óffra svoja v' kersti sadoblēna nedólshnost, ta posvezheózha gnada, vši duhóvni shazi, katere smo imēli, vši daróvi svētiga Duhá, ja tudi sam svēti Duh: vše leto, pravim jest, se óffra enimu shivinskimu lushtu, enimu nespodobniému nagnenju, ali gērdimu dobizhku, se pade v' grēh, inu se vše sgrabu, inu kar je nar ból shalostnu, se na leto

sgu-

sgubo s'he ne porajta; v' tim zhafsi se nekatèri joka, de se ne pufty potolashiti lè zhes sgubo ene majhine fhumè denarjov. Saftópite vy vse leto Christjani moji? Ta vsakidanja fkušna nam nad tèm ne pufty zviplati. Kákú majhinim režhem se S. Dub offra. O fšpot! o nehvalèshnost! o nevera!

Ne bodimo vsaj my tukaj vkup sbrani v' fhtivili letèh nehvalèshnih, inu obèrnimo se veliku vezh s' tó lejpo molitujo tè zèrkve k' svètimu Duhu, katero ona fкуси letè ofsem dny njemu k' zhafty opravla.

Pridi S. Duh, napolni serza tvojih vèrnih, inu podshgi jih s' ognjam tvoje lubèšni! Pridi o boshji Duh, inu spuſti en shark tvoje luzhi y' nafhe dufhe, od tèſte neisrezhene luzhi, katera obene tàmmè ne pèrpufty, Pridi ozhè tih vbógih, my imo v' eni filni lakoti tih sa duſho potrebnih daróv; stury nafs bogate na tvojih dareh; napólni nafs s' tvojmi gnadami. Pridi o Duh tiga tróſhta; my imó v' shalóſti inu vſi objokani, ta tèsha nafhah grèhov nafs doli tlazhi, my sdihujemo pod to teshko butaro hudih navad; pridi nafs pò-

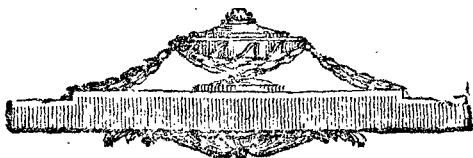
a a a

tróſh-

trófhtat, pridi nafs oshivit: pridi nafs
 rēfhit. -Pridi o Duh tē zhiftofti, inu
 svetófti; omy vfe nafhe madeshe, ozhi-
 fti nafho vejft fkusi ta svēti ogjln,
 kateri s'tabo grē; Osdravi nafhē rane;
 fturi de bódo nafhe fērza, kakòr
 ena dobra semla, rodovitne postale,
 popravi vfe smēshnjave, katere je grēh
 nótri v' nafs fturil; vsami leto otērpnu
 fērzē od nafs prozh, kateru tvoje svē-
 tu uoterdajanje ne pollufka, inu nam
 daj enu volnú bóglivu fērzē, kateru
 tvojo lubēsēn gori vsame, rástajaj ta
 lēd, kateri nafs pruti boshjim rēzhēm
 taku mersle ftury, kēr fmo na fpruti
 v' posvetnih rēzhēh taku ognēni. Do-
 dejli nam o ti neisrezhena luzh, inu
 Duh vsiga shivlenja, tē sedmēre dary
 tvoje lubēsni; dar tē modrofti, de bó-
 mo tó hudu od tiga dobriga lozhili,
 dar tē saftopnofti, de bomo tē svēte
 refnize saftopili, dar tiga svētuvanja,
 de bomo po pōti tiga isvelizhanja pa-
 metnu hodili, inu drugim s' nafhim do-
 brim svētam pomagali. Dar tē vme-
 talnofti, ali tiga snanja, de bómo na-
 fhe dolshnófti spósnali, dar tē mozhy,
 de jih bómo spolnili, dar tē brunno-
 fti, de bómo Bogú po dolshnófti flu-
 shili, inu timu blishnimu v' potrebi po-
 ma-

magali; dar strahú boshjiga, de se bo-
mo gréha bali, inu vse tē nesřezhe,
katere grēh sa sabo vlezhe, namrezh
tē vezhne smerti, inu ojtře sodbe ti-
ga Gospóda. Daj nam sadnizh o Trósh-
svēti Duh stanovitnost. v'tēh lejpih
zhędnostih, daj tó posledno gnado,
de bómo tebē v'tej isvelizhadi vezh-
nosti vselej hvaili, molili, inu lubili.
Letó vam všim fkupej vóshim.

Amen.

Pridiga

N a

I Nedelo po Finkufhtih ,
tó je,

Na ta velik God inu Prasnik
Svete Troyze.

O d

Teh per svetim Kèrsti ná se vsètih
dolshnoft. *

Euntes docete omnes gentes , baptizantes
eos in nomine Patris , & Filii , & Spiritus
Sancti ,

*Pojdite , inu vuzhite vse naróde , inu
kèrstite jih v' imeni Ozheta , inu
Synu , inu S. Duha. Matth. 28, 19.*

My prasnujemo danàs ta visoki Prasnik svete Troyze , tó je , eniga samiga inu Troyniga Bogá. My ponovimo danàs v' naših sèrzih to vèro na eniga
Bo-

---

*-Bordoni die 177. Predigt verkürzt.

Bogá, inu try Perfhóne. My sposnamo danàs ozhitnu Ozhëta, Synú, inu sveçiga Duhá. My se vefselimo na novu, de smo my v' njih imëni kërsheni, inu imamo vupanje, de bómo v' letim imëni isvelizhani.

Kaj samóremo tédaj vrejdniçhiga inu sa nafhe duhe bólfhiga naprei neçti, kakòr të dolshnósti, katëre smo pèr fvetim kërçti pruti letim fvetim Perfhónam ná se vsëli?

Kadar smo bili kërsheni v' imëni Ozhëta, smo bily od njega sa njegóve çtroke gori vseti; letó pèrnefse fabo to pèrvo dolshnóft, de se my kakòr otcezi famiga Nebëçhkiga Ozhëta spodóbnu sadershimo.

Kadar smo bily kërsheni v' imëni Bogá Synú, smo njegóvi vudi poçtali; my se móremo tédaj kakòr vudi s' Jeçufam Chriçtufam, katëri je nafha glava, sglihati, inu v' shivlenji njemu enaki poçtati.

My smo bily kërsheni v' imëni sveçtiga Duhá; çkusi tó smo my njegóvi shivi Tempel ratali, v' katërim on prebiva;

biva; my moremo tédaj leta Tempel v' svetošti ohraniti. Letě try dolshnóšti bódo try deĵle mojga govorjenja šturile.

S. Kèršt nafs šturý k' otrokam Bogá Ozheťa, sadershímo se tédaj, kakòr njegovi otrozi. Letó bó v' pèrvim deĵli mojga govorjenja.

S. Kèršt nafs šturý k' vudam Bogá Synú, bódimó tédaj kakòr vuđi takufhni, kakòr nafha glava Jèsus Kristus. Letó bó v' drugim deĵli mojga govorjenja.

S. Kèršt nafs šturý k' enimu Templu svètiga Duhá, pomujajmo se tédaj, de letá Tempel pèr svetošti ohranimo. Letó bó v' třetjim deĵli mojga govorjenja. Preĵdèn vam vše letó ob kratkim rásloshým, vafs prósim sa potèrplènje.

I. Deĵl.

S. Kèršt nafs šturý k' otrokam Bogá Ozheťa, my se móremo tédaj, kakòr njegovi otrozi sadershati. Kadař praviti

viti flifhite, de my fkusi S. Kèrft otrozi boshji poftanemo, ne smëte mifliti, de je tó ena bekëda od vezh. S. Pavl nash sagvijha, de smo prejeli Duhá tih sa fyne gori vseth otrók, Jkusi kateriga my k'njemu-kližhemo: Abba (Ozhe). (Riml. 8, 15.) Inu S. Joannes nam letó resnizo potèrdi, kir pravi: Pogl'jte, kaj sa mo lubesèn nam je Ozhe fkasal, de bomo boshji otrozi imenovani, inu de tudi smo.* Ja njegoví dobroti ny bilu sadósti, de bi my lé tó shlahtnu imé njegovih otrók iméli, on hózhe tudi, de my na tako visho njegoví otrozi poftanemo, de nam njegovu kraléftvu k'erbíhini flifhi. Sakaj zhe smo otrozi, pravi S. Pavl, taku smo tudi érbizhi. (Riml. 8, 17.)

Leta je ta neisrezhena višokóft, h'katéri nafs ta ftan eniga Christjana fkusi S. Kèrft povsdigne. Ali kdó ne saftópi tudi tó dolshnóft, de imamo ravnu leto višokóft fkusi enu posebnú brumnu sadèrshanje ohraniti, inu na snanje dati?

Jeft samerkam, de tá, katéri svoj ftan pray fposná, vselej na tó glëda, de nizh ne ftury, kar bi zhes njegov ftan

---

* I. Joan. 3, 1.

stan bilu. Nofha, govorjenje, tovarštvu, dela, kratki zhafsi, inu zélu sadèrshanje, vsè more po njegovim stanu biti. Zhe se letó v' posemelskih rezhéh gody, kakú bi se mógel en Christjan pomujati, de bi on visokost svojga dahóvniça stanu ohranil, inu na snanje dal? Zhe more en Krajlevi syn vselej mislicj, kakòr se na eniga Krajla spodóbi, kaj sa en shpot bi otroziga Nebeshkiga Krajla svojmu visokimu stanu sturili, aku bi ony misli imeli, katere bi ne bile Nebesh vrejdne? Sa téga vólo pravi S. Cyprian, de se en Christjan is verhá svoje visokósti sam doli vershe, katéri svunaj Bogá kaj drusiga obrajta.

Ali kakú malu je takih, katéri bi to svetlóst njih Nebeshke otrózhnosti snali obdèrshati? Kaku malu jih je, de bi rekli samy k' sebi: Jest sim imel to frèzho, de sim bil sa otroka, ali syna Boshjiga gori vsèt: jest se hózhem tédaj sadèrshati, kakòr en syn boshji: jest nózhem en sushni tiga svéjtá, ali melsá, ali tiga Hudizha biti, sakaj jest sim en otrok, en syn boshji: jest hózhem právizhen, všmilen, potèrpesliv, dobrótliv, ponishen, hogabojezh
biti,

biti, kakòr se spodobi na eniga syna boshjiga.

Letó naprejšvsetje, Christjani moji, bi ne bilú zhes nafho dolshnóft. Spómni se, pravi S. Ambrósh, kaj si ti pèr kèrfti oblubil! Ali se ti nifi odpóvédal Hudizhu, inu vřimu njegóvimu djanju, inu napuhu, de bi en otrok boshji postal? Letó oblubo si ti v'prizho tē Zerkve, inu tih Angelov fturil: ti si se tédaj sam savésal, de hózhesh svétóft tvojga imēna s' svétóftjo tvojga sadershanja zirati: Zhe bófh ti, pravi S. Augufhtin, kakòr en Syn boshji grēfhil, takú bófh tudi ojštrejšhi fhtrafan.

Ali leta fhtrafinga, o nafh dobrótlivi Ozhe, nima nikoli zhes nafs priti! My si bomo spmnilí, kaj smo fkusi to shlahтно kópel svétiga kèrftá dofégli; my bómo vse pékľenřku nóterdajanie s'tvojo gnado savèrgli: my bómo nafhe oblube sveřtú dèrshali, inu leté svéte oblube she danās ponovili. Ja, Ozhe nebefhki, my sposnamo tvoje dobrótlivu fèrže, letó tvoje ozhétovu fèrže nezhmo my nigdar vezh reshaliti: ti si nafs fkusi tvojo neřkonzhm
mi.

našhe nagnenja, inu dela? On je bil ta nar potèrpešlivišhi; kaj sa eno potèrpešlivoſt ſkashemo my v naših nadlógah? Po vſej pravizi naſs ſramota pokrie, kadar ſe my Jeſufu na ſpru-
ti dèrſhimo. Ali on morebiti obene pravi-
zize nima od naſs Chriſtjanov ſvetoſt
terjati? Zhe je Bóg zelú v' ſtarim Teſta-
menti k' ſvojmu ludſtvu rekal: *Sveti
bóдите, ſakaj jeſt ſim ſvet.* (III. Móis.
20, 26.) Kolikaj vezh ſna naſh ſveli-
zhar k' nam rezhi, de móremo ſvétý
biti, kakòr je on?

Od letè ſvetóſti nam ny trèba dru-
ſiga exempelna ylkati, kakòr naſs ſa-
my ſebe. Lè ſpómniſmo ſi na taiſti
ſrežhni dan, ker ſmo bily v' tim ſhlah-
tnim ſtudenzi ſvétiga kèrſtá k' enimu
novimu ſhivlenju preròjeni. Spómni-
mo ſi na teiſte lejta (o Bóg kakú ma-
lu jih je!) katere ſmo my v' nedólsh-
noſti dopèrneſli. Kaj ſa en veſſel po-
gled ſo imele ene zèle Nebèſſa nad na-
mi! Naſh Odreſhenik je neſhàl ſvoje
zhednoſti, ſvojo gnado, inu priètnoſt
nad nami. Ali kaj nam je potnagalu?
Kadar bi vy bily imeſi na gnadi ravnu
takú gori jemati, kakòr na ſtaroſti,
inu njemu zhedalej bòl enaki poſtati,
ſmo

fino my leto njegovo lejpo podóbo s' radovolnimi pregrëhami omadeshvali, inu ognusili: is vudov ene svëte glave smo my sturili vude tiga pëklenfkgiga sovrashuika. Nafh jesik je bil s' foljó të modrófti potrefsen, sdaj je s' strupam tiga opravlanja, të kletve, inu vse shlaht gërdih besedy napólnjen. Poprëj smo nedolshne, zhfste, inu svëte roké pruti Nebësam povsdignili, sdaj fo s' krivizo ognútsene. Poprëj fo nafhe nogë po tëj isvelizhanfki stësi të brumnofti hodile, sdaj fo na hude nevarne zëfte sahlé. Poprej smo nafh shivot v' svëtofti ohranili, sdaj se leta shivot od nagnusobe vezh ne posná. Gorjë nam, zhe nafs tá 'zhafs, kadar bómó pred nafhiga Sodnika vstavleni, leta, kateri je nafha glava, ne bó hótél sa svoje vude sposnati, ampak nafh s' tëmi strafhnimi besëdami prózh segnal: *Jest vafs ne posnam, poberite se prozh od mene vy prekleti!*

Ali delezh bodi od mene leto strafhnu obfojenje is tvojih vust saflifhati, o dobrótlivi Odreshenik Jësus Christus! Jest sposnam ta velik ràslózhik, kateri je med mano inu med tabo: ali jest ga tukaj s' grevanimi sol-

sami

tvoje shive dny ena svetla luzh goreti, katera se s' plamenam ene prave lubesni pruti Nebesam povsdigne, inu to semlo s' svetlobo dobrih del ras-svitly : nigdar se pak nima sgoditi, de bi dim teh pregrh to svetlobo tvojsa shegnanja otamnili. *Ohrani bres tadla tvoj Kerst.*

Kaku bi pak bilu, 'ku bi my sdaj v' letim Templi na mestih lepote teh zhednost, kakor nekadaj ta Prerok Ezechiel vse forte malike, sverine, inu poshasti nefhli? Malike te nezhiste lubesni, te ohernie, tija napuha? Sverine te nevoshlivosti, te poshrestnosti, inu pyanosti? Poshasti tija sovrashtva, tija vbyanja, ropanja, inu vse krivize?

Ah takrat bi se snalu to shuganje svetiga Pavla nad nami sgoditi: *Aku bo kdo boshji Tempel k' nezhasi sturil, tega bo Bog konzhal.* (I. Kor. 3, 17.)

Nikar o Trostkar sveti Duh! dershi nasaj s' tvojim shuganjem! Dokler shivimo, snamo ihe vse popraviti. Aku ti kaj najdesh, kar je tvojim svetim ozhem super v' letim
na-

nafhim shivoti poprēj tvojim prebival-
 fhi, taku hózhemo my vse ozhistiti.
 Lę ti nafs ne sapusti s' tvojo gnado. My
 hózhemo leta tvoj tempel s' folsami,
 s' temi nar grenkejshimi folsami tę po-
 kóre omyti: my ga hózhemo s' tvojo
 pomozhjo s' lejpmi zhędnostmi ozira-
 ti. Nafhe fęrzę bó tvoj Altar, kęr
 bómo dary boshje inu kęrfhanfke lu-
 besni darovali. Nafhe dęla fkusi brum-
 noft povvezhene, bódo s' molitujo ta
 lejpu difhezhe kadilu, kateru pred tvo-
 je oblizhje gori pojde, inu ti bófh
 toiftu kakor en dobru dopadajózhi
 duh gori vsel. Amen.

Konęz perviga Dejta.

Errata in I Parte.

Pag.	Lin.	Errata.	Corrige.
41	4	vodn	vode
55	15	minate	minute
59	11	ferzi	ferzi
60	10	isgnala	isgnale
61	21	Jesua	Jesus
64	ultima	fovrashiki	fovrashniki
65	14	tih boshih	boshjih
68	10	nartomajn	nar tó majn
95	1	tę	tebe
98	24	ftani	frani
101	17	ferbesbmajhtna	fershmajhtna
101	27	falerje	falerji
123	12	<i>Bjshite</i>	Bęjshite
128	8	varuva ti	varuvati.
128	21	e	je
129	3	Amalecitarje	Amalecitarjĭ
129	8	mesha	mezha
140	6	har	kar
141	8	ból bili isgovora	ból isgovora
144	26	de ti	de bi ti
156	29	kakarshnu	kakórsĭhnu
161	27	pomujajo	pomuja
182	2	bosje	boshjo

Errata in I Parte.

Pag.	Lin.	Errata.	Corrige.
190	19	ta nar	to nar
219	8	nadó'shnim	nedolshnim
221	8	Isvelzi arja	Isvelizharja
234	20	Odrefheik	Odrefhenik
288	4	lâsnive	lâshnive
369	7	dofęzhi.	dofęzhi ?
371	14	k'zhafty	k'zhafti
371	22	stury	sturi
373	5	Trofz	Trofhtar.
